

การสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541

ปริญญานิพนธ์
ของ
วรยุทธ นันทะเสน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
มีนาคม 2544
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541

บทคัดย่อ
ของ
วรยุทธ นันทะเสน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
มีนาคม 2544

วรยุทธ์ นันทะเสน. (2544). การสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่าน
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541. ปรินทิเนียนพจน์ ศศ.ม.
(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล,
ดร. ราชันย์ บุญธิมา

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะและสังเคราะห์ผลการวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นปรินทิเนียนพจน์/วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท จำนวน 87 เรื่อง ที่วิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ได้มาจากการเลือกมหาวิทยาลัยที่ดำเนินการสอนระดับบัณฑิตศึกษา ทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากมหาวิทยาลัย จำนวน 5 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยมหิดล เครื่องมือสำหรับการวิจัย เป็นแบบสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัย ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นข้อมูลพื้นฐานของรายงานการวิจัย และส่วนที่เป็นรายละเอียดของงานวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ (f) ค่าร้อยละ (%) และค่าไคกำลังสอง (χ^2)

ผลการวิจัย พบว่า

1. งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำนวน 87 เรื่อง เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มากที่สุด จำนวน 49 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 56.32 รองลงมา คือ งานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน และงานวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 22 เรื่อง และ 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.29 และ 14.94 ตามลำดับ และที่น้อยที่สุด คือ งานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.45

2. วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model of Reading) และกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model of Reading) และการใช้บทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป โดยยึดแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-Instruction) ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ส่งผลดีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนในทุกด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

A SYNTHESIS OF RESEARCH ON THE TEACHING AND LEARNING
OF UPPER SECONDARY ENGLISH READING SKILLS
FROM 1988 - 1998

AN ABSTRACT
BY
WORAYUTH NUNTHASEN

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University
March 2001

Worayuth Nunthasen. (2001). *A Synthesis of Research on the Teaching and Learning of Upper Secondary English Reading Skills from 1988 - 1998*. Master Thesis, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee : Asst. Prof. Chaleosri Pibulchol, Dr. Rachan Boontima.

The purposes of this study were to build up an overview and to synthesize the findings of research on the teaching and learning of upper secondary English reading skills from 1988 to 1998. The subjects comprised 87 master theses on the teaching and learning of upper secondary English reading skills from 1988 to 1998 selected by purposive sampling from 5 graduate schools teaching the field of English teaching : Chulalongkorn University, Srinakharinwirot University, Kasetsart University, Silpakorn University and Mahidol University. The instrument used for gathering the data was a research summary form comprising 2 main sections : research fundamentals and details. The data were statistically analyzed by frequency (f), percentage (%) and chi-square (χ^2).

The findings revealed the following :

1. 87 researches on the teaching and learning of upper secondary English reading skills from 1988 to 1998 were classified into 4 fields ranked from such the highest to the fewest in numbers respectively as : 49 researches (56.32 %) on techniques for teaching English reading skills, 22 researches (25.29 %) on the study of teachers' and students' behaviors, 13 researches (14.94 %) on technology and innovation for teaching and learning English reading skills and 3 researches (3.45 %) on the study and analysis of books for English reading skills.

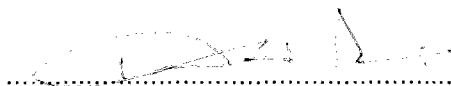
2. Techniques for teaching English reading skills relying on Interactive Model of Reading and Top-Down Model of Reading, as well as programmed lessons/practices relying on Self-Instruction Theory serving the features of language learning and teaching in the Communicative Approach, appeared effective on learners' cognitive, affective and psychomotor domains according to the educational objectives.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

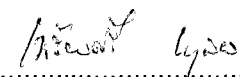
การสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541

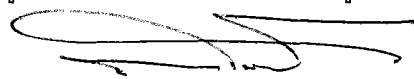
ของ
นายวรยุทธ นันทะเสน

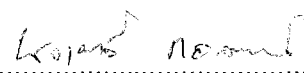
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

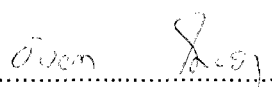

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่ .. เดือน มีนาคม พ.ศ. 2544

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจ็ลยวงศ์ พิบูลชล)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. ราชันย์ บุญธิมา)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์นงเยาว์ กอสนาน)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยคามอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา ตรวจสอบ และปรับปรุง จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล และดร. ราชันย์ บุญธิมา ที่กรุณาเป็นกรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์นงเยาว์ กอสนาน และดร. วัลลภา ไทยจินดา ที่ได้กรุณาเป็น กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปริญญานิพนธ์

คุณประโยชน์ใดได้อันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ผู้สนใจทุกท่าน

วรยุทธ นันทะเสน

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ที่มาของการวิจัย.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
	ความสำคัญของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	5
	ข้อตกลงเบื้องต้น.....	5
	ข้อจำกัดของการวิจัย.....	5
	นิยามศัพท์.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	แนวคิด และทฤษฎีทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ.....	8
	ทฤษฎีการอ่าน.....	9
	แนวคิดในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ.....	13
	กระบวนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ.....	23
	นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ.....	28
	การประเมินผลทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ.....	42
	แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้.....	43
	ด้านพุทธิพิสัย.....	43
	ด้านจิตพิสัย.....	44
	ด้านทักษะพิสัย.....	45
	แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย.....	45
	แนวคิดในการสังเคราะห์งานวิจัยทั่วไป.....	45
	แนวคิดในการสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอน	
	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ.....	48
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัย.....	51
	งานวิจัยในประเทศ.....	51
	งานวิจัยต่างประเทศ.....	60
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	67
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	67
	เกณฑ์การคัดเลือกงานวิจัย.....	67
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	68
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น.....	73
ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ.....	78
ผลการสังเคราะห์สถานภาพทั่วไป.....	78
ผลการสังเคราะห์งานวิจัยตามพฤติกรรมการเรียนรู้.....	83
ตอนที่ 3 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ.....	87
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	97
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	97
วิธีดำเนินการวิจัย.....	97
สรุปผล.....	98
การอภิปรายผล.....	102
ข้อเสนอแนะ.....	108
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้.....	108
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	109
บรรณานุกรม.....	111
ภาคผนวก ก.	121
ภาคผนวก ข.	124
ภาคผนวก ค.	137
ประวัติย่อผู้วิจัย.	144

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงแบบจำลองและแนวการสอนที่สำคัญ.....	20
2 การตั้งคำถามตามระดับความรู้ความเข้าใจ.....	40
3 แสดงความแตกต่างระหว่างงานวิจัยทั่วไปกับการสังเคราะห์งานวิจัย.....	46
4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปีและแหล่งที่ผลิต.....	68
5 จำนวนและร้อยละของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์จำแนกตามตัวแปรและระดับของตัวแปร.....	73
6 จำนวนงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน จำแนกตามหัวข้อหลักและแหล่งที่ผลิต.....	78
7 จำนวนงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน จำแนกตามหัวข้อหลักและปีที่ผลิต.....	80
8 ลักษณะและจำนวนงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน จำแนกตามคำหลักในแต่ละหัวข้อหลัก.....	82
9 งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน จำแนกตามหัวข้อหลัก ผลการวิจัย และพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ.....	85

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ความแตกต่างของเหตุผลและลีลาการอ่าน.....	11
2 แสดงรูปแบบกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom-Up Model of Reading).....	18
3 แสดงรูปแบบกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model of Reading).....	18
4 แสดงรูปแบบกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach).....	19
5 แนวการสอนอ่านแบบจุลทักษะ (Subskill Approach).....	20
6 แบบจำลองของแนวการสอนอ่านแบบเน้นทักษะ (Skill Approach).....	21
7 แบบจำลองของแนวการสอนอ่านแบบมหภาษา (Whole Language Approach).....	22
8 แบบจำลองของแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach).....	22
9 แสดงระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	39
10 กรอบแนวทางในการจำแนกงานวิจัย.....	65

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาของการวิจัย

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกใช้เป็นภาษาสากลในการติดต่อสื่อสาร (กรมสามัญศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์. 2541 : 1) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 การเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้พัฒนาโลกเข้าสู่ยุคข้อมูลข่าวสารหรือยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้ประเทศไทยสามารถติดต่อสัมพันธ์กับประชาคมโลกได้อย่างกว้างขวาง ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีกับนานาประเทศ ซึ่งมีความแตกต่างทางด้านภาษาและวัฒนธรรม อีกทั้งยังมีการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ จึงมีแนวโน้มว่าจะเกิดมากขึ้น และรวดเร็วยิ่งขึ้นในอนาคต ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนแบบแผน ความคิดเห็น ค่านิยม ตลอดจนลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2532 : 1 - 2) ภาษาอังกฤษนับวันจึงยิ่งมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารอย่างกว้างขวาง เนื่องจากสารสนเทศส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ (กรมวิชาการ. 2540 : 1) กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงได้จัดวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนของประเทศไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (Foreign Language) มาตั้งแต่หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2438 โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษพอที่จะใช้เป็นประโยชน์ และหนทางสำหรับการเรียนไปข้างหน้าต่อไป (สมิตรา อังวัฒนกุล. 2537 : 13)

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปตามกระแสความต้องการของสังคมและพัฒนาการของวิทยาการที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการได้พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษมาโดยตลอด เริ่มจากหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2503 หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2518 หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 หลักสูตรภาษาอังกฤษฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533 และที่ใช้ในปัจจุบัน คือ หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาทั้ง 2 ด้าน คือ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม (Socio-Cultural Functions) และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความโดยใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับสถานการณ์ (Cognitive Linguistic Functions) (กรมวิชาการ. 2540 : 18; สมิตรา อังวัฒนกุล. 2537 : 13-17)

ในขณะเดียวกัน ภารกิจที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการหลังจากการจัดหลักสูตร คือ การติดตามผล และพัฒนาให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีหนึ่งคือ การทำวิจัยทางการศึกษา (ประภาพรรณ เสงี่ยมวงศ์ และคนอื่น ๆ. 2538 : 1-2; ศิริยุภา พูลสุวรรณ. 2542 : 97) มีคำกล่าวว่า การทำวิจัยทางการศึกษาเปรียบเสมือนหัวใจของการพัฒนาการศึกษา เพราะเป็นการนำเอากระบวนการวิธีทางวิทยาศาสตร์ มาใช้ในการแสวงหาความรู้ความจริงอย่างมีระบบระเบียบ และในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับพื้นฐานการศึกษา หลักสูตร การสอน การเรียนรู้ การประเมินผลทางการศึกษา รวมทั้งใช้ในการจัดการศึกษา วางแผนและการบริหารการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2536 : 1) จึงนับว่าการวิจัยทางการศึกษาช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยสามารถนำมาใช้ในการวางแผน จัดสภาพแวดล้อมหรือใช้แก้ปัญหา หรือปรับปรุงเกี่ยวกับการเรียนการสอนและประเมินผล

การศึกษา ทำให้บรรยากาศของการเรียนการสอนดีขึ้น ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น (สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. 2537 : 6 - 8)

ในปัจจุบัน ได้มีการผลิตงานวิจัยทางการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ กันเป็นจำนวนมาก ทั้งหน่วยงานทางการศึกษาของราชการและเอกชน (ประภาพรรณ เสงี่ยมวงศ์ และคนอื่น ๆ. 2538 : 1 - 2) นอกจากนี้ หลักสูตรมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ของทุกสถาบันการศึกษา กำหนดให้นักศึกษาทุกคนที่เรียนวิชาการศึกษาตามหลักสูตรต้องทำงานวิจัยตามความสนใจและความเหมาะสมกับสาขาวิชาที่เรียนในรูปของปริญาญานิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนค้นคว้าหาความรู้ใหม่ด้วยตนเองโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์เข้าช่วยวิเคราะห์แก้ปัญหาอย่างมีระบบ เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ข้อเท็จจริงที่เชื่อถือได้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 10) ด้วยเหตุนี้ ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ จึงมีงานวิจัยในแต่ละสาขาวิชาเป็นจำนวนไม่น้อย ประภาพรรณ เสงี่ยมวงศ์ และคนอื่น ๆ (2538 : 1 - 2) กล่าวว่า เมื่อมีงานวิจัยในสาขาวิชาเดียวกัน และการศึกษาในเรื่องหรือหัวข้อทำนองเดียวกันมีจำนวนมากขึ้น งานวิจัยแต่ละชิ้นเหล่านี้มีรายงานผลตามข้อมูลการวิจัยที่ได้ในระดับหนึ่ง หากจะนำไปประยุกต์ใช้ก็จะให้คุณค่าเพียงส่วนเดียวหรือบางส่วนเท่านั้น อีกทั้งบางครั้งผู้ที่นำผลการวิจัยไปใช้มักประสบความสับสนในคำตอบจากงานวิจัย เพราะคำตอบในเรื่องเดียวกันผลออกมาไม่ตรงกัน ทำให้เกิดปัญหาที่น่าสับสนใจว่าผลงานวิจัยที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ควรเป็นอย่างไร ซึ่งวิไล วัฒนดำรงกิจ (2538 : 7) ได้กล่าวว่า การยึดผลวิจัยจากงานวิจัยเพียงเล่มเดียวหรือสองเล่ม อาจไม่ถูกต้องและไม่น่าเชื่อถือ นอกจากนี้ สุพัฒน์ สุกมลสันต์ (2535 : 2 - 3) ได้ชี้ให้เห็นปัญหาที่เกิดจากงานวิจัยที่มีอยู่เป็นจำนวนมากว่าเป็นการลงทุนที่สูญเปล่า เพราะไม่ได้มีการนำมาใช้ประโยชน์ ทั้งนี้อาจเกิดจากปัญหาความไม่สมบูรณ์ของงานวิจัย ข้อจำกัดของผลการวิจัย ความแตกต่างกันในเรื่องของวิธีการวิจัย และความซับซ้อนของการวิจัยที่ต่างแหล่งหรือต่างเวลากัน ดังนั้น ผลของงานวิจัยดังกล่าวจึงยังไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ (Impact) ต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างจริงจัง

วิธีหนึ่งที่น่าจะเป็นแนวทางแก้ปัญหาข้างต้นได้ คือ การรวบรวม เรียบเรียง และบูรณาการเนื้อหาสาระต่าง ๆ ของงานวิจัย หลาย ๆ เล่มที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน หรือที่เรียกว่า การสังเคราะห์งานวิจัย เพราะจะช่วยให้ได้รับความรู้ ความคิดใหม่ ๆ และข้อสรุปปัญหางานวิจัยที่ชัดเจน และสามารถนำไปประยุกต์เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนได้มากขึ้น (ประภาพรรณ เสงี่ยมวงศ์ และคนอื่น ๆ. 2538 : 1 - 2; วิไล วัฒนดำรงกิจ. 2538 : 7) การสังเคราะห์งานวิจัยจะเป็นวิธีการสรุป และสกัดสาระสำคัญที่ได้จากผลการวิจัยที่ผ่านมา ทำให้องค์ความรู้ในสาขาวิชานั้น ๆ เป็นปึกแผ่นเพิ่มพูนขึ้น (สุมาลี เอี่ยมสุภาณิต. 2535 : 1 - 2)

ในส่วนของงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยภาพรวมแล้วพบว่า ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ พ.ศ. 2515 เป็นต้นมา มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านมากที่สุด (สุพัฒน์ สุกมลสันต์. 2535 : 50; 162 - 163) และผลของการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำ แม้ว่าจะได้รับการฝึกฝนมาเป็นระยะเวลายาวนานหลายปี (เกตุณี บุรณกิจ. 2534 : 2) โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายยังอยู่ในระดับต่ำและมีความบกพร่องสำหรับการอ่านในระดับสูง การสื่อสาร การถ่ายโอน และการวิเคราะห์วิจารณ์ (สมณฑา วิรุฬญาณ. 2531 : 83) ขณะเดียวกัน อัจฉรา วงศ์โสธร (2531 : 152 - 158) พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ คะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำ นอกจากนี้ จากการรายงานผลการประเมินคุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของเขตการศึกษา 10 อยู่ในระดับต่ำ

และไม่มีจุดประสงค์ข้อใดที่นักเรียนสามารถทำข้อสอบได้คะแนนสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม (ปัญหุรี ทอง-วิสุทธิ. 2541 : 1 - 2; อ้างอิงจากกรมสามัญศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 10. 2534 : 95 - 96) และจากการศึกษาปัญหาการใช้เทคนิคการสอนอ่านภาษาอังกฤษของอาจารย์ที่สอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดทางภาคเหนือ พบว่า นักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมต่ำไม่ค่อยสนใจการเรียน และชอบให้ครูสอนโดยการแปล ในขณะที่ครูเองก็ขาดความเข้าใจในเทคนิคการสอน ไม่มั่นใจว่าเทคนิคที่ใช้จะทำให้ นักเรียนเข้าใจได้ดีกว่าการแปล และไม่ชอบวิธีการสอนที่ต้องใช้เวลามาก (อิสรา สารงาม. 2529 : 168) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแอล-เจอร์ฟ (Al-Jurf. 1986 : 2552-A) ที่ศึกษากระบวนการในการเรียนการสอนวิชา การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาในประเทศซาอุดีอาระเบีย พบว่า ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทมากที่สุดในการอ่านโดยใช้การแปลเป็นหลักในการสอน นักเรียนมีหน้าที่อ่านในใจตามครูหรืออ่านออกเสียงบ้างเป็นบางครั้งสลับกับการแปล มีการให้ทำแบบฝึกหัดตรวจสอบความเข้าใจด้วยการตอบคำถามท้ายบทเช่นเดียวกัน ดังนั้น ทักษะสำคัญต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เองจึงถูกละเลยไปอย่างน่าเสียดาย

งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ปัญหาการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่ใช่จะพบเฉพาะกับครูไทยเท่านั้น ประเทศอื่น ๆ ที่ต้องสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ ก็ประสบปัญหาคล้าย ๆ กัน ดังนั้น จึงมีงานวิจัยจำนวนไม่น้อยที่เสนอแนะวิธีในการแก้ไขโดยใช้เทคนิควิธีสอนแบบต่าง ๆ โดยเป็นงานวิจัยด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษามากที่สุด (สุพัฒน์ สุกมล-สันต์. 2535 : 50; 162 - 163) อาทิ เช่น การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (สุกานดา บัณนา. 2531) การสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธี PANORAMA เพื่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (อัจฉรา จารุจินดา. 2536) การสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ศิริพรรณ กาก้าแหง. 2538) การใช้กลวิธีการตั้งคำถาม Predict-Test-Conclude (PTC) ในการอ่านบันทึกคดีร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (สุพัตรา สมสุวรรณชัย. 2539) เป็นต้น

นอกจากความพยายามในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษดังกล่าว นักการศึกษาจำนวนมากได้ให้ข้อคิดว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีบทบาทที่สำคัญ และจำเป็นอย่างมากสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศเพราะผู้เรียนมีโอกาสนำทักษะการอ่านมากกว่าทักษะอื่น ๆ (วิสาข์ จิตวิตร. 2541 : 1 - 2; Carrell, et al. 1988 : 1; Dubin. 1982 : 14; Ward. 1980 : 2; Stevenson. 1973 : 10) เพื่อเป็นเครื่องมือในการรับความรู้ ข่าวสาร บันทึกลงต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และในระดับการศึกษาชั้นสูง ฮาฟเนอร์ (Hafner. 1971 : 9 - 10) ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า แม้ว่าการศึกษามักมีการใช้สื่อทางการศึกษาอื่น ๆ ที่ทันสมัยมากมายเพียงใด แต่เมื่อเทียบกับการอ่านแล้วจะเห็นว่า การอ่านยังคงมีความสำคัญอยู่มาก เพราะการศึกษาหาความรู้ด้วยการอ่านเป็นวิธีที่สะดวก เอกสารสำหรับการอ่านหาได้ง่าย ผู้อ่านสามารถอ่านเวลาใดก็ได้ ทั้งยังมีเวลาที่จะไตร่ตรอง ตรวจสอบ ทบทวน คัดเลือก และเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ที่อ่านได้

ด้วยเหตุนี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงตระหนักถึงความจำเป็น และความสำคัญของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยสังเกตจากการกำหนดแนวทางหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ได้กำหนดวิชาเลือกเสรีที่เป็นทักษะการอ่านภาษาอังกฤษถึง 7 รายวิชาด้วยกัน ได้แก่ การอ่าน 1 - 6 (อ 031 - อ 036) และ การอ่านเชิงวิเคราะห์ (อ 051) ในขณะที่มีวิชาเลือกเสรีที่เป็นทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ 2 รายวิชา ได้แก่ การฟัง - พูด 1 - 2 (อ 041 - อ 042) และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 2 รายวิชา ได้แก่ การเขียน 1 - 2 (อ 061 - อ 062) ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนและพัฒนาความสามารถในการอ่านของตน เพื่อจะได้นำไปใช้เป็นเครื่องมือใน

การแสวงหาความรู้ในโอกาสต่อไป (กรมวิชาการ. ศูนย์พัฒนาหลักสูตร. 2528 : 21; กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 18 - 20)

อย่างไรก็ตาม ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเลย ทั้งที่ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ในฐานะที่ผู้วิจัยได้ทำการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาเป็นระยะเวลากว่า 10 ปี จึงมีความสนใจที่จะสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการนำงานวิจัยที่เป็นปริยญาณิพนธ์/วิทยานิพนธ์ของนิสิต/นักศึกษาในระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ผลิตในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 มาวิเคราะห์เพื่อจำแนกเป็นกลุ่มตามลักษณะงาน จากนั้นจึงสังเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อหาข้อสรุปของแต่ละกลุ่ม ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะให้สารสนเทศครอบคลุมสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในช่วงปี พ.ศ. 2531 - 2541 อันจะเป็นภาพรวมที่เป็นพื้นฐานในการทำวิจัยสืบเนื่อง เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายทั่วไปเพื่อสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะของงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541
2. เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบลักษณะและข้อสรุป หรือภาพรวมเกี่ยวกับงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากงานวิจัยในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ซึ่งผลที่ได้ จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับหน่วยงาน หรือบุคคลต่าง ๆ ดังนี้

1. ระดับหน่วยงานที่ผลิตบัณฑิตระดับอุดมศึกษา ใช้เป็นข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนา และปรับปรุงการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในด้านที่ได้รับความสนใจน้อย หรือไม่ได้รับความสนใจจากนักวิจัยเท่าที่ควร
2. ระดับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ระดับสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัด ใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริม และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

4. ระดับผู้บริหารโรงเรียน ช่วยให้เห็นความสำคัญ อำนวยความสะดวก และส่งเสริมบุคลากรให้มีการค้นหา ปรับปรุง และพัฒนาวิธีการที่ให้ประสิทธิผลในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. ระดับครูผู้สอน ใช้เป็นแนวทางในการค้นหา ปรับปรุง และพัฒนาวิธีการที่ให้ประสิทธิผลในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขต ดังต่อไปนี้

1. เป็นการศึกษางานวิจัยที่เป็นปริญาานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย 5 แห่ง ในประเทศไทย ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยมหิดล

2. เป็นงานวิจัยที่สำเร็จเรียบร้อยแล้วในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541

ข้อตกลงเบื้องต้น

ปริญาานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ที่นำมาทำการสังเคราะห์มีความน่าเชื่อถือ เนื่องจากปริญาานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ดังกล่าวได้ผ่านกระบวนการกลั่นกรอง การพิจารณา และได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของแต่ละสถาบันการศึกษาแล้ว

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัด ดังต่อไปนี้

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยในช่วงปี พ.ศ. 2531 - 2541 จากกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยมหิดล ผลการวิจัยจึงไม่สามารถอ้างอิงไปในช่วงเวลาอื่นได้ตลอดจนมหาวิทยาลัยอื่น

2. ผู้วิจัยไม่สามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างครบถ้วน จากกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยที่สำเร็จเรียบร้อยแล้วในปีล่าสุด คือ ปีการศึกษา 2542 เนื่องจากมีงานวิจัยจำนวนหนึ่งอยู่ในช่วงการลงทะเบียนและจัดหมวดหมู่ขึ้นชั้นหนังสือของห้องสมุด หากจะนำเฉพาะบางส่วนที่สามารถสืบค้นได้มาใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นการทำให้ข้อมูลและข้อสรุปที่ได้ในปีการศึกษา 2542 บิดเบือน ขาดความสมบูรณ์และอาจส่งผลกระทบต่อผลการสังเคราะห์งานวิจัยในภาพรวมได้

3. เนื่องจากข้อจำกัดของเวลาในการทำวิจัยและความไม่สะดวกในการเดินทางไกลเพื่อไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยของสถาบันอื่น ๆ ในต่างจังหวัด อาทิ เช่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นต้น ผู้วิจัยจึงต้องเลือกกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยสำหรับการวิจัยครั้งนี้ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มหาวิทยาลัยที่เปิดทำการสอนระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีแหล่งที่ตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

นิยามศัพท์

1. การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การรวบรวมงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 มาวิเคราะห์ และบรรยายสรุปเป็นภาพรวมของงานวิจัย โดยใช้คำหลักในการจัดข้อมูลประเภทเดียวกันเป็นหัวข้อ เพื่อทำการสังเคราะห์และพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านในหัวข้อต่าง ๆ

2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6

3. งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน หมายถึง วิทยานิพนธ์วิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วยงานวิจัย 4 ประเภท คือ

3.1 งานวิจัยเชิงสำรวจ หมายถึง งานวิจัยที่มุ่งสำรวจ ศึกษาและวิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นของปรากฏการณ์ใด ๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนมาก โดยไม่ต้องมีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรเพื่อนำผลที่ได้ไปอธิบายการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์นั้น ๆ

3.2 งานวิจัยเชิงหาความสัมพันธ์ หมายถึง งานวิจัยที่มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนมาก โดยไม่ต้องมีการจัดกระทำ หรือควบคุมตัวแปรเพื่อนำผลที่ได้ไปอธิบายการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์นั้น

3.3 งานวิจัยเชิงเปรียบเทียบ หมายถึง งานวิจัยที่มุ่งสำรวจตัวแปร และศึกษาเปรียบเทียบตัวแปร ในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนมากโดยไม่ต้องมีการจัดกระทำ หรือควบคุมตัวแปร เพื่อนำผลที่ได้ไปอธิบายการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์นั้น

3.4 งานวิจัยเชิงทดลอง หมายถึง งานวิจัยที่มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนไม่มาก โดยมีการจัดกระทำตัวแปรทดลองและควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ไม่ให้ส่งผลต่อตัวแปรตาม

4. หัวข้อหลัก หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 เป็นด้านต่าง ๆ มี 4 หัวข้อหลักด้วยกัน ดังนี้

4.1 วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การศึกษาเปรียบเทียบอิทธิพลของระดับตัวแปรต้น ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย วิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ และวิธีสอนตามคู่มือครู รวมทั้งการศึกษาสำรวจการนำเสนอแนวคิด วิธีสอนใหม่ ๆ ทางการศึกษาหรือกิจกรรมที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน

4.2 การศึกษา และวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง งานวิจัยที่ศึกษาวิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้ในระดับชั้นต่าง ๆ ในด้านคุณภาพ การจัดรูปเล่ม ความสอดคล้องกับหลักสูตร และองค์ประกอบทางภาษาที่ปรากฏในแบบเรียนแต่ละเล่ม

4.3 การศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาสำรวจพฤติกรรมการเรียนการสอน และการเรียนรู้ต่าง ๆ ของผู้สอนและผู้เรียน

4.4 เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การสร้างและการใช้สื่อ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

5. คำหลัก หมายถึง คำหรือวลีที่บ่งชี้ให้รู้ว่าเป็นปฏิญาณพันธ์/วิธานพันธ์เรื่องนั้น ๆ ที่จำแนกได้ในแต่ละหัวข้อหลัก เป็นการวิจัยทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดข้อมูลให้อยู่ในลักษณะเดียวกัน และสะดวกต่อการสังเคราะห์ข้อมูล

6. พฤติกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตามในงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ซึ่งจำแนกได้เป็น 3 ด้าน คือ

6.1 ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตาม ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ความถนัด ความคงทนในการจำ การระลึกได้ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ความสามารถในการวิเคราะห์ และการประเมินผล

6.2 ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตาม ในด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทศนคติ ความตระหนัก การรับรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจ แรงจูงใจ ความพร้อมในการเรียนรู้ ความคาดหวังผล ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการให้ความร่วมมือต่อหมู่คณะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้

6.3 ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตาม ทางด้านความรวดเร็วและความคล่อง ในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเกิดทักษะในการใช้/ประสานส่วนต่าง ๆ ทางร่างกายและทางจิตใจ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเสนอตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎี และแนวคิดทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ทฤษฎีการอ่าน
 - 1.2 แนวคิดในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ
 - 1.3 กระบวนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ
 - 1.4 นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 1.5 การประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษ
2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้
 - 2.1 ด้านพุทธิพิสัย
 - 2.2 ด้านจิตพิสัย
 - 2.3 ด้านทักษะพิสัย
3. แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย
 - 3.1 แนวคิดในการสังเคราะห์งานวิจัยโดยทั่วไป
 - 3.2 แนวคิดในการสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัย
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ทฤษฎีและแนวคิดทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

การอ่าน เป็นทักษะที่สำคัญมากทักษะหนึ่งนอกจากทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532 : 83) ดังนั้น แนวคิดทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจึงอยู่บนพื้นฐานเดียวกันกับแนวคิดทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไป สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 19) ได้ให้แนวคิดพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาว่าเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ที่ต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีการต่าง ๆ มากมาย ทฤษฎีและวิธีการเหล่านี้ทำให้เกิดหลากหลายแนวความคิดและวิธีสอนที่แตกต่างกันออกไป แอนโทนี (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2537 : 19; อ้างอิงจาก Anthony. 1972) ได้นำเสนอคำ 3 คำที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการสอนภาษา นั่นคือ แนวคิด (Approach) วิธีสอน (Method) และกลวิธีการสอน (Technique) ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน กลวิธีการสอนจะช่วยให้วิธีสอนบรรลุผล ในขณะที่วิธีสอนจะต้องสอดคล้องกับแนวคิดที่ผู้สอนยึดถือ ซึ่งริชาร์ด และรอตเจอร์ส (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2537 : 19; อ้างอิงจาก Richards & Rodgers. 1982) เห็นว่าในแต่ละวิธีสอน (Method) นั้น จะต้อง

ประกอบด้วยทฤษฎีและการปฏิบัติร่วมกัน ดังนั้น ในระบบการสอนภาษาจะต้องประกอบไปด้วยแนวคิด (Approach) รูปแบบการสอน (Design) และกระบวนการสอน (Procedure)

นักการศึกษาจำนวนมากได้ทำการค้นคว้าวิจัยทฤษฎีและแนวคิดในการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไว้ในเรื่องต่าง ๆ กัน ดังนี้

1. ทฤษฎีการอ่าน

ทฤษฎีการอ่าน มีองค์ประกอบที่นักการศึกษาให้ความสนใจ ดังนี้

1.1 ความหมายของการอ่าน

ได้มีผู้ให้ความหมายของการอ่าน ไว้ต่าง ๆ กัน ดังต่อไปนี้

คูเปอร์ และคนอื่น ๆ (กรรณิกา กุลวิทย์. 2540 : 16; อ้างอิงจาก Cooper, et al. 1988 : 13) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบของความหมายโดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นกระบวนการในการสร้างความหมายจากเนื้อหานั้น

มอริส และสจวร์ต-โดร์ (Morris & Stewart-Dore. 1984 : 14) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการ ซึ่งผู้อ่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกเสนอไว้ในรูปรหัสพิเศษ ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านจึงเป็นผู้แปลรหัสเหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันจะก่อให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็น และเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

เฟลินพิท ฉายจรรยา และคนอื่น ๆ (2530 : 1) ได้ให้ความหมายว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยใช้ตัวอักษรเป็นสื่อกลางในระดับต่าง ๆ กัน เช่น การอ่านคำ ประโยค ข้อความ อนุเทศ (Bond & Tinker. 1967 : 234 - 235) หรือหนังสือที่ผู้อ่านจะต้องอาศัยทักษะและกระบวนการต่าง ๆ เช่น การอ้างอิง การตีความ การจับใจความสำคัญ การวินิจฉัยอารมณ์ของผู้เขียน ฯลฯ เพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านได้

ความหมายดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของวิดโดว์สัน (Widdowson. 1983 : 174) และชอร์ (Shaw. 1973 : 272) ซึ่งกล่าวว่า การอ่าน คือ การมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เป็นกระบวนการสื่อความหมายของความคิด อารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดไปยังผู้อ่าน ในขณะที่กู๊ดแมน (Goodman. 1982 : 5-6) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสร้างข้อความขึ้นมาใหม่ หรือได้ตั้งสมมติฐาน หรือเดาเรื่อง เดาคความหมายสิ่งที่อ่านขึ้นมาแล้ว จึงหาข้อยืนยันสมมติฐาน หรือการเดาของตนว่าถูกต้องหรือไม่ ผู้อ่านอาจใช้ความซ้ำซ้อนทางภาษา (Redundancy) เพื่อเดาคความ และเลือกสุมจากเรื่องที่อ่านโดยอาศัยเสียง และตัวอักษร (Grapho-phonemics) วากยสัมพันธ์ (Syntax) และความหมาย (Semantic) เป็นเครื่องช่วยเดาคความนั้น ๆ ผู้อ่านที่ดีจะสามารถเดาคให้ถูกต้องโดยอาศัยตัวแนะ (Cue) น้อยที่สุด และการสร้างความหมายของผู้อ่านจะกระทำต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ เป็นกระบวนการวิฎจักร คือ การสุ่มข้อความ (Sampling) การเดาคเรื่อง (Prediction) การทดสอบว่าสิ่งที่ผู้อ่านคิด หรือเดาส่งหน้าไว้นั้นถูกต้องตรงกับเรื่องจริงหรือไม่ ถ้าถูกต้องก็ยืนยันกับข้อคิดนั้น (Confirmation) และสร้างความหมายขึ้นมา (Meaning Construction) แต่ถ้าสิ่งที่เดาคไว้ไม่ถูกต้อง ผู้อ่านจะต้องเปลี่ยนแปลงแนวความคิดใหม่ กระบวนการในลักษณะนี้จะดำเนินไปเรื่อยในขณะที่อ่าน

สรุปว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อนและต่อเนื่อง ที่ต้องอาศัยความสามารถของผู้เรียนในการบูรณาการทักษะทางภาษา ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ ตลอดจนความรู้และประสบ-

การณ้เดิมเข้าด้วยกัน เพื่อให้สามารถหาความหมายของสิ่งที่อ่าน ซึ่งซ่อนเร้นอยู่ในตัวสัญลักษณ์ ตัวอักษร และภาษาเขียนได้

1.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

แอริส (ขจร สุขรังสรรค์. 2532 : 13; อ้างอิงจาก Harris. 1956 : 12) ได้แบ่งจุดประสงค์ของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

วิลเลียมส์ (Williams. 1996 : 12) และเกรลเลต์ (Grellet. 1995 : 4) ได้ให้จุดประสงค์ของการอ่านไว้ 2 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อความพอใจ หรือตามความสนใจ
2. อ่านเพื่อหาข้อมูล

วอลเลซ (Wallace. 1996 : 6 - 7) ได้แบ่งจุดประสงค์ของการอ่านไว้ 3 ข้อ คือ

1. การอ่านเพื่อการอยู่รอด (Reading for Survival) คือ การอ่านสิ่งแวดล้อมรอบตัว เช่น ป้ายประกาศข้อความต่าง ๆ เช่น 'STOP', 'EXIT', 'Off Peak' เป็นต้น
2. การอ่านเพื่อการเรียนรู้ (Reading for Learning) เช่น การอ่านบทความ/บทเรียนในชั้นเรียน
3. การอ่านเพื่อความพอใจ (Reading for Pleasure) เป็นการอ่านเมื่อต้องการจะอ่าน หรือสนใจจะอ่าน

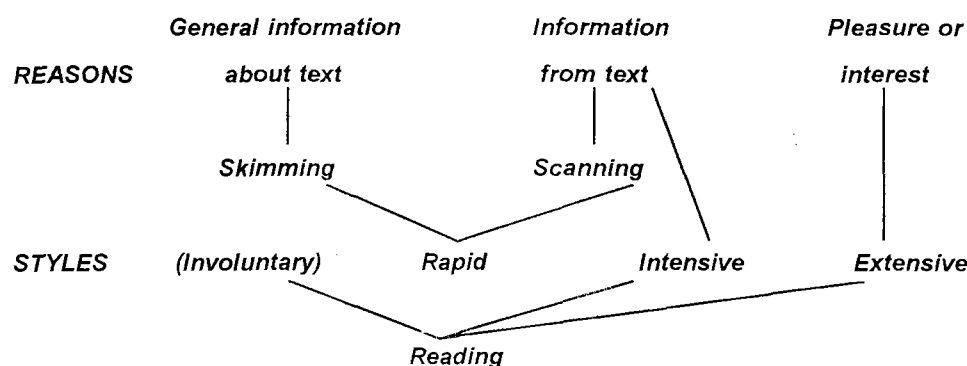
มิลเลอร์ (Miller. 1971 : 10) ได้จำแนกจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็น 6 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อเข้าใจอย่างกว้าง ๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียด แล้วจับใจความสำคัญต่อไป
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อวิจารณ์
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความ และแนวคิด

อย่างไรก็ตาม จุดมุ่งหมายของการอ่านในชีวิตจริงนั้นจะเกี่ยวข้องกับทักษะหลายด้าน วิธีการอ่านจึงจำเป็นต้องมีหลายแบบเพื่อให้รับกับจุดมุ่งหมายของผู้อ่าน ซึ่งต่างกันไปตามหลักเกณฑ์ข้างต้น ดังนั้น การอ่านจึงแบ่งได้ 4 ประเภท (Grellet. 1995 : 4) คือ

1. การอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming) เป็นการอ่านแบบกวาดสายตาไปอย่างรวดเร็ว เพื่อหาใจความสำคัญ
2. การอ่านแบบเฉพาะจุด (Scanning) เป็นลักษณะการอ่านเร็วอีกแบบหนึ่ง ใช้ในการหาข้อมูลที่ต้องการ
3. การอ่านอย่างกว้าง ๆ (Extensive Reading) ใช้อ่านกับข้อความที่ค่อนข้างยาว และตามความสนใจที่ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้รอบตัวมาช่วยประกอบการอ่าน
4. การอ่านอย่างเข้ม (Intensive Reading) ใช้กับการอ่านเรื่องสั้น ๆ เพื่อเป็นการอ่านหาข้อมูลอย่างละเอียด

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน และมีความหมาย สิ่งที่คุณผู้อ่านจะได้รับจากการอ่าน จึงจำแนกได้หลายทาง คือ ด้านความรู้ในการเขียน ความรู้ทางภาษา ความสามารถในการตีความ ความรู้ที่ผู้เขียนเสนอไว้ เหตุผลส่วนตัวของคุณผู้อ่าน ฯลฯ ด้วยเหตุนี้ การเลือกวิธีการอ่าน หรือเลือกกลวิธีเสริมการอ่าน จึงแตกต่างกันไปตามเหตุผลและลีลาการอ่านของคุณผู้อ่าน ซึ่งสรุปได้ตามภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 ความแตกต่างของเหตุผลและลีลาการอ่าน (Williams. 1994 : 12)

1.3 องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน

การอ่านเป็นกิจกรรมทางสมองและการคิด การเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ต้องอาศัยความรู้หลายด้าน ได้แก่ ความหมายของคำ โครงสร้างของภาษาด้านไวยากรณ์ ความรู้เดิมในเรื่องที่อ่าน โครงสร้างของข้อเขียน ความสามารถในการคิด และทักษะในการอ่าน (มานิต บุญประเสริฐ. 2533 : 1) สิ่งเหล่านี้ เป็นปัจจัยที่ผู้สอนควรตระหนักและให้ความสำคัญ เช่น ในเรื่องความรู้เดิม ผู้สอนควรใช้วิธีการสอนที่สัมพันธ์กับการใช้ความรู้เดิม เป็นต้น

นักการศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ความเข้าใจในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรที่สำคัญ 4 กลุ่ม (Flood & Lapp. 1990 : 490) คือ

1. ตัวแปรในด้านผู้อ่าน (Reader Variables) ได้แก่ อายุ ความสามารถ ความรู้สีก และแรงจูงใจ

2. ตัวแปรในด้านบทอ่าน ได้แก่ อรรถลักษณะ (Genre) ชนิดของบทอ่าน (Type) ส่วนสำคัญของบทอ่าน (Features) การพิจารณาบทอ่าน (Considerateness)

3. ตัวแปรทางด้านบริบททางการศึกษา (Educational Context Variables) ได้แก่ สภาพแวดล้อม (Environment) งาน (Task) กลุ่มสังคม (Social Grouping) จุดประสงค์ (Purpose)

4. ตัวแปรในด้านตัวครู (Teacher Variables) ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ประสบการณ์ (Experience) เจตคติ (Attitude) และแนวการสอน (Pedagogical Approach)

แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris & Sipay. 1979 : 319) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญที่สุดของการอ่านมีดังนี้

1. สติปัญญาทั่วไป (General Intelligence) ในด้านความสามารถในการคิด (Ability of Thinking) การให้เหตุผล (Reason Giving) การแก้ปัญหา (Problem Solving)

2. ความสามารถของผู้อ่านเกี่ยวกับคำศัพท์ ความสามารถในการแปลรหัส ความสามารถในการรวมความหมายเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ ความสามารถทางโครงสร้างภาษา วุฒิภาวะ (Maturity)

พื้นฐานและประสบการณ์ (Background and Experience) ความสนใจ (Interest) และรูปแบบการเขียน (Style) ของผู้เขียนแต่ละคน

แฮร์ริส และสมิธ (Harris & Smith. 1972 : 235) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่าน เพื่อความเข้าใจ มีดังนี้

1. ประสบการณ์ของผู้อ่าน
2. ความสามารถทางด้านภาษา
3. ความสามารถในการคิด
4. เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน
5. จุดประสงค์ในการอ่าน

วิลเลียมส์ (Williams. 1986 : 3-7) กล่าวว่า องค์ประกอบที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) ด้านการสะกดคำ และการอ่านออกเสียง
 2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the Language) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้าง และ ไวยากรณ์ของภาษา
 3. ความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret) หมายถึง ความสามารถเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
 4. ความรู้รอบตัวทั่วไป ((Knowledge of the World) ได้แก่ ลักษณะของข้อเขียน วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ
 5. เหตุผลในการอ่าน และวิธีการอ่าน (Reasons for Reading and Reading Styles) ผู้อ่านแต่ละคนมีเหตุผล และความต้องการในการอ่านแตกต่างกันซึ่งจะมีผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน ดังนั้น เมื่อต้องการอ่าน ผู้อ่านต้องทราบว่าตนกำลังอ่านอะไร อ่านไปเพื่ออะไรและจะเลือกวิธีอ่านอย่างไรให้เหมาะสม
- แชปแมน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 24; อ้างอิงจาก Chapman. 1987) เห็นว่า องค์ประกอบ สำคัญของการอ่าน มี 3 ประการ คือ

1. ประสบการณ์เดิม (Schema) ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน
2. อภิปัญญา (Metacognition) ความสามารถของผู้อ่านในการใช้กระบวนการคิดของตนเอง การตีความ และการแก้ปัญหา จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น
3. โครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) วิธีการที่ผู้เขียนสื่อความกับผู้อ่าน ที่ช่วยให้การอ่านมีความหมายชัดเจนมากขึ้น

นูนัน (Nunan. 1989 : 35) เสนอแนะว่า การอ่านมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความสามารถในการเชื่อมโยงคำ เช่น โยงเสียงกับตัวอักษร
2. ความรู้ทางไวยากรณ์ เพื่อใช้ในการตีความ
3. ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคต่าง ๆ ที่ผู้อ่านจะเลือกใช้ให้เหมาะสม
4. ความสามารถในการนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน
5. ความสามารถที่จะรู้จุดประสงค์ของบทอ่าน แม้ว่าผู้เขียนจะไม่กล่าวถึง

สรุปว่า การอ่านจะมีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยองค์ประกอบอย่างน้อย 2 ประการ คือ องค์ประกอบที่เกี่ยวกับความรู้ทางภาษาทั้งทางด้านการเรียบเรียงคำ โครงสร้างทางภาษา ความสัมพันธ์ของ

ข้อความ และเครื่องหมายวรรคตอน องค์ประกอบอีกประการหนึ่ง คือ ภูมิหลังความรู้ของผู้อ่านในด้านความรู้รอบตัวทั่วไป ประสบการณ์เดิม โลกทัศน์ วัฒนธรรม ตลอดจนความเชื่อ ถ้าผู้รับสารมีภูมิหลังใกล้เคียงกับผู้ส่งสาร ก็จะทำให้เข้าใจความหมายของการอ่านได้มากขึ้น

2. แนวคิดในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

แนวคิดในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

2.1 หลักการสอนอ่าน

แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris & Sipay. 1979 : 141-142) ได้เสนอวิธีการสอนอ่าน ดังนี้

1. ต้องทำให้การอ่านเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนที่เป็นระบบ ต้องฝึกทักษะเฉพาะอย่าง เช่น ระดับประถมศึกษาฝึกอ่านเพื่อพัฒนา คำศัพท์ ทักษะการค้นหาคำความหมาย เป็นต้น
3. มีกิจกรรมหลาย ๆ อย่างในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เช่น ฝึกอ่านออกเสียงมากพอ ๆ กับ ฝึกอ่านในใจ ถ้ามีการฝึกเด็กอ่านโดยมีครูช่วย ก็ควรมีการฝึกให้อ่านด้วยตนเองในสัดส่วนเดียวกัน
4. จัดบทเรียน และกิจกรรมให้สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก
5. เอาใจใส่เด็กที่มีปัญหาและให้เวลามากเป็นพิเศษ เพื่อช่วยพัฒนาการอ่านของเด็ก
6. ควรมีการวางแผนเพื่อจัดเนื้อหาการอ่านของเด็กให้สอดคล้องกัน ตั้งแต่ระดับอนุบาล จนถึง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

กู๊ดแมน (ขจร สุขรังสรรค์. 2532 : 21; อ้างอิงจาก Goodman. 1987 : 162) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการสอนอ่าน ดังนี้

1. Sampling หมายถึง การที่ผู้อ่านเลือกใช้ตัวชี้แนะจากข้อความที่อ่าน และเลือกใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของตน เพื่อหาความหมายจากข้อความที่อ่าน
2. Prediction เป็นการคาดคะเน หรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่า เรื่องที่จะอ่านเป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด
3. Confirmation เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่า สิ่งที่คาดคะเนไว้นั้นถูกต้องหรือไม่
4. Correction เป็นการแก้ไขหรือปรับ หรือจัดระบบความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดคะเนไว้นั้นไม่ถูกต้อง

สรุปว่า หลักการสำคัญในการสอนอ่านที่ตรงกัน คือ การบูรณาการหลาย ๆ กลวิธีเข้าด้วยกัน เพื่อให้สามารถดึงความหมายของสิ่งที่อ่านออกมาให้ได้ แต่รายละเอียดที่ต่างกันขึ้นอยู่กับว่าผู้ใดยึดแนวคิดหรือทฤษฎีใดเป็นพื้นฐาน ซึ่งผู้สอนที่ดีควรบูรณาการข้อเสนอแนะเหล่านี้ก่อนนำไปเป็นแนวทาง ในการเลือกเทคนิคการสอนที่เหมาะสมต่อไป

2.2 จิตวิทยาในการสอนอ่าน

คาโรลล์ (นฤมล กังวาลไกล. 2534 : 22; อ้างอิงจาก Carroll. 1964 : 188) กล่าวว่า จิตวิทยาการอ่านมีหลักสำคัญ 3 ประการ คือ

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยวางเงื่อนไขในการเรียนการสอนมีความมั่นคงถาวรในการเรียนการอ่าน การฝึกอ่านแต่อย่างใดไม่เพียงพอที่จะทำให้นักเรียนอ่านหรือจำคำได้ ต้องอาศัยการเสริมแรงด้วย

2. การหยั่งเห็น (Insight) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยพลันของเด็ก แต่เกิดหลังจากที่เด็กได้ลองผิดลองถูกมาหลายครั้งแล้ว เช่น เด็กเห็นคำว่า “กิน” มาก่อนแล้วพบคำว่า “บิน” เด็กก็จะอ่านว่า “กิน” แต่เมื่อได้รับการสอน หรือได้ลองสะกดดู เด็กก็จะอ่านคำว่า “บิน” ได้ถูกต้อง

3. ทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจต์ (Piaget) กล่าวว่า ความรู้ คือ ประสบการณ์ที่ได้รับการสะสม (Cumulative) มาแล้วในอดีต กล่าวคือ เมื่อเด็กมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกแล้ว จะเก็บผลลัพธ์นั้นไว้ในตัว และเมื่อเด็กพบเหตุการณ์เช่นเดิมอีก เด็กจะผสมผสาน (Assimilation) ความรู้ใหม่กับความรู้เก่าเข้าด้วยกันกับประสบการณ์เดิม แล้วทำให้เกิดความคิดต่าง ๆ ไปใช้ในการทำปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เด็ก พบครั้งต่อไป

จะเห็นว่า การสอนอ่านนั้นเป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องศึกษา และทำความเข้าใจอย่างละเอียดรอบคอบ การสอนที่ดีจะช่วยเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้สอน ทั้งนี้ผู้สอนที่ดีต้องไม่ลืมที่จะศึกษาวิธีสอนแบบใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อช่วยพัฒนาวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.3 ความสนใจและการวัดความสนใจในการอ่าน

สาเหตุแห่งความสนใจของเด็กมีหลายประการ แต่สาเหตุที่ทำให้เด็กสนใจการอ่านหนังสือ คือ ความเหงา ความอยากรู้อยากเห็น และความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก เช่น ต้องการความรัก ความมั่นคง ความสำเร็จ และความพร้อมทางร่างกาย สติปัญญา และความสามารถในการอ่านของเด็กแต่ละคน (กัลยา ยวนมาลัย, 2539 : 208) โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสนใจของเด็กแต่ละวัย (รัฐจวน อินทร์กำแหง, 2517)

ดังนั้น เด็กที่จะสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้นั้น จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการส่งเสริมการอ่านตามความสนใจของเขาเอง ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดี (Mikulecky & Jeffries, 1996 : 6) ดังนี้

1. สามารถเลือกสิ่งที่อ่านได้ด้วยตนเอง
2. จะไม่ถูกทดสอบหลังการอ่าน
3. ผู้อ่านไม่ต้องจำรายละเอียดของเรื่อง

นอกจากนี้ ยังมีข้อได้เปรียบซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการอ่าน ดังนี้

1. ได้เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น
2. สามารถอ่านได้เร็วขึ้น
3. สามารถอ่านได้เข้าใจยิ่งขึ้น
4. การอ่านส่งผลดีต่อการเรียน
5. เป็นโอกาสที่ได้เพิ่มพูนความรู้
6. ได้พบเห็นตัวอย่างของการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษา

ในการวัดความสนใจ สามารถวัดได้หลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถามความสนใจ (Hurlock, 1955 : 160 - 161; Powell, 1963 : 238) การจะนำวิธีใดมาใช้ขึ้นอยู่กับผู้ที่นำไปใช้ เพาเวล (Powell, 1963 : 337 - 338) กล่าวว่า ความสนใจอาจวัดได้ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1. แบบวัดความสนใจ (Interest Inventories) ประกอบด้วยข้อความชุดหนึ่งสำหรับให้แต่ละบุคคลแสดงความชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่าง ๆ เหล่านั้น
2. แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaires) โดยให้ผู้ตอบมีอิสระที่จะตอบคำถามต่าง ๆ ได้ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน
3. การสัมภาษณ์ (Interviews) ผู้สัมภาษณ์จะสังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้

เดวิส (Davis. 1964 : 160 - 161) ได้เสนอแนะเทคนิคสำหรับวัดความสนใจไว้ ดังนี้

1. ค้นหาสิ่งที่แต่ละบุคคลชอบทำในระยะเวลา 2 - 3 ปีที่ผ่านมา ถ้าเขายอมสละเวลาว่างที่มีอยู่ เพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ก็แสดงว่าเขามีความสนใจในสิ่งนั้น

2. ค้นหาว่าแต่ละบุคคลมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด ถ้าเขามีความรู้ในเรื่องนั้นมาก ก็แสดงว่าเขามีความสนใจในเรื่องนั้น เพราะคนเราย่อมจะทำในสิ่งที่ตนสนใจได้ดีกว่าสิ่งที่ตนไม่สนใจ

3. ให้แต่ละคนแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่าง ๆ ที่กำหนดให้

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปว่า ความสนใจสามารถวัดได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และการนำไปใช้

2.4 ขั้นตอนทั่วไปในการสอนอ่าน

ย็อพ และย็อพ (Yopp & Yopp. 1992 : 16 - 68) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนอ่านไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.4.1 ก่อนการสอนอ่าน (Pre-Reading)

<u>จุดมุ่งหมาย</u>	<u>กิจกรรม</u>
- เพื่อสร้างพื้นฐานความรู้ในหัวข้อเรื่อง หรือ ความคิดรวบยอดที่บรรจุในหนังสือ	- การเดาล่วงหน้า (Anticipation Guides)
- เพื่อกระตุ้นพื้นความรู้เดิมของผู้เรียน	- การแสดงความคิดเห็น/การใช้แบบสอบถาม (Opinionnaires/Questionnaires)
- เพื่อล้างความรู้สึกของผู้เรียน	- การใช้แผนภูมิแสดงความขัดแย้ง (Contrast Charts)
- เพื่อเสริมสร้างลักษณะเฉพาะของตัวละคร	- การเขียนแผนภูมิความหมาย (Semantic Maps)
- เพื่อตั้งจุดหมายในการอ่าน	
- เพื่อกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น	
- เพื่อจูงใจผู้เรียน	

2.4.2 ระหว่างการสอนอ่าน (While-Reading/During Reading)

<u>จุดมุ่งหมาย</u>	<u>กิจกรรม</u>
- เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน	- แผนภูมิผลงานเขียน (Literature Maps)
- เพื่อรวมความสนใจ	- แผนภูมิตัวละคร (Character Maps)
- เพื่อกระตุ้นให้เกิดปฏิกิริยาทางความคิด	- บันทึกประจำวัน (Journal)
- เพื่อเรียกร้องความสนใจต่อภาษา	- แผนภูมิความรู้สึก (Feelings Charts)
- เพื่อให้เกิดการตอบสนองเป็นรายบุคคล	- แผนภูมิข้อขัดแย้ง (Contrast Charts)

2.4.3 หลังการสอนอ่าน (Post-Reading)

จุดมุ่งหมาย

- เพื่อกระตุ้นให้เกิดปฏิกิริยาสะท้อนกลับ
- เพื่อส่งเสริมให้เกิดการวิเคราะห์และสังเคราะห์
- เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับข้อมูลใหม่
- เพื่อขยายความเข้าใจให้มากขึ้น
- เพื่อก่อให้เกิดแหล่งค้นคว้าข้อมูล

กิจกรรม

- ขั้วตรงกันข้าม (Polar Opposites)
- บัตรรายงานเนื้อความ (Literary Report Cards)
- แผนภูมิแสดงความรู้ (Knowledge Charts)
- แผนผังคาบเกี่ยวกัน (Venn Diagrams)
- แผนภูมิหนังสือ (Book Charts)

วิลเลียมส์ (Williams, 1994 : 35 - 37) กล่าวว่า ขั้นตอนในการสอนทักษะอ่านให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ คือ ก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีจุดประสงค์ต่างกันไป ขั้นตอนการอ่านมีจุดประสงค์เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน ขั้นระหว่างอ่าน เพื่อช่วยผู้เรียนให้เข้าใจโครงสร้างของเรื่อง และจุดประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งรวมไปถึงการวิเคราะห์ทางด้านภาษาและเหตุผลในการอ่าน และขั้นหลังการอ่านเพื่อช่วยผู้เรียนในการสรุปเรื่องที่อ่านและสิ่งที่ได้รับ การอ่านทั้ง 3 ขั้นตอนเป็นเพียงโครงสร้างอย่างคร่าว ๆ ที่ผู้สอนสามารถยืดหยุ่นการใช้แต่ละขั้นตอนได้ตามแต่กรณีและปัญหาที่จะเกิดขึ้นระหว่างการสอน

สรุปได้ว่า ขั้นตอนในการสอนทักษะอ่านโดยทั่วไปมีด้วยกัน 3 ขั้น คือ กิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมระหว่างการอ่าน และกิจกรรมหลังการอ่าน โดยผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้แต่ละขั้นตอนได้ขึ้นอยู่กับสภาพและปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนขณะทำการสอน

2.5 วิวัฒนาการการสอนอ่านภาษาอังกฤษ (Development of Teaching English Reading Skills)

วิสาข์ จิตวิวัฒน์. (2541 : 1-2) กล่าวว่า ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการอ่าน เพื่อนำความรู้เกี่ยวกับกระบวนการอ่านมาประยุกต์ใช้ในวิธีการสอนอ่านแบบต่าง ๆ ในการทำความเข้าใจกระบวนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น เราควรทำความเข้าใจกระบวนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ซึ่งได้มีผู้ทำการค้นคว้าวิจัยไว้อย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เนื่องจากการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้รับอิทธิพลความคิด และทฤษฎีในการสอนอ่านจากการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่อย่างมาก ถึงแม้ว่าการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และภาษาที่สองหรือภาษาประเทศ มีความแตกต่างกันอยู่บ้าง การทำความเข้าใจกระบวนการอ่านภาษาอังกฤษในภาษาแม่จะช่วยให้เข้าใจกระบวนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

การสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ มีพัฒนาการไปในทิศทางเดียวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 4 ช่วง ดังนี้ (วิสาข์ จิตวิวัฒน์. 2541 : 2 - 3; บังอร พานทอง. 2541 : 27 - 40; สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2535 : 2 - 8)

ช่วง ค.ศ. 1925 - 1970 ในประเทศสหรัฐอเมริกา เน้นการสอนตามแนวจุลทักษะ (Subskill Approach/Phonics Model) และแบบเน้นทักษะ (Skill Approach) ซึ่งเน้นแบบจำลองการอ่านแบบกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom-Up Model of Reading) โดยให้ผู้เรียนเข้าใจองค์ประกอบย่อยจากส่วน

เล็กสุดของภาษา ได้แก่ เสียงตัวอักษรทั้งพยัญชนะและสระ ก่อนที่จะให้เข้าใจความหมายของคำ ประโยค และบทความหรือเนื้อความทั้งหมด เป็นการให้นักเรียนได้เรียนไปตามลำดับความหมายของการอ่าน ซึ่งก็คือ การไขรหัสโดยอาศัยกฎเกณฑ์ทางด้านเสียง ศัพท์ และไวยากรณ์

ช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง - ค.ศ. 1970 การสอนภาษาอังกฤษได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีภาษาศาสตร์ที่เน้นโครงสร้างภาษา (Audiolingual Approach) ซึ่งเชื่อว่าภาษาพูดสำคัญที่สุด ดังนั้น การสอนอ่านจึงสอนหลังจากที่นักเรียนได้เรียนการฟังและพูดแล้ว บทอ่านเป็นเพียงเครื่องมือที่ช่วยให้เข้าใจไวยากรณ์ ศัพท์ และวัฒนธรรม แนวการสอนแบบฟัง-พูดนี้ มีลักษณะตามแบบจำลองการอ่านที่เน้นกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom-Up Model of Reading) เช่นเดียวกันกับในช่วงแรก คือ จะเรียงลำดับทักษะจากง่ายไปหายาก จากระบบเสียง ไวยากรณ์ และศัพท์ตามลำดับ

ช่วงทศวรรษ ค.ศ. 1970 - 1979 การสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาของกูดแมน (วิสาข์ จิตวิตร 2541 : 2; อ้างอิงจาก Goodman, 1971) ได้เปลี่ยนแนวคิดการสอนอ่านไปเป็น แบบจำลองการอ่านที่เน้นกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model of Reading) แนวการสอนที่เป็นที่นิยมในประเทศสหรัฐอเมริกา คือ แนวการสอนแบบมหัพภาษา (Holistic/Whole Language Approach) ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ตัวชี้แนะต่าง ๆ เช่น เสียง ไวยากรณ์ และบริบทของสถานการณ์ หรือความรู้เดิมมาใช้ในการหาความหมายของเรื่องที่อ่าน

ในช่วงเวลาเดียวกัน ประเทศอังกฤษได้เกิดแนวการสอนแบบใหม่ เมื่อวิลคินส์ (วิสาข์ จิตวิตร. 2541 : 3; อ้างอิงจาก Wilkins, 1976) ได้เสนอประมวลการสอนที่เน้นการสื่อสารตามหน้าที่ภาษา ซึ่งพัฒนาไปเป็นแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์ การสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารยึดแบบจำลองการอ่านที่เน้นกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model of Reading)

ต่อมาในปี ค.ศ. 1979 โคดี้ (วิสาข์ จิตวิตร. 2541 : 3; อ้างอิงจาก Coady, 1979) ได้ประยุกต์การสอนอ่านของกูดแมน มาใช้สอนผู้ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยเน้นกลวิธีกระบวนการความรู้และประสบการณ์เดิม และความสามารถทางสติปัญญา

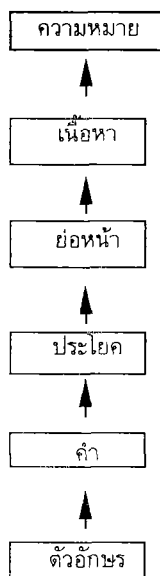
ช่วง ค.ศ. 1980 เป็นต้นมา แนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) เริ่มเข้ามามีบทบาททั้งในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นการเน้นการปฏิสัมพันธ์ของกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน และจากบนลงล่าง

2.6 แนวการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (Approaches of Teaching English Reading Skills)

แนวการสอน (Approach) หมายถึง ทฤษฎีเกี่ยวกับธรรมชาติของภาษาและการเรียนรู้ภาษา ซึ่งจะนำมาใช้ในการเรียนสอนภาษาได้ ทฤษฎีเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับความรู้ทางภาษาศาสตร์ จิตวิทยา และสังคมวิทยา ทฤษฎีการสอนจะช่วยเป็นแนวทางในการพิจารณาหาวิธีการสอน และเทคนิคการสอนเฉพาะอย่างให้สอดคล้องกัน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531 : 26) ได้มีผู้คิดแนวการสอนอังกฤษเป็นภาษาแม่ ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดยยึดหลักตามแบบจำลองการอ่าน (อุไรวรรณ สีชมภู. 2542 : 23; อ้างอิงจาก Leu & Kinzer, 1995 : 59 - 60; บังอร พานทอง. 2541 : 27 - 40) ดังนี้

1. แบบจำลองการอ่านแบบกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom-Up Model of Reading)
แบบจำลองการอ่านแบบนี้ เป็นการสอนที่เน้นเรื่องการอ่านคำ ความหมายของคำศัพท์มากกว่า

เนื้อหาโดยรวม ครูที่ใช้รูปแบบการสอนแบบนี้เชื่อว่า ความแม่นยำในการอ่านคำ และการแปลความหมายของคำศัพท์ จะทำให้ผู้อ่านแปล และทำความเข้าใจความหมายโดยรวมได้ การสอนแบบนี้มักใช้กับเด็กเล็กหรือผู้อ่านระดับต้น ตามภาพประกอบ ดังนี้

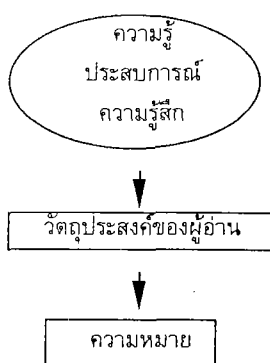

ภาพประกอบ 2 แสดงรูปแบบกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom-Up Model of Reading)

(Reutzel & Cooter Jr. 1992 : 38)

2. แบบจำลองการอ่านแบบกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model of Reading)

แบบจำลองการอ่านแบบนี้ เป็นการสอนที่เริ่มจากการแนะนำการใช้กลวิธีการควบคุมการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โครงสร้างทางภาษา และคำศัพท์ตามลำดับ ครูที่ใช้รูปแบบการสอนแบบนี้เชื่อว่าผู้ที่มีความรู้มากจะมีความสามารถในการคาดเดาความหมายของเนื้อหาโดยรวมได้มากกว่า และแม่นยำกว่า ตามภาพประกอบ ดังนี้

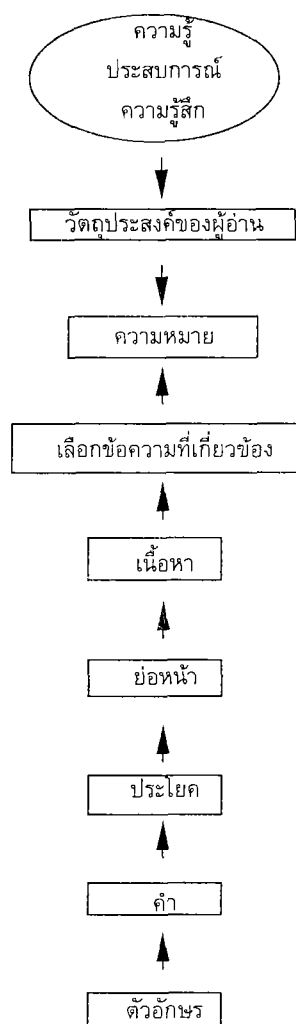

ภาพประกอบ 3 แสดงรูปแบบกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model of Reading)

(Reutzel & Cooter Jr. 1992 : 36)

3. แบบจำลองการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach)

แบบจำลองการอ่านแบบนี้ เป็นการสอนที่ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบของการอ่านทั้งหมดเท่า ๆ กัน มุ่งให้ผู้อ่านคาดเดาความหมายโดยรวมของเนื้อเรื่องได้ โดยใช้กระบวนการอ่าน และองค์ประกอบต่าง ๆ ในการอ่านอย่างเป็นอัตโนมัติ ตามภาพประกอบ ดังนี้

ภาพประกอบ 4 แสดงรูปแบบกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) (Reutzel & Cooter Jr. 1992 : 39)

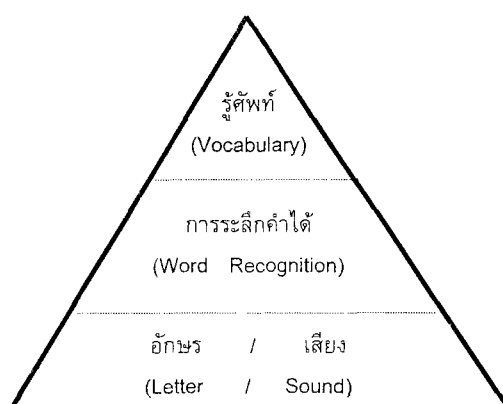
จากแบบจำลองการอ่านลักษณะต่าง ๆ ทำให้เกิดแนวคิดในการสอนอ่านในการสอนภาษาแม่ และภาษาต่างประเทศที่หลากหลายรูปแบบ (วิสาข์ จิตวิตร. 2541 : 29) ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงแบบจำลอง และแนวการสอนที่สำคัญ

แบบจำลองการอ่าน	แนวการสอนอ่านในการสอน ภาษาแม่	แนวการสอนอ่านในการสอน ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ
แบบจำลองการอ่านแบบกระบวนการอ่าน จากล่างขึ้นบน (Bottom-Up Model of Reading)	แนวการสอนอ่านแบบจุลทักษะ (Subskill Approach) แนวการสอนอ่านแบบเน้นทักษะ (Skill Approach)	แนวการสอนอ่านแบบฟัง-พูด (Audiolingualism)
แบบจำลองการอ่านแบบกระบวนการอ่าน จากบนลงล่าง (Top-Down Model of Reading)	แนวการสอนอ่านแบบมหภาษา (Whole Language Approach)	แนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)
แบบจำลองการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach)	แนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach)	แนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach)

2.6.1 แนวการสอนอ่านแบบจุลทักษะ (Subskill Approach) หรือแนวการสอนที่เน้น การออกเสียง (Phonic Approach)

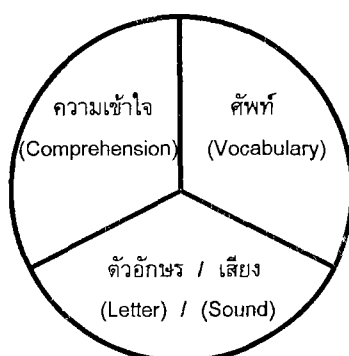
แนวการสอนแบบนี้ เป็นแนวการสอนที่นิยมใช้ในการสอนอ่านระยะเริ่มต้น ได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เน้นพฤติกรรม หรือการสร้างสมนัย (Behaviorist Theory) เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาโดยการเลียนแบบ หรือทำซ้ำ ๆ โดยไม่ต้องคิด แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีนี้ คือ การเรียนอ่านควรเน้นจากจุดย่อยมาสู่จุดใหญ่ ผู้เรียนควรเรียนทักษะจากระดับต่ำก่อนที่จะเรียนทักษะในระดับสูง ดังภาพประกอบต่อไปนี้ ซึ่งสรุปได้ว่า ผู้อ่านจะต้องสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะ คำ ก่อนที่จะสะกดคำ และรู้ความหมายของคำ

ภาพประกอบ 5 แนวการสอนอ่านแบบจุลทักษะ (Subskill Approach) (Goodman, Watson & Burke. 1987 : 132)

2.6.2 แนวการสอนอ่านแบบเน้นทักษะ (Skill Approach)

แนวการสอนแบบนี้ เป็นแนวการสอนที่ยังคงยึดการสอนโดยแบ่งส่วนย่อยของภาษาเช่นกัน เสียงและคำถือว่ามีความสำคัญที่สุด การสอนยึดหลักความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและพยัญชนะเป็นหลัก โดยเริ่มสอนการออกเสียง ทราบความหมายของคำ และทำความเข้าใจกับคำศัพท์ โดยผู้อ่านยึดพจนานุกรมเป็นหลักในการค้นคว้าหาความหมายเมื่อพบคำใหม่ ๆ ระบบแบบแผนสัญลักษณ์ภาษา (Language Cues) ทั้ง 3 ระบบจะได้รับการสอนโดยละเอียด ได้แก่ ระบบสัญลักษณ์ในการเขียนและเสียง (Grapho-phonetic System) ระบบโครงสร้างไวยากรณ์ (Syntactic System) และระบบความหมายทางภาษา (Semantic System) หลังจากการสอนระดับคำ ก็จะสอนประโยคและข้อความโดยเน้นให้เข้าใจความหมายประโยค บทอ่านที่คัดเลือกมาได้รับการดัดแปลงให้ง่ายหรือตรงกับจุดประสงค์ในการสอน แนวการสอนแบบนี้ประกอบด้วยสัดส่วนของทักษะการออกเสียง (Phonics) คำศัพท์ (Vocabulary) และความเข้าใจ (Comprehension) ในปริมาณที่เท่า ๆ กัน ดังแสดงในภาพประกอบ 6

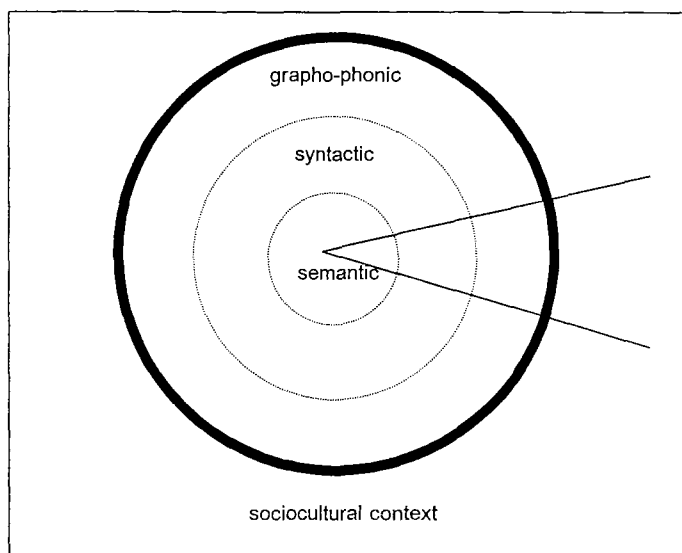
ภาพประกอบ 6 แบบจำลองของแนวการสอนอ่านแบบเน้นทักษะ (Skill Approach) (Goodman, Watson & Burke. 1987 : 132)

2.6.3 แนวการสอนอ่านแบบฟัง-พูด (Audiolingualism)

แนวการสอนแบบฟัง-พูดนี้คล้ายกับแนวการสอนแบบจุลทักษะ เน้นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน เพื่อให้นักเรียนพูดภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว บทอ่านจึงเหมือนสิ่งที่เสริมแรงในการเรียนโครงสร้างภาษา และศัพท์ ซึ่งช่วยให้พูดได้ดีขึ้นเท่านั้น (Siberstein. 1987) แนวการสอนแบบนี้จึงเริ่มด้วยบทสนทนา และการฝึกศัพท์โครงสร้างภาษา จากนั้นจึงอ่านเนื้อเรื่องที่สอนศัพท์ หรือโครงสร้างไวยากรณ์ เพื่อย้ำหรือเสริมสิ่งที่ได้ฝึกพูดไปแล้ว มีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น Aural-Oral Method, Oral Linguistic Method หรือ Aural-Oral Approach

2.6.4 แนวการสอนอ่านแบบมหภาษา (Whole Language Approach)

แนวการสอนแบบนี้ เป็นแนวการสอนที่เน้นกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง เช่น การอ่านเพื่อจับใจความหรือหาความหมาย การอ่านไม่เพียงแต่เป็นการไขรหัสทางภาษา (Decoding) เท่านั้น แต่ผู้อ่านต้องพยายามสร้างความหมายจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้ตัวชี้แนะด้านต่าง ๆ เช่น ด้านไวยากรณ์ (Grammar) ความรู้เดิม (Prior Knowledge) หรือบริบทของสถานการณ์ต่าง ๆ (Context of Situation) ในการทำนายความหมาย (Semantic) ระบบย่อยตามภาพประกอบ 7 นี้ จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถหาความหมายจากเรื่องที่อ่านได้ (Goodman, Watson & Burke. 1987 : 25 - 28)

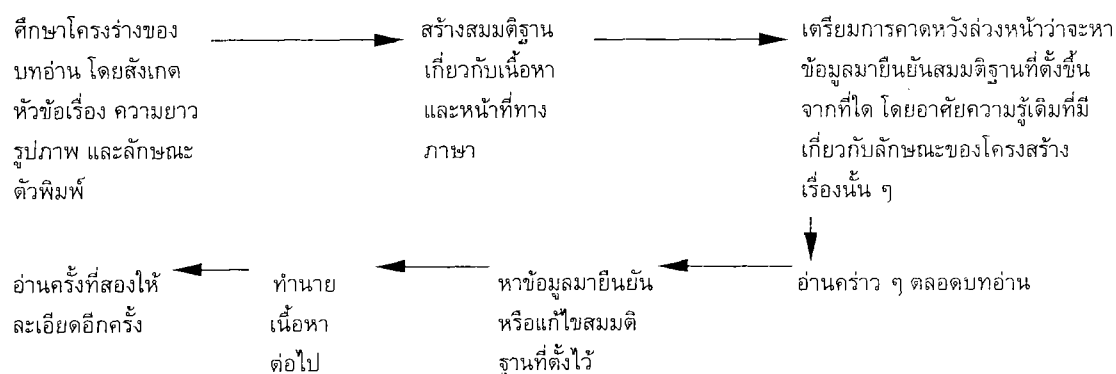

ภาพประกอบ 7 แบบจำลองของแนวการสอนอ่านแบบมหภาษา (Whole Language Approach)

(Gilles, et al. 1988 : 6)

2.6.5 แนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

แนวการสอนแบบนี้ เป็นแนวการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการอ่านจากบนลงล่างคล้ายกันกับแนวการสอนอ่านแบบมหภาษา ในกระบวนการอ่านเพื่อการสื่อสารนี้ ผู้อ่านต้องใช้ความรู้เดิมที่มีจากการเดาเนื้อหาของบทอ่าน โดยพยายามสรุปความหมายหรือใจความสำคัญ หน้าที่ทางภาษา จุดประสงค์ของบทอ่านก่อนที่จะพยายามทำความเข้าใจกับรายละเอียด เช่น การเดาศัพท์ยาก ๆ ในบทอ่านซึ่งเป็นเอกสารจริง (Authentic Material) ลักษณะของแบบฝึกอ่าน ไม่ควรมุ่งที่จะทดสอบความเข้าใจในการอ่าน หรือเป็นการตอบคำถามท้ายบทเพียงอย่างเดียว ควรมีกิจกรรมทางการสื่อสารที่หลากหลาย เช่น การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) การอ่านเพื่อแก้ปัญหา (Problem Solving) หรือแม้กระทั่งการอ่านเพื่อถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer) ที่สำคัญ การสอนทักษะอ่านเพื่อการสื่อสารไม่ควรแยกจากทักษะอื่น ตามภาพประกอบ 8 ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 8 แบบจำลองของแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

(วิสาข์ จิตวิตร. 2541 : 50; อ้างอิงจาก Grellet. 1981 : 7)

2.6.6 แนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach)

แนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ประกอบด้วยกระบวนการ 5 อย่าง (วิสาข์ จิตวิตร. 2541 : 60; อ้างอิงจาก Irwin. 1986) ดังต่อไปนี้

1. กระบวนการอ่านในระดับจุลภาค (Microprocess) คือ กระบวนการที่ผู้อ่านกวาดสายตาอ่านคำในบทอ่าน แล้วจัดกลุ่มคำให้เป็นวลีที่มีความหมาย (Chunking) และคัดเลือกที่จะจดจำหน่วยความคิดใดในการจัดกลุ่มคำนี้ ผู้อ่านต้องมีความรู้เดิมเกี่ยวกับโครงสร้างของภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

2. กระบวนการอ่านบูรณาการ (Integrative Process) คือ กระบวนการที่ผู้อ่านทำความเข้าใจและอนุมานความสัมพันธ์ระหว่างอนุประโยค หรือประโยคต่าง ๆ ในบทอ่าน

3. กระบวนการอ่านในระดับมหภาค (Macroprocess) คือ กระบวนการที่ผู้อ่านสามารถสรุปใจความสำคัญจากบทอ่านโดยการสังเคราะห์ และจัดเรียงเรียงหน่วยความคิดจากบทอ่านว่า หน่วยความคิดใดเป็นใจความสำคัญ หน่วยความคิดใดเป็นรายละเอียด

4. กระบวนการอ่านขยายความ (Elaborative Process) เป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิดในระดับสูงที่ช่วยให้จดจำได้ดี ประกอบด้วย การทำนายความ (Prediction) การสร้างมโนภาพ (Mental Imagery) การสนองตอบทางอารมณ์ (Affective Responses) และการสนองตอบโดยใช้ความคิดในระดับสูง

5. กระบวนการอภิปัญญา (Metacognitive Process) คือ กระบวนการที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของตนเอง เช่น รู้ว่าตนเองเข้าใจหรือไม่เข้าใจอะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และสามารถควบคุมกระบวนการความรู้ความเข้าใจของตนเองได้

3 กระบวนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ (Teaching Process for English Reading Skills)

นักการศึกษาต่าง ๆ ได้ให้คำนิยามของการอ่านไว้มากมาย อาทิ เช่น เฟลลินพิศ ฉายจรรยา และคนอื่น ๆ (2530 : 1) ได้ให้ความหมายว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยใช้ตัวอักษรเป็นสื่อกลางในระดับต่าง ๆ กัน เช่น การอ่านคำ ประโยค ข้อความ อนุচ্ছেทหรือหนังสือที่ผู้อ่านจะต้องอาศัยทักษะและกระบวนการต่าง ๆ เช่น การอ้างอิง การตีความ การจับใจความสำคัญ การวินิจฉัยอารมณ์ของผู้เขียน ฯลฯ เพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งความหมายดังกล่าวสอดคล้องกับวิดโดว์สัน (Widdowson. 1983 : 174) และชอร์ (Shaw. 1973 : 272) ซึ่งกล่าวว่า การอ่าน คือ การมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เป็นกระบวนการสื่อความหมายของความคิด อารมณ์ และความรู้สึกต่าง ๆ ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดไปยังผู้อ่าน ในขณะที่กู๊ดแมน (Goodman. 1982 : 5-6) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสร้างข้อความขึ้นมาใหม่ หรือได้ตั้งสมมติฐาน หรือเดาเรื่อง เดาคความหมายสิ่งที่อ่านขึ้นมาแล้ว จึงหาข้อยืนยันสมมติฐานหรือการเดาของตนว่าถูกต้องหรือไม่ ผู้อ่านอาจใช้ความซ้ำซ้อนทางภาษา (Redundancy) เพื่อเดาคความ และเลือกกลุ่มจากเรื่องที่อ่านโดยอาศัยเสียง และตัวอักษร (Grapho-phonemics) วากยสัมพันธ์ (Syntax) และความหมาย (Semantics) เป็นเครื่องช่วยแนะการเดาคความนั้น ๆ ผู้อ่านที่ดีจะสามารถเดาคที่ถูกต้องโดยอาศัยตัวแนะ (Cue) น้อยที่สุด และการสร้างความหมายของผู้อ่านจะกระทำต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ เป็นกระบวนการวัฏจักร คือ การสุ่มข้อความ (Sampling) การเดาคเรื่อง (Prediction) การทดสอบ ว่าสิ่งที่ผู้อ่านคิดหรือเดาล่วงหน้าไว้นั้นถูกต้องตรงกับเรื่องจริงหรือไม่ ถ้าถูกต้องก็ยืนยันกับข้อคิดนั้น (Confirmation) และสร้างความหมายขึ้นมา (Meaning Construction) แต่ถ้าสิ่งที่เดาไว้ไม่ถูกต้อง ผู้อ่านจะต้องเปลี่ยนแปลงแนวความคิดใหม่ กระบวนการในลักษณะนี้จะดำเนินไปเรื่อย ๆ ในขณะที่ยังอ่าน

ดังนั้น กระบวนการสอนอ่านจึงเริ่มด้วยการสอนจากหน่วยย่อย จนถึงหน่วยใหญ่ ดังนี้

- 3.1 การสอนศัพท์ (Vocabulary Teaching)
- 3.2 การสอนความเข้าใจในระดับประโยค (Teaching of Sentence Comprehension)
- 3.3 การสอนความเข้าใจในระดับข้อความ (Teaching of Paragraph Comprehension)
- 3.4 การเข้าใจข้อความที่กล่าวเป็นนัย (Implication or Inference Understanding)
- 3.5 การวินิจฉัยอารมณ์ของผู้เขียน (Determination of the Writer's Mood)
- 3.6 การจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น (Differentiating between Facts and Opinions)
- 3.7 การวิเคราะห์ภาพประกอบ (Illustration Interpretation)
- 3.8 การสังเกตเครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation Remarks)

3.1 การสอนศัพท์ (Vocabulary Teaching)

ปัญหาสำคัญของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คือ การไม่รู้ศัพท์เพียงพอที่จะทำให้เข้าใจบทอ่าน ดังนั้น ครูสอนอ่านภาษาอังกฤษจึงควรหาวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ หรือให้นักเรียนอ่านมากขึ้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ (วิเศษ จิตวัตร. 2541 : 72) การสอนศัพท์สามารถแบ่งได้ ดังนี้

3.1.1 การเดาความหมายของคำจากบริบท (Context Clue Using)

การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เป็นวิธีที่นิยมใช้เพื่อพัฒนาคำศัพท์ เนื่องจากผู้อ่านสามารถนำกลวิธีการอ่านเช่นนี้ไปใช้ในการอ่านอย่างอิสระ โดยไม่ต้องพึ่งครูหรือพจนานุกรม สเติร์น เบอร์ก พาเวลล์ และเคย์ (Sternberg, Powell & Kaye. 1983) ได้แบ่งตัวชี้แนะในบริบท (Context Clues) เป็น 2 ชนิด ได้แก่ สิ่งชี้แนะภายในคำ (Internal Context Clues) และสิ่งชี้แนะภายนอกคำ (External Context Clues)

ก. สิ่งชี้แนะภายในคำ (Internal Context Clues) ได้แก่ องค์ประกอบต่าง ๆ ของหน่วยคำ (Morphological Elements) ได้แก่ รากศัพท์ (Roots) และคำเติม (Affixes) ได้แก่ อุปสรรค (Prefixes) และปัจจัย (Suffixes) (Panida Aue-Apaikul, et al. 1987 : 25 - 44)

ข. สิ่งชี้แนะภายนอกคำ (External Context Clues) ได้แก่ คำชี้แนะทางไวยากรณ์ (Syntactic Clues) และคำชี้แนะทางด้านความหมาย (Semantic Clues) ซึ่งอยู่ภายในประโยคและระหว่างประโยค ต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ คำชี้แนะทางไวยากรณ์ (Syntactic Clues) (Sinatra & Dowd, 1991 : 225 - 226) คำชี้แนะทางด้านความหมาย (Semantic Clues) (Vacca & Vacca. 1986; Sinatra & Dowd. 1991)

3.1.2 การหาความหมายคำศัพท์จากพจนานุกรม (Dictionary Using)

การใช้พจนานุกรมอย่างชาญฉลาดและมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้อ่านสามารถหาความหมายของคำศัพท์ที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว เพื่อที่จะได้ไม่เสียเวลาและความต่อเนื่องในการอ่าน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาควรฝึกใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษฉบับใหม่ล่าสุด ซึ่งมีสาระประโยชน์ต่าง ๆ ที่นักเรียนจะได้รับ เช่น คำช่วยนำ (Guide Words) ตัวสะกด (Spelling) การอ่านออกเสียง (Pronunciation) การแบ่งพยางค์ (Syllable Division) ชนิดของคำ (Parts of Speech) คำจำกัดความ (Definition) กลุ่มคำจากที่มาเดียวกัน (Derivation) สำนวนภาษา (Stylistic Values) ต้นกำเนิดของคำ (Origin of the Word) คำเหมือนและคำตรงข้าม (Synonyms and Antonyms) สำนวน (Idiomatic Expressions) เป็นต้น (Chuencheewee Chalernpatarakul, et al. 1989 : 22 - 29)

3.2 การสอนความเข้าใจในระดับประโยค (Teaching of Sentence Comprehension)

กระบวนการอ่านที่ช่วยให้ผู้อ่านทำความเข้าใจกับประโยค คือ กระบวนการอ่านในระดับจุลภาค (Microprocess) และกระบวนการอ่านในระดับบูรณาการ (Integrative Process) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 กระบวนการอ่านแบบจุลภาค (Microprocess) ในการอ่านภาษาอังกฤษนั้น หากผู้อ่านได้นำเอาความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ มาช่วยในการจับกลุ่มคำให้เป็นหน่วยที่มีความหมายทางไวยากรณ์ (Chunking) จะทำให้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ และการวิเคราะห์ประโยคซ้อน (Complex Sentence Analysis) (Stageburg. 1977 : 95 - 210)

3.2.2 กระบวนการอ่านแบบบูรณาการ (Integrative Process) กระบวนการอ่านแบบนี้ จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุประโยค และประโยคต่าง ๆ ในบทอ่าน ฮาลิเดย์ และฮาซัน (Halliday & Hason. 1976) ได้จำแนกไว้ ได้แก่ การวิเคราะห์ตัวอ้างอิง (Reference Item Analysis) การใช้คำแทน (Substitution) การละคำ (Ellipsis) การใช้คำศัพท์เพื่อเชื่อมข้อความ (Lexical Cohesion) การใช้คำเชื่อม (Connectives/Markers)

3.3 การสอนความเข้าใจในระดับข้อความ (Teaching of Paragraph Comprehension)

พนิดา เอื้ออภัยกุล และคนอื่น ๆ (Panida Aue-Apaikul, et al. 1987 : 95) กล่าวว่า ในการอ่านเนื้อเรื่องซึ่งโดยปกติจะประกอบด้วยเนื้อหามากกว่าหนึ่งย่อหน้า ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเรื่องราวของเนื้อเรื่องโดยตลอด และจะต้องเข้าใจจุดมุ่งหมาย วิธีเรียบเรียงเนื้อหาหรือวิธีเสนอความคิดของผู้เขียน รวมทั้งความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างข้อมูลด้วย การทราบถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จะทำให้อ่านอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและเข้าใจดีขึ้น ฉะนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า วิธีการอ่านที่ดี และสำคัญที่สุดนั้น ผู้อ่านจะต้องรู้จักแยกแยะส่วนประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญในแต่ละย่อหน้าได้เป็นอย่างดี ซึ่งประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

3.3.1 หัวเรื่อง (Topic) - เป็นสิ่งที่จะสามารถบอกว่า ข้อความนั้นมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับอะไร ลักษณะของหัวเรื่องที่ดี จะต้องกระชับได้ใจความ (Precise) ไม่กว้างหรือแคบมากเกินไป (Not too General or Specific) (Panida Aue-Apaikul, et al. 1987 : 95 - 97)

3.3.2 ใจความหลัก (Main Idea) - คือ ใจความสำคัญของย่อหน้า ซึ่งอาจจะสังเกตได้จากประโยคหลัก หรือประโยคสำคัญ (Topic Sentence) ซึ่งโดยปกติแล้วในย่อหน้าหนึ่ง ๆ จะมีประโยคหลัก หรือประโยคสำคัญ ที่แสดงให้เห็นถึงความคิดของผู้เขียนปรากฏอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของย่อหน้า เช่น ประโยคแรกของย่อหน้า ประโยคสุดท้ายของย่อหน้า ประโยคตรงส่วนกลางของย่อหน้า ทั้งประโยคแรกและสุดท้ายของย่อหน้า ประโยคอื่น ๆ จะเป็นรายละเอียดสนับสนุนประโยคหลัก หรือประโยคสำคัญ ที่เรียกว่า Supporting Details อย่างไรก็ตาม ในบางย่อหน้า อาจไม่ปรากฏประโยคหลัก หรือประโยคสำคัญ ผู้อ่านต้องพยายามสรุปและตีความจากการอ่านรายละเอียดทั้งหมด (Panida Aue-Apaikul, et al. 1987 : 98 - 101)

3.3.3 ใจความรอง (Supporting Details) - ในย่อหน้าหนึ่ง ๆ นอกจากจะมีใจความหลักแล้ว ยังมีรายละเอียดหรือใจความรองด้วย ที่ทำหน้าที่ขยายหรือสนับสนุน (Support) ใจความหลัก (Panida Aue-Apaikul, et al. 1987 : 101 - 103)

3.4 การเข้าใจข้อความที่กล่าวเป็นนัย (Implication or Inference Understanding)

ข้อความที่กล่าวเป็นนัย หมายถึง ข้อความที่ผู้เขียนไม่ได้บอกความหมายออกมาตรง ๆ เพียงแต่กล่าวเป็นนัยให้เข้าใจกัน ผู้อ่านต้องใช้วิจารณญาณในการตีความ และสรุปความคิดเองโดยการวินิจฉัยสิ่งชี้แนะ (Clue หรือ Hint) ในย่อหน้านั้น ๆ (Panida Aue-Apaikul, et al. 1987 : 101; Worayuth Nunthasen. 1996 : 14 - 15; อ้างอิงจาก เฟลินพิศ ฉายจรรยา และคนอื่น ๆ. 2530)

3.5 การวินิจฉัยอารมณ์ของผู้เขียน (Determination of the Writer's Mood)

ในการเขียนข้อความบางประเภท ผู้เขียนแสดงทัศนคติหรืออารมณ์ต่อสิ่งที่เขียนไว้ด้วย ผู้อ่านต้องวินิจฉัยให้ได้ว่า ผู้เขียนมีทัศนคติหรืออารมณ์ไปในทิศทางใด เช่น ดีใจ เสียใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ภูมิใจ เสียใจ ฯลฯ (Worayuth Nunthasen. 1996 : 15; อ้างอิงจาก เฟลินพิศ ฉายจรรยา และคนอื่น ๆ. 2530)

3.6 การจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น (Differentiating between Facts and Opinions)

ข้อเท็จจริง หรือความจริง เป็นสิ่งที่สามารถพิสูจน์ หรือทดสอบได้ด้วยการทดลอง การสังเกต หรือการวิจัยอันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปอย่างสมเหตุสมผล ในขณะที่ความคิดเห็นเป็นเพียงความเชื่อ ความรู้สึก หรือการตัดสินสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยเหตุผล ซึ่งอาจไม่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป (Chuencheewee Chalernpararakul, et al. 1989 : 86) การจำแนกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นในบทอ่าน จะทำให้ผู้อ่านสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้อย่างถูกต้องตามความต้องการ

3.7 การวิเคราะห์ภาพประกอบ (Illustration Interpretation)

การสื่อความมีได้จำกัดอยู่เฉพาะข้อความเท่านั้น อาจปรากฏอยู่ในรูปแบบของแผนภูมิ ตาราง แผนผัง กราฟ รูปภาพ ฯลฯ ผู้อ่านควรได้ฝึกทักษะในการตีความสิ่งเหล่านี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ (Worayuth Nunthasen. 1996 : 16 - 17; อ้างอิงจาก เฟลินพิศ ฉายจรรยา และคนอื่น ๆ. 2530)

3.8 การสังเกตเครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation Remarks)

เครื่องหมายวรรคตอนเป็นเครื่องช่วยในการอ่านอย่างหนึ่ง การสังเกต และการตีความจากเครื่องหมายวรรคตอน จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความได้อย่างถูกต้อง (Worayuth Nunthasen. 1996 : 17 - 21; อ้างอิงจาก เฟลินพิศ ฉายจรรยา และคนอื่น ๆ. 2530; Brown. 1986 : 190 - 210) อาทิเช่น

1. การใช้ Period or Full Stop (.) เมื่อจบประโยค หรือความคิดหนึ่ง ๆ
2. การใช้ Colon (:) เพื่อแสดงให้เห็นว่า ข้อความที่อยู่ข้างหลังเครื่องหมายนี้ อธิบายความที่อยู่ข้างหน้า หรือใช้นำหน้ารายการ หรือข้อความที่เป็นการอธิบาย
3. การใช้ Semicolon (;) แยกข้อความ หรือรายการที่ซับซ้อน โดยใช้ , คั่นระหว่างรายการย่อยภายในรายการที่สำคัญนั้นอยู่แล้ว หรือใช้แทนคำสันธาน (Conjunction) ในการเชื่อมอนุประโยค (Clause) ที่มีความสำคัญเท่ากัน นอกจากนั้น ยังใช้นำหน้าคำสันธาน (Conjunction) ที่เชื่อมประโยค เช่น therefore, however, nevertheless และ on the other hand เป็นต้น

4. การใช้ Comma (,) แยกคำ หรือวลีในเรื่องเดียวกันเมื่อเขียนติดต่อกันไปตามลำดับ และใช้แยกข้อความที่แทรกเข้ามา เพื่อเป็นการอธิบาย หรือขยายความข้างหน้า

5. การใช้ Hyphens (-) แยกคำ หรือพยางค์ที่ท้ายบรรทัด

6. การใช้ Dash (--) แยกส่วนของข้อความออกจากส่วนอื่น ๆ เพื่ออธิบายหรือเน้นส่วนของข้อความที่แยกออกนี้จะนำหน้า และตามด้วย -- ยกเว้นเมื่ออยู่ท้ายประโยค

7. การใช้ Ellipsis Points (...) ละบางส่วนของข้อความที่คัดลอกมา

8. การใช้ Parentheses or Brackets () แยกข้อความที่ไม่จำเป็นออกจากประโยค เป็นการเสริมความเท่านั้น แต่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่านดีขึ้น เพราะเป็นการอธิบายเพิ่มเติมสิ่งที่กล่าวถึง

9. การใช้ Quotation Marks ("....") เพื่อยกคำพูดหรือความคิดของเจ้าของเดิมมาโดยตรง หรือใช้เพื่อแยกส่วนที่ต้องการเน้น หรือเพื่อให้ทราบว่าเป็นชื่อเรื่อง

10. การใช้ Exclamation Point (!) หลังข้อความเพื่อแสดงความรู้สึก อารมณ์ที่รุนแรง ประหลาดใจ หรือตกใจ

11. การใช้ Question Mark (?) หลังข้อความเพื่อแสดงความสงสัย หรือคำถาม

สรุปได้ว่า กระบวนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยทั่วไปนั้น เป็นการสอนให้ผู้อ่านใช้ทักษะและกระบวนการในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่หน่วยย่อย จนถึงหน่วยใหญ่เพื่อทำความเข้าใจกับความหมาย ความคิด และสิ่งต่าง ๆ ในบทอ่านที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อกับผู้อ่าน

4 นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการสอน หรือทางการศึกษานั้น ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ คำว่า นวัตกรรม และเทคโนโลยี ซึ่งนักการศึกษาได้ให้คำนิยามไว้ ดังนี้

สวัสดี้ ปุษาปาคม (2517 : 1) กล่าวว่า นวัตกรรม หรือนวัตกรรม (Innovation) คือ การปฏิบัติหรือกรรมวิธีที่นำเอาวิธีการใหม่ ๆ มาใช้หรือการนำการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงวิธีทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าเดิม คือ ทำให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น เช่น การใช้เครื่องมือกลช่วยการสอน (Teaching Machine) หรือใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการสอน (CAI) ซึ่งสอดคล้องกับบุญชม ศรีสะอาด (2537 : 76) ที่กล่าวว่า นวัตกรรม หรือนวัตกรรมหมายถึง เทคนิควิธีการ และสื่อการเรียนการสอนใหม่ ๆ ที่มีผู้คิดค้นขึ้นมา เพื่อที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น บทเรียนโปรแกรม (Programmed Instruction) บทเรียนโมดูล (Module) ชุดการสอน (Instructional Package) ชุดการสอนจุลบท (Minicourse) การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ (Learning Centre) การเรียนเพื่อรอบรู้ (Mastery Learning) สัญญาการเรียนรู้ (Learning Contracts) การเรียนเป็นคู่ (The Learning Cell) การเรียนแบบร่วมมือกัน (Co-operative Learning) และคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI - Computer-Assisted Instruction)

สวัสดี้ ปุษาปาคม (2517 : 1) กล่าวว่า เทคโนโลยี (Technology) คือ การนำเอาวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในงานสาขาต่าง ๆ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในระบบงานในทางที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ในขณะที่ อรรถพรณ พรสีมา (2530 : 3) กล่าวว่า เทคโนโลยี คือ กระบวนการที่มีความซับซ้อน และเกี่ยวข้องกับบุคคล กรรมวิธี ความคิด เครื่องมือ การจัดการที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ปัญหา การคิดหาวิธีแก้ปัญหา การนำวิธีการแก้ปัญหามาใช้ การประเมินผลการแก้ปัญหา และการควบคุม หรือขจัดปัญหาเกี่ยวกับการสอนในสถานการณ์ที่จะทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและควบคุมได้ แนวทางในการแก้ปัญหาก็ใช้กระบวนการที่เป็นระบบ มีการกำหนดกรรมวิธีในการเลือกการใช้ ซึ่งต้องมีการผสมผสานกันระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ให้เป็นระบบการสอนที่สมบูรณ์แบบ

จากคำจำกัดความของนวัตกรรม และเทคโนโลยีในการสอนหรือทางการศึกษา ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ คือ ทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นสื่อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ กระบวนการ เทคนิควิธีสอน หรือกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการพัฒนารูปแบบและเป็นที่รู้จักแพร่หลายของนักการศึกษา มีดังนี้

4.1 ยุทธวิธีในการอ่าน (Reading Strategies)

ยุทธวิธี หรือกลวิธีในการอ่าน ได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นในการสอนอ่านในปัจจุบัน จากผลงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศชี้ให้เห็นว่า ยุทธวิธี หรือกลวิธีในการอ่านสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านให้แก่ผู้เรียนได้ หากผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการในการอ่านด้วยการเลือกใช้กลวิธีแบบต่าง ๆ รู้จักปรับเปลี่ยนวิธีการอ่านให้เหมาะสมตามเนื้อความ และสามารถพัฒนาประสิทธิภาพทางด้านความคิด การใช้เหตุผล และวิจารณ์ญาณอีกด้วย (ปัญชรี ทองวิสุทธิ. 2541 : 22) ยุทธวิธี หรือกลวิธีในการอ่านมีหลายรูปแบบซึ่งได้มี ผู้เชี่ยวชาญในการอ่านได้เสนอแนะไว้ ดังต่อไปนี้

4.1.1 ยุทธวิธี SWAT (Strategic Word Attack Technique)

บีด และคนอื่น ๆ (อุไรวรรณ สีสมภู. 2542 : 21; อ้างอิงจาก Beed, et al. 1991) ได้เสนอยุทธวิธีที่จะช่วยหาความหมายของคำศัพท์ เป็นยุทธวิธีที่เสริมต่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียน เพื่อเป็นนักอ่าน อย่างอิสระ คือ สามารถใช้ยุทธวิธีต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการอ่านได้ด้วยตนเอง มี 5 ขั้นตอน คือ

1. อ่านจนจบประโยค
2. อ่านซ้ำ และดูภาพประกอบการเดาความหมายของคำศัพท์
3. ถามตัวเองว่ามีคำใดบ้างที่เริ่มต้นด้วยพยัญชนะตัวเดียวกับคำนี้ แล้วสามารถตีความหมายจากบริบทของประโยคนี้ได้ใจความมากที่สุด
4. ทำความเข้าใจคำศัพท์แต่ละคำ แล้วจึงตีความหมายโดยรวมทั้งประโยค
5. อ่านต่อไป หรือขอความช่วยเหลือ

4.1.2 ยุทธวิธี SSR (Sustained Silent Reading)

ยุทธวิธีในการอ่านแบบนี้ เป็นที่รู้จักกันในชื่อ USSR (Uninterrupted Sustained Silent Reading) คือ การอ่านในใจ ซึ่งผู้เรียนเลือกเรื่องอ่านตามความสนใจของตนเอง โดยปราศจากการขัดจังหวะในช่วงเวลาที่ย่าน เป็นโปรแกรมเสริมการอ่านที่ให้ผู้เรียนฝึกอ่านในใจ โดยไม่ต้องกังวลกับการทำแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบความเข้าใจ อันจะเป็นเหตุให้ความเพลิดเพลินในการอ่านลดลง และในตอนท้ายของกิจกรรมจะมีการอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านมา ยุทธวิธีในการอ่านแบบ SSR มีแนวการปฏิบัติ (ศศิกันต์ วิสุทธิแพทย. 2536 : 8 - 13; อ้างอิงจาก McCracken. 1791 : 521 - 524, 582) ดังนี้

1. นักเรียนทุกคนจะต้องอ่านในใจในสิ่งที่ตนเองสนใจ
2. ในขณะที่นักเรียนอ่าน ครูจะต้องอ่านด้วยเช่นกัน
3. ครูจะต้องเตรียมเนื้อเรื่องให้มีหลายประเภท เพื่อประโยชน์ต่อการเลือกของนักเรียน
4. การอ่านทุกครั้งต้องมีการจับเวลา
5. อ่านพร้อมกันทั้งชั้นเรียนด้วยตนเอง โดยปราศจากความช่วยเหลือจากครู

4.1.3 ยุทธวิธี SQ3R

ยุทธวิธีอ่านแบบ SQ3R (Langan. 1987 : 195 - 198, Conley. 1995 : 256 - 258 ; ศศิกานต์ วิสุทธิแพทย์. 2536 : 13 - 14; อ้างอิงจาก Robinson. 1941) มีขั้นตอน ดังนี้

1. S คือ Survey - สำรวจ - อ่านอย่างคร่าว ๆ โดยการกวาดสายตาหาประเด็นสำคัญของเรื่อง รวมทั้งบทสรุป (ถ้ามี)
2. Q คือ Question - ถาม - ตั้งคำถามกับตนเองเกี่ยวกับประเด็นสำคัญของเรื่องนั้น ทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น และช่วยเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีกับเรื่องที่อ่าน
3. R คือ Read - อ่าน - อ่านเรื่องเพื่อหาคำตอบที่ตั้งไว้
4. R คือ Remember - จดจำ - เขียนคำตอบโดยใช้ถ้อยคำของตนเอง ถ้าตอบไม่ได้ให้ย้อนกลับไปอ่านส่วนนั้นอีกครั้งหนึ่ง ควรมีการจดบันทึกวลีที่สำคัญไว้อย่างสั้น ๆ
5. R คือ Review - ทบทวน - เมื่ออ่านเรื่องจบแล้วให้อ่านบันทึกที่จดไว้เพื่อให้มองเห็นภาพรวม และความสัมพันธ์ของประเด็นต่าง ๆ จากนั้นให้ตรวจสอบความเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยปิดบันทึกที่จดไว้ แล้วเขียนทบทวนโดยการระบุประเด็นหลัก และประเด็นย่อยของเรื่อง

4.1.4 ยุทธวิธี OK4R

ยุทธวิธีอ่านแบบนี้ พัฒนาริธีการมาจากยุทธวิธี SQ3R คิดขึ้นโดยพอค (อัจฉรา จารุจินดา. 2536 : 11; อ้างอิงจาก Pauk. 1962) มีขั้นตอน ดังนี้

1. O คือ Overview - อ่านอย่างคร่าว ๆ
2. K คือ Key Idea - หาใจความสำคัญ แล้วตั้งคำถามไปด้วย
3. R คือ Read - อ่านเรื่องเพื่อหาคำตอบที่ตั้งไว้
4. R คือ Recall - ระลึกถึงสิ่งที่อ่านไปแล้ว
5. R คือ Reflect - สะท้อนความคิด หรือการขยายความคิดจากเดิม
6. R คือ Review - ทบทวนเรื่องที่อ่านอีกครั้งหนึ่ง

4.1.5 ยุทธวิธี PQRST

ยุทธวิธีอ่านแบบนี้ พัฒนาริธีการมาจากยุทธวิธี OK4R คิดขึ้นโดยสปาเช และเบอร์ก (อัจฉรา จารุจินดา. 2536 : 12; อ้างอิงจาก Spache & Berg. 1966) มีขั้นตอนในการอ่าน ดังนี้

1. P คือ Preview - ฝึกให้ผู้อ่านอ่านชื่อเรื่อง (Title) หัวข้อเรื่อง (Heads) และหัวข้อย่อย (Subheadings) การอ่านประโยคแรก และประโยคสุดท้ายของเรื่อง
2. Q คือ Question - ตั้งคำถาม
3. R คือ Read - อ่านเรื่องเพื่อหาคำตอบที่ตั้งไว้
4. S คือ Summarize - สรุปเรื่องที่อ่าน
5. T คือ Test - ทดสอบหลังการอ่าน

4.1.6 ยุทธวิธี OARWET

ยุทธวิธีอ่านแบบนี้ พัฒนาริธีการมาจากยุทธวิธี PQRST ที่คิดขึ้นโดยนอร์แมน (อัจฉรา จารุจินดา. 2536 : 12; อ้างอิงจาก Norman. 1968) มีขั้นตอนในการอ่าน ดังนี้

1. O คือ Overview - อ่านอย่างคร่าว ๆ
2. A คือ Ask - ตั้งคำถาม
3. R คือ Read - อ่านเรื่องเพื่อหาคำตอบที่ตั้งไว้
4. W คือ Write - เขียนคำตอบหลังการอ่าน
5. E คือ Evaluate - ประเมินผลด้วยตนเอง
6. T คือ Test - ทดสอบหลังการอ่าน

4.1.7 ยุทธวิธี PANORAMA

ยุทธวิธีการอ่านแบบนี้ คิดขึ้นโดยปีเตอร์ เอ็ดเวิร์ด (อัจฉรา จารุจินดา. 2536 : 10 - 14; อ้างอิงจาก Edwards. 1973 : 132 - 135) ที่พัฒนาวิธีการมาจากยุทธวิธีการอ่าน SQ3R ของโรบินสัน (อัจฉรา จารุจินดา. 2536 : 11; อ้างอิงจาก Robinson. 1961), วิธี OK4R ของพอค (อัจฉรา จารุจินดา. 2536 : 11; อ้างอิงจาก Pauk. 1962), ยุทธวิธี PQRS ของสเปาเช และเบอร์ก (อัจฉรา จารุจินดา. 2536 : 12; อ้างอิงจาก Spache & Berg. 1966) และยุทธวิธี OARWET ของนอร์แมน (อัจฉรา จารุจินดา. 2536 : 12; อ้างอิงจาก Norman. 1968) มีขั้นตอนในการอ่าน 3 ขั้น ดังนี้

ก. ขั้นเตรียม (Preparation Stage) มีขั้นตอนย่อย ดังนี้

P - Purpose - กำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน

A - Adaptability - การปรับความเร็วของการอ่านตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

N - Need to Question - ความจำเป็นในการตั้งคำถาม เพื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่อง

ข. ขั้นอ่าน (Intermediate Stage) มีขั้นตอนย่อย ดังนี้

O - Overview - สรุปรวบรวมประเด็นสำคัญและบทสรุปของเรื่องโดยกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว

R - Read - อ่านโดยใช้ความคิดเชื่อมโยงสิ่งที่อ่าน เข้ากับประสบการณ์เดิมของตน และพยายามตอบคำถามที่ตั้งไว้

A - Annotate - จดบันทึกสิ่งที่อ่านในลักษณะเป็นข้อความ หรือเค้าโครงเรื่องเพื่อช่วยในการจำ

ค. ขั้นสรุป (Concluding Stage) มีขั้นตอนย่อย ดังนี้

M - Memorize - ทบทวนความจำโดยนำเค้าโครงเรื่องที่บันทึกไว้มาทบทวน และแยกแยะจุดสำคัญของเรื่อง

A - Assess - ประเมินผลตนเองว่าอ่านได้ตรงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในขั้นแรกหรือไม่ สรุปรวบรวมใจความสำคัญ หาข้อเท็จจริงต่าง ๆ ได้หรือไม่ และเข้าใจเค้าโครงเรื่องที่อ่านหรือไม่

4.1.8 ยุทธวิธี OK5R

ยุทธวิธีแบบนี้ พัฒนาการมาจากยุทธวิธี OK4R ที่พอคได้คิดขึ้นไว้ในปี 1962 (เฉลิมศรี เรียงประเสริฐ 2537 : 9 - 11; อ้างอิงจาก Pauk. 1974) มีขั้นตอนในการอ่าน ดังนี้

1. O คือ Overview - อ่านอย่างคร่าว ๆ
2. K คือ Key Idea - หาแนวคิดหลัก
3. R คือ Read - อ่านเรื่องเพื่อหาคำตอบที่ตั้งไว้
4. R คือ Record - จดบันทึกใจความสำคัญ

5. R คือ Recite - พูดเพื่อระลึกถึงสิ่งที่อ่าน
6. R คือ Review - ทบทวน
7. R คือ Reflect - สะท้อนความคิด

4.1.9 ยุทธวิธี OP3R

ยุทธวิธีนี้ พัฒนาขึ้นโดยนักวิจัยทางสาขาการอ่านและจิตวิทยา แพททรีเซีย แกรนท์ (Napaporn Meckhayai. 1992 : 233 - 242; อ้างอิงจาก Grant. 1989) ได้เสนอแนะการอ่านโดยยุทธวิธี OP3R ว่า หากผู้อ่านกระทำตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง ยุทธวิธี OP3R จะสามารถช่วยให้ผู้อ่านทราบ และเข้าใจหนังสือ หรือตำราได้อย่างดี ซึ่งมีขั้นตอนในการอ่าน ดังนี้

1. O คือ Overviewing - การอ่านอย่างคร่าว ๆ
2. P คือ Predicting - การคาดการณ์ล่วงหน้า
3. R คือ Reading - การอ่านเรื่องเพื่อหาคำตอบที่ตั้งไว้
4. R คือ Recalling - การระลึกถึงสิ่งที่อ่าน
5. R คือ Reviewing - การทบทวน

4.1.10 ยุทธวิธี 3R's (Recognition, Replication and Reorganization)

โอลเซน (Olsen. 1991 : 254 - 259) ได้เสนอกิจกรรมในยุทธวิธีของการอ่านแบบนี้ไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. การระลึกได้ (Recognition) - ให้นักเรียนทำกิจกรรมง่าย ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน เช่น จับคู่ เลือกคำตอบ หรือจัดประเภท
2. การใช้ภาษา (Replication) - ให้นักเรียนทำกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดเลียนแบบหรือนำคำที่เรียนรู้ไปใช้ เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลในตาราง แผนที่ รูปภาพ
3. การจัดเรียบเรียง (Reorganization) - ให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จากบทอ่านมาจัดเรียบเรียงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สร้างแผนภูมิความรู้ เขียนแผนผังแสดงเวลา เป็นต้น

สรุปว่า ยุทธวิธีหรือกลวิธีในการอ่านนั้นมีหลายรูปแบบ ผู้สอนและผู้เรียนต้องรู้จักเลือกใช้ยุทธวิธี หรือกลวิธีแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับบทอ่าน จึงจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านได้

4.2 เทคนิควิธีในการสอนอ่าน (Techniques for Teaching Reading)

มีผู้เชี่ยวชาญในการอ่านได้เสนอแนะเทคนิควิธี ที่ครูผู้สอนสามารถใช้ในการสอนอ่านไว้ด้วยกันหลายวิธี ดังต่อไปนี้

4.2.1 การสอนอ่านตามคู่มือครู

ปัญชรี ทองวิสุทธิ (2541 : 5 - 6) ได้ให้คำนิยามในการสอนอ่านตามคู่มือว่า คือ กระบวนการสอนตามแผนการสอนของหน่วยงานใดก็ตาม กรมสามัญศึกษา โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. สร้างความสนใจ โดยสนทนากถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน และเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

2. แจ้งจุดประสงค์ โดยบอกให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายของบทเรียน เพื่อให้นักเรียนจะได้ทราบจุดหมายปลายทางของการเรียนการสอน

3. ทบทวนความรู้เดิม โดยปูพื้นฐานความรู้สำหรับที่จะใช้ในบทเรียนใหม่ให้กับนักเรียน และกระตุ้นให้นักเรียนสามารถนำความรู้เดิมมาใช้

4. เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ เริ่มกิจกรรมใหม่ของบทเรียน โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการพูด อธิบาย ชักถาม และใช้ตัวอย่างโดยยึดจุดประสงค์นำทางเป็นหลัก

5. ให้แนวการเรียนรู้ โดยแนะวิธีทำกิจกรรม แหล่งค้นคว้า และถามคำถามเพื่อนำทาง

6. ขั้นการปฏิบัติ โดยให้นักเรียนอ่านในใจและทำแบบฝึกด้วยตนเอง

7. แจ้งผลการปฏิบัติ โดยให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน ด้วยการตรวจสอบแก้ไขในสิ่งที่นักเรียนทำผิด ให้คำชมเชยและแสดงความยินดีในผลงานของนักเรียน

8. ประเมินผล โดยวัดหรือประเมินว่านักเรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ของบทเรียนนั้นได้หรือไม่ เพียงใด จากแบบฝึก แบบทดสอบ และการแสดงออก เช่น การพูด การตอบคำถาม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในบทต่อไป

9. ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน โดยสรุปและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมาเพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คงทน โดยใช้แบบฝึกหัดเสริม หรือมอบหมายงานเพิ่มเติม

4.2.2 วิธี MIA (A More Integrated Approach/Murdoch's Integrated Approach)

วิธีนี้ เป็นการสอนอ่านภาษาอังกฤษแนวใหม่โดยยึดหลักภาษาศาสตร์จิตวิทยา (Psycholinguistics) จิตวิทยาในการคิด และการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเน้นการฝึกการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ทักษะต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ควบคู่กันไปตลอดเวลา แต่จะมุ่งเน้นความสนใจไปสู่ทักษะการอ่าน ในขณะที่ทักษะอื่น ๆ ก็จะได้รับพัฒนาไปพร้อม ๆ กันด้วย (Murdoch, 1986 : 9 - 10) เมอร์ตอค (จรัส รัตนศิลา, 2539 : 44 - 58; อ้างอิงจาก Murdoch, 1986 : 9 - 15) ได้ให้แนวการสอนดังนี้

1. คำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions)
2. ทำความคุ้นเคย/ความเข้าใจกับคำศัพท์ (Familiarizing Vocabulary)
3. ครูให้เนื้อเรื่อง (Text)
4. ทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง (Understanding the Text)
5. การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Information Transfer)
6. การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค (Jigsaw Exercise and Paragraph

Structure)

7. การประเมินผล และการแก้ไข (Evaluation and Correction)

4.2.3 วิธีโครงสร้างระดับยอด TLS (Top Level Structure)

วิธีสอนอ่านโดยการใช้โครงสร้างระดับยอด ช่วยให้ผู้เรียนและเข้าใจเนื้อหาที่เรียนในห้องได้ดี มีความสัมพันธ์กับกระบวนการจำ 2 อย่าง คือ ผู้อ่านจำเรื่องราวที่อ่านได้ดีกว่า และจะจำสิ่งที่สำคัญที่สุดของเรื่องได้มากกว่าคนที่ไม่ใช่วิธีนี้ (ขจร สุขรังสรรค์, 2532 : 41; อ้างอิงจาก Bartlett, 1980 : 1 - 2) วิธีการสอนอ่านโดยการใช้โครงสร้างระดับยอด มีหลักการและทฤษฎีมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ถ้าผู้อ่านเข้าใจโครงสร้างข้อเขียนของผู้เขียน ก็จะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีและรวดเร็วขึ้น เพราะสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวที่อ่านได้เร็วขึ้น และทราบว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับเรื่องอะไร การใช้

ประสบการณ์เดิมในการอ่านเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่าน จะช่วยให้การเดาความ และการจับใจ-ความสำคัญของเรื่องเร็วขึ้น ไมเยอร์ และฟรีเดล (รัชณี หลักเหล็ก. 2538 : 31 - 32; อ้างอิงจาก Meyer & Freedle. 1984 : 122 - 124) ได้แบ่งโครงสร้างระดับย่อยออกเป็น 5 ชนิด คือ กลุ่มรายการ (Collection) การบอกรายละเอียดของเรื่อง (Description) ความเป็นเหตุและผล (Causation) การเสนอปัญหาและวิธีการแก้ไข (Problem - Solution) และการเปรียบเทียบ (Comparison)

4.2.4 วิธีสอนด้วย CLOZE Procedure

คอนลีย์ (Conley. 1995 : 40 - 41) ได้ให้กระบวนการขั้นตอนในการสอนอ่านแบบโคลซไว้ 4 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

1. การเตรียมบทอ่าน (Preparation of the Text) โดยเลือกบทอ่านที่เหมาะสมในบทเรียน ความยาวประมาณ 250 - 300 คำ จากนั้นให้คงสภาพเดิมประโยคแรกและประโยคสุดท้าย แล้วให้เว้นว่างทุกคำที่ 5 ของแต่ละประโยค โดยเริ่มจากประโยคที่ 2
2. การดำเนินการ (Administration) โดยครูอธิบาย และชี้แนะให้นักเรียนทราบถึงวิธีการทำข้อสอบหรือแบบฝึกหัดโคลซว่า นักเรียนต้องอ่านทุกประโยคก่อนที่จะเติมคำลงในช่องว่าง แล้วให้นักเรียนศึกษาบทอ่านและเติมคำในช่องว่างโดยไม่จำกัดเวลา
3. การตรวจให้คะแนน (Scoring) โดยให้คะแนนสำหรับคำตอบที่ถูกต้อง (คำเดียวกันกับคำที่เว้นว่างไว้) หลีกเลี่ยงข้อโต้แย้งโดยไม่ให้คะแนนสำหรับคำที่มีความหมายเหมือนคำตอบที่ถูกต้อง
4. การตีค่าคะแนน (Interpretation) โดยทั่วไปแล้ว นักเรียนที่ได้คะแนน 50 % ขึ้นไป แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี คะแนน 30 % - 50 % อยู่ในเกณฑ์พอใช้ การทำแบบฝึกโคลซ ต้องอยู่ภายใต้การดูแล และการชี้แนะจากครู ในขณะที่คะแนนน้อยกว่า 30 % อยู่ในเกณฑ์อ่อน ไม่เหมาะกับการทำแบบฝึกทักษะโคลซ เพราะเป็นสิ่งที่ยากเกินไป

4.2.5 การสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach)

จากงานวิจัยของภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534 : 70 - 72) พบว่าการสอนแบบอรรถฐานเป็นการสอนที่จัดเนื้อหาตามอรรถฐาน 8 ชนิด ของเนื้อหาในภาษา คือ เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) รายงาน (Report) การอธิบาย (Explanation) เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) วิธีการ (Procedure) เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) อภิปราย (Discussion) และการสังเกต (Observation)

กระบวนการสอนแบบอรรถฐาน มี 3 ขั้นตอน อาศัยหลักจากนักภาษาศาสตร์เชิงระบบ ได้แก่ ฟรานซิส คริสตี้, เบรน เกรย์, แพม เกรย์ และ แมรี แม็คเคน (Francis Christie, Brain Gray, Pam Gray and Marry Macken) ดังนี้

1. หารูปแบบ โดยเน้นการใช้ภาษาในสังคมให้ถูกต้องตามบริบท วิเคราะห์โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง และวิเคราะห์ลักษณะของภาษา
2. ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อหา ความ โดยเตรียมที่จะเขียนเนื้อหาใหม่ร่วมกันจากอรรถฐานเดิม หรือการสร้างเนื้อหาใหม่ร่วมกันระหว่างนักเรียนกับครูในอรรถฐานเดียวกัน
3. สร้างเนื้อหาความร่วมมือในกลุ่ม โดยให้นักเรียนปรึกษากันในกลุ่ม ครูช่วยเหลือ แล้วให้นักเรียนเขียนร่างของเรื่องใหม่ลงในตารางของแต่ละกลุ่ม จากนั้นนำเสนอผลงาน และอภิปรายร่วมกันหาข้อบกพร่อง เพื่อการใช้อรรถฐานอย่างสร้างสรรค์ โดยเขียนเนื้อหาที่สมบูรณ์จากฉบับร่างของแต่ละกลุ่ม

การจัดกระบวนการเรียนการสอนอ่านด้วยวิธีอรรถฐาน จะยึดหลักการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยจัดตามจุดมุ่งหมายของมนุษย์โดยทั่วไป ดังนี้

1. อ่านเพื่อความบันเทิง
2. อ่านเพื่อความรู้ และเข้าใจกระบวนการหรือวิธีการ
3. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า

4.2.6 การสอนอ่านตามรูปแบบเอริกา (ERICA MODEL)

เนาวรัตน์ นุ่มอุรา (2534 : 20 - 34) กล่าวว่า การสอนอ่านตามรูปแบบเอริกา มาจากชื่อเต็มว่า Effective Reading in Content Areas เกิดจากความคิดของอัลเบิร์ต มอริส และเนีย สจวร์ต ดอร์ (Albert Morris and Nea Stewart Dore) ที่ผสมผสานวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ขึ้นใหม่ในลักษณะปฏิสัมพันธ์ (Interactive) โดยยึดหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการใช้ประสบการณ์เดิมผสมผสานเข้ากับความรู้ใหม่ ซึ่งได้แนวความคิดจากอิมมานูเอล แคนท์ (Immanuel Kant) นักจิตวิทยาชาวออสเตรีย ในปี ค.ศ. 1781 และการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยมีแนวโน้มของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแนวใหม่แบบบูรณาการ (Integrated Approach) ผู้เรียนจะได้ใช้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ควบคู่กันไปตลอดเวลา มีขั้นตอน ดังนี้

1. เตรียมการอ่าน (Preparing for Reading) โดยการสร้างบริบท (Contextualized Technique) ประกอบด้วย การรวบรวมความคิด (Organizing Ideas) การสำรวจโครงสร้างตำราเรียน (Surveying Materials) การศึกษาคำศัพท์ใหม่ (Learning New Vocabulary) การสร้างบริบท (Contextualization) การสร้างโครงร่างเนื้อหาที่สำคัญ (Graphic Outline) การสร้างตารางสำรวจคำศัพท์ (Identification Chart) การเดาคำศัพท์จากบริบท (Context Clues)
2. ฝึกการอ่านโดยใช้กระบวนการทางความคิด (Thinking through Reading) โดยฝึกให้นักเรียนบอกข้อความที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง นัยของข้อความ และประโยคสรุปเรื่องอ่าน หรือการใช้วิธีโคลซ (Cloze)
3. ฝึกการดึงและเรียบเรียงข้อมูล (Extracting and Organizing Information) โดยให้ราย-ละเอียด (Listing - Description) เสนอปัญหา และวิธีการแก้ไข (Problem - Solution) เหตุและผล (Cause - Effect) หรือการเปรียบเทียบ และขัดแย้ง (Comparison - Contrast)
4. การถ่ายโยงความรู้ (Transferring Information) โดยการสรุปความ (Summaries) เขียนโครงร่าง (Note-Form Outlines) ตอบคำถาม (Answer - Both Short and Long) บรรยาย (Description of Processes and Methods) หรือรายงาน (Report)

4.2.7 วิธีสอนอ่านแบบเอกัตภาพ (Individualization)

วิธีนี้ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) ของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ วิธีการเรียน เป็นต้น กิจกรรมการเรียนที่จัดให้นักเรียนมีทั้งการให้เรียนเป็นรายบุคคล การทำกิจกรรมคู่ การทำกิจกรรมกลุ่ม และการทำกิจกรรมพร้อมกันทั้งชั้น ทั้งนี้ นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้วางแผนการจัดกิจกรรม และเป็นผู้อำนวยความสะดวก คอยให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ คำปรึกษา การแก้ไข และตอบข้อซักถามเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ หรือสงสัยเท่านั้น กิจกรรม และวิธีสอนอ่านแบบเอกัตภาพนี้ โรเจอร์ส (วรวรรณ พรนิมิตร. 2535 : 32 - 33; อ้างอิงจาก Rogers. 1978 : 256) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้

1. บทเรียนโปรแกรม (Programmed Learning)
2. ชุดการเรียนรู้ (Sequential Learning Kits)
3. แฟลคเลท (Faclets)
4. การทำสัญญาร่วมกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน (Contracts)
5. แผนภูมิกิจกรรม (Flow-Charting)
6. กิจกรรมกลุ่ม (Group Work)
7. การให้นักเรียนสอนกันเอง (Each One - Teach Each One) -
8. เกม (Games)
9. สถานการณ์จำลอง (Simulations)

4.2.8 วิธีสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading - Thinking Activity)

วิธีนี้ เป็นวิธีสอนอ่านที่ได้รับการพัฒนาขึ้นโดยสทอเฟเฟอร์ (อุไรวรรณ สีสัมภู. 2542 : 27 - 30; อ้างอิงจาก Stauffer. 1969) ซึ่งมีแนวคิดว่าการอ่าน คือ กระบวนการคิดที่ต้องใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเข้ามาเชื่อมโยงกับความคิดของผู้เขียน เริ่มด้วยการตั้งสมมติฐานโดยใช้ความคิดของผู้อ่านเองคาดเดาเนื้อหา จากนั้นจึงอ่านเพื่อหาข้อมูลและตรวจสอบการคาดเดากระบวนการเชื่อมโยงระหว่างความคิดของผู้อ่านกับความคิดของผู้เขียนนี้จะสิ้นสุดลงด้วยการสรุปว่า ผู้อ่านคาดเดาถูกต้องหรือไม่ ขั้นตอนการสอนอ่านด้วยวิธี DR-TA มีดังต่อไปนี้

1. ขั้นกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน
2. ขั้นแนะนำอัตราเร็วในการอ่านที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และสื่อ
3. ขั้นสังเกตการอ่าน เช่น การใช้อัตราเร็วในการอ่าน การขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ การสรุปแนวคิดรวบยอด การอ่านซ้ำ (อ่านในใจ หรืออ่านออกเสียง) หรือเมื่อ นักเรียนสงสัยความหมายของคำศัพท์ ครูควรให้ความช่วยเหลือทันทีโดยแนะนำให้นักเรียนใช้ตัวชี้แนะ
4. ขั้นพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน เช่น การตรวจสอบวัตถุประสงค์ การยืนยัน หรือแก้ไขวัตถุประสงค์ การต้องการแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติม และการพัฒนาแนวคิดรวบยอด
5. ขั้นกิจกรรมเสริม เช่น อภิปราย แบบฝึกหัดอ่านเพิ่มเติม เรียนเพิ่ม ฝึกเขียน เพื่อเสริมทักษะทางการอ่านในด้านการคาดเดา การสรุปข้อมูลโดยใช้ภาษาของตนเอง ความมีเหตุผลโดยการอนุมานความ และการหาข้อมูลสนับสนุน และการหาความหมายของคำศัพท์โดยใช้รูปภาพ บริบทของภาษา โครงสร้างทางภาษา และพจนานุกรม

ต่อมา แทร์นีย์ เรตเดนซ์ และดิชเนอร์ (อุไรวรรณ สีสัมภู. 2542 : 30 - 40; อ้างอิงจาก Teirney, Readence & Dishner. 1995) ได้ปรับปรุงการสอนอ่านด้วยวิธี DR-TA ขึ้นใหม่ โดยแบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 2 ช่วงสำคัญๆ ดังนี้

1. กระบวนการอ่าน และการคิด (Directing the Reading - Thinking Process) ได้แก่
 - ก. คาดเดาจากชื่อเรื่อง ภาพประกอบ จากนั้นอภิปรายเกี่ยวกับการคาดเดา เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน แล้วจึงคาดเดาความหมายของคำศัพท์
 - ข. อ่านในใจเนื้อเรื่องเพื่อตรวจสอบการคาดเดา
 - ค. ตรวจสอบความเข้าใจโดยใช้คำถามและให้นักเรียนหาประโยคคำตอบมายืนยัน
 - ง. คาดเดาในส่วนต่อ ๆ ไป

2. การฝึกทักษะที่จำเป็น (Fundamental Skill Training) เพื่อเป็นการตรวจสอบเรื่องซ้ำ ตรวจสอบคำ วลี รูปภาพ หรือแผนภูมิ เพื่อเป็นการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และเป็นการรวบรวมข้อมูลของการอ่านและความคิดของผู้อ่านเองเข้ากับทักษะการอ่านอื่น ๆ ซึ่งอาจรวมถึงการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ การใช้การวิเคราะห์ระบบ การจัด และพัฒนาความคิดรวบยอด ความสามารถในการสังเกตและย้อนกลับ

4.2.9 วิธีสอนอ่านแบบ K-W-L Plus (Know, Want to know and Learned)

วิธีสอนอ่าน K-W-L Plus ย่อมาจาก Know, Want to know แล Learned เป็นวิธีสอนอ่านที่ช่วยให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง คาร์ และโอเกิล(Car & Ogle. 1987 : 627) ได้เสนอขั้นตอนไว้ ดังนี้

1. ก่อนการอ่าน - กระตุ้นประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่อ่าน บันทึกสรุปสิ่งที่ได้จากการอภิปราย คาดเดาข้อมูลที่คิดว่าจะพบ หรือที่อยากรู้จากบทอ่าน ตั้งคำถามในสิ่งที่อยากรู้
2. ในระหว่างอ่าน - ให้นักเรียนหยุดอ่านเป็นช่วง ๆ เพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้ ตั้งคำถามในสิ่งที่อยากรู้เพิ่มเติม และบันทึกสิ่งที่เรียนรู้จากบทอ่าน
3. หลังการอ่าน - ให้นักเรียนอภิปรายถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทอ่าน เพื่อพิจารณาถึงคำถาม และคำตอบในสิ่งที่อยากรู้ว่าตรงตามที่ต้องการหรือไม่ แล้วนำข้อมูลที่เรียนรู้จากบทอ่านมาสรุปใจความสำคัญในรูปของแผนภูมิความรู้

4.2.10 วิธีสอนแบบแปล (Translation Method)

วิธีสอนแบบนี้ ครูจะใช้ภาษาของผู้เรียนแปลให้นักเรียนฟังคำต่อคำ ประโยคต่อประโยค และอธิบายกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ตามตำราไวยากรณ์ มุ่งให้รู้ข้อความที่แปล การใช้ภาษาให้ถูกกฎเกณฑ์ (อัญชลี แจ่มเจริญ และคนอื่น ๆ. 2526 : 74) เมื่อถึงเวลาอ่าน ก็ให้นักเรียนอ่าน แล้วแปลเป็นภาษาของตนเอง วิธีสอนแบบนี้เกิดขึ้นมานานนับร้อยปี มีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน คือ Classical Method หรือ Traditional Method (อิสรา สารงาม. 2529 : 34 - 38)

สรุปว่า เทคนิควิธีการสอนอ่าน และยุทธวิธี หรือกลวิธีในการอ่าน มีหลากหลายรูปแบบ ผู้สอนต้องรู้จักเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับบทอ่าน ในขณะเดียวกัน นักเรียนต้องรู้จักเลือกใช้ยุทธวิธี หรือกลวิธีในการอ่านที่เหมาะสมกับบทอ่านเช่นกัน จึงจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้การอ่านของนักเรียนได้

4.3 การตั้งคำถาม (Questioning)

คำถามเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ หากคำถามนั้นมีจุดประสงค์เพื่อการสอนมากกว่าการทดสอบ ครูควรตั้งคำถามที่ช่วยชี้แนะให้ผู้อ่านได้สำรวจหรือวิเคราะห์บทอ่าน เพื่อช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ (วิสาข์ จิตวิตร. 2541 : 210) เช่น การตั้งคำถามก่อนอ่าน เพื่อกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียน หรือการตั้งคำถามในขณะที่อ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนทำนายเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น การที่ครูรู้จักวิธีใช้คำถามให้เหมาะสมว่าจะใช้อย่างไร เมื่อไร และที่ไหน ย่อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสอนอ่าน สิ่งที่ต้องคำนึงในการตั้งคำถามมี ดังนี้

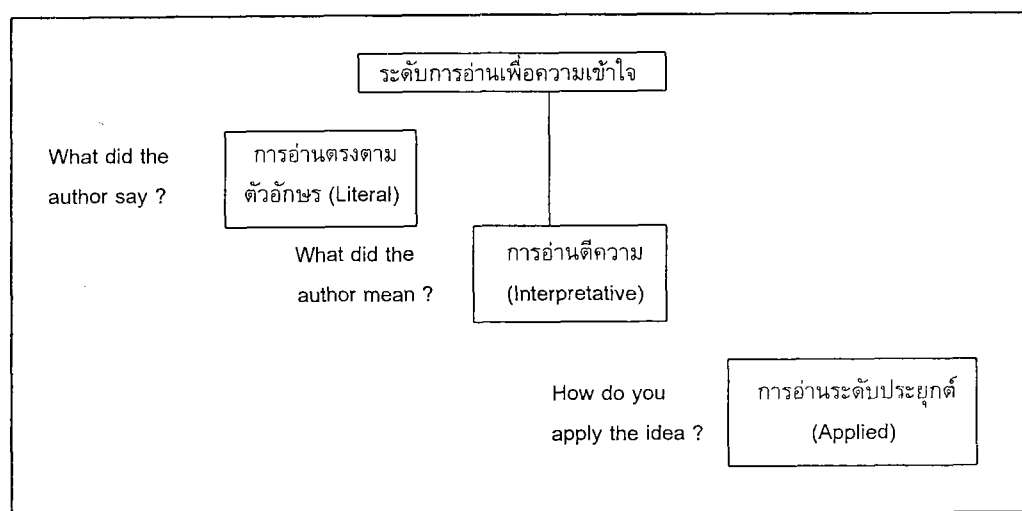
4.3.1 รูปแบบของคำถาม (Forms of Questions) - แบ่งได้ 3 ประเภท คือ คำถามแบบตอบรับหรือปฏิเสธ (Yes/No Questions) คำถามแบบให้เลือกตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง (Alternative Questions) และคำถามที่ขึ้นต้นด้วย Question Words (Wh-Questions) เช่น What, Where, When, Why, Who, Whose, How

นอกจากนี้ คำถามยังสามารถแบ่งได้เป็น คำถามแบบปลายปิด ซึ่งมีคำตอบอยู่ในวงจำกัด (Closed-Ended Questions) คำถามแบบปลายเปิดซึ่งไม่จำกัดคำตอบ ผู้ตอบสามารถตอบตามความคิดของตนเองได้ (Open-Ended Questions) คำถามแบบถูก-ผิด (True-False Questions) และคำถามแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Questions)

4.3.2 ชนิดของคำถาม (Types of Questions) ขึ้นอยู่กับระดับของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งมี 3 ระดับ (วิสาข จิตินันท์, 2541 : 211) ดังนี้

1. การอ่านตรงตามตัวอักษร (Literal Level) - เป็นการอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร
2. การอ่านในระดับตีความ (Interpretative Level) - เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านตรงตามตัวอักษรมาหาความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพื่อหาความหมาย ตีความ อนุมาน และสรุปความคิดรวบยอด
3. การอ่านในระดับประยุกต์ (Applied Level) - เป็นการอ่านเพื่อสรุปว่าจะนำความคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้อย่างไร

ชนิดของคำถามที่ใช้ในระดับต่าง ๆ ของการอ่าน มีรายละเอียดแสดงในภาพประกอบ 9 ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 9 แสดงระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจ (วิสาข จิตินันท์, 2541 : 211 - 212; อ้างอิงจาก Vacca & Vacca, 1986)

4.3.3 กระบวนการความรู้ความเข้าใจ (Learning Procedures) - การตั้งคำถามเพื่อ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น ครูจะตั้งคำถามตามระดับการอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจ โอลเซน (วิสาข จิตวิทย์. 2541 : 213; อ้างอิงจาก Olsen. 1991) ได้ให้แนวการตั้งคำถามตามระดับความรู้ความเข้าใจ ดังตาราง 2 ต่อไปนี้

ตาราง 2 การตั้งคำถามตามระดับความรู้ความเข้าใจ

ระดับความรู้ความเข้าใจ	กิจกรรมของนักเรียน
ความรู้	บอกชื่อ ให้คำจำกัดความ ทบทวนความจำ ชี / วงกลมคำตอบ จับคู่
ความเข้าใจ	ตอบโดยใช้คำพูดของตนเอง พูดซ้ำ อธิบาย บรรยาย ทำตามคำสั่ง
การประยุกต์	นำความรู้มาใช้ในสถานการณ์จริง เชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเข้ากับเรื่องที่อ่าน เคาเหตุการณ์
การวิเคราะห์	บอกชื่อหรือแสดงส่วนต่าง ๆ ของสิ่งของ หน้าที่ต่าง ๆ หรือกระบวนการต่าง ๆ
การสังเคราะห์	สรุป แนะนำ เปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนกันหรือต่างกัน ทำนายเรื่องที่แตกต่างออกไป
การประเมินผล	ตัดสินใจ อธิบายว่าชอบหรือไม่ชอบ บรรยายว่าอะไรทำให้ตัดสินใจหรือสรุปอย่างนั้น

ปัจจุบัน ในการตั้งคำถาม ครูต้องพยายามตั้งคำถามโดยเน้นความรู้ของนักเรียน และ บทอ่าน เพียร์สัน และจอห์นสัน (วิสาข จิตวิทย์. 2541 : 213 - 214; อ้างอิงจาก Pearson & Johnson. 1978) ได้แบ่งประเภทคำถามตามข้อมูลที่ผู้อ่านใช้ตอบ ดังนี้

1. คำถามที่ผู้อ่านสามารถหาคำตอบได้โดยตรงจากบทอ่าน (Textually Explicit)
2. คำถามที่ผู้อ่านต้องสรุป หรืออนุมานคำตอบจากบทอ่าน (Textually Implicit)
3. คำถามที่ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิม หรือข้อมูลที่มีอยู่แล้วในใจของผู้อ่านมาใช้

ในการตอบคำถาม (Scriptually Implicit Information)

4.3.4 กลวิธีในการตั้งคำถาม (Strategies for Questioning) - ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ครูมักใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านจัดกระบวนการความคิด เข้าใจ และตีความบทอ่าน กลวิธีในการตั้งคำถาม หรือใช้คำถามในกระบวนการเรียนการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพ มีดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างคำถามและคำตอบ (QAR หรือ Question-Answer Relationship) - ราฟาเอล และเพียร์สัน (วิสาข จิตวิทย์. 2541 : 215; อ้างอิงจาก Raphael & Pearson. 1982) ได้พัฒนาและแบ่งประเภทของคำถามตามความสัมพันธ์ระหว่างคำถามและคำตอบ ได้แก่ คำถามจริงที่มีคำตอบอยู่ในบทอ่าน (Right Here) คำถามที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดและค้นหา (Think and Search) และคำถามที่ผู้อ่านต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมมาใช้ในการตอบคำถาม (On Your Own)

ต่อมา เออร์วิน (Irwin. 1986 : 143) ได้พัฒนาการตั้งคำถามซึ่งมีความสัมพันธ์กับคำตอบ (Expanded Question - Answer Relationship หรือ Ex-QAR) โดยเพิ่มเติมการตั้งคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของกระบวนการอ่าน ได้แก่

- ก. การตั้งคำถามเกี่ยวกับกระบวนการอ่านแบบจุลภาค (Microprocess)
- ข. การตั้งคำถามเกี่ยวกับกระบวนการอ่านแบบบูรณาการ (Integrative Process)
- ค. การตั้งคำถามเพื่อสรุปหรือหาใจความสำคัญ (Macroprocess)
- ง. การตั้งคำถามเกี่ยวกับกระบวนการอ่านขยายความ (Elaborative Process)

จ. การตั้งคำถามเกี่ยวกับกระบวนการอ่านอภิปัญญา (Metacognitive Process)

2. คำถามแบบอนุมาน (Inferential Questions) - แวกคา และแวกคา (Vacca & Vacca. 1986 : 161) ได้ปรับเทคนิคในการตั้งคำถามแบบอนุมานที่แอนเซ็น ทดลองใช้กับนักเรียนประถมศึกษา (วิสาข จิตวิตร. 2541 : 222 - 223; อ้างอิงจาก Hansen. 1981) มาใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตามขั้นตอน ดังนี้

ก. วิเคราะห์ความคิดหลัก ๆ ในเรื่องเลือกประเด็นที่ยากต่อความเข้าใจ 2-3 ประเด็น

ข. ตั้งคำถามก่อนอ่าน โดยคำถามแรกให้ถามประสบการณ์ของผู้อ่านที่เกี่ยวข้องกับความคิดนั้น ๆ และคำถามที่สองให้เดาเรื่อง

ค. อภิปรายคำตอบทั้ง 2 ข้อ

ง. นักเรียนเริ่มอ่านเรื่อง

จ. เปรียบเทียบคำตอบ ความคิด หรือประเด็นก่อนอ่าน และหลังอ่าน

3. คำถามตามหน้าที่ของภาษา (Functional Questions) - วูเลเวอร์ (Woolever. 1987 : 408) ได้เสนอแนะลักษณะการตั้งคำถามตามหน้าที่ของภาษา ดังนี้

ก. เพื่อรายงาน (Reporting) - เป็นการใช้ภาษาเพื่อการบรรยายส่วนประกอบ หรือรายละเอียดของรูปภาพ/ฉาก/เหตุการณ์ การเรียงลำดับของเหตุการณ์ เปรียบเทียบ วิเคราะห์ด้านต่าง ๆ บอกถึงสิ่งต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน ใจความสำคัญ ความหมายจากประสบการณ์หรือความรู้สึกของตนเอง

ข. เพื่อให้เหตุผลตามหลักตรรกวิทยา (Logical Reasoning) - เป็นการใช้ภาษาอธิบายกระบวนการ ความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผล ปัญหาและการแก้ปัญหา ข้อสรุปจากกฎเกณฑ์ทั่วไป ความคิดรวบยอด

ค. เพื่อการทำนาย (Predicting) - เป็นการใช้ภาษาเพื่อการคาดหวัง ทำนายเหตุการณ์โดยใช้เหตุผลตามหลักตรรกวิทยา

ง. เพื่อการคาดเดาความรู้สึก (Projecting) - เป็นการใช้ภาษาเพื่อบอกความรู้สึกนึกคิดของตนเองและคนอื่น

4. คำถามเพื่อสืบหาข้อเท็จจริง (Investigative Questioning or In Quest) - เป็นกลวิธีที่ให้นักเรียนตั้งคำถามด้วยตนเอง โดยผสมผสานเทคนิคการแสดงละครเข้ากับการตั้งคำถาม ชูป (วิสาข จิตวิตร. 2541 : 227 - 228; อ้างอิงจาก Shoop. 1986) แนะนำวิธีนี้สลับกับการตั้งคำถามของครู และใช้หลังจากที่ครูให้นักเรียนอ่านบทอ่านจนถึงตอนสำคัญ ๆ ของเรื่อง เช่น บทสัมภาษณ์ การอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ เป็นต้น มีขั้นตอน ดังนี้

ก. อ่านเรื่อง - ครูเลือกเรื่องที่มีตัวละครที่น่าสนใจให้นักเรียนคิดคำถามที่จะถามตัวละครนั้น ๆ

ข. แสดงบทบาทสมมติ - เลือกนักเรียนมาแสดงบทบาทสมมติตัวละครนั้น ๆ แล้วให้นักเรียนอื่น ๆ ตั้งคำถามสัมภาษณ์ตัวละครถึงเรื่องราว หรือความรู้สึกต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ค. การประเมินผลบทสัมภาษณ์ - หลังจากอ่านเรื่องจบแล้ว ให้นักเรียนประเมินผล การตั้งคำถาม และการตอบคำถามของตนเอง

สรุปว่า การตั้งคำถาม เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยจะต้องคำนึงถึงรูปแบบและชนิดของคำถาม ระดับความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน และกลวิธีของการตั้งคำถามด้วย จึงจะสามารถช่วยชี้แนะให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การประเมินผลทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (Reading Assessment)

วิสาข์ จิตวิตร (2541 : 295 - 338) ได้แบ่งแนวการประเมินผลการอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือ

5.1 การวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal Measures) - คือการทดสอบอย่างเป็นระบบ โดยให้นักเรียนทำข้อสอบที่สร้างไว้ในช่วงเวลาที่กำหนด แบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Tests) โดยใช้แบบทดสอบแบบสำรวจ (Survey Test) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) และแบบทดสอบวัดความถนัด (Aptitude Test)
2. แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Tests)

5.2 การวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Measures) - ได้แก่ กระบวนการเก็บข้อมูลหลากหลายรูปแบบซึ่งดำเนินไปพร้อมกับกระบวนการเรียนการสอน ครูสามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านได้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เช่น การสังเกตในชั้นเรียน การพูดคุยกับนักเรียน และการเขียนบันทึกประจำวันของนักเรียน ตลอดจนกระทำการใช้แบบฟอร์มต่าง ๆ ในการสังเกต การทดสอบอย่างไม่เป็นทางการ มีดังนี้

1. การสังเกตนักเรียน (Kid-Watching)
2. รายการคำอ่านที่คลาดเคลื่อนไปจากบทอ่าน (Reading Miscue Inventory)
3. รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Reading Inventory)
4. การประเมินผลการเล่าเรื่อง (Assessing Free Recall)
5. การประเมินผลตนเอง (Self-Report)

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 91-93) กล่าวว่า เนื่องจากทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่เสริมการพัฒนาการสอนทักษะอื่น ๆ คือ การฟัง พูด และเขียน ฉะนั้น การประเมินผลอาจทำได้โดยให้ผู้เรียนอ่าน แล้วแสดงความเข้าใจเรื่องที่อ่าน โดยการแสดงออกมาด้วยการฟัง-พูด หรือเขียนได้ ดังนี้

1. การหาความหมายของคำศัพท์
2. การบอกความสัมพันธ์ความระหว่างประโยค (Discourse Features)
3. การหาความหมายจากประโยคที่กำหนด
4. การตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยใช้คำถามแบบมีคำตอบให้เลือก
5. การเรียงลำดับเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง
6. การเติมคำในช่องว่างโดยวิธีโคลซ (Cloze Test)
7. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างง่าย ๆ
8. การตั้งชื่อเรื่อง

การตรวจให้คะแนนทักษะการอ่าน จากลักษณะของข้อทดสอบมี 4 ประเภท คือ

1. ข้อสอบปรนัย ได้แก่ ผิดถูก เลือกตอบ เติมคำ และถามตอบ ให้คะแนน 0 เมื่อตอบผิด และ 1 เมื่อตอบถูก
2. การแสดงออกทางกิริยาท่าทาง การให้คะแนนพิจารณาตามระดับความสามารถ ดังนี้
 - 4 คะแนน - อ่านครั้งเดียว แล้วทำตามคำสั่งได้ถูกต้อง
 - 3 คะแนน - ทำตามคำสั่งได้ถูกต้อง หลังการอ่าน 2 ครั้ง
 - 2 คะแนน - อ่านแล้วทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง แต่แก้ไขได้เอง ไม่ต้องอ่านใหม่ 2 ครั้ง

1 คะแนน - อ่านแล้วทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง แต่แก้ไขได้เอง โดยต้องอ่านครั้งที่ 2

0 คะแนน - อ่านแล้วทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง

3. การตรวจให้คะแนนข้อสอบโคลซ จะให้คะแนนคำตอบที่ตรงตามคำที่ถูกตัดออกไป (Exact Word) และให้คะแนนคำที่ใกล้เคียง คือ คำที่เป็นที่ยอมรับว่าไปด้วยกันได้ (Acceptable Answer) ซึ่งหมายถึง เป็นคำที่เหมาะสม และไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนไป การพิจารณาขึ้นอยู่กับว่า ผู้ตรวจมีเกณฑ์อย่างไร ปกติจะไม่หักคะแนนที่สะกดผิดถ้าคำ ๆ นั้นพอจะอ่านได้

สรุปว่า การประเมินผลทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมี 2 ชนิด คือ การประเมินผลอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการประเมิน และการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ เพื่อที่จะพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้

สรวงศ์ โค้วตระกูล (2541 : 222) ได้อธิบายว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือจากการฝึกหัด รวมทั้งการเปลี่ยนปริมาณความรู้ของผู้เรียน งานที่สำคัญของครู คือ ช่วยนักเรียนแต่ละคนให้เกิดการเรียนรู้ หรือมีความรู้และทักษะตามที่หลักสูตรได้วางไว้ ครูมีหน้าที่จัดประสบการณ์ในห้องเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของแต่ละบทเรียน ในขณะที่นักจิตวิทยาได้พยายามทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ของทั้งสัตว์และมนุษย์ และได้ค้นพบหลักการที่ใช้ประยุกต์เพื่อการเรียนรู้ในโรงเรียนได้ ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายทฤษฎี ในที่นี้จะขอกล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ที่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom, et al. 1956 ; อ้างอิงในสรวงศ์ โค้วตระกูล. 2541 : 234 - 236) ว่าด้วยพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ตามกลุ่มวัตถุประสงค์ของการศึกษา (Taxonomy of Educational Objectives) 3 พิสัย (Domains) คือ

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)
2. ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)
3. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)

งานของบลูมด้านพุทธิพิสัย นับว่ามีประโยชน์ต่อการสร้างหลักสูตรการสอนและการประเมินผลเป็นอย่างมาก เพราะช่วยทำให้นักการศึกษาและครูได้คิดถึงวัตถุประสงค์อย่างละเอียด ตั้งแต่ความรู้ ความเข้าใจ และการนำความรู้ไปประยุกต์ รวมทั้งการคิด การใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจ ซึ่งบลูมได้แบ่งวัตถุประสงค์ด้านพุทธิพิสัยออกเป็น 6 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ (Knowledge) ประกอบด้วย 2 หมวดย่อย ดังนี้
 - 1.1 ความรู้เกี่ยวกับความจริงเฉพาะ โดยมีความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความของสิ่งต่าง ๆ
 - 1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธีการที่จะใช้เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะต่าง ๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับการแบ่งประเภท หรือการจัดกลุ่ม
2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง การมีความเข้าใจในความรู้ที่เรียน สามารถอธิบายได้ด้วยคำพูดของตนเอง หรืออาจแปลความหมาย (Translation) หรือตีความหมาย (Interpretation) หรืออาจบอกผลตามการกระทำได้

3. **การนำความรู้ไปประยุกต์ (Application)** หมายถึง ความสามารถในการนำสิ่งที่เรารู้มาใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

4. **การวิเคราะห์ (Analysis)** หมายถึง ความสามารถที่จะแบ่งสิ่งที่ต้องเรารู้ออกเป็นส่วนย่อย และแสดงความสัมพันธ์ของส่วนย่อยเหล่านั้น

5. **การสังเคราะห์ (Synthesis)** หมายถึง ความสามารถที่จะรวบรวมสิ่งที่เรารู้หรือประสบการณ์เข้าเป็นส่วนรวมเป็นสิ่งใหม่

6. **การประเมินผล (Evaluation)** หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ความรู้ที่เรารู้มา ในการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่ได้เรารู้ หรือประสบการณ์จากการอ่าน การฟัง

สรุปแล้วงานของบลูมด้านพุทธิพิสัย ทำให้นักการศึกษาและครูมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้ง 6 ชั้น คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปประยุกต์ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล พฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านนี้จึงประกอบด้วยการเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตามในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ความถนัด ความคงทนในการจำ การระลึกได้ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ความสามารถในการวิเคราะห์ และการประเมินผล

ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

วัตถุประสงค์การศึกษาด้านจิตพิสัย หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก อารมณ์ และทัศนคติ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยแบ่งได้ 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. **การรับหรือการใส่ใจ (Receiving or Attending)** หมายถึง สภาพที่ผู้เรียนเริ่มที่จะเตรียมตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่อยู่รอบตัว

2. **การตอบสนอง (Responding)** หมายถึง การตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยความเต็มใจ หรือแสดงความพึงพอใจในการตอบสนอง

3. **การเห็นคุณค่า (Valuing)** หมายถึง การที่ผู้เรียนมีพฤติกรรมตอบสนอง เพราะเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียนด้วยตนเอง

4. **การรวบรวมค่านิยม (Organizing)** เมื่อผู้เรียนยอมรับค่านิยมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของความคิด ผู้เรียนจะพบว่า ค่านิยมหลายอย่างมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้เรียนอาจรวบรวม หรือเปรียบเทียบว่า ค่านิยมใดมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด

5. **การยอมรับค่านิยม (Accepting)** เป็นส่วนหนึ่งของปรัชญาชีวิต ที่มีผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม (Characterization) ในขั้นนี้ ค่านิยมเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของผู้เรียน จะเป็นแรงภายในที่กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรม

สรุปแล้วงานของบลูมด้านจิตพิสัย ทำให้นักการศึกษาและครูมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้ง 5 ชั้น คือ การรับหรือการใส่ใจ การตอบสนอง การเห็นคุณค่า การรวบรวมค่านิยม และการยอมรับค่านิยม พฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านนี้จึงประกอบด้วยการเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตามในด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทัศนคติ ความตระหนัก การรับรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจ แรงจูงใจ ความพร้อมในการเรียนรู้ ความคาดหวังผล ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการให้ความร่วมมือต่อหมู่คณะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้

ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

วัตถุประสงค์การศึกษาด้านทักษะพิสัย หมายถึง การศึกษาที่เป็นเรื่องทักษะทางร่างกาย เช่น การเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อ รวมทั้งการประสานงานของสมองและกล้ามเนื้อ หรือด้านประสาทและกล้ามเนื้อ (Neuro-muscular Coordination) มักจะเน้นความรวดเร็ว เทียบตรง ถูกต้อง ช้าชอง คล่องแคล่ว ของการทำงาน และการเรียนรู้ทุกอย่าง นักจิตวิทยาได้แบ่งกลุ่มของวัตถุประสงค์การศึกษาด้านทักษะพิสัยไว้หลายแหล่งด้วยกัน ในที่นี้จะกล่าวถึง 2 แหล่ง คือ

1. การแบ่งกลุ่มตามพัฒนาการทางร่างกาย (Kibler, Barker & Miles. 1970 ; อ้างอิงใน สุธรงค์ ไคว้ตระกูล. 2541 : 275 - 276) ประกอบด้วย

ก. การเคลื่อนไหวของร่างกายโดยทั่วไป (Gross Body Movement)

ข. การเคลื่อนไหวที่ขึ้นอยู่กับการทำงานอย่างละเอียดของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

(Finely Coordinated Movement)

ค. การสื่อความหมายโดยการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (Nonverbal Communication Sets)

ง. การพูด (Speech)

2. การแบ่งกลุ่มตามระดับความง่ายจนถึงซับซ้อน (Harrow. 1972 ; อ้างอิงใน สุธรงค์ ไคว้ตระกูล. 2541 : 276 - 2377 ประกอบด้วย

ก. รีเฟลล (Reflex) หมายถึง พฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยไม่รู้สึกรู้สหรือไม่ได้อยู่ในอำนาจของจิตใจ

ข. การเคลื่อนไหวพื้นฐาน (Basic Fundamental Movement) หมายถึง การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย การใช้กล้ามเนื้อ การประสานงานของการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

ค. ความสามารถในการปรับตัวทางทักษะต่อการรับรู้โดยประสาทสัมผัสทั้ง 5 (Perceptual Abilities) หมายถึง การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายโดยฟังคำสั่ง หรือตอบสนองจากการเห็น

ง. ความสามารถทางด้านร่างกาย (Physical Abilities) หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และได้นาน คงทน

จ. การเคลื่อนไหวที่ต้องการความชำนาญและทำได้ดีเลิศ (Skilled Movement) หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ส่วน ต่าง ๆ ของร่างกาย ได้อย่างชำนาญ ไม่ผิด โดยอาศัยการฝึกหัดมาก ๆ

ฉ. การใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นเครื่องช่วยสื่อความหมายโดยตรง (Meaningful Movement) หมายถึง การใช้การเคลื่อนไหวส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย เป็นสื่อแทนการพูด

สรุปว่า ทักษะพิสัยเป็นวัตถุประสงค์ที่ครูควรจะต้องแทรกเข้าไปในการสอน และช่วยนักเรียนให้ฝึกทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นจนชำนาญ ดังนั้น พฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านนี้จึงประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตามทางด้านความรวดเร็ว และความคล่องในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเกิดทักษะในการใช้/ประสานส่วนต่าง ๆ ทางร่างกาย และทางจิตใจ

แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย

1. แนวคิดในการสังเคราะห์งานวิจัยโดยทั่วไป

ในการสังเคราะห์งานวิจัยโดยทั่วไป ผู้วิจัยควรคำนึงในเรื่องต่อไปนี้

1.1 ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย

อุทุมพร จามรمان (2531 : 1) ได้มีผู้ให้คำนิยามของการสังเคราะห์งานวิจัยว่า การสังเคราะห์ (Synthesis) คือ สิ่งใหม่ ๆ อันเกิดจากการนำส่วนย่อย ๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน อาทิ เช่น การเชื่อมโยงทฤษฎีเก่าเข้าด้วยกันเพื่อสร้างทฤษฎีใหม่ คำนิยามนี้สอดคล้องกับข้อสรุปเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัยของ ศิริยุภา พูลสุวรรณ (2541 : 2) และนงลักษณ์ วิรัชชัย (2529 : 26) ที่กล่าวว่า เป็นระเบียบวิธีการศึกษาหาข้อเท็จจริงเพื่อตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่ง โดยการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ๆ หลาย ๆ เรื่อง มาศึกษาวิเคราะห์และนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบ ให้ได้คำตอบที่เป็นข้อยุติของปัญหา ดังนั้น ลักษณะข้อมูลและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลของการสังเคราะห์งานวิจัย จึงมีความแตกต่างจากงานวิจัยโดยทั่วไป ดังแสดงในตารางต่อไปนี้ (ทัศนีย์ วุฒิสาสตร์. 2538 : 15)

ตาราง 3 แสดงความแตกต่างระหว่างงานวิจัยทั่วไปกับการสังเคราะห์งานวิจัย

งานวิจัยทั่วไป		การสังเคราะห์งานวิจัย
ลักษณะข้อมูล	เป็นข้อเท็จจริงจากแหล่งปฐมภูมิหรือแหล่งทุติยภูมิ ที่นักวิจัยรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างหรือประชากร	รายงานการวิจัยจำนวนหลาย ๆ เรื่องที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน
การวิเคราะห์ข้อมูล	วิเคราะห์ข้อมูลหรือบรรยายและ/หรืออนุมานให้ได้ข้อเท็จจริงที่เป็นข้อสรุปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างหรือประชากร	สร้างดัชนีมาตรฐานจากงานวิจัย เพื่อสังเคราะห์ดัชนีเป็นข้อสรุปสุดท้ายสำหรับกลุ่มตัวอย่างหรือประชากรทุกกลุ่ม

สรุปได้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัย ก็คือ การรวบรวมงานวิจัยมาวิเคราะห์ และประมวลผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ความรู้หรือข้อสรุปเป็นภาพที่ชัดเจนในการตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่ง

1.2 แนวทางในการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย สามารถจำแนกได้เป็น 2 แนวทางด้วยกัน (อุทุมพร จามรมาน. 2527 : 7 - 10) คือ

1.2.1 การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ หรือเชิงบรรยาย (Qualitative Synthesis) คือ การนำผลการวิจัยเรื่องต่าง ๆ มาบรรยายสรุปเข้าด้วยกัน โดยมีผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ เป็นผู้สังเคราะห์ การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ หรือเชิงบรรยาย มี 2 แบบ คือ

ก. การนำบทคัดย่อ หรือผลสรุปของงานวิจัยแต่ละเรื่อง มาวางเรียงต่อเนื่องกัน ซึ่งบทคัดย่อ หรือผลสรุปของวิทยานิพนธ์ดังกล่าวมักจะครอบคลุมปัญหาการวิจัย วัตถุประสงค์ สมมติฐาน วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย การนำเสนอผลการสังเคราะห์งานวิจัยในลักษณะเช่นนี้ จะช่วยให้ผู้อ่านทราบแต่เพียงว่าใคร ทำอะไร อย่างไร ได้ผลอย่างไร แต่ไม่ได้มีการผสมผสาน หรือเชื่อมโยงงานวิจัยทั้งหลายเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดข้อความรู้เชิงบูรณาการออกมา

ข. การอ่านรายงานวิจัยจนเกิดความเข้าใจ และนำผลการวิจัยมาเชื่อมโยงกับปัญหา เพื่อให้ได้ข้อความว่า ใคร ทำอะไร ได้ผลอย่างไร และจัดอยู่ในหมวดหมู่ใดของงานนั้น โดยมีการผสมผสาน

หรือเชื่อมโยงงานวิจัยทั้งหลายเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดข้อความรู้เชิงบูรณาการออกมา จึงทำให้การสังเคราะห์งานวิจัยลักษณะนี้ มีความสำคัญ และคุณประโยชน์ในการนำไปใช้มากกว่าแบบแรก

1.2.2 การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Synthesis) คือ การวิเคราะห์ข้อมูลสรุป ของรายงานวิจัยแต่ละเรื่อง โดยใช้เทคนิคหรือวิธีการทางสถิติมาวิเคราะห์ การสังเคราะห์เชิงปริมาณ มี 3 แบบ คือ

ก. วิธีการนับคะแนนเสียง (Vote Counting Method) การสังเคราะห์งานวิจัยวิธีนี้ใช้การนับจำนวนงานวิจัย โดยการจำแนกตามผลการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ผลการวิจัยมีนัยสำคัญทางสถิติไปในทางเดียวกัน หรือค่าดัชนีเป็นบวก กลุ่มที่ผลการวิจัยมีนัยสำคัญทางสถิติแต่ทิศทางต่างกัน หรือค่าดัชนีเป็นลบ และกลุ่มที่ผลการวิจัยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อนับความถี่ของงานวิจัยแต่ละกลุ่มแล้ว ผู้สังเคราะห์จะสรุปและแปลผลตามกลุ่มงานวิจัยที่มีความถี่สูงสุด

ข. วิธีการรวมค่าความน่าจะเป็น โดยการนำค่าดังกล่าวมารวมเป็น ค่าความน่าจะเป็นของงานวิจัยทั้งหมด แต่จุดอ่อนของวิธีการนี้ คือ ไม่สามารถระบุปริมาณของผลการวิจัย จึงทำให้เกิดการสังเคราะห์แบบที่สามขึ้น

ค. วิธีวิเคราะห์เมตาดา (Meta Analysis) เป็นการนำวิธีการทางสถิติมาประมาณ ค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัย เพื่อหาข้อสรุปอย่างมีระบบจากงานวิจัยหลาย ๆ เรื่อง ที่ศึกษาปัญหาในการวิจัยเรื่องเดียวกันตามแนวของเกลส (McGraw & Glass, 1980; Glass, et al. 1981) โดยเน้นที่ขนาดของผล (Effect Size) ซึ่งก็คือ อัตราส่วนของผลต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมากกว่า การเน้นที่ค่านี้สำคัญ สถิติที่ใช้ในการประมาณค่าขนาดของผล คือ ค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ($-r$) สำหรับงานวิจัยเชิงบรรยายประเภทศึกษาสหสัมพันธ์ และค่าขนาดของผล (d) สำหรับงานวิจัยเชิงทดลอง เมื่อได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ หรือค่าขนาดของผลอันเป็นดัชนีมาตรฐานจากงานวิจัยแต่ละเรื่องแล้ว จึงนำมาสังเคราะห์ค่าประมาณดัชนีจากงานวิจัยทั้งหมดเข้าด้วยกัน

1.3 กระบวนการสังเคราะห์งานวิจัย

โดยทั่วไป การสังเคราะห์งานวิจัย มี 5 ขั้นตอน (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2529 : 27 - 29) ดังนี้

1.3.1 การกำหนดหัวข้อปัญหา

การสังเคราะห์งานวิจัยเริ่มจากการกำหนดปัญหาการวิจัยซึ่งต้องเป็นปัญหาที่มีการทำวิจัยแล้วอย่างน้อย 2 ราย เนื่องจากปัญหาการวิจัยที่มีคุณค่าน่าสนใจ และยังไม่มีการตอบที่แน่ชัดนั้น มักเป็นปัญหาที่มีผู้วิจัยสนใจ และทำการวิจัยกันเป็นจำนวนมาก ปัญหาในลักษณะดังกล่าวจึงเหมาะสมต่อการสังเคราะห์งานวิจัย แต่ในการสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายครั้งนี้ มิได้ทำเพื่อตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เป็นการสังเคราะห์เพื่อสร้างภาพรวมของงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541

1.3.2 การวิเคราะห์ปัญหา

เมื่อกำหนดปัญหาแล้ว ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องนิยามปัญหาให้ชัดเจน ศึกษาแนวคิดหลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาให้แจ่มชัด เพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดแบบแผน และสมมติฐานการวิจัย

1.3.3 การเสาะค้น คัดเลือก และรวบรวมงานวิจัย

ก. การเสาะค้นงานวิจัย - ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องค้นคว้าและเสาะหางานวิจัยทั้งหมดที่เกี่ยวกับปัญหาที่กำหนดไว้ และการเสาะหางานวิจัยจะหาได้จากวิทยานิพนธ์หรือปริญญานิพนธ์ บทคัดย่อ วิทยานิพนธ์หรือปริญญานิพนธ์ และรายงานการวิจัย เป็นต้น

ข. การคัดเลือกงานวิจัย - ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องอ่าน ศึกษา และตรวจสอบงานวิจัยแต่ละเรื่อง อย่างละเอียด ต้องสร้างเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัย และคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณภาพดี มีความเที่ยงตรงภายนอกและภายในสูงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งในการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ วิทยานิพนธ์หรือปริญญานิพนธ์ทุกฉบับมีความน่าเชื่อถือ เพราะได้ผ่านกระบวนการกลั่นกรอง การพิจารณา และได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของแต่ละสถาบันการศึกษาแล้ว

ค. การรวบรวมผลของการวิจัย - หลังจากคัดเลือกงานวิจัยที่ใช้ในการสังเคราะห์แล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การรวบรวมรายละเอียด และผลการวิจัยของงานวิจัยนั้น โดยอาจจะใช้การจัดบันทึกการถ่ายสำเนา หรือการกรอกแบบฟอร์ม ทั้งนี้ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องใช้ความระมัดระวังในการรวบรวมข้อมูลให้มีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และครบถ้วนสมบูรณ์

1.3.4 การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย

ขั้นตอนนี้เป็นการจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยผลการวิจัย รายละเอียด ลักษณะและวิธีการวิจัยจากงานวิจัยทั้งหมด เพื่อสังเคราะห์หาข้อสรุป จากนั้นจึงแปลความหมายผลการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย

1.3.5 การเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย

การเขียนรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย มีหลักการเช่นเดียวกับการเขียนรายงานการวิจัยทั่วไป คือ ผู้วิจัยต้องเสนอรายละเอียด วิธิตำเนินงานพร้อมทั้งข้อสรุป และข้อเสนอแนะจากการสังเคราะห์ โดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง กระชับรัดกุมและชัดเจน

1.4 ประโยชน์ของการสังเคราะห์งานวิจัยที่มีต่อการค้นคว้า และงานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นวิธีการสรุปและสกัดสาระสำคัญที่ได้จากผลการวิจัยที่ผ่านมา ทำให้เห็นภาพรวมของงานในปัญหานั้น ๆ แสดงแนวโน้มและช่องว่างที่มีผู้ทำงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องหรือปัญหานั้น ๆ ทำให้องค์ความรู้ในสาขาวิชานั้น ๆ เป็นปึกแผ่นเพิ่มพูนขึ้น (สมาลี เอี่ยมสุภามิต. 2535 : 1 - 2) จะทำให้ผู้ที่สนใจจะทำการวิจัย หรือศึกษาค้นคว้า ได้นำข้อมูลจากการสังเคราะห์งานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมาก และสะดวกขึ้น

2. แนวคิดในการสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

นักการศึกษาจำนวนหนึ่ง ได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีผลการสังเคราะห์งานวิจัยและภาพรวมของการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของผลการสังเคราะห์งานวิจัยและภาพรวมของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไป ดังนี้

จากการสังเคราะห์งานวิจัยของสุพรรณ สุกมลสันต์ (2535 : 63 - 64; 142 - 143) ซึ่งได้ค้นหาข้อสรุปต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากงานวิจัยของนิสิตปริญญาโท และของอาจารย์สถาบันภาษา จำนวน 328 เรื่อง ในระยะเวลา 16 ปีที่แล้วมา (พ.ศ. 2515 - 2530) และศึกษาสภาพทั่วไปของงานวิจัยดังกล่าวว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร โดยวิธีอภิวิเคราะห์ พบว่า เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 54 เรื่อง ซึ่งผลการสังเคราะห์งานวิจัย มีดังนี้

ในช่วงระยะเวลา 16 ปี สภาพการทำวิจัยเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ สามารถเรียงลำดับตามความนิยมได้ ดังนี้

1. วิธีการสอนอ่าน (27.78 %) ประกอบด้วย งานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนอ่านแบบต่าง ๆ เช่น การใช้กระบวนการกลุ่ม (Group Process) กับการสอนตามคู่มือครู การนำเรื่องด้วยบทสรุปภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษกับการไม่มีการนำเรื่องเลย เป็นต้น

2. ความสามารถในการอ่านเข้าใจความ (22.22 %) ประกอบด้วย งานวิจัยที่ศึกษาสำรวจความสามารถด้านต่าง ๆ ของนักเรียนในการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษ เช่น ผลสัมฤทธิ์ เจตคติ ความสามารถในการถ่ายโอน (Transfer) ความสามารถในการสื่อสาร (Communication) และความสามารถในระดับการวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) เป็นต้น

3. ระดับความยากง่ายของเนื้อเรื่องในการอ่าน (14.81 %) ประกอบด้วย งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับระดับความยากง่าย ความซับซ้อนของคำ/เนื้อเรื่องในแบบเรียน และหนังสืออ่านนอกเวลาโดยใช้วิธีต่าง ๆ เช่น วิธี Fry Readability Scale วิธี Granowsky วิธี Rix Readability Index และวิธี Colub's Systematic Density Measure เป็นต้น

4. การอ่านเชิงวิพากย์วิจารณ์ (11.11 %) ประกอบด้วย งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสำรวจความสามารถด้านต่าง ๆ ของนักเรียนในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิพากย์วิจารณ์ เช่น การจับใจความสำคัญ การเรียงลำดับเหตุการณ์ การสรุปเรื่อง การตีความ การสันนิษฐาน การอนุมานความ และการประเมินผล เป็นต้น

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับองค์ประกอบอื่น (11.11 %) ประกอบด้วย งานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ความเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษ ความเข้าใจการใช้ Discourse Markers ความเข้าใจโครงสร้างประโยค ความสามารถในการอ่านข้ามคำ ความสามารถในการจับใจความสำคัญ เป็นต้น

6. ปัญหาในการอ่าน (5.56 %) ประกอบด้วย งานวิจัยที่ศึกษาสำรวจเกี่ยวกับปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่น การไม่เข้าใจโครงสร้างภาษา คำศัพท์ และสำนวนภาษา ความคิดเห็นปรัชญา และวัฒนธรรมของผู้เขียน เป็นต้น

7. ประสิทธิภาพของสื่อการสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ (1.85 %) ประกอบด้วย งานวิจัยที่ศึกษาทดลองความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้สื่อการสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์

8. ความสามารถในการอ่านของครู (1.85 %) ประกอบด้วย งานวิจัยที่ศึกษาสำรวจเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านของครูที่มีวุฒิต่าง ๆ เช่น ปริญญาตรี และปริญญาโท จากในและต่างประเทศ เป็นต้น

9. การประเมินความน่าสนใจของหนังสืออ่านประกอบ (1.85 %) ประกอบด้วย งานวิจัยที่ศึกษาและประเมินความน่าสนใจของหนังสืออ่านประกอบนอกเวลาภาษาอังกฤษ โดยอาศัยเกณฑ์การประเมินด้านต่าง ๆ เช่น เนื้อเรื่อง ศัพท์ และโครงสร้าง วิธีเสนอเรื่อง การจัดรูปเล่ม และการพิมพ์ เป็นต้น

10. ชนิดของคำถามการอ่านในแบบเรียน (1.85 %) ประกอบด้วยงานวิจัยที่ศึกษาวิเคราะห์คำถามประเภทต่าง ๆ เพื่อความเข้าใจในการอ่านที่ใช้ในแบบเรียนภาษาอังกฤษ เช่น คำถามประเภทที่ผู้อ่าน

สามารถหาคำตอบได้โดยตรงจากบทอ่าน (Textually Explicit) คำถามประเภทที่ผู้อ่านต้องสรุปหรืออนุมานคำตอบจากบทอ่าน (Textually Implicit) และคำถามประเภทที่ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิม หรือข้อมูลที่มีอยู่แล้วในใจมาใช้ในการตอบ (Scriptually Implicit) เป็นต้น

ในช่วงเวลาต่อมาสุเมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 135 - 191) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา ในช่วงปี พ.ศ. 2521 - 2532 จากวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตจำนวนประมาณ 300 ฉบับ โดยได้ผลการสังเคราะห์งานวิจัย และภาพรวมของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ในช่วงระยะเวลา 12 ปี ซึ่งสามารถจำแนกได้ 4 ด้าน คือ

1. วิธีและเทคนิคการสอนทักษะการอ่าน ประกอบด้วย

1.1 งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอน หรือเทคนิคการสอนอ่านแบบต่าง ๆ เช่น การใช้สัญญาการเรียนกับการสอนตามคู่มือครู การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนตามคู่มือครู และการใช้ TLS กับ SQ3R เป็นต้น

1.2. งานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีต่าง ๆ เช่น การใช้วิธี MIA กับการสอนตามคู่มือครู การใช้วิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู เป็นต้น

2. การศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่าน ประกอบด้วย งานวิจัยที่ศึกษาวิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้กันอยู่ในระดับชั้นต่าง ๆ ทั้งในแง่คุณภาพ การจัดรูปเล่ม ความสอดคล้องกับหลักสูตร และความยากง่ายของคำศัพท์และไวยากรณ์ที่ปรากฏในแบบเรียนแต่ละเล่ม

3. พฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน ประกอบด้วย

3.1 พฤติกรรมที่สังเกตได้ชัดเจน ประกอบด้วย ความสามารถทางภาษา ความถนัด บุคลิก-ลักษณะและบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน เช่น งานวิจัยที่ศึกษาสำรวจเกี่ยวกับความสามารถ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของผู้สอนและผู้เรียนในระดับต่าง ๆ งานวิจัยที่ศึกษาสำรวจ และเปรียบเทียบความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในระดับและประเภทต่าง ๆ งานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม นิสัยทางการเรียน ความสนใจ และทัศนคติ เป็นต้น

3.2 พฤติกรรมที่เป็นความรู้สึกนึกคิดภายในบุคคล ประกอบด้วย ความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการ เจตคติ ความสนใจ และความจำ เช่น งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็น และความรู้ความเข้าใจในการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ งานวิจัยที่ศึกษาสำรวจปัญหาในการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ งานวิจัยที่ศึกษาความต้องการการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติในการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นต้น

4. เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ คือ การใช้สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ รวมทั้งการเสนอแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ ทางการศึกษา เช่น งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างสื่อการสอน การสร้างบทเรียนหรือแบบฝึก และการสร้างรูปแบบหรือโครงการสอนต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัย

1. งานวิจัยในประเทศ

การสังเคราะห์งานวิจัยในประเทศไทยเท่าที่ค้นพบตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 ถึง พ.ศ. 2542 สามารถจำแนกตามสาขาวิชาได้ ดังนี้

สาขาวิชาคณิตศาสตร์

มานิตย์ โพธิกุล (2527 : บทคัดย่อ) ได้วิเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนคณิตศาสตร์ ด้วยการสอนแบบโปรแกรมกับการสอนตามปกติ โดยใช้การวิเคราะห์แบบเมตต้าตามเทคนิคของ Glass จำนวน 13 เรื่อง จากแหล่งต่าง ๆ โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกว่า ต้องเป็นงานวิจัยเชิงทดลอง ตัวแปรตามเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ตัวแปรอิสระเป็นการสอนแบบโปรแกรมซึ่งเป็นตัวแปรกลุ่มทดลอง กับการสอนตามปกติซึ่งเป็นตัวแปรกลุ่มควบคุม ใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมในการคำนวณผลมาตรฐานในแต่ละระดับการศึกษา พบว่า การสอนแบบโปรแกรมมีผลในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็น 0.173 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุม และการสอนแบบโปรแกรมมีผลในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็น 0.734 เท่าของ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุม นอกจากนั้น ยังได้ทดลองผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนในแต่ละระดับการศึกษาที่เรียนโดยการสอนแบบโปรแกรมกับการสอนตามปกติ โดยใช้การทดสอบแบบไบโนเมียล (Binomial Test) พบว่า ทั้งระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบโปรแกรมสูงกว่าของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปกติอย่างมีนัย-สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงสมร ดิสรเทติวัฒน์ (2529 : บทคัดย่อ) ได้วิเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนคณิตศาสตร์ ด้วยวิธีการสอนแบบค้นพบ กับวิธีการสอนแบบบรรยาย โดยใช้การวิเคราะห์แบบเมตต้าตามเทคนิคของ Glass จำนวน 22 เรื่อง จากแหล่งต่าง ๆ โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกว่า ต้องเป็นงานวิจัยเชิงทดลอง ตัวแปรตามเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ตัวแปรอิสระเป็นวิธีการสอนแบบค้นพบซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง กับวิธีการสอนแบบบรรยายซึ่งเป็นกลุ่มควบคุมโดยใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุม ในการคำนวณผลมาตรฐานในแต่ละระดับการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยผลมาตรฐานของงานวิจัยประเภทที่ศึกษาองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา มีค่าระหว่าง (-0.3607, 0.4059), (-0.2804, 2.5552) และ (-0.7638, 1.3366) ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยผลมาตรฐานของงานวิจัยประเภทที่ศึกษาองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าระหว่าง (-0.5543, 0.5743) และ (-0.4732, 0.7448) ตามลำดับ และได้ข้อค้นพบว่า ขนาดของความแตกต่าง ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เมื่อใช้วิธีการสอนแบบค้นพบและวิธีการสอนแบบบรรยายของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ยังได้ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษา ตอนปลายและอุดมศึกษาที่เรียนจากวิธีการสอนแบบค้นพบกับแบบบรรยายของงานวิจัยที่ศึกษาองค์ประกอบ 2 ชนิด โดยใช้การทดสอบแบบไบโนเมียล (Binomial Test) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผลมาตรฐานในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีค่าสูงสุด แต่ไม่พบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของงานวิจัยที่ศึกษาองค์ประกอบ 3 ชนิด

ทัศนีย์ วุฒิสาสตร์ (2538 : บทคัดย่อ) ได้สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา ระหว่างพุทธศักราช 2521 - 2535 ซึ่งมีจำนวน 246 เรื่อง โดยการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะ จำนวน 185 เรื่อง และสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ จำนวน 61 เรื่อง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะ

เนื้อหาในหลักสูตรและเวลาเรียนที่กำหนดในหลักสูตรยังไม่เหมาะสม ส่วนจุดมุ่งหมายและเนื้อหาในคู่มือครูมีความสัมพันธ์กับหลักสูตร การเปรียบเทียบวิธีสอนโดยใช้เพลงและเกมประกอบการสอนกับวิธีสอนเพื่อรอบรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ ทั้ง 2 วิธี การสร้างสื่อในการสอนมีประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ 75/75 และนักเรียนมีความรู้หลังการสอนเพิ่มขึ้น เมื่อได้รับการสอนด้วยสื่อการสอนดังกล่าว ในด้านของแบบทดสอบต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อประสิทธิภาพในการวัดผลนั้น มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนในด้านปัญหาการเรียนการสอนนักเรียนที่มีการคิดคำนวณบกพร่อง ส่วนใหญ่เนื่องมาจากนักเรียนไม่มีความเข้าใจในความคิดรวบยอด ครูส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านเนื้อหาที่สอน การขาดสื่อการสอน และนักเรียนมีความแตกต่างกันมากในเรื่องการเรียนรู้

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ

1. ค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ กับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง มีค่าเท่ากับ .2499 และค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ กับองค์ประกอบด้านความถนัด มีค่าสูงสุดเท่ากับ .720

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบวรรณิ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบสวท. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนที่ใช้สื่อการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และนักเรียนที่ได้รับการสอนที่ใช้เกมประกอบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

รุ่งอรุณ พุทธานนท์. (2530 : บทคัดย่อ). ได้วิเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ระหว่างปีการศึกษา 2518 - 2528 โดยวิเคราะห์งานวิจัยรวม 300 ชิ้น ด้วยการสุ่มแบบอับัติการ พบว่า ร้อยละ 18 ของงานวิจัยที่ศึกษาได้รับทุนวิจัย งานวิจัยส่วนมากเป็นงานวิจัยเชิงประยุกต์ การสุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นการสุ่มแบบเจาะจง งานวิจัยส่วนมากกำหนดขอบเขตที่อยู่ของกลุ่มตัวอย่างภายในสถานศึกษาใดสถานศึกษาหนึ่ง คุณภาพของเครื่องมือที่ถูกต้องตรวจสอบมากที่สุด คือ การตรวจสอบความตรง สติติที่มีการใช้มากที่สุด คือ การหาค่ามัธยิม งานวิจัยส่วนมากมีการตั้งข้อสมมติฐานในการวิจัย และ 1 ใน 4 ของงานวิจัย ที่ศึกษา มีการตั้งคำถามการวิจัย นอกจากนี้ งานวิจัยเกือบทั้งหมดมีการระบุประโยชน์ใน การนำไปใช้ โดยมุ่งประโยชน์เพื่อผู้บริหารการศึกษา ศึกษาิเทศก์ ครูอาจารย์ ผู้เขียนตำรา และนักเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอน การกำหนดหรือการปรับปรุงหลักสูตร ประมวลการสอนโปรแกรม จุดประสงค์ในการเรียนการสอน การอบรมผู้ปฏิบัติการ การทดสอบ วัดผล ประเมินผล เพื่อใช้เป็นข้อมูล เพื่อการนิเทศการสอนและการนำสิ่งที่จัดสร้างไปใช้ และงานวิจัยมากกว่าครึ่งหนึ่ง มีการกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัยเกี่ยวกับตัวแปร ผู้ถูกวิจัย (หรือกลุ่มตัวอย่าง) ครูอาจารย์ผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย การเลือกประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง ขอบข่ายที่ศึกษา สภาพการทดลอง การศึกษา การทดสอบ เกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด การวิเคราะห์ข้อมูลและข้อมูลที่ได้รับ

สุพรรณ สุกมลสันต์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2515 - 2530 จำนวน 335 เรื่อง โดยใช้วิธีอภิวเคราะห์ (Meta-Analysis) กับงานวิจัยเชิงทดลอง และงานวิจัยเชิงความสัมพันธ์ และใช้วิธีสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis) กับงานวิจัยอื่น เช่น งานวิจัยเชิงสำรวจและงานวิจัยเชิงศึกษาเอกสาร เป็นต้น ซึ่งจัดการบรรยายสรุปหรือการสังเคราะห์สาระสำคัญ ๆ ของงานวิจัยจำนวนมาก โดยใช้สถิติบรรยายตามแนวคิดของ Glass และคนอื่น ๆ Hedges และคนอื่น ๆ Hunter และคนอื่น ๆ และ Jackson พบว่า

1. ข้อสรุปต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระยะ 16 ปีที่แล้ว มีดังนี้

1.1 ตัวอย่างงานวิจัยสามารถจำแนกออกตามตัวแปรหรือกลุ่มตัวแปรที่สำคัญ 14 กลุ่ม คือ การฟัง การฟังและการพูด การอ่าน การเขียน โครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ ทักษะกระบวนการ บทเรียน โปรแกรม การทดสอบ และประเมินผล ปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนภาษา การสำรวจความต้องการในการเรียนการสอน ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และงานวิจัยด้านอื่น ๆ

1.2 ผลการวิจัยของแต่ละตัวแปร หรือกลุ่มตัวแปร มีดังนี้

1.2.1 ด้านการฟัง และด้านทักษะบูรณาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และด้านโครงสร้างไวยากรณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับต่ำ ส่วนด้านบทเรียนโปรแกรมสามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพิ่มขึ้นกว่าเดิมได้ทุกคนอย่างมีนัยสำคัญ

1.2.2 ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีผลต่อการเรียน คือ ความถนัด เจตคติ และความสนใจค่อนข้างต่ำ ส่วนแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในระดับกลาง

2. การศึกษาสถานภาพของงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีดังนี้

2.1 งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษา มีมากที่สุด (50.45 %) รองลงมา คือ ระดับอุดมศึกษา (38.51 %) และสุดท้าย คือ ระดับประถมศึกษา (11.04 %)

2.2 งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวแปรที่สำคัญ 14 กลุ่ม กลุ่มที่วิจัยมากที่สุด คือ การอ่าน รองลงมา คือ การทดสอบและการประเมินผล และโครงสร้างทางภาษา ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่วิจัยน้อยที่สุดใน 14 กลุ่ม คือ ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.3 รูปแบบการวิจัยที่ทำการศึกษา สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ งานวิจัยเชิงสำรวจ งานวิจัยเชิงทดลอง งานวิจัยเชิงความสัมพันธ์ และงานวิจัยเชิงประวัติศาสตร์

2.4 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเรียงจากที่ทำการวิจัยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ผู้เรียน หลักสูตร และเนื้อหาวิชา การทดสอบและการประเมินผลการเรียน และสุดท้าย คือ ผู้สอน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 190 - 191) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาเป็นต้นไป จากวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต ประมาณ 300 ฉบับ งานวิจัยส่วนใหญ่ (ประมาณ 160 ฉบับ) เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะงานวิจัยที่ศึกษาถึงพฤติกรรมที่สังเกตได้ชัดเจน เช่น ความสามารถ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับต่าง ๆ ทั้งในระดับมัธยมศึกษา และสูงกว่ามัธยมศึกษา (ประมาณ 110 ฉบับ) ผลการวิจัยส่วนใหญ่สรุปได้ว่า ความสามารถของผู้เรียนในทุกระดับชั้นยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นความรู้สึกนึกคิดภายในบุคคล (ประมาณ 50 ฉบับ) เป็นงานวิจัยที่ศึกษาถึงความคิดเห็น ปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสาขาวิชาต่าง ๆ งานวิจัยที่มีผู้สนใจศึกษารองลงมา ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนหรือเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ (ประมาณ 80 ฉบับ) ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่เปรียบเทียบวิธีสอนหรือเทคนิค การสอน 2

วิธี เพื่อดูว่าวิธีใดจะให้ผลในการสอนดีกว่ากัน ผลการวิจัยส่วนใหญ่สรุปได้ว่า นักเรียน หรือนักศึกษาที่เรียนโดยวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนใหม่ ๆ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนโดยวิธีเดิมหรือจากคู่มือครู ส่วนงานวิจัยเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล และงานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์แบบเรียนได้รับความสนใจรองลงมาตามลำดับ งานวิจัยเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล (ประมาณ 25 ฉบับ) ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบสอบและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้วัดความสามารถทางภาษา แต่มีข้อสังเกตว่า ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ทำในช่วงปี พ.ศ. 2521 - 2527 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์แบบเรียน (ประมาณ 20 ฉบับ) ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่นิยมทำในช่วงก่อนปี พ.ศ. 2528 เช่นกัน สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ การนิเทศ หรือการฝึกอบรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีไม่มากนัก และส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยในระดับมัธยมศึกษา ส่วนงานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารหรือการวางแผนนโยบาย และงานวิจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีน้อยมาก มีเพียงเรื่องเดียวในแต่ละด้านเท่านั้น และไม่พบงานวิจัยเกี่ยวกับการบริการด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเลย อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยอาจจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ณ อัญชัน ชิตสุข (2537 : บทคัดย่อ) ได้สังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ระหว่าง พ.ศ. 2521 - 2533 เพื่อสร้างภาพรวมและพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างงานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ระหว่าง พ.ศ. 2521 - 2533 แหล่งข้อมูล ได้แก่ บทคัดย่อวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ซึ่งพิมพ์เผยแพร่ระหว่าง พ.ศ. 2521 - 2533 จำนวน 61 เรื่อง

ผลการสังเคราะห์งานวิจัย พบว่า งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ระหว่าง พ.ศ. 2521 - 2533 ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ (25 เรื่อง) ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่ (17 เรื่อง) เป็นงานวิจัยเชิงทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอน และเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ

งานวิจัยที่มีผู้ศึกษารองลงมา คือ งานวิจัยเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (20 เรื่อง) ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่ (15 เรื่อง) เป็นการศึกษาความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทั้ง 4 และความสามารถในการใช้องค์ประกอบทางภาษา

งานวิจัยที่ไม่มีผู้ศึกษาเลย คือ งานวิจัยเกี่ยวกับการนิเทศ และการฝึกอบรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สรุป นักเรียนที่ศึกษาในระดับประถมศึกษา ระหว่าง พ.ศ. 2521 - 2533 มีความสามารถ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต้องแก้ไขในทุกทักษะ ไม่บรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตร แม้ครูจะนำเทคโนโลยีทางการศึกษา รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ มาใช้ ก็ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้นเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะขาดความพร้อมในด้านสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับคุณสมบัติของครู สภาพโรงเรียน สื่อการสอน วิธีวัดผลและประเมินผล และแบบเรียนมีเนื้อหามากและยากเกินไป

สาขาวิชาภาษาไทย

จิตติมา เจริญกุล (2532 : บทคัดย่อ) ได้สังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 - 2530 จำนวน 455 เล่ม แยกสังเคราะห์เชิงปริมาณโดยใช้เทคนิคเมตต้า 70 เล่ม และสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ 385 เล่ม การวิเคราะห์ใช้วิธีการแจกแจงความถี่ของวิทยานิพนธ์ จำแนก

ตามเนื้อหาสาระ วิธีวิจัย สถานภาพประชากร แหล่งที่อยู่ประชากร ผลการประเมิน สถานที่ผลิตและปีที่พิมพ์ เผยแพร่ ผลการสังเคราะห์ และวิเคราะห์สรุปได้ ดังนี้

1. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย ผลิตมากที่สุดในปี พ.ศ. 2530 เนื้อหาสาระส่วนใหญ่เป็นด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และสื่อการเรียนการสอน ระเบียบวิธีที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นเชิงทดลอง ประชากรส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งอยู่ในต่างจังหวัด วิทยานิพนธ์ส่วนมากได้รับการประเมินในระดับดี และมีเพียง 10 เล่มที่ได้รับการประเมินในระดับผ่าน

2. ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์เชิงปริมาณ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล วิธีสอนที่ใช้แบบฝึก วิธีสอนที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง วิธีสอนโดยใช้สิ่งเร้า และวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการพูด อ่าน เขียน มีค่าเท่ากับ 0.66 และมีความแปรปรวน 0.042

3. ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์เชิงคุณลักษณะ พบว่า เนื้อหาในหลักสูตรมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรมาก เนื้อหาควรได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย และน่าสนใจเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน ลักษณะรูปเล่มของหนังสือเรียนควรกระชับรัดกุม การสอนโดยใช้เทคนิคใหม่ ๆ ส่วนใหญ่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สื่อการเรียนการสอนที่ผลิตมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ปัญหาการสอนของครู คือ ไม่เคยได้รับการอบรม มีหน้าที่อื่นต้องรับผิดชอบ สื่อในโรงเรียนมีจำกัด และไม่สามารถสอนได้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด

ประภาพรณ เล็งวงศ์ และคนอื่น ๆ (2538 : บทคัดย่อ) ได้สังเคราะห์งานวิจัยทางการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2527 - 2536 ของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่มีการดำเนินการวิจัยในเขตการศึกษา 1 จำนวน 40 เรื่อง ด้วยวิธีการสังเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ผลดังนี้

1. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ ที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา ที่เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง สรุปได้ดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา ในระหว่างปี พ.ศ. 2527 - 2536 ของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่มีการดำเนินการวิจัยในเขตการศึกษา 1 มีการพิมพ์เผยแพร่มากที่สุดในปี พ.ศ. 2534 โดยที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นสถาบันการศึกษาที่มีการพิมพ์เผยแพร่งานวิจัยด้านนี้มากที่สุด สำหรับงานวิจัยที่พิมพ์เผยแพร่ ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน โดยใช้นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นตัวอย่างประชากรมากที่สุด

1.2 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีการสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษา กับวิธีสอนตามปกติ สรุปได้ว่า งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ จำนวน 3 เรื่องนั้น นักเรียนที่เรียนโดยใช่วิธีการสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ โดยมีค่าเฉลี่ยของค่าขนาดของผลเท่ากับ 1.313

1.3 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยทำขึ้น กับการใช้แบบฝึกตามคู่มือครู สรุปได้ว่า งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ จำนวน 4 เรื่องนั้น นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยทำขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยแบบฝึกตามคู่มือครู โดยมีค่าเฉลี่ยของค่าขนาดของผลเท่ากับ 1.453

2. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา แบ่งได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านวิธีสอน สรุปได้ ดังนี้

งานวิจัยที่ทดลองสอนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษา กับวิธีสอนตามปกติ จำนวน 3 เรื่อง การสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้หนังสือเรียนที่ใช้ภาพเหมือนกับหนังสือเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูน จำนวน 1 เรื่อง และการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบวรรณิ์กับการสอนตามคู่มือครู จำนวน 1 เรื่อง และการสอนโดยใช้วิธีสอนจุดบทที่ใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม กับวิธีสอนตามปกติ จำนวน 1 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษา และวิธีสอนที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าขึ้น สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนตามปกติทุกเรื่อง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้หนังสือเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือเรียนที่ใช้ภาพเหมือน

2.2 ด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน สรุปได้ดังนี้

งานวิจัยที่เปรียบเทียบผลการใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านมากกว่าด้านอื่น และนักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

2.3 ด้านสื่อการสอน สรุปได้ดังนี้

งานวิจัยที่ทดลองสอนเพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน สามารถสรุปได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

2.3.1 งานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสื่อการสอนภาษาไทย ที่นำไปทดลองใช้และคำนวณหาประสิทธิภาพของสื่อ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 จำนวน 1 เรื่อง เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกการเขียนบทร้อยกรอง “กาพย์ยานี 11” ผลการวิจัยพบว่า สื่อการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนด

2.3.2 งานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสื่อการสอนภาษาไทย โดยคำนวณหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ใช้สื่อการสอนก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 1 เรื่อง เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะการฟัง ผลการวิจัย พบว่า สื่อการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง

2.3.3 งานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสื่อการสอนภาษาไทย โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม จำนวน 21 เรื่อง เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะทางภาษาไทย แบบฝึกการสอนซ่อมเสริมการเรียนภาษาไทย หนังสือสำหรับเด็ก นิทาน เกม ภาพ และสไลด์ภาพการ์ตูน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการสอนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติทุกเรื่อง

2.4 ด้านหลักสูตร และปัญหาการใช้หลักสูตร ผลการสังเคราะห์สรุปได้ 5 ด้าน ดังนี้

2.4.1 การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน โรงเรียนส่วนใหญ่กำหนดให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดทำกำหนดการสอน แผนการสอนย่อยก่อนสอน 1 สัปดาห์ และจัดหาเอกสารหลักสูตรรวมทั้งสื่อการสอนให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า และนำไปใช้ประกอบการสอน

2.4.2 การจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ เพื่อการใช้หลักสูตร โรงเรียนส่วนใหญ่กำหนดนโยบายพัฒนาการใช้หลักสูตรภาษาไทย คือ อ่านคล่อง เขียนคล่อง โดยวางแผนกับกลุ่มโรงเรียนวิเคราะห์หลักสูตร กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และวางแผนด้านการเรียนการสอน โดยจัดทำแผนปฏิบัติการหรือ

โครงการ และจัดการเรียนการสอนตามแผนการสอน มีการสอนซ่อมเสริมทุกระดับชั้น จัดตกแต่งห้องเรียน จัดห้องสมุดสำหรับใช้ศึกษาค้นคว้า นิเทศติดตามผลการเรียนการสอน และให้ขวัญกำลังใจแก่ครู

2.4.3 การเรียนการสอน โรงเรียนได้กำหนดให้ครูผู้สอนเตรียมการสอน ชี้แจงจุดประสงค์ การเรียนรู้แก่นักเรียน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างเหมาะสม

2.4.4 การวัดผลและประเมินผล โรงเรียนได้จัดให้ครูร่วมกันสร้างเกณฑ์ในการวัดจุดประสงค์ การเรียนรู้ วัดและประเมินผลโครงการ สรุปรวบรวมพร้อม และประเมินผลการเรียนการสอน โดยนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการสอน

2.4.5 ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย โรงเรียนส่วนใหญ่ มีปัญหาในด้านงบประมาณ บุคลากร เครื่องมือวัดผลประเมินผล และการนิเทศติดตามผล ส่วนความต้องการ ในการพัฒนาการเรียนการสอน คือ สื่อ หนังสืออ่านเพิ่มเติม และการเสริมความรู้ให้แก่ครูด้านการจัดเกม การสอน และการสร้างนวัตกรรมการสอนภาษาไทย

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์

ประจักษ์ วิเชียรศรี (2535 : บทคัดย่อ) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ศึกษา ในระดับ มัธยมศึกษาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงปี พ.ศ. 2521 - 2534 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 135 เล่ม จากจำนวนประชากร 138 เล่ม มีงานวิจัยจำนวน 13.3 % ที่ใช้วิธีการสังเคราะห์เชิงปริมาณ และ 86.7 % ใช้ วิธีการสังเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

จากการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ผลการสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตาม หลักการของ Ausubel และการสอนด้วยบทเรียนโปรแกรม ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่า การสอนตามปกติ และพบว่า ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางบวก กับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิทยาศาสตร์และเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ และการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์

จากการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงเนื้อหา แบ่งได้เป็น 3 ตอน พบว่า

1. ขั้นการเตรียมการสอน ครูส่วนมากยังมีปัญหาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ เกี่ยวกับหนังสือเรียน วิทยาศาสตร์ ที่มีเนื้อหาเทคโนโลยีประกอบอยู่ด้วย สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่ผลิตขึ้นมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ ส่วนห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์และอุปกรณ์ต่าง ๆ นั้นมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวน นักเรียน อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในห้องปฏิบัติการ ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากผู้ทดลองประมาทและไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งของครู ครูมีสมรรถภาพด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์และวิชาชีพครู สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในการกำหนดกิจกรรมหรือวิธีสอน ครูส่วนมากใช้วิธีสอนโดยการอภิปรายซักถาม และ นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในหนังสือเรียน

2. ขั้นกระบวนการเรียนการสอน พบว่า ส่วนมากการสอนโดยเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ ทำให้ผู้เรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สูงกว่าการสอนตามปกติ ครูใช้พฤติกรรมทาง วาจาที่มีอิทธิพลโดยตรงมากกว่าอิทธิพลโดยอ้อม นักเรียนระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่มีการรับรู้สภาพแวด ล้อมในการเรียนวิทยาศาสตร์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ มากกว่าที่ไม่ส่งเสริมการเรียนรู้ ในการจัดสอนซ่อมเสริม โรงเรียนจัดให้มีชั่วโมงสอนซ่อมเสริมกับนักเรียนทุกระดับชั้น แต่ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดสอน ซ่อมเสริมให้ เป็นระบบ ส่วนการจัดโครงการวิทยาศาสตร์มีไม่เพียงพอ เนื่องจากปัญหาในการจัดการสมรรถภาพของครู และความสามารถของนักเรียน นอกจากนี้ การสอนโดยเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ ทำให้นักเรียนสามารถแก้ไข ข้อบกพร่องในการเรียนรู้ และสร้างโครงงานวิทยาศาสตร์สูงขึ้น

3. ชั้นผลที่ได้จากการสอน พบว่า ผลจากการสอนวิทยาศาสตร์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ เจตคติต่อวิทยาศาสตร์ แนวคิดการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กัน ผลสัมฤทธิ์ด้านเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียนสูงกว่าร้อยละ 50 แต่ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ต่ำกว่าร้อยละ 50 นักเรียนยังมีความใฝ่ใจต่อวิทยาศาสตร์ และตระหนักถึงผลกระทบของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีต่อสิ่งแวดล้อม

ภูมิศ บุญทองเถิง (2536 : บทคัดย่อ) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ศึกษาในระดับประถมศึกษา ที่พิมพ์เผยแพร่ ในช่วงปี พ.ศ. 2515 - 2534 จำนวน 271 เรื่อง ได้มาจากการประเมินโดยใช้เครื่องมือประเมินงานวิจัยด้วยตนเอง จากจำนวนประชากร 169 เล่ม นำมาสังเคราะห์เชิงปริมาณจำนวน 52 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 30.77 ส่วนการสังเคราะห์เชิงเนื้อหา เป็นการสังเคราะห์ข้อค้นพบของงานวิจัยที่เป็นประชากรทั้งหมดของงานวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า การสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้ชุดการสอนบทเรียนโปรแกรมและการสอนแบบสืบสวนสอบสวน ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติ การฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะ ทำให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สูงกว่าการสอนตามปกติ และพบว่าองค์ประกอบที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ที่ศึกษาในงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์รวม 13 ด้าน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ได้ ร้อยละ 27.88

2. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงเนื้อหา สามารถสรุปตามองค์ประกอบของระบบการเรียนการสอน ได้ดังนี้

2.1 การเตรียมการสอน ครูยังมีปัญหาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ เกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรม และสื่อการเรียน และการวัดผล หนังสืออ่านเพิ่มเติมในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ที่เสนอความคิดรวบยอดทางวิทยาศาสตร์ ส่วนมากมีระดับความยากง่ายของการอ่านสูงกว่าระดับชั้นของนักเรียน สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่ผลิตขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ และทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสื่อการสอนที่ได้รับการพัฒนารูปแบบ โดยการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมรายละเอียดบางประการ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มากขึ้น

2.2 กระบวนการเรียนการสอน ส่วนมากการสอนวิทยาศาสตร์โดยเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติ ครูสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้คำถามเกี่ยวกับความรู้ ความจำมากที่สุด

2.3 ผลที่ได้จากการสอนวิทยาศาสตร์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ความสามารถในการแก้ปัญหาตามระเบียบวิธีวิทยาศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันทางบวก และองค์ประกอบที่เกี่ยวกับผู้ปกครอง นักเรียน ครู และโรงเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน

สาขาภาษาศาสตร์เชิงสังคม

จิราภรณ์ มูลมั่ง (2537 : บทคัดย่อ) ได้สังเคราะห์งานวิจัยทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมโดยใช้ วิทยา-นิพนธ์ระดับปริญญาโทที่ศึกษาเกี่ยวกับภาษาศาสตร์เชิงสังคม จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2520 - 2533 จำนวน 243 เรื่อง พบว่า จำแนกได้ 4 สาขา คือ สาขาภาษาและวัฒนธรรม (35 เรื่อง) สาขาภาษาและสังคม (25 เรื่อง) สาขาภาษาและทัศนคติ (5 เรื่อง) และสาขาการวางแผนภาษา (178 เรื่อง) งานวิจัยในสาขาการวางแผนภาษามีจำนวนมากที่สุดนั้น เป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องระบบเสียงในภาษาชนกลุ่มน้อยและภาษาถิ่น และงานวิจัยในสาขาภาษาและทัศนคติดีมีจำนวนน้อยที่สุด โดยศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อภาษามาตรฐานและต่อภาษาต่างประเทศ ส่วนความสัมพันธ์ในระดับสาขาของภาษาศาสตร์เชิงสังคมนั้น งานวิจัยทั้ง 4 สาขา มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยจะพบว่าในการศึกษาการใช้ภาษาของคนในสังคมนั้น จะมีวัฒนธรรมของผู้พูด ทัศนคติต่อภาษาของผู้พูด และปัจจัยทางสังคมต่าง ๆ เช่น เพศ วัย อาชีพ มารยาท และความสุภาพ เป็นต้น แทรกอยู่ในภาษาที่พูด ส่วนการวางแผนภาษานั้นจะเป็นการศึกษาหาแนวทางที่จะทำให้คนในสังคมสามารถใช้ภาษาเดียวกัน คือ ภาษาไทยมาตรฐานเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติ

สาขาการศึกษาปฐมวัย

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2542 : 51) ได้ศึกษา และวิเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย โดยจัดกลุ่มและประเภทของงานวิจัยในกลุ่มนั้น เน้นให้ได้เนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษา และผู้ที่ต้องการแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาปฐมวัย โดยทำการศึกษา และวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ หรือปริญญาานิพนธ์จากมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัย และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัยจากหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 254 เรื่อง

ผลการวิจัยพบว่า การวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย จำแนกได้ 11 ประเภท คือ การวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย การวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการและความพร้อมของเด็กปฐมวัย การวิจัยเกี่ยวกับผลการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ การวิจัยเกี่ยวกับผลการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย การวิจัยเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล การวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมทางการศึกษาปฐมวัย การวิจัยเกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ และคุณลักษณะของครูปฐมวัย การวิจัยที่ใช้เทคนิคในการวิเคราะห์ การวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาทางการศึกษาปฐมวัย และการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาปฐมวัย

ไม่เจาะจงสาขาวิชา

วลัยพร ศรีเชียงราย (2542 : บทคัดย่อ) ได้วิเคราะห์วิทยานิพนธ์ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่สำเร็จการศึกษาในสาขาต่าง ๆ ตั้งแต่ พ.ศ. 2537 - 2539 โดยศึกษาจากประชากร ได้แก่ วิทยานิพนธ์ จำนวน 339 เรื่อง พบว่า งานวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษามากเป็น การวิจัยเชิงบรรยาย รองลงมา คือ การวิจัยเชิงทดลอง ประเด็นที่ทำการวิจัยส่วนใหญ่มุ่งสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา ความต้องการ และแนวทางแก้ไขปัญหามา ตลอดจนการทดลองวิธีสอนแบบต่าง ๆ หรือทดลองการใช้สื่อประกอบการสอน หรือการสร้างเครื่องมือวัดผล อันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เครื่องมือที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นแบบสอบถาม และยังมีการสร้างเครื่องมืออื่น ๆ ประกอบ เช่น ชุดการสอน แผนการสอน โปรแกรมการทดลองต่าง ๆ ให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ศึกษา ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนใหญ่ใช้สถิติภาคบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ส่วนสัดิตอ้างอิงมีการใช้อย่างกระจายในบางสาขาวิชา การนำเสนอข้อมูลส่วนใหญ่ เป็นการนำเสนอด้วยความเรียงประกอบตาราง และมีเพียงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาอกระบบ ที่เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

การสังเคราะห์งานวิจัยในต่างประเทศ เท่าที่ค้นพบตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980 ถึง ค.ศ. 1998 สามารถจำแนกตามสาขาวิชาได้ ดังนี้

สาขาวิทยาศาสตร์

บูแลนเจอร์ (Boulanger, 1981 : 113 - 121) ได้ศึกษาเรื่องความสามารถและการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ โดยสังเคราะห์จากสหสัมพันธ์ 67 ตัวกับนักเรียนเกรด 6 - 12 ที่รายงานในงานวิจัย 34 เรื่อง เป็นเวลา 16 ปี ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1963 - 1978 ข้อค้นพบแสดงให้เห็นแนวโน้มกลางคงที่ กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างคงที่ และสหสัมพันธ์ของผลลัพธ์ระหว่างความสามารถกับผลสัมฤทธิ์พบว่า ความสามารถใช้อธิบายสาเหตุของการแปรปรวนในการเรียนวิทยาศาสตร์ได้ 23 % และการวัดความสามารถนี้ เป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีกว่าอันอื่น

สเทนแคมป์ และเมอร์ (Steinkamp & Maehr, 1983 : 369 - 396) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติความสามารถ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ โดยสังเคราะห์เชิงปริมาณของงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์จำนวน 66 ชิ้น ข้อมูลประกอบด้วยค่าสหสัมพันธ์ 255 ตัว พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าสหสัมพันธ์กับสมรรถภาพทางสมองเป็น .34 ซึ่งสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์กับด้านทัศนคติ คือ .19 และนอกจากนี้ ยังพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของเด็กชายสูงกว่าเด็กหญิงเล็กน้อย และความสามารถทางสมรรถภาพทางสมองของเด็กชายสูงกว่าเด็กหญิงเช่นกัน

สาขาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

คูลิก คูลิก และชวอลป์ (Kulik, Kulik & Schwalb, 1981 : 133 - 138) ได้ทำการวิเคราะห์แบบเมตต้ากับงานวิจัยที่เปรียบเทียบผลการสอนแบบโปรแกรมกับการสอนตามปกติในระดับมัธยมศึกษาจากงานวิจัย 90 เรื่อง คัดเลือกไว้เป็นตัวอย่างในการวิจัยตามเกณฑ์ 3 ข้อ คือ เป็นงานวิจัยที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เป็น งานวิจัยที่วัดผลการสอนแบบโปรแกรมกับการสอนตามปกติเท่านั้น และไม่คำนึงถึงความแตกต่างด้านความถนัดของกลุ่มที่จะศึกษาจากการคัดเลือกตามเกณฑ์ ได้งานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ 47 เรื่อง มีตัวแปรอิสระที่จะศึกษา 18 ตัว ในการคำนวณขนาดของผลมาตรฐานใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุม ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยของผลมาตรฐานของวิชาคณิตศาสตร์ (23 เรื่อง) เท่ากับ .01 ค่าเฉลี่ยของผลมาตรฐานของวิชาวิทยาศาสตร์ (9 เรื่อง) เท่ากับ .11 ค่าเฉลี่ยของผลมาตรฐานของวิชาวิทยาศาสตร์สังคม (6 เรื่อง) เท่ากับ .57 และวิชาอื่น ๆ (9 เรื่อง) เท่ากับ .12 สรุปว่า การสอนแบบโปรแกรมไม่ได้ช่วยให้ประสิทธิภาพในการสอบปลายภาคของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นดีขึ้น การสอนแบบโปรแกรมเหมาะที่จะใช้กับวิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์

เฟลมมิง (Fleming, 1983 : 481 - 495) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของลักษณะนักเรียน กับทักษะปฏิบัติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์แบบเมตต้า ซึ่งศึกษาจากงานวิจัยจากกลุ่มระดับอนุบาลถึงเกรด 12 ตั้งแต่ ค.ศ. 1960 รวมทั้งสิ้น 227 ชิ้น พบว่า ความถนัดด้านความสามารถทั่วไป ความสามารถทางภาษาและความสามารถทางคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกันกับสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งค่าเฉลี่ยสหสัมพันธ์ของความสามารถทางสมองกับความสามารถทั่วไปคือ .47 กับความสามารถทางภาษา .53 และความสามารถทางคณิตศาสตร์ .51 นอกจากนี้พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียน (ด้าน

ความสามารถทั่วไป) กับผลสัมฤทธิ์วิชาวิทยาศาสตร์ต่ำสุดในระดับประถมศึกษา (.25) และค่าความสัมพันธ์นั้นเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าในระดับมัธยมศึกษา

สาขาคณิตศาสตร์

เฮมบริ (Hembree. 1984 : 649A) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับผลของการใช้เครื่องคิดเลข ในการสอนคณิตศาสตร์ ซึ่งได้สังเคราะห์จากงานวิจัย 73 เรื่อง ศึกษาเกี่ยวกับเด็กประถมศึกษา ผลการสังเคราะห์งานวิจัย พบว่า การใช้เครื่องคิดเลขช่วยพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ให้แก่เด็กประถมศึกษา ยกเว้นเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และพบว่าทำให้เด็กใช้เครื่องคิดเลข ช่วยส่งเสริมให้เด็กประถมศึกษาทุกระดับชั้น และทุกระดับความสามารถ มีทัศนคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์มากกว่าเด็กที่ไม่ได้ใช้เครื่องคิดเลข

ลี (Lee. 1990 : 441 - 445) ได้ศึกษาผลการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่อ วิชาคณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบเมตาดาจากการรวบรวมงานวิจัยจำนวน 72 เรื่อง ที่พิมพ์เผยแพร่ในเอกสาร ERIC และผลงานวิจัยของนิสิต โดยวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ด้านทักษะการแก้ปัญหา ทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ในการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการวิจัยมี ดังนี้

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ส่งผลทางบวกระดับปานกลางในด้านผลสัมฤทธิ์ระดับต่ำทางด้านทักษะการแก้ปัญหา และระดับสูงทางด้านทัศนคติ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าขนาดของผลด้านผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีค่าขนาดของผลด้านผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นสำหรับนักเรียนในระดับสูงขึ้น
3. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ส่งผลมากที่สุดต่อผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนที่มีความสามารถต่ำ
4. นักเรียนจากครอบครัวที่มีรายได้ปานกลางและสูงมีค่าขนาดของผลด้านผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ
5. นักเรียนเพศชายมีความสามารถในด้านผลสัมฤทธิ์ สูงกว่านักเรียนเพศหญิง
6. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาโดยผู้ที่ทำการทดลอง หรือครู มีค่าขนาดของผลสูงกว่าโปรแกรมที่พัฒนาเพื่อการค้า
7. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชาคณิตศาสตร์ และเลขคณิต มีค่าขนาดของผลสูงกว่าวิชาเรขาคณิต

สาขาคณิตศาสตร์และการอ่าน

แม็กกีฟวริน กิลแมน และทิลลิตสกี (McGiverin, Gilman & Tillitski. 1989 : 47 - 56) ได้วิเคราะห์แบบเมตาดาทำงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ระหว่างขนาดของห้องเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มวิชาที่เป็นทักษะพื้นฐาน เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ จากงานวิจัยและผลการประเมินโครงการพัฒนาการศึกษาของรัฐ Indiana ที่นำมาศึกษาตั้งแต่ปี 1980 ถึง 1985 จำนวน 10 เรื่อง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ และการอ่านในห้องเรียนขนาดควบคุม จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และการอ่านในห้องเรียนขนาดเล็ก (นักเรียนเฉลี่ยประมาณ 19.1 คน) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ และการอ่านในห้องเรียนขนาดใหญ่ (นักเรียนเฉลี่ยประมาณ 26.4 คน) และ

การเรียนรู้ในห้องเรียนขนาดเล็ก มีส่วนสนับสนุนในประสิทธิภาพทางการเรียนอย่างมาก สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา

สาขาการอ่านภาษาอังกฤษ

สตาล์ และมิลเลอร์ (Stahl & Miller. 1988 : Abstract) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ จำนวน 37 ชิ้น ที่วิจัยเกี่ยวกับแนววิธีการที่มุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษา สำหรับการเริ่มต้นอ่าน โดยใช้แบบการนับคะแนนเสียง และแบบเมตต้า ผลของการวิจัยพบว่า แนววิธีการที่มุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษา และแนววิธีการเรียนรู้เบื้องต้นต่าง ๆ สำหรับผู้อ่าน ให้สมิทธิผลใกล้เคียงกันเกือบทุกด้าน แต่แนววิธีการที่มุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษามีสมิทธิผลในระดับอนุบาล มากกว่าในระดับประถมศึกษาเกรด 1 และการจดจำคำศัพท์มากกว่าความเข้าใจในเนื้อความ นอกจากนี้ยังพบว่า แนววิธีการที่มุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษามีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้การอ่าน หากแต่เด็กเล็กยังต้องประสบการณ์ จึงส่งผลให้แนววิธีการที่มุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาด้อยสมิทธิผลลงไปด้วย

ฟูซาร์ (Fusaro. 1993 : 228 - 231) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการเชื่อมโยงประโยคเข้าด้วยกันที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน โดยการสังเคราะห์แบบเมตต้า ผลของการวิจัยยืนยันว่า กระบวนการเชื่อมโยงประโยคเข้าด้วยกันส่งผลดีกับความเข้าใจในการอ่าน ในการทำแบบทดสอบโคลซ แต่ไม่สามารถใช้ได้กับแบบทดสอบมาตรฐาน

ดิกสัน และคนอื่น ๆ (Dickson, et al. 1995 : Abstract) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะการเรียบเรียงบทอ่าน และความสัมพันธ์ของลักษณะการเรียบเรียงบทอ่าน ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนตั้งแต่ระดับอนุบาล จนถึงระดับอุดมศึกษาที่มีความสามารถทางการอ่านในระดับสูงและต่ำ ผลของการวิจัย พบว่า ความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนไม่ว่าในระดับใด สามารถเพิ่มพูนได้จากลักษณะของการเรียบเรียงใน บทอ่าน ความตระหนักหรือการรับรู้ถึงลักษณะการเรียบเรียงในบทอ่านของผู้เรียน ยุทธวิธีในการเรียบเรียงความของผู้เรียน โครงสร้าง และการนำเสนอบทอ่านในลักษณะที่ปรากฏให้เห็นองค์ประกอบของบทอ่านอย่างชัดเจน เช่น ชื่อเรื่อง ใจความหลัก หรือแม้กระทั่งโครงสร้าง และการนำเสนอบทอ่านในลักษณะที่ไม่ปรากฏให้เห็นองค์ประกอบของบทอ่านอย่างชัดเจน เช่น การพรรณนา การลำดับความ

สมิธ และคนอื่น ๆ (Smith, et al. 1995 : Abstract) ได้สังเคราะห์งานวิจัยทางการอ่านที่มีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับความสำคัญ มิติต่าง ๆ และผลของการรับรู้เสียงที่มีต่อกระบวนการเข้าใจจากการอ่าน นอกจากนี้ การสังเคราะห์งานวิจัยชิ้นนี้ยังได้นำเสนอความเหมือนและความต่าง ระหว่างผู้อ่านในระดับปกติที่ประสบความสำเร็จในการอ่าน กับผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับต่าง ๆ ขอบเขตของเนื้อหาในการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ คือ 1) ความสามารถในการออกเสียงที่ใช้ในการจำแนกความแตกต่างได้อย่างชัดเจน ระหว่างผู้อ่านที่เก่งและผู้อ่านที่อ่อน 2) ความสามารถในการตระหนักหรือรับรู้เสียงต่อการอ่านลักษณะต่าง ๆ 3) ความสามารถในการตระหนักหรือรับรู้เสียงที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กับการรับรู้ในความเข้าใจจากการอ่าน 4) ความสามารถในการตระหนัก หรือรับรู้เสียงที่ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็น แต่ไม่เพียงพอต่อการรับรู้ในความเข้าใจจากการอ่าน 5) ความสามารถในการตระหนัก หรือรับรู้เสียงที่ถือว่าเป็นสิ่งที่สามารถสอนกันได้และเสริมได้โดยความเอาใจใส่ต่อตัวแปรต่าง ๆ ที่เป็นคำสั่ง/คำแนะนำ นอกจากนี้ ในการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ ยังได้กล่าวถึงการสร้างความเที่ยงตรง ความสำคัญของการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดความตระหนักหรือรับรู้เสียง คุณค่าของการประสานการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดความตระหนักหรือรับรู้เสียง กับการสอนให้

นักเรียนเกิดการออกเสียงพยัญชนะ และคุณค่าของการจัดการสอนที่ชัดเจนและมุ่งเน้นในความตระหนักหรือรับรู้เสียงสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะผู้ที่อาจมีความบกพร่องในการอ่าน

มีฮานา (Mehana. 1998 : 2539A) ได้สังเคราะห์งานวิจัยจำนวน 26 ชิ้น ที่ศึกษากลุ่มตัวอย่างตั้งแต่จำนวน 62-15000 คน เกี่ยวกับอิทธิพลของการย้าย/เปลี่ยนโรงเรียนที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลในการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษา ในประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1975 - 1994 ผลของการวิจัยพบว่า การย้าย/เปลี่ยนโรงเรียนบ่อยครั้ง มีความสัมพันธ์ในทางลบกับความด้อยสัมฤทธิ์ผลในการอ่านของนักเรียน 50 % ถึง 44 % เมื่อเทียบกับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ที่ไม่ได้มีการย้าย/เปลี่ยนโรงเรียนหรือที่มีการย้าย/เปลี่ยนโรงเรียนน้อยกว่า

สาขาการจัดสภาพทางการศึกษาทั่วไป

เกลส และสมิทซ์ (Glass & Smith. 1980 : 419 - 433) ได้ทำการวิเคราะห์แบบเมตต้าของงานวิจัยที่เกี่ยวกับขนาดของห้อง และความสัมพันธ์ของขนาดของห้องที่มีต่อทัศนคติและการสอน โดยศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวกับขนาดของห้องเรียนจำนวน 59 เล่ม ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 371 ตัว และการดูความแตกต่างของห้องนั้น ดูจากจำนวนของนักเรียนอันจะเป็นตัวตัดสินว่า ห้องไหนขนาดใหญ่หรือขนาดเล็กจากการศึกษา พบว่า การลดขนาดของห้องจะให้คุณประโยชน์ต่อคุณภาพทั่วไปของสภาพแวดล้อมทางการศึกษา และครูจะรู้สึกว่าการสอนห้องขนาดเล็กได้ผลดีกว่าห้องขนาดใหญ่ และอิทธิพลของห้องที่มีต่อนักเรียนนั้นจะออกมา ทางบวก แต่ไม่ชัดเจนเหมือนอิทธิพลที่เกิดกับครู นอกจากนี้ขนาดของห้องไม่มีผลต่ออายุของผู้เรียน

คูลิค คูลิค และชวอลบ์ (Kulik, Kulik & Schwalb. 1983 : 397 - 414) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับโปรแกรมสำหรับเด็กพิเศษ ได้เสนอผลการวิเคราะห์เมตต้าในเรื่อง โปรแกรมอุดมศึกษาสำหรับนักศึกษาประเภทที่ต้องการความช่วยเหลือ 2 ประเภท คือ ประเภทที่มีความเสี่ยงที่จะสำเร็จสูง กับประเภทที่มีความบกพร่อง โดยเลือกงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 60 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมที่จัดให้กลุ่มนักศึกษาตัวอย่างในมหาวิทยาลัยที่มีโอกาสสำเร็จน้อย พบว่ามีผลดี โดยเฉพาะเมื่อวัดด้วยเกรดเฉลี่ย และความอดทนต่อการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย โปรแกรมเหล่านี้ที่จัดว่าได้ผล เป็นโปรแกรมที่เกี่ยวกับการอ่านทักษะที่ศึกษา แนะนำ และบริการเสริมการเรียน โปรแกรมเหล่านี้ช่วยให้เกรดเฉลี่ยของนักศึกษาเพิ่มประมาณ 2.4 ถึง 4 ของหน่วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเพิ่มความอดทนเรียนจากร้อยละ 52 เป็นร้อยละ 60

ฮอลล์ (Hall. 1988 : 343A) ได้วิเคราะห์งานวิจัย โดยใช้วิธีนับคะแนนเสียง และแบบเมตต้ากับงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อความร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการวิเคราะห์โดยใช้การนับคะแนนเสียงจากงานวิจัย 44 เรื่อง ได้ข้อสรุป 86 เสียง ที่ชี้ให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากการเรียนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อความร่วมมือกัน และการเรียนที่มีจุดมุ่งหมายปกติไม่แตกต่างกัน ในการวิเคราะห์แบบ เมตต้าจากงานวิจัย 37 เรื่อง ได้ขนาดผลมาตรฐาน 135 ค่า พบว่า ผลของการเรียนอย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อความร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความแตกต่างกันในเรื่องระยะเวลาในการเรียน ระดับการศึกษา และเนื้อหาวิชาที่สอน

เฮ็นเดอร์สัน (Henderson. 1989 : 873A) ได้วิเคราะห์งานวิจัยแบบเมตต้ากับงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับผลของการจัดกลุ่มนักเรียนที่มีความคล้ายคลึงกัน และแตกต่างกันในความสามารถในการเรียน และทัศนคติของนักเรียนในระดับประถมศึกษา โดยใช้ขนาดผลมาตรฐาน และค่าสถิติ t เป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ

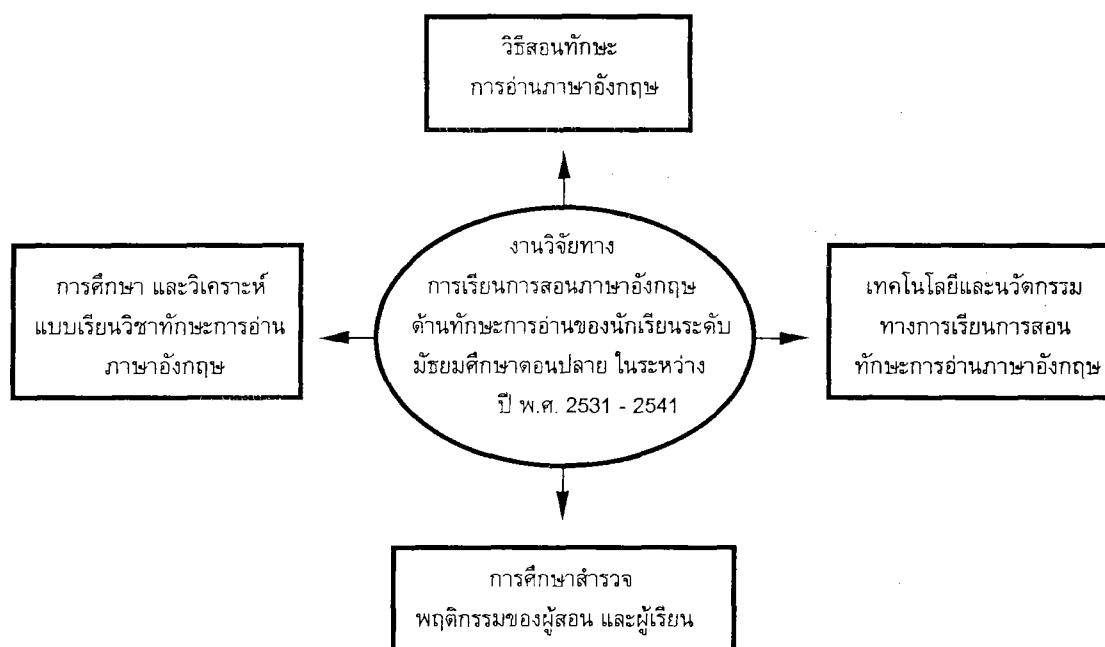
เทียบกลุ่มนักเรียนต่าง ๆ ใน 6 ขอบเขต คือ กลุ่มผลสัมฤทธิ์รวม กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง กลุ่มนักเรียนทั่วไปที่มีความสามารถทางการเรียนอยู่ในระดับเฉลี่ยและต่ำ กลุ่มทัศนคติรวม กลุ่มนักเรียนที่มีระดับทัศนคติสูงและกลุ่มนักเรียนที่มีระดับทัศนคติอยู่ในระดับเฉลี่ยและต่ำ จากการทดสอบสมมติฐาน ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์รวมของนักเรียนกลุ่มที่จัดนักเรียนที่มีความแตกต่างกันในความสามารถทางการเรียน และทัศนคติ สูงกว่าของนักเรียนที่จัดนักเรียนที่มีความคล้ายคลึงกันความสามารถทางการเรียน และทัศนคติ ความสามารถทางการเรียนสูงขึ้นเล็กน้อย สำหรับนักเรียนที่จัดกลุ่มโดยคำนึงถึงความคล้ายคลึงกันของระดับความสามารถและทัศนคติ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่จัดกลุ่มแบบคำนึงถึงความแตกต่างกันในระดับความสามารถและทัศนคติของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังมีการเปรียบเทียบผลการจัดกลุ่มนักเรียนที่มีความแตกต่างกันในระดับความสามารถและทัศนคติ ระหว่างผลสัมฤทธิ์รวม ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความสามารถสูง ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความสามารถในระดับเฉลี่ยและต่ำ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียน ซึ่งมีผล มาจากการจัดกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกันในระดับความสามารถและทัศนคติ พบว่า การจัดกลุ่มเด็กแบบคล้ายคลึงกันความสามารถและทัศนคติ มีผลทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้น ทั้งในลักษณะที่คำนวณจากทัศนคติรวม กลุ่มนักเรียนที่มีทัศนคติสูง และกลุ่มนักเรียนที่มีทัศนคติในระดับเฉลี่ย และต่ำ และการจัดกลุ่มแบบคล้ายคลึงกัน และแตกต่างกันในระดับความสามารถและทัศนคติ มีผลต่อทัศนคติรวมและทัศนคติของนักเรียนที่มีความสามารถสูง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ทัศนคติของนักเรียนกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกันความสามารถและทัศนคติ ดีกว่าทัศนคติของนักเรียนกลุ่ม ที่มีความแตกต่างกันในระดับความสามารถและทัศนคติ

สรุปได้ว่า ภาพรวมของการสังเคราะห์งานวิจัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศเท่าที่ปรากฏ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 - 2542 (ค.ศ. 1980 - 1999) ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญ หรือเน้นหนักไปทางสาขาวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ รองลงมาจะเป็นทางด้านภาษา และการจัดสภาพทางการศึกษาทั่วไป และผลของการสังเคราะห์งานวิจัยส่วนใหญ่จะให้ภาพรวม หรือข้อสรุปไปในทิศทางเดียวกัน คือ ตัวแปรที่นำมาใช้ในการทดลองนั้นมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถ ความสนใจ และเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ ในทางบวก หรือดีกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ การที่ผู้วิจัยคิดจะสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ก็เพื่อที่จะหาภาพรวม และข้อสรุป ซึ่งจะเป็นสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สำหรับวงการการศึกษาในการพัฒนาประเทศสืบต่อไป

จากทฤษฎี และข้อมูลที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และแนวคิดในการดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัย ผสมกับผลการสังเคราะห์งานวิจัย และภาพรวมดังกล่าวข้างต้น พบว่า แนวคิดในการจำแนกงานวิจัยทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นกลุ่มหรือด้านต่าง ๆ ของสุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 135 - 191) มีความครบถ้วน ชัดเจน และครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ในผลการสังเคราะห์งานวิจัย และภาพรวมของงานวิจัยทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของสุพัตน์ สุขมลสันต์ (2535 : 63 - 64; 142 - 143) ดังนั้น ในการสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้แนวทางในการจำแนกงานวิจัยเป็น 4 หัวข้อ ของสุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 135 - 191) ดังนี้

1. วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การศึกษาเปรียบเทียบอิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย วิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ และวิธีสอนตามคู่มือครู รวมทั้งการศึกษาสำรวจการนำเสนอแนวคิด วิธีสอนใหม่ ๆ ทางการศึกษา หรือกิจกรรมที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน
2. การศึกษา และวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง งานวิจัยที่ศึกษาวิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้ในระดับชั้นต่าง ๆ ในด้านคุณภาพ การจัดรูปเล่ม ความสอดคล้องกับหลักสูตร และองค์ประกอบทางภาษาที่ปรากฏในแบบเรียนแต่ละเล่ม
3. การศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาสำรวจพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอน และการเรียนรู้ต่าง ๆ ของผู้สอนและผู้เรียน
4. เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การสร้างและการใช้สื่อ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ

จากกรอบแนวทางในการจำแนกงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ตามภาพประกอบ 10 ดังนี้

ภาพประกอบ 10 กรอบแนวทางในการจำแนกงานวิจัย

การที่ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสังเคราะห์กับงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยการบรรยายสรุป เนื่องจากเป็นวิธีที่สามารถอธิบายให้เห็นภาพรวม โดยศึกษางานวิจัยที่อยู่ภายใต้หัวข้อย่อยเดียวกันอย่างละเอียด แล้วนำผลการวิจัยทั้งหมดมาเชื่อมโยงกัน เพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างงานวิจัยเหล่านั้น อันจะก่อให้เกิดข้อความรู้เชิงบูรณาการ ออกมาเป็นภาพรวมของงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 และยังสามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ ความสอดคล้องของ

งานวิจัย ความมีอิทธิพล ความเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกันได้ อีกทั้งเป็นการชี้ช่องว่างของงานวิจัยว่า ยังมี
 ส่วนใดที่ขาดหายไปหรือไม่สมบูรณ์ เนื่องจากสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีส่วนที่เป็นรายละเอียด
 มากกว่า และลึกซึ้งเกินกว่าที่จะใช้ตัวเลขและสถิติไปใช้อธิบายได้ ดังที่สุเมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 2) ได้
 กล่าวว่า การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษามีลักษณะการผสมผสานของอิทธิพลจากสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น
 จิตวิทยา การเรียนรู้ ภาษาศาสตร์ มานุษยวิทยา จิตวิทยาสังคม และการศึกษา อิทธิพลจากสาขาวิชาเหล่านี้
 เรียงจากสิ่งที่เป็นนามธรรมหรือทฤษฎีมากที่สุด ไปจนถึงสิ่งที่สามารถนำไปปฏิบัติได้หรือประยุกต์ใช้ได้
 มากที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เกณฑ์การคัดเลือกงานวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำ และการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการอ้างอิงจากผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นปฏิญานิพนธ์/วิทยานิพนธ์ของนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโท จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยมหิดล ที่วิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 87 เรื่อง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เป็นงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ทำภายในประเทศไทย และเสร็จเรียบร้อยแล้วในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ผู้วิจัยดำเนินการเลือก ดังนี้

1. เลือกมหาวิทยาลัยที่เปิดทำการสอนระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยมหิดล
2. นำปฏิญานิพนธ์/วิทยานิพนธ์ทุกเล่มของนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโทจากแต่ละมหาวิทยาลัยที่วิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 มาเป็นกลุ่มตัวอย่างได้จำนวนทั้งหมด 87 เรื่อง

เกณฑ์การคัดเลือกงานวิจัย

ในการคัดเลือกงานวิจัยครั้งนี้ อาศัยเกณฑ์ ดังนี้

1. มีต้นฉบับจริงที่สามารถนำมาทำการวิจัยได้
2. มีความสมบูรณ์ในการวิจัยทุกขั้นตอนตามความนิยมทั่วไป และในแต่ละบทมีรายละเอียดที่จำเป็นอย่างครบถ้วน โดยต้องระบุว่ากลุ่มตัวอย่างมีขนาดเท่าใด หามาได้อย่างไร วิเคราะห์ข้อมูลอย่างไร และระบุผลการวิจัยอย่างครบถ้วนและชัดเจน
3. ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการประเมินผลที่เกี่ยวข้องมาแล้ว เช่น คณะกรรมการสอบปฏิญานิพนธ์/วิทยานิพนธ์ หรือคณะกรรมการวิจัย และได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ มาแล้ว

ผลการคัดเลือกงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่าง ปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำแนกได้ตามรายละเอียดในตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปีและแหล่งที่ผลิต

ปี ที่ผลิต	แหล่งที่ผลิตปริญญาโท/วิทยานิพนธ์										รวม	
	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ		จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย		มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์		มหาวิทยาลัย ศิลปากร		มหาวิทยาลัย มหิดล			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2531	3	03.45	3	03.45	2	02.30	2	02.30	-	00.00	10	11.49
2532	2	02.30	-	00.00	3	03.45	-	00.00	1	01.15	6	06.90
2533	3	03.45	-	00.00	2	02.30	3	03.45	-	00.00	8	09.20
2534	6	06.90	1	01.15	1	01.15	-	00.00	1	01.15	9	10.35
2535	3	03.45	2	02.30	-	00.00	5	05.75	1	01.15	11	12.64
2536	4	04.60	3	03.45	2	02.30	2	02.30	1	01.15	12	13.79
2537	-	00.00	2	02.30	2	02.30	3	03.45	-	00.00	7	08.05
2538	3	03.45	-	00.00	-	00.00	-	00.00	1	01.15	4	04.60
2539	1	01.15	3	03.45	3	03.45	2	02.30	1	01.15	10	11.49
2540	1	01.15	-	00.00	3	03.45	-	00.00	-	00.00	4	04.60
2541	2	02.30	-	00.00	1	01.15	2	02.30	1	01.15	6	06.90
รวม	28	32.18	14	16.09	19	21.84	19	21.84	7	08.05	87	100.00

จากตาราง 4 พบว่า ผลการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ทำภายในประเทศไทยและเสร็จเรียบร้อยแล้วในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำนวนทั้งหมด 87 เรื่อง เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากปริญญาโทในระดับปริญญาโท ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มากที่สุด จำนวน 28 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 32.18 รองลงมา คือ วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวนเท่ากัน คือ 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.84 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 16.09 และมหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.05 ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัย (ดูภาคผนวก ก.) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของรายงานการวิจัย ได้แก่ ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย คำหลัก ชื่อสถาบันที่ผลิตงานวิจัย ปีที่พิมพ์ สาขาของงานวิจัย ลักษณะของงานวิจัย และจัดอยู่ในหัวข้อใด

ส่วนที่ 2 เป็นรายละเอียดของงานวิจัย ได้แก่ จุดมุ่งหมายของงานวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการสร้างแบบสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีการสังเคราะห์งานวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดข้อคำถามในการจำแนกคุณลักษณะของงานวิจัย
2. ศึกษา และประยุกต์แบบสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัย จากงานวิจัยของสุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2535 : 210 - 216) จิราภรณ์ มูลมั่ง (2537 : 194 - 196) ณ อัญชัน ชิตสุขุ (2537 : 150) และสรายุทธ์ เสรฐฐจรรยา (2539 : 122 - 137)
3. นำแบบสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัยที่สร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของรายงานการวิจัย และส่วนที่ 2 เป็นรายละเอียดของงานวิจัย ให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทจำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิธีการสังเคราะห์งานวิจัย จำนวน 1 คน พิจารณาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความครอบคลุมถึงตัวแปรด้านคุณลักษณะงานวิจัย ผลปรากฏว่า แบบสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัยที่สร้างขึ้นดังกล่าว โดยส่วนใหญ่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความครอบคลุมถึงตัวแปรด้านคุณลักษณะงานวิจัย หากแต่ขาดวิธีการระบุข้อสถิติต่าง ๆ ที่ชัดเจน จึงได้นำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการและผู้เชี่ยวชาญ
4. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการทดลองใช้แบบสรุปลักษณะงานวิจัยที่ปรับปรุงแล้วให้นิสิตปริญญาโทจำนวน 3 คน บันทึกรายละเอียดของรายงานการวิจัยในเรื่องเดียวกัน จำนวน 4 เรื่อง ซึ่งได้ข้อมูลตามที่ต้องการสอดคล้องกันทั้ง 3 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลสำหรับการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ เป็นปริญญาโท/วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโททางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ทำภายในประเทศไทยและเสร็จเรียบร้อยแล้วในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. สืบหาหัวข้อปริญญาโท/วิทยานิพนธ์จากบัญชีรายชื่อวิทยานิพนธ์/ปริญญาโท เอกสารรวมบทคัดย่อ และฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์
2. ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อขออนุญาตเข้าใช้บริการของห้องสมุด
3. ดำเนินการเก็บข้อมูลจากปริญญาโท/วิทยานิพนธ์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยมหิดล
4. บันทึกรายละเอียดที่ปรากฏในปริญญาโท/วิทยานิพนธ์ ตามแบบสรุปรายละเอียดข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลจากแบบสรุปรายละเอียด เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำ และการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 แบ่งเป็น 3 ตอนที่สำคัญ ดังนี้

ขั้นที่ 1 - การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น กระทำโดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ของงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 โดยจำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ สถาบันที่ผลิตงานวิจัย ปีที่ผลิต สาขาที่ดำเนินการวิจัย ลักษณะของงานวิจัย ระดับชั้นเรียนที่วิจัย ประเภทของโรงเรียนที่วิจัย แหล่งของโรงเรียนที่วิจัย วิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย และสมมติฐานการวิจัยและผลของการวิจัย

ขั้นที่ 2 - การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ กระทำโดย

1. สร้างเกณฑ์ในการจำแนกงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นด้านต่าง ๆ มีขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างเกณฑ์จำแนกงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 เป็นหัวข้อหลักต่าง ๆ

1.2 นำเกณฑ์ที่ได้ไปให้คณะกรรมการควบคุมการทำปริญญาโททำการศึกษา และให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้วิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 10 % ของข้อมูลทั้งหมด เพื่อตรวจสอบว่าเกณฑ์ที่สร้างขึ้นในการจำแนกงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นหัวข้อหลักต่าง ๆ นั้น สามารถครอบคลุมข้อมูลทั้งหมดหรือไม่ ผลการสร้างเกณฑ์ กำหนดได้เป็นหัวข้อหลักดังต่อไปนี้

ก. วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ข. การศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ค. การศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน

ง. เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2. กำหนดคำหลัก และรายละเอียดของเนื้อหาภายใต้คำหลักในแต่ละลักษณะ ของงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการยึดชื่อเรื่อง และจุดมุ่งหมายของงานวิจัยมาสร้างเป็นคำหลักในแต่ละหัวข้อหลักที่ได้ ดังนี้

2.1 วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยคำหลักดังต่อไปนี้

ก. การนำเสนอรูปแบบการสอน หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาทดลอง และ/หรือสำรวจแนวคิด วิธีการ และกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ข. การใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบ และ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีสอนทักษะการอ่านและทักษะอื่นแบบต่าง ๆ

2.2 การศึกษา และวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยคำหลักดังต่อไปนี้

ก. องค์ประกอบทางภาษา หมายถึง งานวิจัยที่ศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้ในระดับชั้นต่าง ๆ ด้านคำศัพท์ การใช้ภาษา และโครงสร้างของภาษาที่ปรากฏ

2.3 การศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน ประกอบด้วยคำหลักดังต่อไปนี้

ก. พฤติกรรมของครู หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาสำรวจ และ/หรือทดลองวิธีสอน การวัดผลและการประเมินผล ตลอดจนความต้องการการนิเทศและการฝึกอบรมของครู เพื่อที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมการสอนของครู

ข. พฤติกรรมของนักเรียน หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาสารวจ ทดลอง และ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่างๆ

ค. พฤติกรรมของครูและนักเรียน หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาสารวจปัญหา และความคิดเห็นจากครูและนักเรียน เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขและพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

2.4 เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยคำหลักดังต่อไปนี้

ก. การพัฒนาบทเรียน หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาทดลองการสร้าง การใช้ และ/หรือการปรับปรุงบทเรียนและแบบฝึกต่าง ๆ ในรูปแบบของบทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนโปรแกรม บทเรียนคอมพิวเตอร์ บทเรียนเสริม บทเรียนซ่อมเสริม และแบบฝึกสำหรับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ข. การทดสอบและการสร้างแบบทดสอบ หมายถึง งานวิจัยที่ทำการศึกษาทดลองการสร้าง การใช้ และ/หรือการปรับปรุงแบบทดสอบต่าง ๆ สำหรับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3. ใช้คำหลักจำแนกปริญญานิพนธ์/วิทยานิพนธ์จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่วิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ตามหัวข้อหลักทั้ง 4 หัวข้อและได้ลักษณะงานวิจัยต่าง ๆ ในแต่ละคำหลัก

4. คำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของปริญญานิพนธ์/วิทยานิพนธ์ จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่วิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ในแต่ละหัวข้อหลักตามแหล่งที่ผลิต ปีที่ผลิต และลักษณะงานวิจัยในแต่ละคำหลัก

5. จำแนกงานวิจัยในแต่ละลักษณะงานวิจัย ตามคำหลักในแต่ละหัวข้อหลัก เข้าตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (สรวงศ์ โค้วตระกูล. 2541 : 272 - 278; อ้างอิงจาก Bloom, et al. 1956) ว่าด้วยพฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ

5.1 ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตามในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ความถนัด ความคงทนในการจำ การระลึกได้ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ความสามารถในการวิเคราะห์ และการประเมินผล

5.2 ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตามในด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทศนคติ ความตระหนัก การรับรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจ แรงจูงใจ ความพร้อมในการเรียนรู้ ความคาดหวังผล ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการให้ความร่วมมือต่อหมู่คณะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้

5.3 ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตามทางด้านความรวดเร็ว และความคล่องในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด จนเกิดทักษะในการใช้/ประสานส่วนต่าง ๆ ทางร่างกาย และทางจิตใจ

6. คำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของปริญญานิพนธ์/วิทยานิพนธ์จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่วิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ที่มีการศึกษาตัวแปรตาม ในแต่ละด้านของพฤติกรรมการเรียนรู้ตามลักษณะงานวิจัยในแต่ละหัวข้อหลัก

7. ทดสอบค่าความแตกต่างของจำนวนงานวิจัย ที่มีการศึกษาตัวแปรตาม ในแต่ละด้านของพฤติกรรมการเรียนรู้ตามลักษณะงานวิจัยในแต่ละหัวข้อหลักและจำนวนผลงานวิจัย ที่เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย

ของการวิจัย และไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย โดยใช้การทดสอบไคว์กำลังสอง (Chi-Square Test) แบบทดสอบความแตกต่าง (Test of Difference) (Baker. 1999 : 411 - 413 ; สุวิมล กิริยานันท์. 2542 : 204 - 208) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\chi^2 = \sum \left[\frac{(O - E)^2}{E} \right]$$

เมื่อ χ^2 แทน ค่าการแจกแจงแบบไคว์กำลังสอง (χ^2 - Distribution)

O แทน ความถี่ที่ได้จากการสังเกต

E แทน ความถี่ที่คาดหวัง

ขั้นที่ 3 - การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ กระทำโดยการนำผลการวิจัยที่รวบรวมไว้มาสังเคราะห์ โดยสรุปผลการวิจัยแต่ละเรื่อง และวิเคราะห์เนื้อหาตามลักษณะงานวิจัยในแต่ละหัวข้อหลัก ที่มีการศึกษา ตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531-2541 ครั้งนี้ มีกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยซึ่งเป็นปริญญาานิพนธ์/ วิทยานิพนธ์ของนิสิต/นักศึกษาระดับปริญญาโท จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยมหิดล จำนวนทั้งหมด 87 เรื่อง การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ

ตอนที่ 3 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เป็นการนำเสนอค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าจำนวนและค่าร้อยละ ของงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 โดยจำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ ดังมีรายละเอียดแสดงไว้ในตาราง 5 ต่อไปนี้

ตาราง 5 จำนวน และร้อยละของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์จำแนกตามตัวแปร และระดับของตัวแปร

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน (N)	ร้อยละ
สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	28	32.18
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	14	16.09
	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	19	21.84
	มหาวิทยาลัยศิลปากร	19	21.84
	มหาวิทยาลัยมหิดล	7	08.05
ปีที่ผลิตงานวิจัย	พ.ศ. 2531	10	11.49
	พ.ศ. 2532	6	06.90
	พ.ศ. 2533	8	09.20
	พ.ศ. 2534	9	10.35
	พ.ศ. 2535	11	12.63
	พ.ศ. 2536	12	13.79
	พ.ศ. 2537	7	08.05
	พ.ศ. 2538	4	04.60
	พ.ศ. 2539	10	11.49
	พ.ศ. 2540	4	04.60
	พ.ศ. 2541	6	06.90

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน (N)	ร้อยละ
สาขาที่ดำเนินการทำวิจัย	การสอนภาษาอังกฤษ	50	57.47
	การมัธยมศึกษา	22	25.28
	ภาษาอังกฤษ	3	03.45
	ภาษาศาสตร์	5	05.75
	ภาษาศาสตร์ประยุกต์	4	04.60
	เทคโนโลยีการศึกษา	1	01.15
	การบริหารการศึกษา	1	01.15
	สิ่งแวดล้อมศึกษา	1	01.15
ลักษณะของงานวิจัย	เชิงสำรวจ	12	13.79
	เชิงหาความสัมพันธ์	9	10.35
	เชิงเปรียบเทียบ	5	05.75
	เชิงทดลอง	61	70.11
ระดับชั้นเรียนที่วิจัย	มัธยมศึกษาปีที่ 4	34	39.08
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	26	29.89
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	21	24.13
	มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6	6	06.90
ประเภทของโรงเรียนที่วิจัย	โรงเรียนรัฐบาล	79	90.80
	โรงเรียนเอกชน	4	04.60
	โรงเรียนรัฐบาล และเอกชน	4	04.60
แหล่งของโรงเรียนที่วิจัย	ในเขตกรุงเทพมหานคร	34	39.08
	ในต่างจังหวัด	48	55.17
	ในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด	5	05.75
วิธีการสุ่มตัวอย่าง	การสุ่มอย่างง่าย	40	45.98
	การสุ่มอย่างมีระบบ	2	02.30
	การสุ่มแบบแบ่งชั้น	6	06.90
	การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม	4	04.60
	การสุ่มแบบหลายขั้นตอน	8	09.20
	การสุ่มแบบเจาะจง	26	29.88
	การสุ่มแบบอาสาสมัคร	1	01.15

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน (N)	ร้อยละ
ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	ผู้สอน	2	02.30
	ผู้เรียน	80	91.95
	ผู้สอนและผู้เรียน	2	02.30
	หนังสือ/แบบเรียน	3	03.45
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	1 กลุ่ม	27	31.03
	2 กลุ่ม	52	59.77
	3 กลุ่ม	4	04.60
	4 กลุ่ม	3	03.45
	17 กลุ่ม	1	01.15
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	แบบทดสอบ	82	43.62
	แบบสอบถาม	27	14.36
	แบบสัมภาษณ์	3	01.60
	แบบประเมิน	2	01.06
	สารบบจำแนก	1	00.53
	ตารางวิเคราะห์	2	01.06
	การบันทึกสถิติ	1	00.53
	แผนการสอน	44	23.41
	ชุดการสอน/บทเรียน	5	02.66
	แบบเรียนโปรแกรมสำเร็จรูป	1	00.53
	แบบฝึกอ่าน	12	06.38
	หนังสือ/สื่อการสอนอ่านเพิ่มเติม	8	04.26
สถิติที่ใช้ในการวิจัย :			
	1. สถิติพื้นฐาน		
	f (ความถี่)	6	03.39
	% (ร้อยละ)	13	07.34
	Mode (ฐานนิยม)	2	01.13
	$\bar{X}$ (ค่าเฉลี่ย)	76	42.94
	S.D. (ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน)	49	27.68
	S^2 (ความแปรปรวน)	29	16.38
	T-Score	1	00.57
	Z-Score	1	00.57

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน (N)	ร้อยละ
2. สถิติทดสอบสมมติฐาน			
2.1 Parametric			
ก. การเปรียบเทียบตัวแปร	t-test	65	60.18
	Z-test	2	01.65
	ANCOVA	3	02.78
	ONE-WAY ANOVA	8	07.40
	TWO-WAY ANOVA	7	06.48
	Chi-Square	3	02.78
ข. การหาความสัมพันธ์ของตัวแปร	Point Biserial Correlation Coefficient	1	00.93
	Pearson's Correlation	15	13.88
	Multiple Correlation	1	00.93
	Multiple Regression	1	00.93
2.2 Non-Parametric	Mann-Whitney U. Test	1	00.93
	Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test	1	00.93
สมมติฐานการวิจัย / ผลการวิจัย	ไม่มีสมมติฐานการวิจัย	16	18.39
	มีสมมติฐานการวิจัย	71	81.61
	สอดคล้องกับสมมติฐาน	62	71.26
	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	9	10.35

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ที่นำมาสังเคราะห์จำนวนทั้งหมด 87 เรื่อง มีดังนี้

1. สถาบันที่ผลิตงานวิจัย พบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลิตงานวิจัยจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.18 รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 21.84 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนร้อยละ 16.09 และสถาบันที่ผลิตงานวิจัยจำนวนน้อยที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมหิดล คิดเป็นร้อยละ 8.05

2. ปีที่ผลิต พบว่า พ.ศ. 2536 มีการผลิตงานวิจัยจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.79 รองลงมา คือ พ.ศ. 2535 จำนวนร้อยละ 12.63 และปีที่มีการผลิตงานวิจัยจำนวนน้อยที่สุด คือ พ.ศ. 2538 และ 2540 จำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 4.60

3. สาขาที่ดำเนินการทำวิจัย พบว่า การสอนภาษาอังกฤษเป็นสาขาที่ดำเนินการทำวิจัยจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.47 รองลงมา คือ สาขาการมัธยมศึกษา จำนวนร้อยละ 25.28 และสาขาที่ดำเนินการทำวิจัยจำนวนน้อยที่สุด คือ สาขาเทคโนโลยีการศึกษา สาขาการบริหารการศึกษา และสาขาสังแวดล้อมศึกษา จำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 1.15

4. ลักษณะของงานวิจัย พบว่า เป็นการวิจัยเชิงทดลองจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.11 รองลงมา คือ การวิจัยเชิงสำรวจ และการวิจัยเชิงหาความสัมพันธ์ จำนวนร้อยละ 13.79 และ 10.35 ตามลำดับ ส่วนลักษณะของการวิจัยที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ การวิจัยเชิงเปรียบเทียบ คิดเป็นร้อยละ 5.75

5. ระดับชั้นเรียนที่วิจัย พบว่า เป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.09 รองลงมา คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวนร้อยละ 29.89 และ 24.13 ตามลำดับ และมีงานวิจัยจำนวนหนึ่งที่ทำการศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ระดับชั้น คิดเป็นร้อยละ 6.90

6. ประเภทของโรงเรียนที่วิจัย พบว่า เป็นโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.80 รองลงมา คือ โรงเรียนเอกชน และทั้งโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน จำนวนเท่ากัน ร้อยละ 4.60

7. แหล่งของโรงเรียนที่วิจัย พบว่า มีที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัดจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.17 รองลงมา คือ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนร้อยละ 39.08 และที่น้อยที่สุด คือ ทั้งในต่างจังหวัดและเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนร้อยละ 5.75

8. วิธีการสุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 45.98 รองลงมา คือ การสุ่มแบบเจาะจง จำนวนร้อยละ 29.88 และที่น้อยที่สุด คือ การสุ่มแบบการใช้อาสาสมัคร จำนวนร้อยละ 1.15

9. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียน จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.95 รองลงมา คือ หนังสือหรือแบบเรียน จำนวนร้อยละ 3.45 และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยน้อยที่สุด คือ ผู้สอน และทั้งผู้สอนและผู้เรียน จำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 2.30

10. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยเป็น 2 กลุ่ม จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.77 รองลงมา คือ การกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็น 1 กลุ่ม จำนวนร้อยละ 31.03 และที่น้อยที่สุด คือ การกำหนดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยเป็น 17 กลุ่ม จำนวนร้อยละ 1.15

11. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบว่า มีการใช้แบบทดสอบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.62 รองลงมา คือ แผนการสอน และแบบสอบถาม จำนวนร้อยละ 23.41 และ 14.36 ตามลำดับ สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยน้อยที่สุด คือ สารบบจำแนก การบันทึกสถิติ และแบบเรียนโปรแกรมสำเร็จรูป จำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 00.53

12. สถิติที่ใช้ในการวิจัย จำแนกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

12.1 สถิติพื้นฐาน พบว่า มีการใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุด จำนวนร้อยละ 42.94 รองลงมา คือ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) และค่าความแปรปรวน (S^2) จำนวนร้อยละ 27.68 และ 16.38 ตามลำดับ และที่น้อยที่สุด คือ T-Score และ Z-Score จำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 00.57

12.2 สถิติทดสอบสมมติฐาน จำแนกเป็น 2 ชนิด คือ

12.2.1 แบบ Parametric จำแนกได้ 2 ชนิด คือ

ก. การเปรียบเทียบตัวแปร พบว่า มีการใช้ค่าทดสอบที (t-test) มากที่สุด คือ ร้อยละ 60.18 รองลงมา คือ ONE-WAY ANOVA มีจำนวนร้อยละ 07.40 และที่น้อยที่สุด คือ Z-test จำนวนร้อยละ 01.65

ข. การหาความสัมพันธ์ของตัวแปร พบว่า มีการใช้ค่าสหสัมพันธ์ Pearson มากที่สุด คือ ร้อยละ 13.88 และที่น้อยที่สุด คือ Point Biserial Correlation Coefficient, Multiple Correlation และ Multiple Regression จำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 00.93

12.2.2 แบบ Non-Parametric พบว่า มีการใช้ Mann-Whitney U. Test และ Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test จำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 00.93

13. สมมติฐานการวิจัย พบว่า มีงานวิจัยที่ไม่มีการตั้งสมมติฐานในการวิจัย จำนวนร้อยละ 18.61 และที่มีการตั้งสมมติฐานในการวิจัย จำนวนร้อยละ 81.61 โดยที่ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คิดเป็นร้อยละ 87.32 และไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คิดเป็นร้อยละ 12.68

ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 เชิงปริมาณครั้งนี้ จำแนกได้เป็น 2 ส่วน คือ

1. ผลการสังเคราะห์สถานภาพทั่วไป
2. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยตามพฤติกรรมการเรียนรู้

1. ผลการสังเคราะห์สถานภาพทั่วไป เป็นการจำแนกงานวิจัยตามหัวข้อหลักที่ได้กำหนดไว้ในลักษณะต่าง ๆ กัน ดังต่อไปนี้

- ก. งานวิจัยที่จำแนกตามแหล่งที่ผลิต
- ข. งานวิจัยที่จำแนกตามปีที่ผลิต
- ค. งานวิจัยที่จำแนกตามคำหลัก

ก. งานวิจัยที่จำแนกตามแหล่งที่ผลิต กลุ่มตัวอย่างงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ตามหัวข้อหลักที่นำมาใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ มีผลการจำแนกตามแหล่งที่ผลิต ปรากฏรายละเอียดในตาราง 6 ดังนี้

* ตาราง 6 จำนวนงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านจำแนกตามหัวข้อหลัก และแหล่งที่ผลิต

ที่	หัวข้อหลัก	แหล่งที่ผลิตปริญญาตรี/วิทยานิพนธ์					รวม จำนวน
		ม. ศรีนครินทรฯ	ม. จุฬาฯ	ม. เกษตรฯ	ม. ศิลปากร	ม. มหิดล	
1	วิจัยสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	25 (28.74 %)	6 (06.90 %)	7 (08.05 %)	7 (08.05 %)	4 (04.60 %)	49 (56.32 %)
2	การศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	1 (01.15 %)	0 (00.00 %)	1 (01.15 %)	1 (01.15 %)	0 (00.00 %)	3 (03.45 %)
3	การศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน	1 (01.15 %)	8 (09.20 %)	6 (06.90 %)	5 (05.75 %)	2 (02.30 %)	22 (25.29 %)
4	เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	1 (01.15 %)	0 (00.00 %)	5 (05.75 %)	6 (06.90 %)	1 (01.15 %)	13 (14.94 %)
	รวมจำนวน	28 (32.18 %)	14 (16.09 %)	19 (21.84 %)	19 (21.84 %)	7 (08.05 %)	87 (100.00 %)

* หมายเหตุ ข้อมูลเกี่ยวกับรายนามผู้วิจัยและงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำแนกตามหัวข้อหลักและแหล่งที่ผลิต ปรากฏในภาคผนวก ข.

จากตาราง 6 พบว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำนวน 87 เรื่อง ตามหัวข้อหลักทั้ง 4 ข้อ จำแนกตามแหล่งที่ผลิตงานวิจัย ได้ผลดังนี้

1. หัวข้อหลักที่มีการผลิตงานวิจัยมากที่สุด คือ วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 49 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 56.32 รองลงมา คือ การศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน และเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 22 เรื่องและ 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.29 และ 14.94 ตามลำดับ และที่น้อยที่สุด คือ การศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.45

2. แหล่งที่ผลิตงานวิจัยจำนวนมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 28 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 32.18 รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 19 เรื่อง เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 21.84 และแหล่งที่ผลิตงานวิจัยจำนวนน้อยที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.05

เมื่อพิจารณาแหล่งที่ผลิตงานวิจัยในแต่ละหัวข้อหลัก พบว่า

3. หัวข้อหลักด้านวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มากที่สุด จำนวน 25 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.74 และจากมหาวิทยาลัยมหิดล น้อยที่สุด จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.60

4. หัวข้อหลักด้านการศึกษา และวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร สถาบันละ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.15

5. หัวข้อหลักด้านการศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน มีงานวิจัยจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มากที่สุด จำนวน 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.20 และจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ น้อยที่สุด จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.15

6. หัวข้อหลักด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยศิลปากร มากที่สุด จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.90 และไม่ปรากฏงานวิจัยในหัวข้อหลักนี้จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. งานวิจัยที่จำแนกตามปีที่ผลิต กลุ่มตัวอย่างงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ตามหัวข้อหลักที่นำมาใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ มีผลการจำแนกตามปีที่ผลิต ปรากฏรายละเอียดในตาราง 7 ดังนี้

*** ตาราง 7 จำนวนงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านจำแนกตามหัวข้อหลัก และปีที่ผลิต**

ปีที่ผลิต	หัวข้อหลัก				รวมจำนวน
	วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	การศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	การศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน	เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	
พ.ศ. 2531	6 (06.90 %)	0 (00.00 %)	3 (03.45 %)	1 (01.15 %)	10 (11.49 %)
พ.ศ. 2532	3 (03.45 %)	0 (00.00 %)	3 (03.45 %)	0 (00.00 %)	6 (06.90 %)
พ.ศ. 2533	5 (05.75 %)	0 (00.00 %)	1 (01.15 %)	2 (02.30 %)	8 (09.20 %)
พ.ศ. 2534	6 (06.90 %)	1 (01.15 %)	0 (00.00 %)	2 (02.30 %)	9 (10.35 %)
พ.ศ. 2535	5 (05.75 %)	1 (01.15 %)	4 (04.60 %)	1 (01.15 %)	11 (12.64 %)
พ.ศ. 2536	9 (10.35 %)	0 (00.00 %)	1 (01.15 %)	2 (02.30 %)	12 (13.79 %)
พ.ศ. 2537	1 (01.15 %)	0 (00.00 %)	4 (04.60 %)	2 (02.30 %)	7 (08.05 %)
พ.ศ. 2538	4 (04.60 %)	0 (00.00 %)	0 (00.00 %)	0 (00.00 %)	4 (04.60 %)
พ.ศ. 2539	4 (04.60 %)	0 (00.00 %)	4 (04.60 %)	2 (02.30 %)	10 (11.49 %)
พ.ศ. 2540	3 (03.45 %)	0 (00.00 %)	1 (01.15 %)	0 (00.00 %)	4 (04.60 %)
พ.ศ. 2541	3 (03.45 %)	1 (01.15 %)	1 (01.15 %)	1 (01.15 %)	6 (06.90 %)
รวม	43	3	22	19	87
จำนวน	(49.43 %)	(03.45 %)	(25.29 %)	(21.84 %)	(100.00 %)

* **หมายเหตุ** ข้อมูลเกี่ยวกับรายนามผู้วิจัยและงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำแนกตามหัวข้อหลักและปีที่ผลิต ปรากฏในภาคผนวก ข.

จากตาราง 7 พบว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำนวน 87 เรื่อง ตามหัวข้อหลักทั้ง 4 ข้อ จำแนกตามปีที่ผลิตงานวิจัย ได้ผลดังนี้

1. ปีที่มีการผลิตงานวิจัยมากที่สุด คือ พ.ศ. 2536 จำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.79 รองลงมา คือ พ.ศ. 2535 จำนวน 11 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.64 และที่น้อยที่สุด คือ พ.ศ. 2538 และ 2540 จำนวน 4 เรื่องเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.60

เมื่อพิจารณาปีที่ผลิงานวิจัยในแต่ละหัวข้อหลัก พบว่า

2. หัวข้อหลักด้านวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีการผลิงานวิจัยมากที่สุดในปี พ.ศ. 2536 จำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.35 รองลงมา คือ พ.ศ. 2531 และ 2534 จำนวน 6 เรื่องเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.90
3. หัวข้อหลักด้านการศึกษา และวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีการผลิงานวิจัยในปี พ.ศ. 2534, 2535 และ 2541 ปีละ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.15
4. หัวข้อหลักด้านการศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน มีการผลิงานวิจัยมากที่สุดในปี พ.ศ. 2535, 2537 และ 2539 จำนวน 4 เรื่องเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.60 และไม่มีการผลิงานวิจัยในหัวข้อนี้ในปี พ.ศ. 2534 และ 2538
5. หัวข้อหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีการผลิงานวิจัยมากที่สุดในปี พ.ศ. 2533, 2534, 2536, 2537 และ 2539 จำนวน 2 เรื่องเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.30 และไม่มีการผลิงานวิจัยในหัวข้อนี้ในปี พ.ศ. 2532, 2538 และ 2540

ค. งานวิจัยที่จำแนกตามคำหลัก กลุ่มตัวอย่างงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531-2541 ตามหัวข้อหลักที่นำมาสังเคราะห์เชิงปริมาณครั้งนี้ มีผลจากการใช้คำหลักจำแนกงานวิจัยในแต่ละหัวข้อหลักได้เป็นลักษณะงานวิจัยต่าง ๆ ในแต่ละคำหลัก โดยปรากฏรายละเอียดในตาราง 8 ดังนี้

*** ตาราง 8 ลักษณะ และจำนวนงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน
จำแนกตามคำหลักในแต่ละหัวข้อหลัก**

หัวข้อหลัก	คำหลัก	ลักษณะงานวิจัย	ผลงานวิจัย	
			จำนวน เรื่อง	จำนวน ร้อยละ
1.วิธีสอนทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ	1.1 การนำเสนอรูปแบบ การสอน	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการ และ กิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่าน	6	06.90
	1.2 การใช้วิธีการสอน แบบต่าง ๆ เป็น ตัวแปร	ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธี สอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กับวิธีสอน ตามคู่มือครู	24	27.59
		ค. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธี สอนทักษะการอ่านและการเขียนแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู	6	06.90
		ง. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธี สอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กัน	13	14.94
		จำนวนรวม	49	56.32
2. การศึกษา และ วิเคราะห์แบบเรียน วิชาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ	2.1 องค์ประกอบทาง ภาษา	ก. งานวิจัยที่ศึกษา และวิเคราะห์คำศัพท์ การใช้ และโครงสร้างภาษา	2	02.30
		ข. งานวิจัยที่ศึกษา และวิเคราะห์ลักษณะ คำถาม	1	01.15
		จำนวนรวม	3	03.45
3. การศึกษาสำรวจ พฤติกรรมของครู และผู้เรียน	3.1 พฤติกรรมของครู	ก. งานวิจัยที่ทำการศึกษาสำรวจความต้องการ การพัฒนาตนเองของครู	1	01.15
	3.2 พฤติกรรมของ นักเรียน	ข. งานวิจัยที่ทำการศึกษาสำรวจ ทดลอง และ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน	19	21.84
	3.3 พฤติกรรมของครู และนักเรียน	ค. งานวิจัยที่ทำการศึกษาสำรวจปัญหา และ ความคิดเห็น	2	02.30
		จำนวนรวม	22	25.29
4. เทคโนโลยี และ นวัตกรรมทางการ เรียนการสอนทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ	4.1 การพัฒนาบทเรียน	ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและ แบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป	10	11.49
	4.2 การทดสอบและการ สร้างแบบทดสอบ	ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองการสร้าง แบบทดสอบสำหรับทักษะการอ่าน	3	03.45
		จำนวนรวม	13	14.94
		จำนวนรวมทั้งหมด	87	100.00

* หมายเหตุ ข้อมูลเกี่ยวกับรายนามผู้วิจัยและงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำแนกตามคำหลักในแต่ละ
หัวข้อหลัก ปรากฏในภาคผนวก ข.

จากตาราง 8 พบว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำนวน 87 เรื่อง จำแนกลักษณะงานวิจัยตามคำหลักในแต่ละหัวข้อหลัก ได้ผลดังนี้

1. หัวข้อหลักด้านวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

1.1 คำหลักเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบการสอน งานวิจัยที่ปรากฏในคำหลักนี้ เป็นงานวิจัยที่มีลักษณะเป็นการศึกษาทดลอง แนวคิด วิธีการ และกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่าน จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.90

1.2 คำหลักเกี่ยวกับการใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร งานวิจัยที่ปรากฏในคำหลักนี้ เป็นงานวิจัยที่มีลักษณะเป็นการศึกษาทดลอง เพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 24 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 27.59 วิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กัน จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.94 และวิธีสอนทักษะการอ่านและการเขียนกับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.90

2. หัวข้อหลักด้านการศึกษา และวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2.1 คำหลักเกี่ยวกับองค์ประกอบทางภาษา งานวิจัยที่ปรากฏในคำหลักนี้ เป็นงานวิจัยที่มีลักษณะเป็นการศึกษาและวิเคราะห์คำศัพท์ การใช้และโครงสร้างภาษา จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.30 และลักษณะคำถาม จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.15

3. หัวข้อหลักด้านการศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน

3.1 คำหลักเกี่ยวกับพฤติกรรมของครู งานวิจัยที่ปรากฏในคำหลักนี้เป็นงานวิจัยที่มีลักษณะเป็นการศึกษาสำรวจความต้องการการพัฒนาตนเองของครู จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.15

3.2 คำหลักเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน งานวิจัยที่ปรากฏในคำหลักนี้ เป็นงานวิจัยที่มีลักษณะเป็นการศึกษาสำรวจ ทดลอง และ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน จำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.84

3.3 คำหลักเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูและนักเรียน งานวิจัยที่ปรากฏในคำหลักนี้ เป็นงานวิจัยที่มีลักษณะเป็นการศึกษาสำรวจปัญหาและความคิดเห็น จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.30

4. หัวข้อหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

4.1 คำหลักเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียน งานวิจัยที่ปรากฏในคำหลักนี้ เป็นงานวิจัยที่มีลักษณะเป็นการศึกษาทดลองหาประสิทธิภาพของบทเรียน และแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป จำนวน 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 11.49

4.2 คำหลักเกี่ยวกับการทดสอบ และการสร้างแบบทดสอบ งานวิจัยที่ปรากฏในคำหลักนี้ เป็นงานวิจัยที่มีลักษณะเป็นการศึกษาทดลองการสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะการอ่าน จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.45

2. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยตามพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นการจำแนกงานวิจัยในแต่ละลักษณะงานวิจัย ตามคำหลักในแต่ละหัวข้อหลัก เข้าตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (สรวงศ์ โค้วตระกูล. 2541 : 272 - 278; อ้างอิงจาก Bloom, et al. 1956) ว่าด้วยพฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ

ก. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลง หรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตาม ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ความถนัด ความคงทนในการจำ การระลึกได้ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ความสามารถในการวิเคราะห์ และการประเมินผล

ข. ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตามในด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทศนคติ ความตระหนัก การรับรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจ

แรงจูงใจ ความพร้อมในการเรียนรู้ ความคาดหวังผล ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการให้ความร่วมมือต่อหมู่คณะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้

ค. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงหรือผลอันเกิดจากการเรียนรู้ของตัวแปรตาม ในด้านความรวดเร็วและความคล่องในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด จนเกิดทักษะในการใช้/ ประสานส่วนต่าง ๆ ทางร่างกายและทางจิตใจ

จากเกณฑ์ดังกล่าว พบว่า ตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน ของงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำนวนทั้งหมด 87 เรื่อง ตามหัวข้อหลัก และลักษณะงานวิจัยในแต่ละคำหลัก จำแนกได้ 4 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย และด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย ดังปรากฏในตาราง 9 ดังนี้

* ตาราง 9 งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านจำแนกตามหัวข้อหลัก ผลการวิจัย และพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

หัวข้อหลัก	ผลการวิจัย	พฤติกรรมการเรียนรู้										จำนวนรวม		χ ²
		พุทธิพิสัย		จิตพิสัย		พุทธิพิสัยและจิตพิสัย		พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย						
		N	%	N	%	N	%	N	%	N	%			
1. วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	เป็นไปตามจุดมุ่งหมายการวิจัย	17	19.54	-	0.00	24	27.59	1	1.15	42	48.28	25.00**		
	ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายการวิจัย	5	5.75	-	0.00	2	2.30	-	0.00	7	8.05			
	จำนวนรวม	22	25.29	-	0.00	26	29.89	1	1.15	49	56.32		45.78**	
2. การศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	เป็นไปตามจุดมุ่งหมายการวิจัย	3	3.45	-	0.00	-	0.00	-	0.00	3	3.45	3.00		
	ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายการวิจัย	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00			
	จำนวนรวม	3	3.45	-	0.00	-	0.00	-	0.00	3	3.45		8.99*	
3. การศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน	เป็นไปตามจุดมุ่งหมายการวิจัย	12	13.79	1	1.15	7	8.05	-	0.00	20	22.99	14.73**		
	ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายการวิจัย	1	1.15	-	0.00	1	1.15	-	0.00	2	2.30			
	จำนวนรวม	13	14.94	1	1.15	8	9.20	-	0.00	22	25.29		21.64**	
4. เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	เป็นไปตามจุดมุ่งหมายการวิจัย	8	9.20	-	0.00	5	5.75	-	0.00	13	14.94	13.00**		
	ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายการวิจัย	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00			
	จำนวนรวม	8	9.20	-	0.00	5	5.75	-	0.00	13	14.94		14.38**	
จำนวนรวมทั้งหมด	เป็นไปตามจุดมุ่งหมายการวิจัย	40	45.98	1	1.15	36	41.38	1	1.15	78	89.65	54.72**		
	ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายการวิจัย	6	6.90	-	0.00	3	3.45	-	0.00	9	10.35			
	จำนวนรวม	46	52.87	1	1.15	39	44.83	1	1.15	87	100.00		80.31**	

* หมายเหตุ รายละเอียดของผลการสังเกตห้งานวิจัยจำแนกตามลักษณะงานวิจัย $\chi^2 .05, 1 = 3.84$; $\chi^2 .01, 1 = 6.64$; $\chi^2 .05, 3 = 7.82$; $\chi^2 .05, 3 = 11.34$
 ในแต่ละจำหลักและหัวข้อหลัก และผลการวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตาม
 ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ปรากฏในภาคผนวก ก.
 * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 พบว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ที่ปรากฏในแต่ละหัวข้อหลัก จำแนกตามผลการวิจัย และพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค.) ได้ผลดังนี้

1. จำนวนผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย และด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\chi^2 = 80.31$) โดยที่จำนวนผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามด้านพุทธิพิสัย มีมากที่สุด คือ 46 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 52.87 รองลงมา คือ ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย จำนวน 39 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 44.83 และที่น้อยที่สุด คือ ด้านจิตพิสัย และด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.15

2. จำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย และไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\chi^2 = 54.72$) โดยที่จำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยมีจำนวนมากกว่า คือ 78 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 89.65 ในขณะที่จำนวนผลงานวิจัยที่ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยมี 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.35

เมื่อจำแนกตามหัวข้อหลัก พบว่า

3. ในหัวข้อหลักด้านวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 49 เรื่อง ที่ศึกษาตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย และด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\chi^2 = 45.78$.) โดยที่จำนวนผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามด้านพุทธิพิสัย และจิตพิสัย มีมากที่สุด คือ 26 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 29.89 และไม่ปรากฏว่ามีผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามด้านจิตพิสัย

3.2 จำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย และไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\chi^2 = 25.00$) โดยที่จำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยมีจำนวนมากกว่า คือ 42 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 48.28 ในขณะที่จำนวนผลงานวิจัยที่ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยมี 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.05

4. ในหัวข้อหลักด้านการศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

4.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 3 เรื่อง ที่ศึกษาตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย และด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 8.99$) โดยที่จำนวนผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามด้านพุทธิพิสัย มีมากที่สุด คือ 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.45 และไม่ปรากฏว่ามีผลงานวิจัยด้านอื่น ๆ

4.2 จำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย และไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ไม่มีความแตกต่างกัน

5. ในหัวข้อหลักด้านการศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน

5.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 22 เรื่อง ที่ศึกษาตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย และด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\chi^2 = 21.64$) โดยที่จำนวนผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามด้านพุทธิพิสัย มีมากที่สุด คือ 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.94 และไม่ปรากฏว่ามีผลงานวิจัยด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย

5.2 จำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย และไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\chi^2 = 14.73$) โดยที่จำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตาม

จุดมุ่งหมายของการวิจัยมีจำนวนมากกว่า คือ 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 22.99 ในขณะที่จำนวนผลงานวิจัยที่ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยมี 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.30

6. ในหัวข้อหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

6.1 จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 13 เรื่อง ที่ศึกษาตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย และด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\chi^2 = 14.38$) โดยที่จำนวนผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามด้านพุทธิพิสัย มีมากที่สุด คือ 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.20 และไม่ปรากฏว่ามีผลงานวิจัยด้านจิตพิสัย และด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย

6.2 จำนวนผลงานวิจัยที่เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย และไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\chi^2 = 13.00$) โดยที่จำนวนผลงานวิจัยทั้งหมด 13 เรื่องคิดเป็นร้อยละ 14.94 เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย

ตอนที่ 3 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ

จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณดังกล่าวข้างต้น โดยการจำแนกงานวิจัยในแต่ละลักษณะงานวิจัย ตามคำหลักในแต่ละหัวข้อหลัก ที่ศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม 3 ด้าน (สรวงศ์ โค้วตระกูล. 2541 : 272 - 278; อ้างอิงจาก Bloom, et al. 1956) คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย พบว่า

1. หัวข้อหลักด้านวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

จากการวิเคราะห์งานวิจัยในด้านนี้ จำนวน 49 เรื่อง พบว่า เป็นวิธีการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่าน (Models of Reading) ดังต่อไปนี้

ก. กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model of Reading) ที่ผู้อ่านมีปฏิสัมพันธ์ในการตั้งสมมติฐานคาดเดาความหมายโดยรวมของบทอ่าน ทั้งจากประสบการณ์เดิม และบริบทของเนื้อหาและภาษาก่อน แล้วจึงพิจารณาและวิเคราะห์ภาษาในส่วนย่อยภายหลัง

ข. กระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model of Reading) ที่เน้นการให้ความหมายโดยรวมแก่ผู้เรียนก่อนที่จะมีประสบการณ์ในการเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยของภาษา

ค. กระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom-Up Model of Reading) ที่เน้นให้ผู้เรียนรู้จักกับองค์ประกอบย่อยต่าง ๆ ทางภาษาก่อน เพื่อจะได้นำไปใช้ในการอ่านต่อไปด้วยการสอนโครงสร้างภาษาที่ซับซ้อน

ง. กระบวนการอ่านแบบร่วมมือกัน (Co-operative Learning) ที่เน้นให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการฝึกและทำกิจกรรมการอ่าน

จ. กระบวนการอ่านแบบอื่น ๆ เช่น วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom-Up Model of Reading) วิธีสอนแบบแปล (Traditional Approach) วิธีสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ และวิธีสอนที่ใช้คำถามระดับต่าง ๆ กัน เป็นต้น

วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่าน (Models of Reading) ดังกล่าว มีการศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 22 เรื่อง ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย จำนวน 26 เรื่อง และด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย จำนวน 1 เรื่อง ปรากฏผลการวิจัยตามลักษณะงานวิจัยในคำหลัก ดังนี้

1.1 งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการ และกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่าน

จำนวน 6 เรื่อง เป็นการศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 3 เรื่อง และด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย จำนวน 3 เรื่อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านพุทธิพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ และประสิทธิภาพในการอ่าน โดยการศึกษาเปรียบเทียบ ก่อน-หลัง เป็นวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) จำนวน 2 เรื่อง วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบจากบนลงล่าง (Top-Down Model) จำนวน 1 เรื่อง และวิธีสอนที่ใช้กระบวนการอ่านแบบอื่น ๆ จำนวน 3 เรื่อง

ผลการวิจัย พบว่า

ก. วิธีสอนที่ช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจและประสิทธิภาพในการอ่าน คือ วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) [กิจกรรมภาษาจากเอกสารจริง (1 เรื่อง) กลวิธีการอ่านโดยการวิเคราะห์การบอกกระบวนการคิด (1 เรื่อง)] วิธีสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ (1 เรื่อง) และการใช้คำถามทั้งระดับต่ำและระดับสูง (2 เรื่อง) วิธีสอนเหล่านี้ช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจและประสิทธิภาพในการอ่านได้สูงขึ้น โดยที่การใช้คำถามทั้งระดับต่ำและระดับสูง ยังช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านได้มากกว่าการใช้คำถามระดับต่ำเพียงอย่างเดียว เด็กปานกลางจะมีการพัฒนามากที่สุด เด็กเก่งมีการพัฒนาน้อยที่สุด ในขณะที่เด็กอ่อนมีแนวโน้มในการพัฒนามากขึ้นหากได้รับการฝึกฝนมากขึ้น

ข. วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบจากบนลงล่าง (Top-Down Model) โดยใช้กลวิธีการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษเชิงบรรยายที่มีระดับความยากง่ายต่างกัน (1 เรื่อง) ไม่มีผลต่อนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงและระดับต่ำ

ด้านจิตพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนวิชาทักษะการอ่าน โดยการศึกษาเปรียบเทียบ ก่อน-หลัง เป็นวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) จำนวน 2 เรื่อง และวิธีสอนที่ใช้กระบวนการอ่าน จำนวน 1 เรื่อง

ผลการวิจัย พบว่า วิธีสอนที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนวิชาทักษะการอ่าน คือ วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) [การใช้กิจกรรมภาษาจากเอกสารจริง (1 เรื่อง) กลวิธีการอ่านโดยการวิเคราะห์การบอกกระบวนการคิด (1 เรื่อง)] และวิธีสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ (1 เรื่อง) วิธีสอนเหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนวิชาทักษะการอ่าน โดยที่กลวิธีการอ่านโดยการวิเคราะห์การบอกกระบวนการคิด ยังส่งผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาทักษะการอ่านดีขึ้นด้วย

1.2 งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 24 เรื่อง พบว่า วิธีสอนตามคู่มือครู ที่นำมาศึกษาเปรียบเทียบกับวิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ นั้น ยึดแนวการสอนตามรูปแบบแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (อ้างใน ศิริพร สุธรรม เทชะ. 2541 : 10) โดยมีลำดับขั้นตอนในการสอน 9 ขั้น คือ สร้างความสนใจ แจงจุดประสงค์ ทบทวนประสบการณ์เดิม เสนอบทเรียนใหม่ ให้แนวการเรียนรู้ ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ แจงผลการปฏิบัติ ประเมินผลการเรียนรู้ และส่งเสริมความมั่นใจและการถ่ายโอนการเรียนรู้

จากการวิเคราะห์ลักษณะงานวิจัยในข้อนี้ พบว่า เป็นการศึกษาตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 8 เรื่อง ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย จำนวน 15 เรื่อง และด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย จำนวน 1 เรื่อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านพุทธิพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ สมรรถผลในการอ่าน ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ความคงทนในการจำ การระลึกถึงสิ่งที่อ่าน และพฤติกรรมการย้อนกลับมาอ่านเนื้อเรื่อง โดยการศึกษาเปรียบเทียบวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive

Model) จำนวน 13 เรื่อง วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบจากบนลงล่าง (Top-Down Model) จำนวน 9 เรื่อง วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบร่วมมือกัน (Co-operative Learning) จำนวน 2 เรื่อง กับวิธีสอนตามคู่มือครู

ผลการวิจัย พบว่า

ก. วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) [วิธีสอนโดยวิธีธรรมชาติ (1 เรื่อง) การใช้สัญญาณการเรียน (1 เรื่อง) กลยุทธ์การสร้างแนวคิด (1 เรื่อง) วิธี MIA (More Integrated Approach) (1 เรื่อง) วิธีสอนอิงแนวทฤษฎีอภิปัญญา (1 เรื่อง) วิธี SSR (Sustained Silent Reading) (1 เรื่อง) วิธีสอนตามรูปแบบเอริกา (ERICA MODEL) (1 เรื่อง) วิธีสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (TLS) (2 เรื่อง) วิธี KWL-Plus (1 เรื่อง) การใช้กลวิธีการเรียนรู้การรับรู้เพื่อสร้างใจความสำคัญจากบทอ่าน (AIM) (1 เรื่อง) วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (1 เรื่อง)] วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top - Down Model) [การสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (Semantic Mapping) (2 เรื่อง) วิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องด้วยตัวสัมพันธ์ความ (1 เรื่อง) การแสดงการคิดเป็นถ้อยคำ (1 เรื่อง) การอนุมานความด้วยเทคนิค 'คิดตั้ง' (1 เรื่อง) กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา (1 เรื่อง)] และวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบร่วมมือกัน (Co-operative Learning) [วิธีสอนแบบกลุ่ม (1 เรื่อง)] เมื่อเปรียบเทียบวิธีสอนตามคู่มือครู พบว่า ช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการอ่านได้สูงกว่า วิธีสอนตามคู่มือครู โดยที่วิธีธรรมชาติยังมีผลต่อพฤติกรรมการย้อนกลับมาอ่านเนื้อเรื่อง วิธี MIA มีผลต่อการระลึกถึงสิ่งที่อ่าน วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษามีผลต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลยุทธ์การสร้างแนวคิด วิธี SSR และการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (Semantic Mapping) มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการอ่าน การแสดงการคิดเป็นถ้อยคำมีผลต่อความคงทนในการจำ และการอนุมานความด้วยเทคนิค 'คิดตั้ง' มีผลต่อการระลึกถึงสิ่งที่อ่าน

ข. วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) [การเสริมประสบการณ์เขียน (1 เรื่อง)] วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top - Down Model) [การสอนโครงสร้างเรื่อง (1 เรื่อง) วิธีวิเคราะห์คำที่เป็นปัญหา (1 เรื่อง)] และวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบร่วมมือกัน (Co-operative Learning) [การใช้กิจกรรมคู่ (1 เรื่อง)] เมื่อเปรียบเทียบวิธีสอนตามคู่มือครู พบว่า ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจและสัมฤทธิ์ผลในการอ่านได้ไม่แตกต่างกัน และการสอนโครงสร้างเรื่องไม่มีผลต่อความคงทนในการจำ

ด้านจิตพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติ ความสนใจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง การให้ความร่วมมือต่อกลุ่ม และความมีมนุษยสัมพันธ์ โดยศึกษาเปรียบเทียบวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) จำนวน 9 เรื่อง วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนแบบกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model) จำนวน 4 เรื่อง และวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบร่วมมือกัน (Co-operative Learning) จำนวน 2 เรื่อง กับวิธีสอนตามคู่มือครู

ผลการวิจัย พบว่า

ก. วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) [วิธี MIA (1 เรื่อง) วิธี SSR (1 เรื่อง) วิธีสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (TLS) (1 เรื่อง)] วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนแบบกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model) [วิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องโดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ (1 เรื่อง)] และวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบร่วมมือกัน (Co-operative Learning) [วิธีสอนแบบกลุ่ม (1 เรื่อง)] เมื่อเปรียบเทียบวิธีสอนตามคู่มือครู พบว่า ช่วยพัฒนาทัศนคติในการเรียนวิชาทักษะการอ่านได้ดีกว่าวิธีสอนตามคู่มือครู ในขณะที่เดียวกัน วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการ

การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) [การใช้สัญญาการเรียน (1 เรื่อง) วิธีสอนอิงแนวทฤษฎีอภิปัญญา (1 เรื่อง) วิธีสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (TLS) (1 เรื่อง)] วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนแบบกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model) [กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา (1 เรื่อง)] ช่วยพัฒนาความสนใจในการเรียนวิชาทักษะการอ่านโดยที่การใช้สัญญาการเรียนยังส่งผลต่อความรับผิดชอบในการเรียนด้วย นอกจากนี้ วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) โดยวิธี KWL-Plus (1 เรื่อง) ส่งผลต่อการให้ความร่วมมือต่อกลุ่ม วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (1 เรื่อง) ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเอง วิธีสอนตามรูปแบบเอริกา (ERICA MODEL) (1 เรื่อง) ส่งผลต่อความมีมนุษยสัมพันธ์ ได้ดีกว่าวิธีสอนตามคู่มือครู และวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบร่วมมือกัน (Co-operative Learning) [วิธีวิเคราะห์คำที่เป็นปัญหา (1 เรื่อง)] ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาทักษะการอ่าน ได้ดีกว่าวิธีสอนตามคู่มือครู

ข. วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบร่วมมือกัน (Co-operative Learning) [กิจกรรมคู่ (1 เรื่อง)] เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครู พบว่า ส่งผลต่อทัศนคติในการเรียนวิชาทักษะการอ่าน ได้ไม่แตกต่างกัน

ด้านทักษะพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาอัตราความเร็วในการอ่าน โดยวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) จำนวน 1 เรื่อง

ผลการวิจัย พบว่า วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) [การสอนโดยวิธีธรรมชาติ (1 เรื่อง)] เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครู ช่วยพัฒนาอัตราความเร็วในการอ่าน ได้ดีกว่าวิธีสอนตามคู่มือครู

1.3 งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่าน และการเขียนแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 6 เรื่อง เป็นการศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย และจิตพิสัย ทั้ง 6 เรื่อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านพุทธิพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการอ่าน - เขียน โดยวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) จำนวน 6 เรื่อง

ผลการวิจัย พบว่า วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) จำนวน 6 เรื่อง [โดยการใช้โครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure) ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) (1 เรื่อง) การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (2 เรื่อง) การสอนด้วยแบบฝึกกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ (1 เรื่อง) การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) (1 เรื่อง) การสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้การสอนด้วยตนเอง (1 เรื่อง)] เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครู พบว่า ช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการอ่าน - เขียน ได้ดีกว่าวิธีสอนตามคู่มือครู

ด้านจิตพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติ ความสนใจ ความคิดสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่าน-เขียนโดยวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) จำนวน 6 เรื่อง

ผลการวิจัย พบว่า วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) จำนวน 6 เรื่อง เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครู ช่วยพัฒนาปัจจัยต่าง ๆ ได้ดีกว่าวิธีสอนตามคู่มือครู ดังนี้ การใช้โครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure) ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) (1 เรื่อง) และการสอนด้วยแบบฝึกกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ (1 เรื่อง)] ช่วยพัฒนาทัศนคติ และความสนใจในการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (1 เรื่อง)

การสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (1 เรื่อง) การสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนการสอนด้วยตนเอง (1 เรื่อง) ช่วยพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียน โดยที่การสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนการสอนด้วยตนเอง ยังมีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนการอ่าน - เขียนภาษาอังกฤษด้วย

1.4 งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กัน จำนวน 13 เรื่อง เป็นการศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 11 เรื่อง และด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย จำนวน 2 เรื่อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านพุทธิพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับความสามารถและความเข้าใจในการอ่าน และความรู้ในเรื่องคำศัพท์ โดยเปรียบเทียบวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) กับวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนแบบกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model) จำนวน 4 เรื่อง และกับวิธีสอนอ่านแบบแปลโดยครูเป็นศูนย์กลาง (Traditional Method) จำนวน 2 เรื่อง วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนแบบกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model) กับวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนแบบกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom-Up Model) จำนวน 1 เรื่อง วิธีสอนอ่านแบบแปลโดยครูเป็นศูนย์กลาง (Traditional Method) จำนวน 4 เรื่อง และกับวิธีสอนที่ใช้กระบวนการอ่านแบบอื่น ๆ จำนวน 2 เรื่อง

ผลการวิจัย พบว่า

ก. วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) [การใช้กลวิธีชี้้นำการคิด (Directed Reading - Thinking Technique) (1 เรื่อง) การสอนโดยใช้ The Extensive Reading Program (1 เรื่อง) วิธี MIA (1 เรื่อง) การสอนแบบเน้นทักษะกระบวนการ (Process-Oriented Approach) (1 เรื่อง)] ช่วยพัฒนาความสามารถและความเข้าใจในการอ่านได้ดีกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนแบบกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model) [การใช้กลวิธีชี้นำในการอ่าน (Directed Reading Technique) การสอนโดยใช้ The Intensive Reading Program วิธี PANORAMA และการสอนแบบเน้นผลสัมฤทธิ์ (Product-Oriented Approach) ตามลำดับ] นอกจากนี้ การสอนโดยใช้ The Extensive Reading Program ยังส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องคำศัพท์ทั้ง Active Vocabulary และ Passive Vocabulary ดีกว่าการสอนโดยใช้ The Intensive Reading Program ด้วย

ข. วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) [การใช้กลวิธีการตั้งคำถามแบบ PTC (Predict-Test-Conclude) (1 เรื่อง) การสอนโดยนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (1 เรื่อง)] วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนแบบกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top - Down Model) [การใช้กระบวนการโคลซ (Cloze Procedure) (1 เรื่อง) การสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (Semantic Mapping) (2 เรื่อง) วิธีการสอนตรง (Direct Instruction) (1 เรื่อง)] และวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนแบบกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom - Up Model) [การสอนโครงสร้างภาษาที่ซับซ้อน (1 เรื่อง)] เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนอ่านแบบแปลโดยครูเป็นศูนย์กลาง (Traditional Method) พบว่า ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์และความเข้าใจในการอ่าน ได้ดีกว่าวิธีสอนอ่านแบบแปลโดยครูเป็นศูนย์กลาง (Traditional Method)

ค. วิธีสอนที่ใช้กระบวนการอ่านแบบอื่น ๆ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกัน ได้แก่ การฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง กับการฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่อง (1 เรื่อง) และการใช้กิจกรรมนำและการอภิปรายศัพท์ กับการอ่านเรื่องที่สัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน (1 เรื่อง) พบว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน

ด้านจิตพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติในการเรียนวิชาทักษะการอ่าน โดยเปรียบเทียบวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) กับวิธีสอนที่ยึดแนวการสอน

แบบกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model) จำนวน 1 เรื่อง และกับวิธีสอนอ่านแบบแปลโดยครูเป็นศูนย์กลาง (Traditional Method) จำนวน 1 เรื่อง

ผลการวิจัย พบว่า วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) [การใช้ The Extensive Reading Program (1 เรื่อง) และการใช้กลวิธีการตั้งคำถามแบบ PTC (Predict-Test-Conclude) (1 เรื่อง)] เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนที่ยึดแนวการสอนแบบกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model) (การใช้ The Intensive Reading Program) และวิธีสอนอ่านแบบแปลโดยครูเป็นศูนย์กลาง (Traditional Method) ตามลำดับ พบว่า วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) ทั้ง 2 วิธีช่วยพัฒนาทัศนคติในการเรียนวิชาทักษะการอ่านได้ดีกว่า

2. หัวข้อหลักด้านการศึกษา และวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษงานวิจัย

จากการวิเคราะห์งานวิจัยในด้านนี้ จำนวน 3 เรื่อง พบว่า เป็นการศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์การใช้ภาษา ทั้ง 3 เรื่อง ปรากฏผลการวิจัยตามลักษณะงานวิจัย ดังนี้

2.1 งานวิจัยที่ศึกษาและวิเคราะห์คำศัพท์ การใช้และโครงสร้างภาษา จำนวน 2 เรื่อง เป็นการศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์การใช้ภาษา ซึ่งส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนทั้ง 2 เรื่อง

ผลการวิจัย พบว่า

ก. งานวิจัย เรื่อง กระบวนการปรับให้ง่ายที่ใช้ในหนังสืออ่านนอกเวลาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (1 เรื่อง) พบว่า ในด้านคำศัพท์มีการใช้คำแทน เรียบเรียงถ้อยสาร ขยายความ และเพิ่มคำศัพท์ ในด้านโครงสร้างภาษา มีการเปลี่ยนเป็นโครงสร้างธรรมดา และเปลี่ยนโครงสร้างทางไวยากรณ์ และในด้านเนื้อหา มีการใช้ภาพประกอบ รายละเอียดของเนื้อหาที่มีความสำคัญน้อย เรียงลำดับเนื้อหาใหม่ และขยายเนื้อความบางตอน

ข. งานวิจัย เรื่อง การใช้ภาษาในโฆษณาย่อในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่พิมพ์ในประเทศ และต่างประเทศ (1 เรื่อง) พบว่า จำนวนคำศัพท์ สัดส่วนการปรากฏซ้ำของคำคุณศัพท์ โครงสร้าง และหน้าที่ของภาษาาระหว่างคอลัมน์ Personnel Wanted กับ Careers คอลัมน์ Articles For Sale/Wanted กับ Market-place ของหนังสือพิมพ์ Bangkok Post กับ USA TODAY และคอลัมน์ Education ของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีข้อแตกต่างกัน แต่มีลีลาของภาษาที่ใช้ในโฆษณาย่อในรูปแบบตรงความต้องการเหมือนกัน

2.2 งานวิจัยที่ศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะคำถาม จำนวน 1 เรื่อง เป็นการศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์การใช้ภาษา ซึ่งส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน

ผลการวิจัย พบว่า แบบเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนมากมีคำถามประเภทที่ผู้อ่านสามารถหาคำตอบได้โดยตรงจากบทอ่าน (Textually Explicit) และมีคำถามประเภทที่ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิม หรือข้อมูลที่มีอยู่แล้วในใจมาใช้ในการตอบ (Scriptually Implicit) น้อยที่สุด ยกเว้น หนังสือเรียน One World 1 และ 3 มีคำถามประเภทที่ผู้อ่านต้องสรุปหรืออนุมานคำตอบจากบทอ่าน (Textually Implicit) มากกว่าคำถามประเภทที่ผู้อ่านสามารถหาคำตอบได้โดยตรงจากบทอ่าน (Textually Explicit) และหนังสือเรียน Blueprint One, Two และ Intermediate มีคำถามประเภทที่ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิม หรือข้อมูลที่มีอยู่แล้วในใจมาใช้ในการตอบ (Scriptually

Implicit) มากกว่า คำถามประเภทที่ผู้อ่านต้องสรุปหรืออนุมานคำตอบจากบทอ่าน (Textually Implicit)

3. หัวข้อหลักด้านการศึกษาลำดับเหตุการณ์ของผู้สอนและผู้เรียน

จากการวิเคราะห์งานวิจัยในด้านนี้ จำนวน 22 เรื่อง พบว่า เป็นการศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 13 เรื่อง ด้านจิตพิสัย จำนวน 1 เรื่อง และด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย จำนวน 8 เรื่อง ปรากฏผลการวิจัยตามลักษณะงานวิจัย ดังนี้

3.1 งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำดับความต้องการการพัฒนาตนเองของครู จำนวน 1 เรื่อง เป็นการศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับความคิดเห็นจากการสำรวจความต้องการการฝึกอบรมด้านกลวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษของครู

ผลการวิจัย พบว่า ครูมีความต้องการวิธีสอนอ่านแบบต่าง ๆ การสร้างเครื่องมือประเมินผล การสร้างแรงจูงใจ กลวิธีเสริมนักเรียนอ่อน การวิเคราะห์คำศัพท์ยากจากบริบท การหาใจความหลัก การตั้งชื่อเรื่อง การคัดสรรสื่อจากสิ่งพิมพ์ การสรุปความ และการกำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน

3.2 งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำดับ ทดลอง และ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ของนักเรียน จำนวน 19 เรื่อง เป็นการศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 13 เรื่อง และด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย จำนวน 6 เรื่อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านพุทธิพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับความเข้าใจ และความสามารถในการใช้ทักษะย่อยในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อความ การระลึกได้ของนักเรียน ความสามารถทางภาษา และความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยทำการศึกษาลำดับตัวแปรตามในเชิงสำรวจ จำนวน 6 เรื่อง ในเชิงหาความสัมพันธ์ จำนวน 9 เรื่อง และในเชิงเปรียบเทียบ จำนวน 4 เรื่อง

ผลการวิจัย พบว่า

ก. การศึกษาตัวแปรในเชิงสำรวจโดยศึกษาและวิเคราะห์ความเข้าใจและความสามารถในการใช้ทักษะย่อยในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการระลึกได้ของนักเรียน พบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านเกณฑ์ในระดับที่ 1 คือ ทักษะกลไก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 - 6 ผ่านเกณฑ์ในระดับที่ 1 - 2 คือ ทักษะกลไกและความรู้ แต่ไม่มีนักเรียนชั้นใดที่ผ่านเกณฑ์ในระดับ 3 - 5 คือ การถ่ายโอน การสื่อสาร และการวิเคราะห์วิจารณ์ (1 เรื่อง) นักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์และภาษา ในกรุงเทพฯและต่างจังหวัด มีความสามารถในการอ่านด้าน Vocabulary in Context, Paragraph Organization และ Sentence Structure ในระดับปานกลาง และมีปัญหาในการอ่านคล้ายคลึงกัน (1 เรื่อง) ความเข้าใจ Anaphoric Relationships ของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางและสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (1 เรื่อง) ความสามารถในการใช้คำเชื่อมของนักเรียน เท่ากับระดับ 1 ของเกณฑ์การประเมินผลการเรียนของกระทรวงศึกษาธิการและสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (1 เรื่อง) ความสามารถของนักเรียนในการวิเคราะห์ข้อความ 5 ประเภท เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ข้อความเชิงรายละเอียด ข้อความเชิงบรรยาย ข้อความเชิงเปรียบเทียบ ข้อความเชิงปัญหาและการแก้ไขข้อความเชิงเหตุผล และมีค่าเฉลี่ยของค่ามัธยฐานอยู่ในเกณฑ์ ร้อยละ 55.39 (1 เรื่อง) โครงสร้างความรู้เดิมเชิงรูปนัย และเชิงเนื้อหาไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจและความสามารถในการอ่าน และการระลึกได้ของนักเรียน (1 เรื่อง)

ข. การศึกษาตัวแปรในเชิงหาความสัมพันธ์ โดยสำรวจและหาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะย่อยในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พบว่า

ความสามารถของทักษะในการประเมินตนเอง ทักษะในการอ่านและระดับคะแนนของความสามารถทางภาษา ในวิชาภาษาอังกฤษหลัก มีความสัมพันธ์กันและมีทิศทางเดียวกัน (1 เรื่อง) ความสามารถในการอ่าน-เขียน ไม่มีความสัมพันธ์กันกับเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยายและแบบโน้มน้าว ความสามารถในการอ่านเนื้อ - เรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยายและแบบโน้มน้าว ไม่มีความสัมพันธ์กัน ในขณะที่ความสามารถในการเขียน เนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยายและแบบโน้มน้าว มีความสัมพันธ์กัน (1 เรื่อง) ความสามารถในการอ่าน - เขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กัน (1 เรื่อง)

สำหรับงานวิจัยอีก 6 เรื่อง เป็นการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านพุทธิพิสัย และจิตพิสัย รายละเอียดของผลการวิจัยได้นำเสนอไว้ในด้านจิตพิสัย

ค. การศึกษาตัวแปรในเชิงเปรียบเทียบโดยสำรวจและศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางภาษา การใช้ทักษะย่อยในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ความเข้าใจในการอ่าน และการระลึกได้ของนักเรียน ต่างประเภทกัน พบว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน มีความสามารถในการสรุปองค์ความรู้และใช้กลวิธีสรุปองค์ความรู้ในการอ่านต่างกัน (1 เรื่อง) นักเรียนจากโรงเรียนต่างขนาดกัน มีความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสารแตกต่างกัน (1 เรื่อง) นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงกว่าในด้านคำศัพท์ในบริบทและด้านไวยากรณ์ สามารถลดปัญหาในการอ่านได้ดีกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำกว่า (1 เรื่อง) โครงสร้างบทอ่านมีผลต่อความเข้าใจ แต่ไม่มีผลต่อการระลึกได้ของนักเรียน ในขณะที่ระดับความสามารถในการอ่านนักเรียน มีผลต่อความเข้าใจและการระลึกได้ (1 เรื่อง)

ด้านจิตพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติและแรงจูงใจในการอ่าน การรับรู้ความสามารถของตนเอง ความคาดหวังในผลการเรียน ความตระหนักในเมตตาคอกนิชัน ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง การรับรู้กลวิธีที่ใช้ในการอ่าน และการรู้รูปแบบคำ โดยทำการศึกษาตัวแปรดังกล่าวในเชิงหาความสัมพันธ์กับตัวแปรต่าง ๆ ทางด้านพุทธิพิสัย จำนวน 6 เรื่อง

ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรทางด้านพุทธิพิสัย ในด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับความถนัดทางภาษา ทัศนคติและแรงจูงใจในการอ่าน (1 เรื่อง) กับการรับรู้ความสามารถของตนเองและความคาดหวังในผลการเรียน (1 เรื่อง) กับความตระหนักในเมตตาคอกนิชัน (1 เรื่อง) กับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (1 เรื่อง) กับการรับรู้กลวิธีที่ใช้ในการอ่าน (1 เรื่อง) และกับการรู้รูปแบบคำ (1 เรื่อง)

3.3 งานวิจัยที่ทำการศึกษาสารวจปัญหาและความคิดเห็น จำนวน 2 เรื่อง เป็นการศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย ทั้ง 2 เรื่อง ดังนี้

ด้านพุทธิพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน และความสามารถในการอนุมานความของนักเรียน โดยการใช้แผนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จำนวน 1 เรื่อง และการสำรวจความสามารถในการอนุมานความ จำนวน 1 เรื่อง

ผลการวิจัย พบว่า

ก. การใช้แผนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (1 เรื่อง) โดยการศึกษาเปรียบเทียบก่อน-หลังการทดลอง พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงขึ้น

ข. การสำรวจความสามารถในการอนุมานความของนักเรียน (1 เรื่อง) พบว่า นักเรียนมีความสามารถต่ำกว่าเกณฑ์ ที่มีปัญหามากที่สุด คือ การอนุมานความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล และที่น้อยที่สุด คือ การอนุมานใจความสำคัญ

ด้านจิตพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับการสำรวจปัญหาและความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการใช้แผนการสอนที่ยึดแนวการสอนโดยครูเป็นศูนย์กลาง จำนวน 1 เรื่อง และการอนุเคราะห์ความของนักเรียน จำนวน 1 เรื่อง

ผลการวิจัย พบว่า

ก. ข้อบกพร่องของแผนการสอนที่ยึดแนวการสอนโดยครูเป็นศูนย์กลาง (1 เรื่อง) พบว่า ขาดการทบทวนความรู้เดิม ไม่มีใบความรู้ประกอบการสอน ไม่ใช้สื่อการสอนทุกครั้ง ไม่เน้นกิจกรรมกลุ่ม ไม่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และบรรยากาศการเรียนการสอนไม่เป็นภาษาอังกฤษ

ข. จากการสำรวจความสามารถในการอนุเคราะห์ความของนักเรียน (1 เรื่อง) ครูคิดว่าการใช้วิธีสอนแบบแปล ไม่ช่วยพัฒนาความสามารถในการคิด และการอ่านเชิงกระบวนการของนักเรียนได้

4. หัวข้อหลักด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

จากการวิเคราะห์งานวิจัยในด้านนี้ จำนวน 13 เรื่อง พบว่า มีการนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษาเข้ามาช่วยในกระบวนการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ในรูปแบบเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูปโดยยึดแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-Instruction) กระบวนการที่นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการใช้ภาษาด้วยตนเองเป็นรายบุคคล คู่ หรือกลุ่ม เพื่อใช้ในการสื่อความหมายในชีวิตจริงและสถานการณ์จริงตามหลักการและแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

การนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษา มาช่วยในกระบวนการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยยึดแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-Instruction) ตามแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ดังกล่าว เป็นการศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 8 เรื่อง และด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย จำนวน 5 เรื่อง ปรากฏผลการวิจัยตามลักษณะงานวิจัย ดังนี้

4.1 งานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียน และแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป จำนวน 10 เรื่อง เป็นการหาประสิทธิภาพของบทเรียนและแบบฝึกที่สร้างขึ้น เพื่อพัฒนาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 5 เรื่อง และด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย จำนวน 5 เรื่อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านพุทธิพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของบทเรียนและแบบฝึกที่สร้างขึ้น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ความสามารถ และความเข้าใจในการอ่าน โดยศึกษาเปรียบเทียบ ก่อน-หลัง บทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูปที่ยึดแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-Instruction) ตามแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจากเอกสารจริง จำนวน 5 เรื่อง การพัฒนาบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 3 เรื่อง และการสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษสำเร็จรูป จำนวน 2 เรื่อง

ผลการวิจัย พบว่า บทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูปที่ยึดแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-Instruction) ตามแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจากเอกสารจริง (5 เรื่อง) การพัฒนาบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (3 เรื่อง) และการสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษสำเร็จรูป (2 เรื่อง) ส่งผลให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ความสามารถและความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น โดยที่บทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป ยังช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้นักเรียนด้วย

ด้านจิตพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของบทเรียนและแบบฝึกที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทัศนคติและความพึงพอใจในการอ่าน โดยศึกษาเปรียบเทียบ ก่อน-หลัง บทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูปที่ยึดแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-Instruction) ตามแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจากเอกสารจริง จำนวน 2 เรื่อง การพัฒนาบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 2 เรื่อง และการสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษสำเร็จรูป จำนวน 1 เรื่อง

ผลการวิจัย พบว่า บทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูปที่ยึดแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-Instruction) ตามแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจากเอกสารจริง (2 เรื่อง) การพัฒนาบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (2 เรื่อง) และการสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษสำเร็จรูป (1 เรื่อง) ส่งผลให้ นักเรียนมีทัศนคติในการเรียนวิชาทักษะการอ่านดีขึ้น โดยที่การสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษสำเร็จรูปยังมีผลต่อความพึงพอใจด้วย

4.2 งานวิจัยที่ศึกษาทดลองการสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะการอ่าน จำนวน 3 เรื่อง เป็นการศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยทั้ง 3 เรื่องพุทธิพิสัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านพุทธิพิสัย มีงานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์และความสามารถในการอ่าน โดยการสร้างแบบทดสอบตามหลักการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารที่คำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียน การมีหลากหลายรูปแบบ และการไม่แยกองค์ประกอบของภาษาจากองค์ประกอบอื่น ๆ โดยแบบทดสอบที่สร้างจากเอกสารจริง จำนวน 1 เรื่อง แบบทดสอบโคลซ (Cloze) แบบมีตัวเลือกและแบบจับคู่ที่มีการตัดคำแบบมีระบบและแบบสุ่ม จำนวน 1 เรื่อง และแบบทดสอบเชิงปฏิบัตินิยม (Pragmatics) จำนวน 1 เรื่อง

ผลการวิจัย พบว่า แบบทดสอบที่สร้างจากเอกสารจริง (1 เรื่อง) แบบทดสอบโคลซ (Cloze) แบบมีตัวเลือกและแบบจับคู่ที่มีการตัดคำแบบมีระบบและแบบสุ่ม (1 เรื่อง) และแบบทดสอบเชิงปฏิบัตินิยม (Pragmatics) (1 เรื่อง) ที่สร้างได้และหาประสิทธิภาพ ตามหลักการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร มีมาตรฐานในการทดสอบผลสัมฤทธิ์ และความสามารถในการอ่านของนักเรียน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 สรุปสาระสำคัญ และผลการวิจัยได้ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะของงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541
2. เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยที่เป็นปริยญาณิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโท ทาง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากมหาวิทยาลัย 5 แห่งในประเทศไทย ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตร-ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ทำเสร็จเรียบร้อยแล้วในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำนวน 87 เรื่อง เครื่องมือสำหรับการวิจัย เป็นแบบสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัย ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นข้อมูลพื้นฐานของรายงานการวิจัย และส่วนที่เป็นรายละเอียดของงานวิจัย โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 มีขั้นตอนดังนี้

1.1 สืบค้นและรวบรวมรายชื่องานวิจัย หัวข้อวิทยานิพนธ์/ปริยญาณิพนธ์ จากบัญชีรายชื่อวิทยานิพนธ์/ปริยญาณิพนธ์ เอกสารรวมบทคัดย่อ และฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ จากห้องสมุดของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ

- ก. มีต้นฉบับจริงที่สามารถนำมาทำการวิจัยได้
- ข. มีความสมบูรณ์ในการวิจัยทุกขั้นตอน และในแต่ละบทมีรายละเอียดที่จำเป็นครบถ้วน
- ค. ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการประเมินผลที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว

1.2 บันทึกและตรวจสอบข้อมูลจากงานวิจัยโดยใช้แบบสรุปรายละเอียดข้อมูลที่สร้างขึ้น

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ประกอบด้วย

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น กระทำโดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของตัวแปรและระดับของตัวแปรต่าง ๆ

2.2 การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ กระทำโดย

- ก. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข. สร้างเกณฑ์จำแนกงานวิจัยเป็นหัวข้อหลักต่าง ๆ แล้วกำหนดคำหลักและรายละเอียดแต่ละคำหลักของแต่ละหัวข้อหลัก

ค. ใช้คำหลักจำแนกงานวิจัยในแต่ละหัวข้อหลัก

ง. คำนวณค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของจำนวนงานวิจัยในแต่ละหัวข้อหลักตามแหล่งและปีที่ผลิต และลักษณะงานวิจัยที่ได้ในแต่ละคำหลัก

จ. จำแนก คำนวณค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) งานวิจัยตามลักษณะงานวิจัยในแต่ละคำหลัก ของแต่ละหัวข้อหลักที่ศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ของบลูม (สรวงศ์ โคว์ตระกูล. 2541 : 272 - 278; อ้างอิงจาก Bloom, et al. 1956) ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

ฉ. ทดสอบค่าความแตกต่างของจำนวนงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตามในแต่ละด้านของพฤติกรรมการเรียนรู้ตามหัวข้อหลักและลักษณะงานวิจัยในแต่ละคำหลัก โดยใช้การทดสอบไคกำลังสอง (Chi-Square Test) แบบทดสอบความแตกต่าง (Test of Difference)

ช. ทดสอบค่าความแตกต่างของจำนวนงานวิจัย ที่มีผลการวิจัยเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย และไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ในแต่ละหัวข้อหลักและลักษณะงานวิจัยในแต่ละคำหลัก โดยใช้การทดสอบไคกำลังสอง (Chi-Square Test) แบบทดสอบความแตกต่าง (Test of Difference)

2.3 การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ กระทำโดยพิจารณา และหาข้อสรุปในเชิงเนื้อหาของผลการวิจัยตามหัวข้อหลักและลักษณะงานวิจัย ที่ศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

สรุปผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

จากผลการสังเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น พบว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำนวน 87 เรื่อง เป็นวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมากที่สุด มีการผลิตมากที่สุดในปี พ.ศ. 2536 ดำเนินการวิจัยมากที่สุด โดยสาขาการสอนภาษาอังกฤษ ลักษณะงานวิจัยที่มีการผลิตมากที่สุด เป็นการวิจัยเชิงทดลอง กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยมีแหล่งที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัด ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายแล้วกำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย 2 กลุ่ม มีการใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการวิจัยมากที่สุด สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุด สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) สถิติทดสอบสมมติฐานแบบ Parametric ที่ใช้เปรียบเทียบตัวแปร คือ ค่าทดสอบที (t-test) และที่ใช้หาความสัมพันธ์ของตัวแปร คือ ค่าสหสัมพันธ์ Pearson งานวิจัยโดยส่วนใหญ่มีการตั้งสมมติฐาน และผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานและจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ

1. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณตามหัวข้อหลัก พบว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำนวน 87 เรื่อง เป็นงานวิจัยด้านต่าง ๆ เรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

1.1 หัวข้อหลักด้านวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีงานวิจัยมากที่สุด จำนวน 49 เรื่อง คิดเป็น ร้อยละ 56.32 ลักษณะงานวิจัยที่ปรากฏในหัวข้อหลักนี้ มีดังนี้

ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 24 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 27.59

ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กัน จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.94

ค. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่าน และการเขียนแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.90

ง. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการ และกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่าน จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.90

1.2 หัวข้อหลักด้านการศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน มีงานวิจัยจำนวน 22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.29 ลักษณะงานวิจัยที่ปรากฏในหัวข้อหลักนี้ มีดังนี้

ก. งานวิจัยที่ทำการศึกษาศึกษาสำรวจ ทดลอง และ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ จำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.84

ข. งานวิจัยที่ทำการศึกษาศึกษาสำรวจปัญหาและความคิดเห็น จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.30

ค. งานวิจัยที่ทำการศึกษาศึกษาสำรวจความต้องการการพัฒนาตนเอง จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.15

1.3 หัวข้อหลักด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีงานวิจัยจำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.94 ลักษณะงานวิจัยที่ปรากฏในหัวข้อหลักนี้ มีดังนี้

ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป จำนวน 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 11.49

ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองการสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะการอ่าน จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.45

1.4 หัวข้อหลักด้านการศึกษา และวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีงานวิจัยน้อยที่สุด จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.45 ลักษณะงานวิจัยที่ปรากฏในหัวข้อหลักนี้ มีดังนี้

ก. งานวิจัยที่ศึกษาและวิเคราะห์คำศัพท์ การใช้และโครงสร้างภาษา จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.30

ข. งานวิจัยที่ศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะคำถาม จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.15

2. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณตามพฤติกรรมการเรียนรู้ของบลูม พบว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำนวน 87 เรื่อง มีการศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (สราวุธ โค้วตระกูล. 2541 : 272 - 278; อ้างอิงจาก Bloom et al. 1956) เรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

2.1 ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) มีงานวิจัยมากที่สุด จำนวน 46 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 52.87

2.2 ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย (Cognitive and Affective Domains) มีงานวิจัยจำนวน 39 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 44.83

2.3 ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) มีงานวิจัยน้อยที่สุด จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.15

2.4 ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย (Cognitive and Psychomotor Domains) มีงานวิจัยน้อยที่สุด จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.15

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ

จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำนวน 87 เรื่อง มีผลการวิจัยเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย จำนวน 78 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 89.66 และไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย จำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.34 โดยศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ในแต่ละหัวข้อหลักเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

1. หัวข้อหลักด้านวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ งานวิจัยจำนวน 49 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 56.32 เป็นการศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.29 ด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย จำนวน 26 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 29.89 และด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.15 พบว่า เป็นวิธีสอนที่ยืดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบต่าง ๆ คือ กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model of Reading) จำนวน 28 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 32.18 กระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top - Down Model of Reading) จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.94 กระบวนการอ่านแบบร่วมมือกัน (Co-operative Learning) จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.30 และกระบวนการอ่านแบบอื่น ๆ จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.90 โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ก. วิธีสอนที่ยืดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model of Reading) จำนวน 28 เรื่อง พบว่า ส่งผลช่วยพัฒนาพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (ความรู้ความเข้าใจ สัมฤทธิ์ผลในการอ่าน ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ พฤติกรรมการย้อนกลับมาอ่านเนื้อเรื่อง การระลึกถึงสิ่งที่อ่าน และความสามารถในการอ่าน-เขียน) ด้านจิตพิสัย (ทัศนคติ แรงจูงใจ ความสนใจ ความรับผิดชอบ ความร่วมมือต่อกลุ่ม ความมีวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และความมีมนุษยสัมพันธ์) และด้านทักษะพิสัย (อัตราความเร็วในการอ่าน) เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครู (18 เรื่อง) วิธีสอนที่ยืดแนวการสอนกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top - Down Model) (4 เรื่อง) วิธีสอนแบบแปล (Traditional Approach) (2 เรื่อง) และก่อน-หลังการทดลอง (2 เรื่อง) และพบว่า มีเพียงส่วนน้อยที่ส่งผลไม่แตกต่างเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครู (2 เรื่อง)

ข. วิธีสอนที่ยืดแนวการสอนกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top - Down Model of Reading) จำนวน 13 เรื่อง พบว่า ส่งผลช่วยพัฒนาพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (ความรู้ความเข้าใจ สัมฤทธิ์ผลในการอ่าน ความคงทนในการจำ และการระลึกถึงสิ่งที่อ่าน) และด้านจิตพิสัย (ทัศนคติ และความสนใจ) เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครู (6 เรื่อง) และ วิธีสอนแบบแปล (Traditional Approach) (4 เรื่อง) และพบว่า มีเพียงส่วนน้อยที่ส่งผลไม่แตกต่างเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครู (2 เรื่อง) และก่อน-หลัง การทดลอง (1 เรื่อง)

ค. วิธีสอนที่ยืดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบร่วมมือกัน (Co - operative Learning) จำนวน 2 เรื่อง พบว่า ส่งผลช่วยพัฒนาพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (ความรู้ความเข้าใจในการอ่าน) และด้านจิตพิสัย (ทัศนคติและแรงจูงใจ) เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครู (1 เรื่อง) และส่งผลไม่แตกต่างเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครู (1 เรื่อง)

ง. วิธีสอนที่ยืดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบอื่น ๆ จำนวน 6 เรื่อง ที่ส่งผลช่วยพัฒนาพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (ความรู้ความเข้าใจและสัมฤทธิ์ผลในการอ่าน) และด้านจิตพิสัย (ทัศนคติ) ได้แก่ การศึกษาเปรียบเทียบการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องกับการเขียนเรื่อง (1 เรื่อง) การใช้กิจกรรมนำกับการอภิปรายศัพท์ (1 เรื่อง) วิธีสอนที่ยืดแนวการสอนกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom-Up Model of Reading) เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนแบบแปล (Traditional Approach) (1 เรื่อง) และการศึกษาเปรียบเทียบ

ก่อน-หลังการทดลอง วิธีสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ (1 เรื่อง) และวิธีสอนที่ใช้คำถามระดับต่าง ๆ กัน (2 เรื่อง)

2. หัวข้อหลักด้านการศึกษาศาสตร์ของพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน งานวิจัยจำนวน 22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.29 เป็นการศึกษาตัวแปรตามในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.94 ด้านจิตพิสัย จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.15 และด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย จำนวน 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.20 พบว่า ความสามารถของนักเรียนด้านทักษะการอ่านกับปัจจัยอื่น ๆ โดยส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กัน (7 เรื่อง) บางเรื่องไม่มีความสัมพันธ์กัน (1 เรื่อง) ความสามารถในการอ่านโดยใช้ทักษะย่อยต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ (5 เรื่อง) บางเรื่องไม่ผ่านเกณฑ์ (1 เรื่อง) บางเรื่องไม่มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน (1 เรื่อง) ความต่างกันปัจจัยที่ต่างกัน มีผลต่อความสามารถในการอ่าน (4 เรื่อง) บางปัจจัยไม่มีผลกระทบ (1 เรื่อง) โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ก. การศึกษาตัวแปรในเชิงหาความสัมพันธ์ จำนวน 9 เรื่อง พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของนักเรียนในด้านความสามารถด้านทักษะการประเมินตนเอง ทักษะการอ่าน และระดับคะแนนของความสามารถทางภาษาในวิชาภาษาอังกฤษหลัก มีความสัมพันธ์กันและมีทิศทางเดียวกัน (1 เรื่อง) ความสามารถในการอ่าน-เขียน ไม่มีความสัมพันธ์กันกับเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยายและแบบโน้มน้าว ความสามารถในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยายและแบบโน้มน้าว ไม่มีความสัมพันธ์กัน ในขณะที่ความสามารถในการเขียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษแบบบรรยายและแบบโน้มน้าว มีความสัมพันธ์กัน (1 เรื่อง) ความสามารถในการอ่าน - เขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กัน (1 เรื่อง) ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความถนัดทางภาษา สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยของนักเรียนในด้านทัศนคติและแรงจูงใจในการอ่าน (1 เรื่อง) การรับรู้ความสามารถของตนเองและความคาดหวังในผลการเรียน (1 เรื่อง) ความตระหนักในเมตตาคอกนิชัน (1 เรื่อง) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (1 เรื่อง) การรับรู้กลวิธีที่ใช้ในการอ่าน (1 เรื่อง) และการรู้รูปแบบคำ (1 เรื่อง)

ข. การศึกษาตัวแปรในเชิงสำรวจ จำนวน 8 เรื่อง พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของนักเรียนในด้านความสามารถในการอ่าน (1 เรื่อง) การใช้ทักษะย่อยด้าน Vocabulary in Context, Paragraph Organization และ Sentence Structure (1 เรื่อง) การใช้คำเชื่อม (1 เรื่อง) และความเข้าใจ Anaphoric Relationships (1 เรื่อง) อยู่ในระดับทักษะกลไกและความรู้ ไม่ถึงระดับการถ่ายโอน การสื่อสารและการวิเคราะห์วิจารณ์ โดยสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อความ 5 ประเภท ได้แก่ ข้อความเชิงรายละเอียด ข้อความเชิงบรรยาย ข้อความเชิงเปรียบเทียบ ข้อความเชิงปัญหา และการแก้ไขข้อความเชิงเหตุผล มีค่าเฉลี่ยของค่ามัธยฐานอยู่ในเกณฑ์ผ่าน (1 เรื่อง) ในขณะที่ความสามารถในการอนุมานความ (1 เรื่อง) ไม่ผ่านเกณฑ์ โครงสร้างความรู้เดิมเชิงรูปนัยและเชิงเนื้อหา ไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจ ความสามารถในการอ่าน และการระลึกได้ (1 เรื่อง) พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยของครูในด้านความคิดเห็นและความต้องการ พบว่า ครูมีความต้องการอย่างมากในการพัฒนาตนเองด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน (1 เรื่อง)

ค. การศึกษาตัวแปรในเชิงเปรียบเทียบ จำนวน 4 เรื่อง ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน สามารถสรุปองค์ความรู้และใช้กลวิธีสรุปองค์ความรู้ในการอ่านต่างกัน (1 เรื่อง) นักเรียนจากโรงเรียนต่างขนาดกัน สามารถอ่านเพื่อการสื่อสารแตกต่างกัน (1 เรื่อง) นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงกว่าในด้านคำศัพท์ในบริบทและด้านไวยากรณ์ จะสามารถลดปัญหาในการอ่านได้ดีกว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาด้อยกว่า (1 เรื่อง)

โครงสร้างบทอ่านมีผลต่อความเข้าใจ แต่ไม่มีผลต่อการระลึกได้ ในขณะที่ระดับความสามารถในการอ่านมีผลต่อความเข้าใจและการระลึกได้ (1 เรื่อง)

ง. การศึกษาตัวแปรในเชิงทดลองแผนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จำนวน 1 เรื่อง เมื่อศึกษาเปรียบเทียบ ก่อน-หลัง การทดลอง พบว่า ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยของนักเรียน โดยช่วยให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (1 เรื่อง)

3. หัวข้อหลักด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ งานวิจัยจำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.94 เป็นการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของตัวแปรตามในด้านพุทธิพิสัย จำนวน 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.20 และด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย จำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.75 พบว่า บทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป (10 เรื่อง) และแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อหาประสิทธิภาพ (3 เรื่อง) ยึดแนวคิดในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ส่งผลดีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ด้าน ต่าง ๆ โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ก. บทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป ที่ยึดแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-Instruction) ตามแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) จำนวน 10 เรื่อง พบว่า ส่งผลช่วยพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (ผลสัมฤทธิ์ ความสามารถและความเข้าใจในการอ่าน) และด้านจิตพิสัย (ทัศนคติและความพึงพอใจในการอ่าน) เมื่อศึกษาเปรียบเทียบ ก่อน-หลังการทดลอง (10 เรื่อง)

ข. แบบทดสอบที่สร้างได้และหาประสิทธิภาพ ตามหลักการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร มีมาตรฐานในการทดสอบพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (ผลสัมฤทธิ์ ความสามารถและความเข้าใจในการอ่าน) ของนักเรียนได้ (3 เรื่อง)

4. หัวข้อหลักด้านการศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ งานวิจัยจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.45 เป็นการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของตัวแปรตาม ในด้านพุทธิพิสัย ทั้ง 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.45 พบว่า ให้ความสนใจในเรื่องการปรับภาษาในหนังสืออ่านนอกเวลาและหนังสือพิมพ์ (2 เรื่อง) และประเภทของคำถามที่ปรากฏใน แบบเรียน (1 เรื่อง) ที่คาดว่าจะส่งผลดีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (ความรู้ความเข้าใจในการอ่าน) โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ก. กระบวนการปรับให้ง่ายที่ใช้ในหนังสืออ่านนอกเวลาภาษาอังกฤษ (1 เรื่อง) และการใช้ภาษาในโฆษณาย่อในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่พิมพ์ในประเทศและต่างประเทศ (1 เรื่อง) พบว่า ให้ความสนใจด้านคำศัพท์ โครงสร้างภาษา โครงสร้างทางไวยากรณ์ และด้านเนื้อหา

ข. แบบเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า ส่วนมากมีคำถามประเภทที่ผู้อ่านสามารถหาคำตอบได้โดยตรงจากบทอ่าน (Textually Explicit) และมีคำถามประเภทที่ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิม หรือข้อมูลที่มีอยู่แล้วในใจมาใช้ในการตอบ (Scriptually Implicit) น้อยที่สุด แต่แบบเรียนบางเล่มจะมีการใช้คำถามประเภทที่ผู้อ่านต้องสรุปหรืออนุมานคำตอบจากบทอ่าน (Textually Implicit) มากกว่าคำถามประเภทอื่น ๆ (1 เรื่อง)

การอภิปรายผล

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ครั้งนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจบางประการเกี่ยวกับสภาพงานวิจัยในด้านต่าง ๆ และกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน จากงานวิจัยในช่วง 11 ปีที่ผ่านมา ดังนี้

1. หัวข้อหลักด้านวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีงานวิจัยมากที่สุด จำนวน 49 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 56.32 จากจำนวนงานวิจัยทั้งหมด 87 เรื่อง แสดงให้เห็นว่าในช่วงระยะเวลา 11 ปีที่ผ่านมา ผู้วิจัยจำนวนมากให้ความสนใจและความสำคัญอย่างมากกับการแสวงหาวิธีสอนอ่านแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการผลิตงานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการ และกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่าน การเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู วิธีสอนทักษะการอ่านและการเขียนแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู และวิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กัน โดยผู้วิจัยคิดและประยุกต์จากแนวคิดทฤษฎีซึ่งมีผู้คิดค้นไว้แล้ว

สำหรับสาเหตุหนึ่งที่ผู้วิจัยจำนวนมากให้ความสนใจ และความสำคัญอย่างมากกับการแสวงหาวิธีสอนอ่านแบบต่าง ๆ อาจเนื่องมาจากผู้ทำวิจัยของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ในครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษ โดยได้มองเห็น สัมผัส และรับทราบปัญหาอุปสรรคในการเรียนการสอนทักษะการอ่านในชั้นเรียนต่าง ๆ ดังนั้น จึงเกิดมีแนวคิดและความต้องการที่จะแสวงหาวิธีสอนทักษะการอ่านใดใดก็ตามที่คิดว่าเหมาะสมกับสภาพการณ์หนึ่ง ๆ และน่าจะช่วยพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ นอกจากนี้วิธีสอนตามคู่มือครูตามรูปแบบแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (อ้างในศิริพร สุธรรม เทศะ. 2541 : 10) ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการสอน 9 ขั้นตอนด้วยกัน ตั้งแต่การสร้าง ความสนใจ แঙ্গจุดประสงค์ ทบทวนประสบการณ์เดิม เสนอบทเรียนใหม่ ให้แนวการเรียนรู้ ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ แง้ผลการปฏิบัติ ประเมินผลการเรียนรู้ ตลอดจนส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้

จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยในหัวข้อหลักนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าวิธีสอนทักษะการอ่านโดยส่วนใหญ่ได้ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model of Reading) และกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model of Reading) ซึ่งเมื่อศึกษาเปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครู และวิธีสอนแบบอื่น ๆ พบว่า ช่วยพัฒนาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (ความรู้ความเข้าใจ สมรรถภาพในการอ่าน ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ พฤติกรรมการย้อนกลับมาอ่านเนื้อเรื่อง การระลึกถึงสิ่งที่อ่าน ความคงทนในการจำ และความสามารถในการอ่าน-เขียน) ด้านจิตพิสัย (ทัศนคติ แรงจูงใจ ความสนใจ ความรับผิดชอบ ความร่วมมือต่อกลุ่ม ความมีวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และความมีมนุษยสัมพันธ์) ได้สูงกว่าอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีสอนต่าง ๆ ที่ยึดแนวการสอนดังกล่าวให้ความสำคัญกับทักษะบูรณาการมากกว่าการเน้นทักษะอ่านแต่เพียงอย่างเดียว การอ่านถือเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษาไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ในลักษณะของทักษะสัมพันธ์ โดยเน้นปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นหลักทุกทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) กิจกรรมการเรียนการสอนจึงเป็นปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย (Comprehensible Input) เพื่อเป็นการเริ่มพัฒนาทักษะทางภาษา ดังนั้น จึงมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการอ่านที่ค่อนข้างหลากหลาย และประกอบกิจกรรมการเรียนเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของแม็คเคซี และคนอื่น ๆ (McKeachie, et al. (1986 : 71 - 72) ที่กล่าวว่า การสอนกลุ่มใหญ่เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนน้อย มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ในขณะที่การสอนกลุ่มย่อย ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนทัศนคติ พัฒนาทักษะการแก้ปัญหา และช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้มากกว่า (Brown. 1993 : 52; Duric. 1989 : 98) จึงสังเกตได้อย่างชัดเจนว่า ลักษณะการเรียนการสอนเช่นนี้เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านด้วยกลวิธีต่าง ๆ เกิดแรงจูงใจในการเรียนและการฝึกอ่าน เห็นความสำคัญของการเรียนรู้การอ่าน สามารถสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ความพยายามในการแสวงหาวิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ ดังกล่าว เป็นสิ่งที่สนับสนุนแนวคิดที่ว่า วิธีสอนมีอยู่มากมาย

หลายหลากไม่มีวิธีใดดีที่สุด เพราะว่าแต่ละวิธีย่อมมีข้อดีและข้อจำกัดในตัวเอง ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของผู้ที่จะนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์

การที่วิธีสอนที่ยืดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model of Reading) และกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model of Reading) ส่งผลดีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน เป็นเพราะกิจกรรมและกระบวนการขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยวิธีเหล่านี้ เป็นสิ่งที่กระตุ้นและเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่ตลอดเวลา ทำให้ค่อย ๆ ลดความเขินอาย ไม่กล้าแสดงออกซึ่งเป็นธรรมชาติของเด็กไทยได้อย่างดี การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้จากที่เคยเป็นแต่ ผู้รับสาร (Passive Role) ไปเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมกับบทเรียน (Active Role) ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและ ภูมิใจในศักยภาพของตนเอง ซึ่งจะแปรเปลี่ยนไปเป็นแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อวิชาในที่สุด

2. หัวข้อหลักด้านการศึกษาสารวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน มีงานวิจัยจำนวน 22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.29 เมื่อพิจารณาประชากรที่ศึกษาวิจัย พบว่า มีข้อสังเกตอย่างชัดเจนว่า ผู้วิจัยส่วนมากได้ให้ความสนใจในการศึกษา สารวจพฤติกรรมของผู้เรียนมากกว่าผู้สอน อาจเป็นเพราะมีความเชื่อว่าการเรียนการสอนนั้น นักเรียนสำคัญที่สุด จากงานของแวงและคนอื่น ๆ (Wang, et al. 1993 : 249) พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงสุด คือ นักเรียน รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอน เพราะโรงเรียนเป็นสถาบันการศึกษาที่มีนักเรียนเป็นปัจจัยป้อน (Input) ที่สำคัญที่ส่งเข้าสู่ระบบโรงเรียนโดยผ่าน กระบวนการจัดการเรียนการสอน (Process) แล้วผลผลิต (Output) ที่ได้จะแสดงออกมาในรูปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพราะฉะนั้น การจัดการกระบวนการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของนักเรียน ดังนั้น ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจึงถือว่านักเรียนสำคัญที่สุด โดยมีปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นส่วนสนับสนุน และเสริมสร้างให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สิ่งที่น่าสนใจจากข้อมูลการสำรวจความสามารถในการใช้ทักษะย่อย และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน พบว่า อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง - ต่ำ ในระดับการใช้ทักษะกลไกและความรู้ ไม่ถึงระดับการถ่ายโอน การสื่อสาร และการวิเคราะห์วิจารณ์ บ่งชี้ให้เห็นว่า น่าจะได้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอน ที่เน้นและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิด ความเข้าใจ และการนำไปใช้ มากกว่าการใช้เพียงแค่ความรู้ความจำ จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ สามารถกล่าวได้ว่า วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้ ได้แก่ วิธีสอนที่ยืดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model of Reading) ซึ่งเน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับกิจกรรมการอ่านโดยอาศัยการผสมผสานความรู้เดิม บริบทของเนื้อหาและภาษา และการใช้บทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป ซึ่งยืดแนวคิดในการเรียนภาษาด้วยตนเอง (Self-Instruction) ตามระดับความสามารถของผู้เรียน

อย่างไรก็ตาม ปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการจัดการ ดำเนินการ และช่วยสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้ คือ ผู้สอน ซึ่งนับได้ว่าเป็นผู้ที่มีอิทธิพลและบทบาทอย่างมากต่อผู้เรียนโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นการเป็นแบบอย่างที่ดี มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญแม่นยำในเนื้อหาที่สอน สามารถสร้างความเป็นกันเองหรือบรรยากาศผ่อนคลายในชั้นเรียน เสริมแรง และให้กำลังใจ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำ ร่วมกิจกรรมตามเป้าประสงค์ อันจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ และมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ผลการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ ปรากฏมีจำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้สอนน้อยมากเพียงแค่ 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.45 เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนงานวิจัยทั้งหมด อาจเป็นไปได้ว่าในการผลิตงานวิจัยที่ต้องใช้ครูผู้สอนเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรนั้น การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นสิ่งที่ไม่สะดวก เนื่องจากหลาย

ปัจจัยด้วยกัน อาทิเช่น กลุ่มตัวอย่างประชากรมีขนาดเล็ก อยู่กระจัดกระจายตามแหล่งต่าง ๆ และอาจเกิดความรู้สึกไม่สะดวกหรือยินดี คิดว่าเป็นการเสียเวลา และไม่เห็นสาระประโยชน์ในการให้ความร่วมมือจากการให้ข้อมูลใดใด ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบในทางลบต่อภาพพจน์ของหน่วยงานที่ตนสังกัดได้ จึงน่าจะได้มีการกระตุ้น และสนับสนุนให้มีการผลิตงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูผู้สอนเพิ่มมากขึ้น หรือแม้กระทั่งในส่วนของผู้สอนเอง น่าจะได้รับการส่งเสริมให้ทำวิจัยในชั้นเรียน (Action Research) เพื่อพัฒนาตนเอง (Teacher Development) อันจะประโยชน์สูงสุดต่อวงการศึกษา เนื่องจากบทบาทของผู้สอนภาษาอังกฤษในโลกยุคปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงจากอดีตไปอย่าง มากมาย ปัจจัยอื่น ๆ นอกจากความรู้ด้านภาษาเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยพบว่าจำเป็นอย่างมากสำหรับผู้สอนเช่นกัน ได้แก่ พื้นฐานและความกว้างขวางของประสบการณ์ทางสังคม ยุทธวิธีสอน ความรู้เชิงวัฒนธรรม และอื่น ๆ (Champeau de Lopez. 1994 : 16)

3. หัวข้อหลักด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีงานวิจัยจำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.94 พบว่า บทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป ซึ่งยึดแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-Instruction) และการสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะการอ่าน ตามแนวทางการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้ง 13 เรื่อง นอกจากจะสามารถช่วยเสริมการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังสร้างความพึงพอใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนด้วย ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับสาयरณ บุญจง (2533 : 34) และ สเลวิน (Slavin. 1986 : 323) ที่กล่าวว่าบทเรียนโปรแกรมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าปกติ เนื่องจากบทเรียนแบบโปรแกรมใช้หลักจิตวิทยาในการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเองโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child/Activity-Centeredness) ผู้เรียนจะใช้เวลาเรียนมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความสามารถและความพร้อมของตนเอง อันจะส่งผลต่อผู้เรียนในภาคปฏิบัติ

ดังนั้น การจะนำบทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพกับนักเรียน ครูผู้สอนต้องตระหนักถึงลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นแบบการสอนรายบุคคล การให้ความสำคัญต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยออกแบบ และวางแผนอย่างมีระบบ การทดสอบเป็นระยะ ๆ เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียน (Dunkin. 1992 : 1754) ครูมีบทบาทในการจัดเตรียมประสบการณ์ ให้คำแนะนำ คำปรึกษาหรือแนะแนวทางและเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเอง เมื่อนักเรียนสามารถทำได้ด้วยตนเองแล้ว ครูจะปล่อยให้ให้นักเรียนทำเองโดยครูคอยสังเกตอยู่ห่าง ๆ หลักการในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางดังกล่าวนี้ มีแนวคิดมาจากพื้นฐานปรัชญาทางการศึกษาแบบพิพัฒนานิยม (Progressivism) ซึ่งเชื่อว่า การเรียนรู้นั้นเกิดจากความต้องการของผู้เรียนเอง ผู้เรียนควรมีอิสระที่จะเลือกเรียนตามความต้องการและความสนใจของตน ดังนั้น การเรียนการสอนจึงเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และถือว่าการทำกิจกรรมสำคัญกว่าการที่จะให้ผู้เรียนเป็นผู้คอยรับความรู้เท่านั้น ผู้เรียนจะได้มีโอกาสในการฝึกฝนให้เกิดประสบการณ์ ความรู้ และความชำนาญ (กรองทิพย์ ชื่นสามพราน. 2531 : 7 - 21)

อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบสัดส่วนของปริมาณงานวิจัยในหัวข้อหลักนี้กับจำนวนงานวิจัยทั้งหมดแล้ว เป็นที่น่าสังเกตว่า ค่อนข้างน้อยมาก นั้นแสดงให้เห็นว่าการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ยังไม่ได้รับความสนใจหรือให้ความสำคัญเท่าที่ควร ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะครูบางส่วนยังคงมีแนวคิดแบบเดิมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนในชั้นเรียน โดยครูเป็นผู้ให้ (Active Role) และนักเรียนเป็นผู้รับ (Passive Role) อีกทั้ง ในการนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมเข้ามาใช้ในการเรียนการสอน ไม่ใช่สิ่งที่ใครใคร่จะสามารถทำได้ผลดี ครูที่จะใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการเรียนการสอนแต่ละครั้งให้มีประสิทธิผล ต้องทำงานหนักเป็นสองเท่า คือ ต้องใช้เวลาในการศึกษาและการเตรียมตัวที่ดีทั้งทางด้านเนื้อหา

วิชา และกรรมวิธีในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมนั้น ๆ ซึ่งในตอนเริ่มแรกอาจเป็นสิ่งที่แปลกใหม่และยุ่งยาก ดังนั้น การที่จะเปลี่ยนแนวความคิดและวิธีการสอนที่ถือปฏิบัติกันมาแต่เก่าก่อน ให้เป็นแบบใหม่โดยทันทีทันใด นั้นเป็นเรื่องที่ยากมากทีเดียว จะต้องอาศัยเวลา การทุ่มเท และการเห็นคุณค่าอย่างแท้จริง

4. หัวข้อหลักด้านการศึกษา และวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มิงงานวิจัย น้อยที่สุด จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.45 จากจำนวนงานวิจัยทั้งหมด 87 เรื่อง จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยในหัวข้อหลักนี้ พบว่า นอกจากกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยจะมีจำนวนน้อยแล้ว ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์ ยังมีความกระจัดกระจายจากต่างแหล่งกันอีกด้วย คือ ลักษณะคำถามต่าง ๆ ในแบบเรียน (1 เรื่อง) ส่วนมากเป็นคำถามประเภทที่ผู้อ่านสามารถหาคำตอบได้โดยตรงจากบทอ่าน (Textually Explicit) และมีคำถามประเภทที่ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิม หรือข้อมูลที่มีอยู่แล้วในใจมาใช้ในการตอบ (Scriptually Implicit) น้อยที่สุด นั้นแสดงให้เห็นว่าแบบเรียนที่ใช้กันอยู่โดยส่วนใหญ่มุ่งเน้นแต่เพียงทักษะการอ่านในระดับพื้นฐาน เพื่อความรู้ความเข้าใจ เนื้อเรื่องที่อ่านเท่านั้น และละเลยความสำคัญของพื้นความรู้เดิมของผู้เรียน (Prior Knowledge) ในขณะที่มีน้อยเล่มนักที่ส่งเสริมกระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยการใช้คำถามประเภทที่ผู้อ่านต้องสรุปหรืออนุมานคำตอบจากบทอ่าน (Textually Implicit) ทั้งที่จริงแล้ว น่าจะมีการใช้คำถามทั้ง 3 ประเภทในกระบวนการเรียนการสอน โดยเฉพาะกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อพัฒนาการในทุกด้าน พร้อมกันมากกว่าการเน้นเพียงด้านใดด้านหนึ่ง สำหรับกระบวนการปรับภาษาให้ง่ายในหนังสืออ่านนอกเวลา (1 เรื่อง) ไม่ว่าจะเป็นในด้านคำศัพท์ โครงสร้างภาษา และเนื้อหา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนในระดับ ชั้นต่าง ๆ เนื่องจากภาษาเดิมของเรื่อง (Original Story) ยากเกินไป ในกรณีของผู้สอนที่ตระหนักถึงการใช้ภาษาในความเป็นจริง (Authenticity) เห็นว่าหนังสืออ่านนอกเวลาที่ใช้กระบวนการปรับภาษาให้ง่ายแบบนี้ (Simplified Version) เป็นภาษาปลอม (Fake Language) ก็อาจทดแทนด้วยการใช้เอกสารจริงที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับ เพื่อเสริมประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เช่นกัน ในขณะเดียวกัน ผลการวิจัยของความเหมือน/ ความต่างของการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ (1 เรื่อง) ระหว่าง Bangkok Post ที่พิมพ์ในประเทศไทย กับ USA TODAY ที่พิมพ์ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีความต่างกันในด้านคำศัพท์ โครงสร้างและหน้าที่ของภาษา แต่มีความเหมือนกันในด้านลีลาการใช้ภาษาสื่อความ แสดงให้เห็นว่าภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์ Bangkok Post ได้รับการปรับให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย โดยยังคงคุณค่าของการใช้ภาษาสื่อความที่ต้องการ

งานวิจัยดังกล่าวทั้ง 3 เรื่อง ถือว่าเป็นจำนวนที่น้อยเกินไปสำหรับการสังเคราะห์งานวิจัย เพราะว่าโดยทั่วไปแล้วจะต้องใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยที่มากเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์และสรุปข้อมูล ดังนั้น ในการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ จึงได้ข้อมูลไม่เพียงพอที่จะสามารถสรุปภาพรวมของหัวข้อหลักนี้ได้ อย่างน่าเชื่อมั่นว่า ในช่วงระยะเวลา 11 ปีที่ผ่านมา คือ ระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 แบบเรียน หนังสืออ่านนอกเวลา และหนังสือพิมพ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนา และมุ่งเน้นไปในทิศทางใด สาเหตุหนึ่งที่น่าจะให้เกิดการขาดแคลนจำนวน ผลงานวิจัยในหัวข้อหลักนี้ อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างงานวิจัยที่นำมาใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ เป็นปริณิญาณิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งโดยปกติแล้ว มักจะมีข้อจำกัดสำหรับการผลิตงานวิจัยของแต่ละสถาบันว่า ไม่ควรเหมือนหรือซ้ำซ้อนกับงานวิจัยของผู้อื่น ดังนั้น หากไม่มีเหตุผลสมควร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับผิดชอบกับหลักสูตร จึงมักจะไม่นิยมให้มีการผลิตงานวิจัยในเรื่องที่มีหัวข้อใกล้เคียงกับเรื่องของผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเป็นไปได้สูงของการซ้ำซ้อนที่อาจจะ

เกิดขึ้นได้ในการศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียน หนังสืออ่านนอกเวลา และหนังสือพิมพ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งมีทางเลือกให้ศึกษาวิจัยค่อนข้างน้อย

อย่างไรก็ตาม น่าจะได้มีการกระตุ้นและส่งเสริมให้มีการทำวิจัยมากขึ้น ในด้านการศึกษาวิเคราะห์สภาพและคุณภาพของแบบเรียน สิ่งพิมพ์ และสื่อทุกประเภทที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ว่ามีความสอดคล้อง สอดคล้องความต้องการของหลักสูตรมากน้อยเพียงใด มีความยากง่ายเหมาะสมกับแต่ละระดับชั้นหรือไม่ อย่างไร มีข้อดีข้อด้อยอย่างไร และมีความเหมาะสมกับบริบทของประเทศ ไทยมากน้อยเพียงใด ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์คุณลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าว จะเป็นแนวทางในการควบคุม การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพสำหรับผู้ผลิตแบบเรียน สิ่งพิมพ์ และสื่อทุกประเภทที่ใช้ประกอบการเรียน การสอนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ในขณะเดียวกัน ผู้บริโภคเองก็จะได้ข้อมูลจากงานวิจัยเหล่านี้ไปใช้ ประกอบการพิจารณาตัดสินใจเลือกใช้ให้ได้ประโยชน์สูงสุด

5. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้วิจัยจำนวนมากให้ความสนใจศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านจิตพิสัย ในขณะที่ดูเหมือนว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยจะถูกเลิกละความสำคัญไป จึงปรากฏว่าจากจำนวนงานวิจัย 87 เรื่อง มีงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จำนวน 46 เรื่อง และด้านพุทธิพิสัยกับจิตพิสัย จำนวน 39 เรื่อง แต่มีเพียง 1 เรื่องเท่านั้นที่ศึกษาด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย (ความเข้าใจและอัตราความเร็วในการอ่าน) เพราะฉะนั้น จึงสมควรส่งเสริมให้มีการผลิตงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรตาม ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการแสดงออกความรวดเร็ว ความคล่องแคล่ว ความชำนาญ หรือแม้กระทั่งการสื่อความหมาย โดยการเคลื่อนไหวส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายแทนการพูดหรือการเขียน และจะต้องศึกษาควบคู่ไปพร้อม ๆ กับพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย เนื่องจากทิศทางการเรียนการสอนทักษะอ่านในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน เป็นแนวเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) และแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) ที่ผู้เรียนต้องอาศัยการบูรณาการทักษะหรือพฤติกรรมการเรียนรู้หลายด้านประกอบเข้าด้วยกัน ไม่ใช่เน้นทักษะใดทักษะหนึ่ง ดังที่สุรางค์ โคว์ตระกูล (2541 : 278) ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการสอนที่สมบูรณ์ ควรจะประกอบด้วยพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 พิสัย คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

สาเหตุหนึ่งที่ผู้วิจัยจำนวนมากให้ความสนใจ และความสำคัญอย่างมากกับพฤติกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ทางด้านพุทธิพิสัย อาจเนื่องมาจากตัวแปรต่าง ๆ ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านนี้ เป็นสิ่งที่เป็รูปธรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้ วัดผลประเมินผล และอ้างอิงข้อมูลได้สะดวกและชัดเจน โดยเครื่องมือที่มีความเป็นปรนัย (Objectivity) จึงสามารถแปลผลได้อย่างเที่ยงตรง (Validity) และน่าเชื่อถือ (Reliability) ในขณะที่พฤติกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ทางด้านจิตพิสัย ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้วิจัย ประมาณ 50 % เป็นสิ่งที่ค่อนข้างยุ่งยาก ซับซ้อน เพราะมีความเป็นนามธรรมที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ เป็นสิ่งที่อยู่ภายในความรู้สึกนึกคิด ไม่สามารถวัดผลประเมินผล และอ้างอิงข้อมูลได้อย่างสะดวกและน่าเชื่อถือ เนื่องจากข้อมูลที่ได้ต้องอาศัยการแปลหรือตีความจากผู้เก็บข้อมูล นั่นคือ มีลักษณะของความเป็นอัตนัย (Subjectivity) เข้ามาเกี่ยวข้อง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 95)

สำหรับพฤติกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ทางด้านทักษะพิสัย แทบจะไม่ได้รับความสนใจจากผู้วิจัยเลย จึงเป็นเหตุให้ม้งานวิจัยที่มีการศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ในพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านนี้ เพียง 1 เรื่อง นั่นอาจเป็นเพราะผู้วิจัยยังไม่เห็นความสำคัญเท่าที่ควรของพฤติกรรมการเรียนรู้ทางด้านนี้ เช่น ความรวดเร็ว ความคล่องแคล่ว และความชำนาญ ว่ามีส่วนสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัย

ข้อเสนอแนะ

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ พบว่า วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน คือ วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model of Reading) และกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top-Down Model of Reading) และการใช้บทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป ซึ่งยึดแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-Instruction) ตามแนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) จากผลการสังเคราะห์งานวิจัย ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจะนำวิธีสอนต่าง ๆ ที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ไปใช้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยของผู้เรียนให้ได้ผลดีอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้ใช้พึงระลึกละเอียดว่าแต่ละวิธีสอนมีคุณประโยชน์และข้อจำกัดในตัวเอง ไม่ใช่จะสามารถใช้ได้ผลกับทุกบริบท โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จุดประสงค์ในการเรียนรู้และระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน มีส่วนสำคัญอย่างมากที่เดียวที่ผู้ใช้จะต้องพิจารณาเลือกวิธีสอนให้เหมาะสม เช่น การใช้วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model of Reading) ซึ่งเน้นการให้พื้นความรู้ (Pre-Knowledge) แก่ผู้เรียนด้วยกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่าน ทั้งนี้จะมากหรือน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ หรือบางครั้งผู้สอนอาจจะต้องผสมผสานวิธีสอนแบบต่าง ๆ (Models of Reading) เข้าด้วยกันเพื่อประสิทธิผลที่คาดหวัง

2. การจะนำบทเรียน และแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำเร็จรูป ซึ่งเป็นเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ไปใช้ให้เกิดผลดีอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้ใช้พึงระลึกถึงสิ่งสำคัญ 2 ประการ ดังนี้

ประการแรก ผู้ใช้เองจะต้องยอมรับ เข้าใจ เห็นคุณค่า มีทัศนคติที่ดี และพร้อมที่จะเรียนรู้วิธีเตรียมและใช้บทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำเร็จรูปนั้น ๆ ในการเรียนการสอน

ประการที่สอง ผู้ใช้จะต้องตระหนัก (Awareness) ถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนว่า มีวุฒิภาวะเพียงพอแล้วหรือยังที่จะปรับเปลี่ยนจากวิธีเรียนปกติในชั้นเรียนไปสู่ระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Instruction) และในส่วนของบทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำเร็จรูปที่จะนำมาใช้นั้น สมองต่อความต้องการ (Needs) ความสนใจ (Interests) และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน (Individuality) ได้หรือไม่ มิฉะนั้นผลจากการใช้บทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำเร็จรูปดังกล่าว นอกจากจะไม่ช่วยลดบทบาทของผู้สอนในชั้นเรียนให้มีลักษณะที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแล้ว (Learner-Centeredness) ยังอาจจะกลายเป็นภาระและปัญหาให้ผู้สอนเกิดความลำบากใจ ผู้เรียนเองก็ไม่ได้รับคุณประโยชน์ที่แท้จริงด้วย

3. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้วิธีสอนที่ยึดแนวการสอนกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model of Reading) และการใช้บทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำเร็จรูป ได้ข้อค้นพบที่สอดคล้องกันว่า วิธีเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนได้จริง และเป็นวิธีการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อพัฒนาการเรียนรู้ที่ยั่งยืนของผู้เรียน ซึ่งสนองต่อนโยบายการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นความเป็นเอกัตภาพ (Individualization) ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 ครั้งนี้ เป็นการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะหรือเชิงบรรยาย (Qualitative Synthesis) โดยการนำผลสรุปของงานวิจัยแต่ละเรื่องมารวบรวมเรียงต่อเนื่องกันและศึกษางานวิจัยอย่างละเอียด แล้วนำผลการวิจัยทั้งหมดมาเชื่อมโยงกัน เพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างงานวิจัยเหล่านั้น อันก่อให้เกิดข้อความรู้เชิงบูรณาการ (Integrated Findings) ที่เป็นภาพรวมของงานวิจัยที่ให้ข้อมูลประโยชน์ในระดับหนึ่ง จึงน่าจะได้มีการสังเคราะห์งานวิจัยในเชิงปริมาณ (Quantitative Synthesis) โดยวิธีการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Meta-Analysis) ตามแนวคิดของ กลาส หรือเฮตซ์ อันเตอร์ ซึ่งเป็นที่ยอมรับว่ามีความเป็นวิทยาศาสตร์ที่น่าเชื่อถืออย่างมาก เนื่องจากการสังเคราะห์ผลการวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาปัญหาการวิจัยเดียวกัน โดยใช้สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) เพื่อนำข้อสรุปที่ได้มาเปรียบเทียบ หรือสนับสนุนข้อมูลซึ่งกันและกันกับผลการสังเคราะห์ในครั้งนี้ ซึ่งจะทำให้ข้อสรุปเหล่านี้มีความเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การเพิ่มองค์ความรู้ให้กับสาขาวิชา และเป็นประโยชน์ต่อการนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติต่อไปได้อย่างน่าเชื่อถือ

2. การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นกระบวนการวิจัยเพื่อหาข้อสรุปจากการค้นพบต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยงานวิจัยที่ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาที่มีลักษณะเดียวกันเป็นจำนวนมากอย่างพอเพียง ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัยของแต่ละมหาวิทยาลัย จึงไม่ควรมีข้อจำกัดสำหรับการผลิตงานวิจัยว่า ไม่ควรเหมือนหรือซ้ำซ้อนกับงานวิจัยของผู้อื่น เนื่องจากกระบวนการวิธีการในการวิจัยโดยทั่วไปอาจมีลักษณะเดียวกัน แต่เมื่อทำการศึกษาทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน หรือแม้กระทั่งกลุ่มตัวอย่างเดียวกันแต่ในสภาวะที่ต่างกัน ก็อาจจะทำให้ได้ข้อค้นพบใหม่ซึ่งอาจจะเหมือนหรือแตกต่างจากเดิมก็ได้

3. เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนและเนื้อหาตามหลักสูตรภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย จนถึงระดับอุดมศึกษา มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน จึงควรมีการสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านของนักเรียน/นักศึกษาในระดับอื่นด้วย เพื่อนำผลการสังเคราะห์ที่ได้ในแต่ละระดับมาศึกษาเปรียบเทียบข้อดีข้อด้อย ความสัมพันธ์และความสอดคล้องของสภาพและผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านว่า มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ อย่างไร เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

4. เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน ยึดแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น และได้บูรณาการทักษะทั้ง 4 ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ จึงน่าจะได้มีการสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะ เพื่อนำผลการสังเคราะห์ที่ได้มาศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ และความสอดคล้องระหว่างทักษะต่าง ๆ ว่ามีการใช้แนวคิดทฤษฎีในการจัดการเรียนการสอนอย่างไร และมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ ข้อสรุปที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพต่อไป

5. ปัจจุบันนี้ แม้ว่าบทบาทของครูในชั้นเรียนจะลดลงจากผู้สอน (Instructor) มาเป็นผู้เอื้ออำนวยความสะดวกและความช่วยเหลือแก่นักเรียน (Facilitator) ก็ตาม ครูก็ยังคงนับได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญมาก

อย่างหนึ่งต่อวงการศึกษา แต่จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีงานวิจัยเพียง 3 เรื่องเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 3.45 ที่ให้ความสนใจทำการศึกษาสารวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของครู นับว่าเป็นปริมาณที่น้อยมากทีเดียวเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณงานวิจัยทั้งหมดในช่วงระหว่าง พ.ศ. 2531 - 2541 จึงน่าจะได้รับการส่งเสริมให้มีการทำงานวิจัยเกี่ยวกับครูมากขึ้น เพื่อให้ได้ภาพสะท้อนที่ชัดเจนขึ้นจากผู้ปฏิบัติการสอนโดยตรง อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในที่สุด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2540). *หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ครูสภา
ลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. ศูนย์พัฒนาหลักสูตร. (2528, เมษายน). "ได้กหลักสูตรใหม่ เรียนภาษาอังกฤษอย่างไร,"
ประชาศึกษา. 35 (7) : 21.
- กรมสามัญศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์. (2531). *รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาโรงเรียนมัธยม
ศึกษา*. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา.
- _____. (2541). *การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา*. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา.
- กรรณิกา กุลวิทย์. (2540). *การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่น
ในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง
ย้อนกลับ (Retelling) ตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- กรองทิพย์ ชื่นสามพราน. (2531). *ผลของการเรียนในห้องเรียนที่นักเรียนเป็นศูนย์กลาง และที่ครูเป็น
ศูนย์กลางที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์ - การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2533). *หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุงพุทธ-
ศักราช 2533)*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กัลยา ยวนมาลัย. (2539). *การอ่านเพื่อชีวิต*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เกตุณี บุรณกิจ. (2534). *การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง*. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์ - การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.
- ขจร สุขรังสรรค์. (2532). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการ : การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- จรัล รัตนศิลา. (2539). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียน
วิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีแบบ MIA
ที่ใช้สื่อการสอนแบบอรรถฐาน และวิธีสอนตามคู่มือครู*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยม
ศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จิราภรณ์ มุลมั่ง. (2537). *การสังเคราะห์งานวิจัยทางภาษาศาสตร์เชิงสังคม*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะครุศาสตร์. (2530). *หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต พ.ศ. 2511
(ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2516)*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

- เฉลิมศรี เรือนประเสริฐ. (2537). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบ OK5R กับการสอนอ่านแบบเดิม. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอก การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จิตติมา เจริญกุล. (2532). การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2518 - 2530. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ณ อัญชัน ชิตสุข. (2537). การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. ระหว่าง พ.ศ. 2521 - 2533. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกภาษาศาสตรการศึกษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงสมร ดิสรเดติวัฒน์. (2529). การวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยการสอน แบบค้นพบกับวิธีสอนแบบบรรยาย โดยใช้การวิเคราะห์แบบเมตต้า. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์ - การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ วุฒิสาสตร์. (2538). การวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา ระหว่างพุทธศักราช 2521 - 2535. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนคณิตศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2529, กันยายน - ธันวาคม). "การสังเคราะห์งานวิจัย," *วิธีวิทยาการวิจัย*. 8 : 26 - 29.
- นฤมล กังวาลไกล. (2534). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติ ต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนปกติ. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เนาวรัตน์ นุ่มอุรา. (2534). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และมนุษยสัมพันธ์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบเอริกา (ERICA MODEL) และการสอน ตามคู่มือครู. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บงอร พานทอง. (2541). เอกสารประกอบการสอนวิชา EL 371 ภาษาอังกฤษ และแนวทฤษฎีการสอน ภาษาสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- ประจักษ์ วิเชียรศรี. (2535). การวิเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาของ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาพรณ เล็งวงศ์ และคนอื่น ๆ. (2538). รายงานการวิจัย เรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2527 - 2536 ของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่มีการดำเนินการวิจัยในเขตการศึกษา 1. นครปฐม : สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด เขตการศึกษา 1.

- ปัทมศรี ทองวิสุทธิ. (2541). การเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พรพรรณ บุญพัฒนาภรณ์. (2528). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจของนักเรียนโปรแกรมพาณิชยกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เพลินพิศ ฉายจรรยา และคนอื่น ๆ. (2530). พัฒนาทักษะการอ่าน *Ready to Read*. ม.ป.ท.
- ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. (2534). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (*Genre-Based Approach*) กับวิธีสอนตามคู่มือ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ภูษิต บุญทองเถิง. (2536). การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ศึกษา ในระดับประถมศึกษา ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2515 - 2534. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนวิทยาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. คณะศึกษาศาสตร์. (2522). หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต พ.ศ. 2522. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. บัณฑิตวิทยาลัย. (2534). หลักสูตรชั้นบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2534. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มานิต บุญประเสริฐ. (2533). "แนวคิดการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในชั้นเรียน," วารสาร การอ่าน. 5 (1) : 1.
- มานิตย์ โพธิกุล. (2527). การวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยการสอนแบบโปรแกรมกับการสอนแบบปกติ โดยการใช้การวิเคราะห์แบบเมตต้า. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนคณิตศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- รัชณี หลีกเหล็ก. (2538). การเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด TLS ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- รัฐจวน อินทรกำแหง. (2517). *วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- รุ่งอรุณ พุทธานนท์. (2530). การวิเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ระหว่างปีการศึกษา 2518 - 2528. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาศาสตรประยุกต์). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

- วรพรรณ พรนิมิตร. (2539). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ และเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่ และกิจกรรมตามคู่มือ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วลัยพร ศรีเชียงราย. (2542). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2537 - 2539. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2542, พฤษภาคม - สิงหาคม). "การวิเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย," วารสารวิทยบริการ. 10 (2) : 51.
- วิไล วัฒนดำรงกิจ. (2538). การวิเคราะห์เมตาดาของงานวิจัยวิธีสอนในระดับอุดมศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิสาข์ จิตวิตร. (2541). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (Teaching English Reading Comprehension). นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิกานต์ วิสุทธิแพทย์. (2536). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี SSR กับวิธี SQ3R. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริพรรณ กาจกำแหง. (2538). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความคงทนในการระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริยุภา พูลสุวรรณ. (2541). การวิเคราะห์ห่อภิมาน การสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัย : เอกสารการประชุมเรื่อง เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลในการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ.
- _____. (2542, กันยายน). "รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยตามโครงการ การศึกษาวิธีการเรียน และวิธีการสอนที่ส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ยั่งยืน," วารสารบัณฑิตศึกษา. 3 (3) : 96 - 100.
- สรายุทธ์ เศรษฐขจร. (2539). การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สวัสดิ์ ปุષปะคม. (2517). นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- สายวรุณ บุญคง. (2533). องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา : การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2532). บทสรุปประมวลผลงานการวิจัยทางการศึกษา และที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (เล่ม 4). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.
- _____. (2536). รายงานการวิจัย เรื่อง สภาพการวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ที.พี. พรินท์ จำกัด.
- สุกานดา บัณนาค. (2531). การศึกษาความเข้าใจ และเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการสอนที่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุพัฒน์ สุกมลสันต์. (2530, ตุลาคม - พฤศจิกายน). "การอภิวิเคราะห์งานวิจัย," *ข่าวสารการวิจัย*. 11 (1) : 19 - 28.
- _____. (2535). การอภิวิเคราะห์ และการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระหว่างปี พ.ศ. 2515 - 2530. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัตรา สมสุวรรณชัย. (2539). *ผลของกลวิธีตั้งคำถาม PREDICT - TEST - CONCLUDE (PTC) ต่อความเข้าใจในการอ่านบันทึกคดีร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.*
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สมณฑา วิรุฬญาณ. (2531). *ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.*
- สุมาลี เอี่ยมสุภาสิต. (2535). *สารงานวิจัยทางการศึกษาเกษตร : บทวิเคราะห์และสังเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาครุศาสตร์เกษตร พ.ศ. 2527 - 2531. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เกษตรศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.*
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2535ก). *การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- _____. (2535ข). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- _____. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. (2529, พฤษภาคม - สิงหาคม). "การวิเคราะห์เมตต้าของงานวิจัย," *วิธีวิทยาการวิจัย*. 1 : 16 - 23.
- _____. (2537). "แนวคิดและรูปแบบเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน," *แนวทางสู่งานวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.*
- สุวิมล กิรกันนท์. (2542). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). *เอกสารการสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- อรพรรณ พรสีมา. (2530). *เทคโนโลยีทางการสอน. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินต์ติ้ง เฮ้าส์.*
- อัจฉรา จารุจินดา. (2536). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธี PANORAMA. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.*
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2531). *การวิจัยเพื่อพิจารณาแบบทดสอบอิงปริเฉทภาษาอังกฤษสำหรับใช้กับนักศึกษาไทยในระดับต่าง ๆ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- อัญชลี แจ่มเจริญ และคนอื่น ๆ. (2526). *ศึกษา 231 วิธีสอนภาษาอังกฤษ (ระบบชุดการสอน). กรุงเทพฯ : เจริญผล.*

- อิสรา สารงาม. (2529ก). *การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา*. เชียงใหม่ : ภาควิชามัธยมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อิสรา สารงาม. (2529ข). "ศึกษาปัญหาการใช้เทคนิคการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ของอาจารย์ที่สอน
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดภาคเหนือ," รายงานการวิจัย. เชียงใหม่ :
ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. (2527). *การสังเคราะห์งานวิจัย :เชิงปริมาณ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- _____. (2531ก). *การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ*. กรุงเทพฯ : พันนี้.
- _____. (2531ข). *การสังเคราะห์งานวิจัย :เชิงปริมาณ*. กรุงเทพฯ : พันนี้.
- อุไรวรรณ สีชมภู. (2542). *การเปรียบเทียบความเข้าใจ และแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี DR-TA กับการสอนอ่านตามคู่มือครู*.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- Al-Jurf, R.S. (1987, January). "An Ethnographic Study of Reading Comprehension Instruction in
EFL Classrooms in Secondary Schools in Saudi Arabia," *Dissertation Abstracts
International*. 47 : 2522-A
- Baker, Therese L. (1999). *Doing Social Research*. 3rd ed. Boston : McGraw-Hill College.
- Bond, Guy L. & Tinker, Miles A. (1967). *A Reading Difficulty : Diagnosis and Correction*. 2nd ed.
New York : Appleton Century Crofts.
- Boulanger, F.D. (1981). "Ability and Science Learning : A Quantitative Synthesis," *Journal of
Research in Science Teaching*. 18 : 113 - 121.
- Brown, George. (1993). "Effective Teaching," *Quality Assurance for University Teaching*. p. 211-230.
Roger Ellis. ed. Buckingham : Open University Press.
- Carrell, P.L., Devine, J. & Eskey, D.E. (1988). *Interactive Approaches to Second Language Reading*.
New York : Cambridge University Press.
- Champeau de Lopez, Cheryl L. (1994). "The Role of the Teacher in Today's Language Classroom,"
in *Teacher Development : Making the Right Moves*. p. 9 - 17. Thomas Kral. ed.
Washington, D.C. : English Language Programs Division.
- Chuencheewee Chalernpatrapul, et al. (1989). *Systematic Reading 1*. Bangkok : Thammasat
University Press.
- Conley, Mark W. (1995). *Content Reading Instruction : A Communication Approach*. 2nd ed.
New York : McGraw-Hill.
- Davis, Frederick B. (1964). *Education Measurement and their Interpretation*. California : Wedsworth
Publishing Company.
- Dickson, Shirley V., et al. (1995, February). *Text Organization and Its Relation to Reading Compre-
hension : A Synthesis of the Research*. Eugene, OR : National Centre to Improve the Tools
of Educators.

- Dubin, Fraid. (1982, July). "What Every EFL Teacher Should Know about Reading," *English Teaching Forum*. 3 : 14 - 16).
- Dunkin, M.J. (1992). "Teaching University and College," *The Encyclopedia of Higher Education*. p. 1750 -1760). Burton R. Clerk & Grey Neave. ed. Exeter : BPCC Wheatons Ltd.
- Duric, Landislave. (1989). *Essential of Educational Psychology*. London : Jessica Kingsley Publishers.
- Fleming, M.L. (1983, May). "The Relationships of Student Characteristics and Student Performance in Science as Viewed by Meta-Analysis Research," *Journal of Research in Science Teaching*. 20 : 481 - 495.
- Flood, James & Lapp, Diane. (1990, April). "Reading Comprehension Instruction for At-risk Students : Research-based Practices That Can Make any Difference," *Journal of Reading*. 33 (7) : 490.
- Fusaro, Joseph A. (1993, Winter). "A Meta-Analysis of the Effect of Sentence-Combining on Reading Comprehension," *Reading Improvement*. 30 (4) : 228 - 231.
- Gilles, M.B., et al. (1988). *Whole Language Strategies for Secondary Students*. New York : Richard C. Owen.
- Glass, G.V. & Smith, M.L. (1980, Winter). "Meta-analysis of research on class size and its relationship to attitudes and instruction," *American Educational Research Journal*. 17 : 419 - 433.
- Glass, G.V., et al. (1981). *Meta-Analysis in Social Research*. California : Sage Publications.
- Goodman, Kenneth S. (1970). *Reading : Process and Program*. Illinois : National Council of Teacher of English.
- _____. (1982). *Language and Literacy*. Boston, London and Henley, Routledge & Kegan Paul.
- Goodman, Y.M., Watson, D.J. & Burke, C.L. (1987). *Reading Miscue Inventory : Alternative Inventory*. New York : Richard C. Owen.
- Grellet, Francoise. (1995). *Developing Reading Skills*. 15th ed. London : Cambridge University Press.
- Hafner, L.E. (1971). *Improving Reading in Secondary Schools : Selected Readings*. London : Collier-Mcmillan.
- Hall, L.L. (1988, August). "The effects of cooperative learning on achievement : A meta-analysis," *Dissertation Abstracts International*. 50 : 343-A.
- Halliday, M.A.K. & Hason, R. (1976). *Cohesion in English*. London : Longman.
- Harris, Albert J. & Sipay, Edward R. (1979). *How to Teach Reading*. New York : Longman.
- Harris, Larry A. & Smith, Carl B. (1972). *Reading Instruction through Diagnostic Teaching*. U.S.A. : Holt, Reinhart and Winston.
- Hembree, Ray. (1985, April). "Model for meta-analysis of research in education, with a demonstration in mathematics education : effects of hand - held calculaters," *Dissertation Abstracts International*. 45 : 649-A.
- Henderson, N.D. (1989, October). "A meta-analysis of ability grouping achievement and attitude in the elementary grades," *Dissertation Abstracts International*. 50 : 873-A.
- Hurlock, Elizabeth B. (1955). *Adolescent Development*. New York : McGraw Hill Book Company.

- Irwin, J.W. (1986). *Teaching Reading Comprehension Processes*. New Jersey : Prentice-Hall. ✕
- Kulik, C.C., Kulik, J.A. & Schwalb, B.J. (1983, March). "College programs for highrisk and disadvantaged students : a meta-analysis findings," *Review of Educational Research Full*. 53 : 397 - 414.
- Langan, John. (1987). *Reading and Study Skills Form B*. 3rd ed. New York : McGraw-Hill.
- Lee, Wen-Cheng. (1990, September). "The effectiveness of computer-assisted instruction and computer programming in elementary and secondary mathematics : A meta-analysis (elementary school, secondary school)," *Dissertation Abstracts International*. 12 : 441 - 445-A.
- McGiverin, J., Gilman, D. & Tillitski, C. (1989, November). "A meta-analysis of the relation between class size and achievement," *The Elementary School Journal*. 90 : 47 - 56.
- McGraw, B. & Glass, G.V. (1980). "Choices of the Matric for Effect Size in Meta-Analysis," *American Educational Research Journal*. 17 : 3.
- McKeachie, Wilbert J., et al. (1986). *Teaching and Learning in the College Classroom : A Review of the Research Literature*. Michigan : The Regents of the University of Michigan.
- Mehana, Majida Abdel-Amir. (1998, January). "A Meta-Analysis of School Mobility Effects on Reading and Math Achievement in the Elementary Grades," *Dissertation Abstracts International*. 58 (7) : 2539-A.
- Mikulechy, B.S. & Jeffries. (1996). *More Reading Power*. North Ryde : Addison Wesley.
- Morris, A & Stewart-Dore, N. (1984). *Learning to Learn from Text : Effective Reading in the Content Area*. North Ryde : Addison Wesley.
- Murdoch, George S. (1986, January). "A More Integrated Approach to the Teaching of Reading," *English Teaching Forum*. 34 (1) : 9 - 15.
- Napaporn Meckhayai. (1992). *Basic Skills You Need for Reading*. Chiangmai : Faculty of Agricultural Business, Maejo Institute of Agricultural Technology.
- Nunan, David. (1989). *Beginning Reading and Writing*. Adelaide : The National Centre for English Language Teaching and Research. Hyde Park Press.
- Nuttal, Christine. (1982). *Teaching Reading Skills in a Foreign Language*. Oxford : English Language Book Society.
- Olsen, R.E.W.-B. (1991). "Questioning frameworks for ELT and context learning : A working paper," *Explorations and Innovations in ELT Methodology : Selected Papers Presented at CULI's Second International Conference*. Bangkok : Chulalongkorn University Language Institute.
- Panida Aue-Apaikul, et al. (1987). *Developing Reading Skills*. Bangkok : PSP.
- Powell, Marvin. (1963). *The Psychology of Adolescence*. New York : The Bobbs Merrill Company.
- Reutzel, D. Ray & Cooter Jr., Robert B. (1992). *Teaching Children to Read*. New York : Mcmillan.
- Shaw, Harry. (1973). *A Complete Course in Freshman English*. 7th ed. New York : Harper and Row.

- Silberstein, S. (1987). "Let's take another look at reading : Twenty-five years of reading instruction," *English Teaching Forum*. 15 : 28 - 35.
- Sinatra, R. & Dowd, C.A. (1991). "Using Syntactic and Semantic Clues to Learn Vocabulary," *Journal of Reading*. 35 : 224 - 229.
- Slavin, Robert E. (1986, November). "Best Evidence Synthesis : An Alternative to Meta-Analysis and Traditional Reviews," *Educational Researcher*. 15 (9) : 15 - 17.
- Smith, Sylvia Barrus, et al. (1995, February). *Synthesis of Research on Phonological Awareness : Principles and Implications for Reading Acquisition*. Eugene, OR : National Centre to Improve the Tools of Educators.
- Stageburg, N.C. (1977). *An Introductory English Grammar*. New York : Holt, Reinhart & Winston.
- Stahl, Steven A. & Miller, Patricia D. (1988). "The Language Experience Approach for Beginning Reading : A Quantitative Research Synthesis," *Reading and Communication Skills*. Virginia : Clearinghouse.
- Steinkamp, M.W. & Maehr, M.L. (1983, Fall). "Affect, Ability and Science Achievement : A Quantitative Synthesis of Correlational Research," *Review of Educational Research*. 53 : 369 - 396.
- Stevenson, Robert M. (1973). "Using Slides to Improve Reading Comprehension," *English Teaching Forum*. 11 : 2 - 8.
- Vacca, R.T. & Vacca, R.J. (1986). *Content Area Reading*. Boston : Little, Brown and Company.
- Wallace, Catherine. (1996). *Reading*. 4th ed. New York : Oxford University Press.
- Wang, Margaret C., Haertel, Geneva D. & Walberg, Herbert J. (1993, Fall). "Toward a Knowledge Base for School Learning," *Review of Educational Research*. 63 (3) : 249 - 294.
- Ward, Jame. (1980, April). "Techniques for Teaching Reading," *English Teaching Forum*. 18 (2) : 2 - 7.
- Widdowson, H.G. (1983). *Teaching Language as Communication*. London : Oxford University Press.
- Williams, Eddie. (1986). *Reading in the Language Classroom*. London : Mcmillan.
- _____. (1994). *Reading in the Language Classroom*. 8th ed. London : Mcmillan.
- Woolever, R.M. (1987). "A new framework for developing classroom questions," *Social Education*. 51 : 407 - 410.
- Worayuth Nunthasen. (1996). *Reading 5 (E 035)*. Nakorn Pathom : Mahidol Withayanusorn School.
- ✓ Yopp, Ruth Helen and Yopp, Hallie Kay. (1992). *Literature-Based Reading Activities*. California State University U.S.A. : Allyn and Bacon.

ภาคผนวก ก.

เครื่องมือสำหรับการวิจัย

เครื่องมือสำหรับการวิจัย

ข้อมูลพื้นฐาน

1. ชื่อผู้วิจัย นามสกุล
2. ชื่องานวิจัย - ภาษาไทย :
.....
.....
- ภาษาอังกฤษ :
.....
.....
3. คำหลัก : 1. 2.
3. 4.
5. 6.
4. ชื่อสถาบันที่ผลิตงานวิจัย :
5. ปีที่พิมพ์ :
6. สาขาของงานวิจัย :
7. ลักษณะของงานวิจัย :
☐ เปรียบเทียบ ☐ สำรวจ ☐ ทดลอง ☐ หาความสัมพันธ์ ☐ อื่น ๆ (ระบุ)
8. จัดอยู่ในหัวข้อ :

รายละเอียดของงานวิจัย

1. จุดมุ่งหมายของงานวิจัย :
.....
.....
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย :
☐ ครูผู้สอน ☐ นักเรียน ☐ แบบเรียน ☐ อื่น ๆ (ระบุ)
ระดับชั้นชั้น ☐ ม. 4 ☐ ม. 5 ☐ ม. 6 ☐ ม. 4 - 6
โรงเรียน จังหวัด /เขตการศึกษา
จำนวน คน/ห้องเรียน/โรงเรียน/เล่ม/.....
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย :
ลักษณะ/คุณสมบัติ
จำนวน คน/ห้องเรียน/โรงเรียน/เล่ม/.....

การได้มาทำโดย ☐ สุ่ม : ☐ ง่าย ☐ อย่างมีระบบ ☐ แบ่งชั้น ☐ แบ่งกลุ่ม ☐ หลายขั้นตอน

☐ ไม่สุ่ม : ☐ อาสาสมัคร ☐ เจาะจง ☐ ตามสะดวก ☐ อื่น ๆ

กำหนดเป็น กลุ่มทดลอง กลุ่ม จำนวน คน โดยใช้ตัวแปร

.....

กลุ่มควบคุม กลุ่ม จำนวน คน โดยใช้ตัวแปร

.....

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล :

1. ใช้วัด

2. ใช้วัด

3. ใช้วัด

4. ใช้วัด

5. ใช้วัด

6. ใช้วัด

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล :

☐ f & % ☐ $\bar{X}$ & S.D.

☐ t - test ☐ ANCOVA

☐ one-way ANOVA ☐ อื่น ๆ (ระบุ)

☐ two-way ANOVA

6. การตั้งสมมติฐานการวิจัย :

☐ มีสมมติฐาน ☐ ไม่มีสมมติฐาน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7. ผลการวิจัย :

☐ เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ☐ ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข.

รายนามผู้วิจัย ชื่องานวิจัย ผลการวิจัย แหล่งและปีที่ผลิตงานวิจัย
ทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541
จำแนกตามลักษณะงานวิจัยในแต่ละคำหลัก และหัวข้อหลัก

1. วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

คำหลักลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	เนื้อหาวิจัย	ผลการวิจัย
1.1 การนำเสนอรูปแบบการสอน ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการ และกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่าน	2532	ม.มหิดลฯ	อรุณรัตน์ พงษ์พิทักษ์	การศึกษารูปแบบเทียบผลของการใช้คำถามระดับต่าง ๆ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย
	2534	ม.ศรีนครินทรฯ	พพร พึ่งศักดิ์	การศึกษาคำถามเข้าใจและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาษาจากเอกสารจริง	เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย
	2535	ม.ศิลปากร	อัญชลี รัตนานตะดิลก	การใช้กลวิธีทำอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษเชิงบรรยายที่มีระดับความยากง่ายต่างกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีสติปัญญาในการอ่านระดับสูงและระดับต่ำ	ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย
	2536	จุฬาลงกรณ์ฯ	อารี สุทธิธิน	การวิเคราะห์คำถามที่ครูภาษาอังกฤษสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการสอนทักษะการอ่านในระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย
	2537	ม.ศิลปากร	วิระศักดิ์ รัตนสงฆ์	การศึกษาศักยภาพในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบเน้นทักษะกระบวนการ	เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย
	2541	ม.ศิลปากร	จรัส ไตรบุญ	การศึกษากลวิธีทำอ่านโดยการใช้การวิเคราะห์การบอกกระบวนการคิด ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านสูงและต่ำ โรงเรียนกาญจนาภิเษราชวิทยาลัย จันทบุรี	เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย
1.2 การใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู	2531	จุฬาลงกรณ์ฯ	ปัทมาภรณ์ นิยมไทย	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการเสริม และไม่เสริมประสบการณ์เขียน	ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย
	2531	ม.ศรีนครินทรฯ	จันทนา เทียวระอุ่ม	การศึกษารูปแบบเทียบความเข้าใจในการอ่าน อัตราความเร็วในการอ่านและพฤติกรรมการอ่านก่อนอ่านเนื้อเรื่อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีธรรมชาติ และวิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู	เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย

1. วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (ต่อ)

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2531	ม.ศรีนครินทรฯ	สุกานดา บันนาค	การศึกษาคำความเข้าใจ และเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการสอนที่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	ไม่เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2531	ม.ศรีนครินทรฯ	สุปราณี ศรีคำใส	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบ และความสนใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอน โดยใช้สื่อประกอบการเรียนกับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2532	ม.เกษตรฯ	มนทกานต์ พลเยี่ยม	สัมฤทธิ์ผลในการการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุดรพิทยฯ - นุกูล ที่ใช้กลยุทธ์การสร้างแนวคิด	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2532	ม.ศรีนครินทรฯ	ฟูสติ ปทุมรัตน์	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน เจตคติและการระลึกถึงที่อ่านได้ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามวิธี MIA และการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2533	ม.ศรีนครินทรฯ	เยี่ยมจิต บุรณ์โกคา	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชา การอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอน ที่อิงแนวทฤษฎีอภิปัญญา กับวิธีสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2533	ม.ศิลปากร	ประติษฐ์ แสงสุกาว	ผลกระทบของ SSR ต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2533	ม.ศิลปากร	สุพานี วรรณการ	การศึกษาสัมฤทธิ์ผลของการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจและความคงทนใน การจำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบแผนภูมิความหมาย	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2534	ม.ศรีนครินทรฯ	เนาวรัตน์ นุญธรา	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบเอริกา (ERICA MODEL) และ การสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2534	ม.ศรีนครินทรฯ	อรรพรรณ บรรจงสวัสดิ์	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่จัดกิจกรรมการสอนแบบโครงสร้างระดับย่อย กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย

1. วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (ต่อ)

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2535	ม.ศรีนครินทรฯ	ประหยัด ภูมิไกรรักษ์	การศึกษาริเปรียบเทียบความสามารถ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีเคราะหือความต่อเนื่องโดยใช้ ตัวสัมพันธ์ความกับวิธีการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2535	ม.ศรีนครินทรฯ	วราพรรณ พรนิมิตร	การศึกษาริเปรียบเทียบความสามารถ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมคู่ และ กิจกรรมตามคู่มือครู	ไม่เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2535	ม.ศิลปากร	นางวรรณ โชติกะมงคล	การศึกษาคือพิพผลของวิธีสอนและโครงสร้างเรื่อง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษา อังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดห้วยจรเข้มหาวิทยาลัย	ไม่เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2536	จุฬาลงกรณ์ฯ	ดวงใจ จงธนากร	ผลของการสอนอ่านแบบแสดงการคิดเป็นข้อคำถามที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อ ความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2536	ม.เกษตรฯ	ทิพย์สุภาลัย บุรณกลีพงษ์	ประสิทธิภาพของเทคนิค "คิดดัง" ในการพัฒนาความเข้าใจด้วยการอนุมาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบุญจุมพราทานุสรณ์ จังหวัดนนทบุรี	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2536	ม.มหิดล	พรทิพย์ แสงอ่อน.	การศึกษาคือทดลองการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบกลุ่ม	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2536	ม.ศรีนครินทรฯ	ฉันทนา นนท์แก้ว	การศึกษาคือพัฒนาการในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใน การเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอน ซ่อมเสริมการอ่านด้วยวิธีเคราะหือคำที่เป็นปัญหา กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ และ การสอนอ่านตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2536	ม.ศรีนครินทรฯ	นิศกร พวงมहा	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และการให้ความร่วมมือต่อกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive Reading) ด้วยวิธี KWL-Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย

1. วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (ต่อ)

คำหลักลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
ค. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านและการเขียนแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู	2538	ม.ศรีนครินทรฯ	รัฐนิ หลักเหล็ก	การศึกษาศรีเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบโปรแกรมสร้างระดับยอ (PLS) ด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2538	ม.ศรีนครินทรฯ	ศิริพรรณ กนกกาแหง	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความคงทนในการระลึกถึงสิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนอ่านตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2539	ม.ศิลปากร	สุชาติ วรรณขาว	การศึกษาศรีเปรียบเทียบกลวิธีการรับรู้การเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้าใจจากบทอ่าน (AIM) ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านลาดพัฒนา	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2541	ม.ศรีนครินทรฯ	ปิยศรี ทองวิสุทธิ	การเปรียบเทียบความเข้าใจ และความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2541	ม.ศรีนครินทรฯ	ศิริพร สุธรรม เดชะ	การศึกษาศรีเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และความมีวินัยในตนเองในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2533	ม.ศรีนครินทรฯ	รัชนิภา ทองสุทวี	การศึกษาศรีเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2534	ม.ศรีนครินทรฯ	ภาสกร แจ่มจันทร์	การศึกษาศรีเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบบอร์ธูส (Genre-Based Approach) กับวิธีสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2535	ม.ศรีนครินทรฯ	สายสุรีย์ เดิมสินสุข	การศึกษาศรีเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย

1. วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (ต่อ)

คำหลักลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2536	ม.ศรีนครินทร์ฯ	ประยูรทศ พันธุ์บัว	การศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบและแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับ การสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2538	ม.ศรีนครินทร์ฯ	ปิยนุช พัฒนไกรมย์	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจ แบบฝึกหัดการอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2540	ม.ศรีนครินทร์ฯ	กิตดา ปรีดถจริยา	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติ ต่อการอ่าน และการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดย ใช้โครงสร้างระดับยอด (TOP-LEVEL STRUCTURE) ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อ การเรียนรู้ (SCAFFOLDING) กับการสอนอ่านตามคู่มือครู	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2531	จุฬาลงกรณ์ฯ	ลัดดาวัลย์ คุ้มรอบ.	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ เรียนโดยใช้กิจกรรมนำ การอภิปรายศัพท์ และการอ่านเรื่องที่สัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน	ไม่เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2531	ม.เกษตรฯ	กรองทิพย์ ชั้นสามพราน	ผลของการเรียนในห้องเรียนที่นักเรียนเป็นศูนย์กลาง และที่ครูเป็นศูนย์กลางที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
ง. งานวิจัยที่ศึกษาทดลอง เพื่อเปรียบเทียบวิธีสอน ทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กัน	2533	ม.เกษตรฯ	วิไลภา จารุสกุล	ผลการสอนโครงสร้างภาษาที่ซับซ้อนที่มีต่อการอ่าน เพื่อความเข้าใจในการอ่านชาว รายวันในหนังสือพิมพ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบุญจรัสราษฎร์ นันทบุรี	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2534	จุฬาลงกรณ์ฯ	สุณีย์ สิงห์ประไพ	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเล่นเรื่อง และกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่อง	ไม่เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2534	ม.ศรีนครินทร์ฯ	มลิวัลย์ ค่ายสงคราม	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างการทำแบบฝึกหัดปฏิบัติในการอ่านภาษา อังกฤษสำหรับนักเรียนไทยกับกระบวนการแปล	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2536	จุฬาลงกรณ์ฯ	สุรัชย์ ปิยานกุล	ผลของการใช้กลวิธีที่นำการคิดในการอ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย

1. วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (ต่อ)

คำหลักลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2536	ม.ศรีนครินทรฯ	อัจฉรา จตุรจินดา	การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA และวิธี PANORAMA	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2538	ม.มหิดล	นิตยา สถิตยพร	การศึกษาทดลองบทบาทการอ่านภาษาอังกฤษในห้องเรียน และนอกห้องเรียนเพื่อเพิ่มพูนด้านคำศัพท์และสร้างแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนท้าววังษาพิทยาคม จังหวัดน่าน	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2539	ม.เกษตรฯ	สุพัตรา สมสุวรรณชัย	ผลของทฤษฎีจัดลำดับการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม กับแบบฝึกหัดความรู้	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2539	ม.มหิดล	ศรายุทธ เทียมสุวรรณ	การศึกษาด้านประสิทธิภาพของการสอนแบบเน้นทักษะกระบวนการ และเน้นสมรรถนะที่มีผลต่อการอ่านเพื่อความรู้ของนักเรียนชั้น ม. 6 ในโปรแกรมวิทยาศาสตร์	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2539	ม.ศรีนครินทรฯ	สุทธิรัตน์ ศรีเสถียร	การศึกษาระบบเทียบการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการฝึกกลยุทธ์การควบคุมกระบวนการเรียนรู้ โดยการสร้างผังโยงใยความหมาย และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนกับบทอ่าน	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2540	ม.เกษตรฯ	ปรารภนา ศรีบุญเรือง	ผลของการพัฒนาทักษะเฉพาะ โดยวิธีสอนตรงที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2540	ม.เกษตรฯ	พรทิพย์ ตันติเจส	ผลของ Semantic Mapping ต่อความเข้าใจ Expository Text ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย

2. การศึกษา และวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ข้อค้นพบ	ผลการวิจัย
2.1 องค์ประกอบทางภาษา ก. งานวิจัยที่ศึกษา และวิเคราะห์คำศัพท์ การใช้ และโครงสร้างภาษา	2534	ม.ศรีนครินทร	อรุณี พงษ์ประเสริฐ	การวิเคราะห์กระบวนการปรับให้ง่าย ที่ใช้หนังสืออ่านนอกเวลาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2535	ม.ศิลปากร	กาญจนา สุจิต	การวิเคราะห์การใช้ภาษาในโฆษณาอยู่ในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่พิมพ์ในประเทศไทย และต่างประเทศในฐานะเอกสารจริงเพื่อประกอบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
ข. งานวิจัยที่ศึกษา และวิเคราะห์ลักษณะคำถาม	2541	ม.เกษตร	จินดาวรรณ วัชรภาสกร	การวิเคราะห์ชนิดของคำถามการอ่าน เพื่อความเข้าใจหนังสือเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย

3. การศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอน และผู้เรียน

คำหลักลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งกึ่งผลิต	ผู้วิจัย	เรื่องงานวิจัย	ผลการวิจัย
3.2 พฤติกรรมของครู					
ก. งานวิจัยที่ทำการศึกษ	2533	ม.เกษตรฯ	อัจฉริยะ ชินสรีวิวัฒน์	การสำรวจความต้องการการฝึกอบรมด้านกลวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ของครู ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
3.2 พฤติกรรมของนักเรียน					
ข. งานวิจัยที่ทำการศึกษา	2531	จุฬาลงกรณ์ฯ	สมุณศา วิสุทธิคุณ	ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
สำรวจ ทดลอง และ/หรือ	2531	ม.ศิลปากร	ยุวณู วิพัฒน์นัท	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางภาษา ทักษะการอ่าน แรงจูงใจ ในการอ่าน กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 เขตกรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
หาความสัมพันธ์ของวิธี	2531	ม.ศิลปากร	อรุณี เจือจันทร์	ความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษา ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ใหญ่ และกลาง เขตการศึกษา 11	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
เรียนและพฤติกรรมการ	2532	ม.เกษตรฯ	ลวัญย์ สพประสงค์	ความเข้าใจต่อเชื่อมโยงในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี พิษณุโลก	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
เรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ของ	2532	ม.เกษตรฯ	สุชาดา รัตนวาณิชย์พันธ์	ความเข้าใจ Anaphoric Relationships ในประพจน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
นักเรียน	2532	ม.ศรีนครินทรฯ	พรนิภา เพ็ญไทย	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรู้รูปแบบคำกับความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดสุโขทัย	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2535	จุฬาลงกรณ์ฯ	ทัศนีย์ ภูมิรัตน์	การศึกษาความสามารถในการวิเคราะห์ประเภทของข้อความในการอ่านภาษา อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย

3. การศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอน และผู้เรียน (ต่อ)

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
	2535	จุฬาลงกรณ์ฯ	อารีรักษ์ สืบทิน	ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในคุณค่ากับทัศนคติในการอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2535	ม.มหิดล	สายวรุณ วงศ์สุวรรณ	การวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2535	ม.ศิลปากร	สุเมธรา พรธณกุลบดี	การศึกษาค้นคว้าสัมพัทธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษกับการรับรู้กลวิธี ที่นำมาใช้ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดนครปฐม	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2536	ม.ศิลปากร	สุจินต์ หนูแก้ว	การศึกษาค้นคว้าสร้างท่าทีที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และการระลึก ใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงและระดับต่ำ	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2537	จุฬาลงกรณ์ฯ	ลัดดา เจริญ- ศิลป์พานิช	ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2537	จุฬาลงกรณ์ฯ	อรุณ ฉัตรดอน	ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ แบบบรรยายและแบบโน้มน้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร	ไม่เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2537	ม.ศิลปากร	จุฑารัตน์ สายอรุณ	การศึกษายึดพิภพของโครงสร้างของนิพนธ์ที่มีต่อความเข้าใจในบทกวี นาม กษัตริย์เกษ และการระลึกใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครปฐม	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2539	จุฬาลงกรณ์ฯ	กรรณิการ์ จิตต์บรรเทา	ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารความรู้ความสามารถของตนเองและความคาดหวังในการเรียน ภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียน	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2539	จุฬาลงกรณ์ฯ	จุฑารัตน์ วิบูลผล	ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง กับความสามารถ ในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2539	จุฬาลงกรณ์ฯ	ลักขณา ดอกเขียว	การเปรียบเทียบความสามารถ และกลวิธีในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ และ พื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่านต่างกัน	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย

3. การศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอน และผู้เรียน (ต่อ)

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	เนื้อหาวิจัย	ผลการวิจัย
	2539	ม.เกษตรฯ	ไม่ตรี สะกัน	ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการประเมินตนเองทางด้านการอ่าน ความสามารถในการอ่าน และระดับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังกววิชาภาษาอังกฤษเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย การศึกษาศาสามารถในการโยงความรู้เดิมในการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ที่วัด โดยข้อสอบโคลอสแบบประยุกต์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีทักษะ และขาดทักษะในการอ่าน	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2541	ม.มหิดล	รัชพร เงินฉลวย		เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
3.3 พฤติกรรมของครูและ นักเรียน ก. งานวิจัยที่ทำการศึกษา สำรวจปัญหาและ ความคิดเห็น	2537	ม.เกษตรฯ	ปานใจ ยังจิณจันทร์	ความสามารถในการอนุมานความจากบทอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยม ศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดปัตตานี	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2540	ม.เกษตรฯ	เกษม อยู่สำราญ	ศึกษาลักษณะการปรับปรุงแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ 022ก) ชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยวัง ในรูปแบบการบริหารการศึกษา	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย

4. เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
4.1 การพัฒนาบทเรียน ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลอง บทเรียน และแบบฝึก ทักษะการอ่านสำเนียงรูป	2533	ม.ศรีนครินทรฯ	อำไพ บุญรักษ์	การสร้างและพัฒนาแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2534	ม.เกษตรฯ	เกศินี บุรณกิจ	การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2534	ม.มหิดล	มลิวัลย์ บรรลือเกียรติ	การสร้างและทดลองใช้บทเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ เรื่อง มลพิษทางน้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2535	ม.ศิลปากร	ฉันทะ อ่องล้ำยอง	การพัฒนาบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้คอมพิวเตอร์	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2536	ม.เกษตรฯ	สุพักตรา เวสอภัย	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ : การหา ความหมายของคำศัพท์จากบริบทสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) กรุงเทพมหานคร	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2536	ม.ศิลปากร	สุวิทย์ ยอดฉิม	การสร้างและพัฒนาสื่อการสอนอ่านเพิ่มเติม โดยใช้ข้อมูลทางภาษาจากเอกสาร จริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2537	ม.ศิลปากร	นิตยา วงศ์จวน	การสร้างบทเรียนการอ่านคอมพิวเตอร์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 6.	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2539	ม.เกษตรฯ	ชัชวาลย์ กัมภีร์วัฒน์	การสร้างแบบฝึกด้วยเทคนิคการพิมพ์โดยคอมพิวเตอร์ เรื่อง "การอ่านภาษา อังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญ" สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2539	ม.ศิลปากร	ปณพร สุวรรณไธรบย์	การสร้างแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารจากเอกสารจริง สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกษัตริย์ศึกวิทยาการ จังหวัดมุกดาหาร	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2541	ม.ศิลปากร	พิศดา อินทร์ทอง	การสร้างบทเรียนอ่านเสริมจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปรางค์กู่ จังหวัดศรีสะเกษ	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย

4. เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (ต่อ)

คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ปีที่ผลิต	แหล่งที่ผลิต	ผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
4.2 การทดสอบและการสร้างแบบทดสอบ ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองการสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะการอ่าน	2531	ม.เกษตรฯ	กรณีการ์ จันทโร	การสร้างแบบทดสอบสมรรถนะในการอ่านจากเอกสารจริง สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2533	ม.ศิลปากร	กัลยาณี เรือนทอง	การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบทดสอบโคลซ แบบมีตัวเลือกและแบบจับคู่ ที่มีการตัดคำแบบมีระบบและแบบสุ่ม ในการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย
	2537	ม.เกษตรฯ	โสภา พิทักษ์วงศ์	การสร้างแบบทดสอบเชิงปฏิบัตินิยม เพื่อวัดการอ่านหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมาย

ภาคผนวก ค.

ผลการสังเคราะห์ผลงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในระหว่างปี พ.ศ. 2531 - 2541 จำแนกตามลักษณะงานวิจัย
ในแต่ละคำหลัก และหัวข้อหลัก ผลการวิจัย
และพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านจำแนกตามลักษณะงานวิจัยในแต่ละคำหลักและหัวข้อหลัก ผลการวิจัย และพฤติกรรม
การเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

หัวข้อหลัก	คำหลักลักษณะงานวิจัย	ผลการวิจัย	พฤติกรรมการเรียนรู้										จำนวนรวม		χ^2
			พุทธิพิสัย		จิตพิสัย		พุทธิพิสัยและจิตพิสัย		พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย						
			N	%	N	%	N	%	N	%	N	%			
1. วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	1.1 การนำเสนอรูปแบบการสอน ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองแนวคิด วิธีการและกิจกรรมในการเรียนการสอนทักษะการอ่าน	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายการวิจัย	2	2.30	-	0.00	3	3.45	-	0.00	5	5.75	2.67		
		ไม่เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายการวิจัย	1	1.15	-	0.00	-	0.00	-	0.00	1	1.15			
		จำนวนรวม	3	3.45	-	0.00	3	3.45	-	0.00	6	6.90			
		1.2 การใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ เป็นตัวแปร	6	6.90	-	0.00	13	14.94	1	1.15	20	22.99		10.67**	
		ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู	2	2.30	-	0.00	2	2.30	-	0.00	4	4.60			
	ค. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีสอนทักษะการอ่านและการเขียนแบบต่าง ๆ กับวิธีสอนตามคู่มือครู	จุดมุ่งหมายการวิจัย	8	9.20	-	0.00	15	17.24	1	1.15	24	27.59	24.33**		
		จำนวนรวม	-	0.00	-	0.00	6	6.90	-	0.00	6	6.90		6.00*	
		เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายการวิจัย	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00			
		ไม่เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายการวิจัย	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00			
		จำนวนรวม	-	0.00	-	0.00	6	6.90	-	0.00	6	6.90		18.00**	

$$\chi^2_{.05, 1} = 3.84; \chi^2_{.01, 1} = 6.64; \chi^2_{.05, 3} = 7.82; \chi^2_{.05, 3} = 11.34$$

งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านจำแนกตามลักษณะงานวิจัยในแต่ละคำหลักและหัวข้อหลัก ผลการวิจัย และพฤติกรรม
การเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

หัวข้อหลัก	คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ผลการวิจัย	พฤติกรรมการเรียนรู้										จำนวนรวม		χ^2
			พุทธิพิสัย		จิตพิสัย		พุทธิพิสัยและเจตพิสัย		พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย						
			N	%	N	%	N	%	N	%	N	%			
2. การศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียนวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	2.1 องค์ประกอบทางภาษา ก. งานวิจัยที่ศึกษาและวิเคราะห์คำศัพท์การใช้ และโครงสร้างภาษา	ง. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองเพื่อเปรียบเทียบวิธีการอ่านแบบต่างๆ กัน	9	9.20	-	0.00	2	2.30	-	0.00	11	12.64	6.23 ⁺		
			2	2.30	-	0.00	-	0.00	-	0.00	2	2.30			
			11	12.64	-	0.00	2	2.30	-	0.00	13	14.94			
			17	19.54	-	0.00	24	27.59	1	1.15	42	48.28			
		จำนวนรวม	5	5.75	-	0.00	2	2.30	-	0.00	7	8.05	25.00 ⁺⁺		
			22	25.29	-	0.00	26	29.89	1	1.15	49	56.32			
			45.78 ⁺⁺												
		ก. งานวิจัยที่ศึกษาและวิเคราะห์คำศัพท์การใช้ และโครงสร้างภาษา	2	2.30	-	0.00	-	0.00	-	0.00	2	2.30	2.00		
			-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00			
			2	2.30	-	0.00	-	0.00	-	0.00	2	2.30			
2	2.30		-	0.00	-	0.00	-	0.00	2	2.30					

$$\chi^2_{.05, 1} = 3.84; \chi^2_{.01, 1} = 6.64; \chi^2_{.05, 3} = 7.82; \chi^2_{.05, 3} = 11.34$$

งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านจำแนกตามลักษณะงานวิจัยในแต่ละคำหลักและหัวข้อหลัก ผลการวิจัย และพฤติกรรม
การเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

หัวข้อหลัก	คำหลักลักษณะงานวิจัย	ผลการวิจัย	พฤติกรรมการเรียนรู้										จำนวนรวม	χ^2
			พุทธิพิสัย		จิตพิสัย		พุทธิพิสัยและเจตพิสัย		พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย					
			N	%	N	%	N	%	N	%				
3. การศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน	ข. งานวิจัยที่ศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะคำถาม	เป็นไปตาม	1	1.15	-	0.00	-	0.00	-	0.00	1	1.15	1.00	
		จุดมุ่งหมายการวิจัย	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00		
		ไม่เป็นไปตาม												
		จุดมุ่งหมายการวิจัย												
		จำนวนรวม	1	1.15	-	0.00	-	0.00	-	0.00	1	1.15		
	จำนวนรวม	เป็นไปตาม	3	3.45	-	0.00	-	0.00	-	0.00	3	3.45	3.00	
		จุดมุ่งหมายการวิจัย	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00		
		ไม่เป็นไปตาม												
		จุดมุ่งหมายการวิจัย												
		จำนวนรวม	3	3.45	-	0.00	-	0.00	-	0.00	3	3.45		
3.1 พฤติกรรมของครู	ก. งานวิจัยที่ทำการศึกษาลำรวจความต้องการการพัฒนาตนเองของครู	เป็นไปตาม	-	0.00	1	1.15	-	0.00	-	0.00	1	1.15	1.00	
		จุดมุ่งหมายการวิจัย	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00		
		ไม่เป็นไปตาม												
		จุดมุ่งหมายการวิจัย												
		จำนวนรวม	-	0.00	1	1.15	-	0.00	-	0.00	1	1.15		

$$\chi^2 .05, 1 = 3.84; \chi^2 .01, 1 = 6.64; \chi^2 .05, 3 = 7.82; \chi^2 .05, 3 = 11.34$$

งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านเข้าใจตามลักษณะงานวิจัยในแต่ละคำหลักและหัวข้อหลัก ผลการวิจัย และพฤติกรรม
การเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

หัวข้อหลัก	คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ผลการวิจัย	พฤติกรรมการเรียนรู้										จำนวนรวม		χ^2
			พุทธิพิสัย		จิตพิสัย		พุทธิพิสัยและจิตพิสัย		พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย						
			N	%	N	%	N	%	N	%	N	%			
3.2 พฤติกรรมของนักเรียน ข. งานวิจัยที่ทำการศึกษสำรวจ ทดลอง และ/หรือหาความสัมพันธ์ของวิธีเรียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน	เป็นไปตาม	12	13.79	-	0.00	5	5.75	-	0.00	17	19.54	11.84**			
	จุดมุ่งหมายการวิจัยไม่เป็นไปตาม	1	1.15	-	0.00	1	1.15	-	0.00	2	2.30				
	จุดมุ่งหมายการวิจัย	13	14.94	-	0.00	6	6.90	-	0.00	19	21.84				
	จำนวนรวม										24.16**				
3.3 พฤติกรรมของครูและนักเรียน ค. งานวิจัยที่ทำการศึกษสำรวจปัญหา และความคิดเห็น	เป็นไปตาม	-	0.00	-	0.00	2	2.30	-	0.00	2	2.30	2.00			
	จุดมุ่งหมายการวิจัยไม่เป็นไปตาม	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00				
	จุดมุ่งหมายการวิจัย														
	จำนวนรวม	-	0.00	-	0.00	2	2.30	-	0.00	2	2.39				
	เป็นไปตาม	12	13.79	1	1.15	7	8.05	-	0.00	20	22.99	14.73**			
	จุดมุ่งหมายการวิจัยไม่เป็นไปตาม	1	1.15	-	0.00	1	1.15	-	0.00	2	2.30				
	จุดมุ่งหมายการวิจัย														
	จำนวนรวม	13	14.94	1	1.15	8	9.20	-	0.00	22	25.29				
													21.64**		

$$\chi^2 .05, 1 = 3.84; \chi^2 .01, 1 = 6.64; \chi^2 .05, 3 = 7.82; \chi^2 .05, 3 = 11.34$$

งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านจำแนกตามลักษณะงานวิจัยในแต่ละคำหลักและหัวข้อหลัก ผลการวิจัย และพฤติกรรม
การเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

หัวข้อหลัก	คำหลักลักษณะงานวิจัย	ผลการวิจัย	พฤติกรรมการเรียนรู้										จำนวนรวม		χ^2
			พุทธิพิสัย		จิตพิสัย		พุทธิพิสัยและเจตพิสัย		พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย						
			N	%	N	%	N	%	N	%	N	%			
4. เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	4.1 การพัฒนาบทเรียน ก. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองบทเรียนและแบบฝึกทักษะการอ่านสำเร็จรูป	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายการวิจัย	5	5.75	-	0.00	5	5.75	-	0.00	10	11.49	10.00 ⁺⁺		
		ไม่เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายการวิจัย	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00			
		จำนวนรวม	5	5.75	-	0.00	5	5.75	-	0.00	10	11.49		10.00 ⁺	
	4.2 การทดสอบและการสร้างแบบทดสอบ ข. งานวิจัยที่ศึกษาทดลองการสร้างแบบทดสอบสำหรับทักษะการอ่าน	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายการวิจัย	3	3.45	-	0.00	-	0.00	-	0.00	3	3.45	3.00		
		ไม่เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายการวิจัย	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00			
		จำนวนรวม	3	3.45	-	0.00	-	0.00	-	0.00	3	3.45		8.99 ⁺	
	จำนวนรวม	เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายการวิจัย	8	9.20	-	0.00	5	5.75	-	0.00	13	14.94	13.00 ⁺⁺		
		ไม่เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายการวิจัย	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00			
		จำนวนรวม	8	9.20	-	0.00	5	5.75	-	0.00	13	14.94		14.38 ⁺⁺	

$$\chi^2 .05, 1 = 3.84; \chi^2 .01, 1 = 6.64; \chi^2 .05, 3 = 7.82; \chi^2 .05, 3 = 11.34$$

งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านจำแนกตามลักษณะงานวิจัยในแต่ละคำหลักและหัวข้อหลัก ผลการวิจัย และพฤติกรรม
การเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

หัวข้อหลัก	คำหลัก/ลักษณะงานวิจัย	ผล การวิจัย	พฤติกรรมการเรียนรู้										จำนวน รวม		χ^2
			พุทธิพิสัย		จิตพิสัย		พุทธิพิสัย และจิตพิสัย		พุทธิพิสัยและ ทักษะพิสัย						
			N	%	N	%	N	%	N	%	N	%			
จำนวนรวมทั้งหมด		เป็นไปตาม	40	45.98	1	1.15	36	41.38	1	1.15	78	89.65	54.72 ^{♦♦}		
		จุดมุ่งหมายการวิจัย													
		ไม่เป็นไปตาม	6	6.90	-	0.00	3	3.45	-	0.00	9	10.35			
		จุดมุ่งหมายการวิจัย													
		จำนวนรวม	46	52.87	1	1.15	39	44.83	1	1.15	87	100.00	80.31 ^{♦♦}		

$$\chi^2_{.05, 1} = 3.84; \chi^2_{.01, 1} = 6.64; \chi^2_{.05, 3} = 7.82; \chi^2_{.05, 3} = 11.34$$

♦ หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

♦♦ หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายวรยุทธ นันทะเสน
วันเดือนปีเกิด	25 พฤศจิกายน 2506
สถานที่เกิด	เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	96/159 ซอย 16/2 หมู่บ้านบัวทอง ถนนตลิ่งชัน - สุพรรณบุรี ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี 11110
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 6
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2523	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย รามคำแหง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาปีที่ 5 สอบเทียบจากกระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2528	อบ. (ภาษาฝรั่งเศส - ภาษาอังกฤษ) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2544	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร